FLORENCE SCOVEL SHINN

SCRIERI

VOL.I

JOCUL VIEȚII
CUVÂNTUL ESTE BAGHETA TA MAGICĂ

ESEU INTRODUCTIV
DE ARTHUR VERGARA
TRADUCEREA: LIGIA MUSTĂȚEA

Ediția a patra

Editura Ligia

The Writings of Florence Scovel Shinn
Copyright © 1988
by DeVorss & Company

Introductory Essay
Copyright© 1996
by DeVorss & Company

All rights reserved.

Copyright © Editura Ligia
Toate drepturile pentru ediția în limba română aparțin exclusiv Editurii Ligia
Editura Ligia, C.P. 2034, O.P. 1, Cluj-Napoca
Tel/fax 0264426835; www.edituraligia.ro

Lector: Michaela Bocu
Coperta: Alin Zăhan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SCOVEL SHINN, FLORENCE
Scrieri / Florence Scovel Shinn ; trad.: Ligia Mustățea ; eseu introductiv: Arthur Vergara. - Ed. a 4-a. - Cluj-Napoca : Editura Ligia, 2013
2 vol.
ISBN 978-606-92404-2-7
Vol. 1. : Jocul vieții ; Cuvântul este bagheta magică. - 2013. - ISBN 978-606-92404-3-4

I. Mustățea, Ligia (trad.)
II. Vergara, Arthur (pref.)

159.962.7

ISBN: 978-606-92404-2-7
ISBN: 978-606-92404-3-4 [Vol. I]
ISBN:0–87516–610–5 [Ediția americană, DeVorss & Company]
Coperta I: Înmulțirea pâinilor și peștilor, Tabgha

Cuprins

FLORENCE SCOVEL SHINN

SCURTĂ BIOGRAFIE ..... *IX*

JOCUL VIEȚII (1925)

JOCUL *3*

LEGEA PROSPERITĂȚII *9*

PUTEREA CUVÂNTULUI *15*

LEGEA NEREZISTENȚEI *21*

LEGEA KARMEI ŞI LEGEA IERTĂRII *28*

ARUNCAREA POVERII. (IMPRESIONAREA SUBCONŞTIENTULUI) *34*

IUBIRE *40*

INTUIȚIE SAU GHIDARE *47*

PERFECTA EXPRESIE DE SINE SAU PLANUL DIVIN *54*

NEGĂRI ŞI AFIRMAȚII *61*

CUVÂNTUL ESTE BAGHETA TA MAGICĂ (1928)

CUVÂNTUL ESTE BAGHETA TA MAGICĂ *71*

SUCCES *73*

PROSPERITATE *78*

FERICIRE *80*

IUBIRE *82*

CĂSĂTORIA *83*

IERTARE *84*

CUVINTE DE ÎNȚELEPCIUNE *85*

CREDINȚĂ 87
PIERDERE 92
DATORII 93
VÂNZĂRI 94
INTERVIURI 95
ÎNDRUMARE 96
PROTECȚIE 98
MEMORIE 99
PLANUL DIVIN 100
SĂNĂTATE 102
OCHII 103
ANEMIE 104
URECHI 104
REUMATISM 104
ÎNGRĂȘARE 105
BOLI DE INIMĂ 105
ANIMALE 106
ELEMENTELE NATURII 107
CĂLĂTORIE 109
MISCELANEU 110
CONCLUZII 117

FLORENCE SCOVEL SHINN

Câteva cuvinte despre jocul vieții ei și cum l-a jucat

de Arthur Vergara

Cu mulțumiri d-nei dr. Jody Grenga, pentru permisiunea de a folosi cercetările ei biografice

Florence Scovel Shinn, 1899

Schiţă de William Glackens, proeminent artist american, care, alături de soţul doamnei Shinn, Everett, a aparţinut, la începutul secolului XX, grupului de artişti cunoscuţi drept "Cei opt".

SCURTĂ BIOGRAFIE

Florence Scovel s-a născut la 24 septembrie 1871 în Camden, New Jersey. Mama ei era fosta Emily Hopkinson din Pennsylvania. Tatăl ei, Alden Cortlandt Scovel, cu rădăcinile familiei venind din New Amsterdam şi mai recent New Jersey, a practicat dreptul la Camden. Florence era fiica mijlocie, având o soră mai mare şi un frate mai mic.

Din partea mamei, Florence era o americancă de "sânge albastru". Stră-străbunicul ei dinspre mamă, liderul politic şi scriitorul Francis Hopkinson, a fost membru al Congresului Continental şi semnatar al Declaraţiei de Independenţă. A avut şi un rol important la proiectarea steagului american. Fiul său Joseph a scris în tinereţe versurile unui cântec patriotic american "Hail Columbia". În anii de mai târziu, a fost congresman, judecător federal şi din 1813 până la moartea sa, în 1842, Rectorul Academiei de Arte Frumoase din Pennsylvania. Bunica dinspre mamă a lui Florence, Ann, a fost o "Mayflower Biddle" de Philadelphia şi în acest fel înrudită cu George Washington.

O cronică despre arta lui Florence din anii ei de maturitate, ne spune că

> În copilărie obişnuia să deseneze doamne din lumea înaltă, în rochii formidabile. Cu ajutorul unei truse de acuarele pentru copii, ea desena sute de astfel de doamne adorabile, iar în colţul fiecărei picturi din portofoliul ei obişnuia să îşi scrie numele proeminent, "Florence Scovel" şi dedesubt, – şi mai proeminent, "Original".

Florence a urmat Friends Central School şi a studiat la Academia de Arte Frumoase din Pennsylvania din 1889 până în 1897.

Actriţa Julia Marlow, în Barbara Frietchie, schiţă din
Din *The Critic*, vol. XXXV, Iul-Dec 1899

Acolo şi-a întâlnit şi viitorul soţ, pe Everett Shinn (1876-1953), care în acea epocă era un pictor renumit prin pânzele impresioniste şi frescele sale realiste şi ale cărui lucrări continuă să fie cuprinse în prezentările majore de artă americană. Ira Glackens, fiul pictorului William Glackens, ne-a furnizat o relatare amuzantă despre menajul tânărului cuplu.

> Florence aparţinea unei ramuri neînstărite a familiei Biddle din Philadelphia, o înrudire augustă, care nu i-a adus însă decât câteva piese de argint vechi Biddle şi o şuviţă din părul lui George Washington, care a fost moştenită în familie din generaţie în generaţie până când a ajuns la ea. Încet, încet, şuviţa s-a risipit şi Flossie [Florence] a explicat că de câte ori ducea şuviţa pentru a o arăta cuiva, suspinele de veneraţie şi uimire pe care aceasta le trezea creau un curent de aer în care mai dispărea câte un fir, până când n-a mai rămas nici unul... Când Florence şi tânărul ei prieten student la Arte au decis să se căsătorească a fost nevoie, printre altele, să îi cheme pe mătuşa şi verii ei. Everett era un tânăr lăudăros şi cam nesăbuit, înclinat spre a purta gulere înalte, costume alese şi avea multă încredere în sine. Dar, chiar şi el a tremurat când a primit salutările celor din familia Biddle: "Un artist? Dar cu ce te *ocupi*, d-le Shinn?" Acest eveniment a fost reprezentat mai târziu de Wallace Morgan. (ilustraţia de mai jos)

Everett Shinn,
din Everett Shinn

Petrecere în casa familiei Shinn,
din Everett Shinn

La scurt timp după ce a absolvit Academia, Florence s-a căsătorit cu Everett.

Everett a devenit cel mai tânăr membru al unui grup de pictori cunoscuți drept "Cei opt", care și-a câștigat faima participând la o expoziție de importanță istorică, organizată în 1908. Cei opt, mai puțin Everett, s-au transformat mai târziu în școala Ashcan, renumită pentru prezentarea realistă a vieții urbane.

Și, deși știm multe despre acești artiști în lumea cărora a trăit Florence Shinn, ceea ce știm despre ea este în bună măsură anecdotic, relatări ale prietenilor și colegilor ei, care și-o amintesc pe draga lor "Flossie" în trecere. Aceste licăriri sunt totuși interesante pentru modul în care ei au perceput caracterul și personalitatea ei.

Soții Shinn s-au mutat în orașul New York, unde și-au urmat separat carierele artistice. Interesele lui Everett s-au extins spre teatru; nu s-a limitat doar la a proiecta și picta; mergând mai departe, a construit chiar un mic teatru în curtea din spatele atelierului lor, din Waverly Place 112, nu departe de Piața Washington. Împătimitul de teatru Everett a proiectat și construit decoruri, a organizat Waverly Players și chiar a scris trei piese, în fiecare dintre ele Florence jucând rolul principal.

În toți acești ani, Flossie și-a manifestat talentul deopotrivă ca artist plastic și actriță. În cercurile apropiate era recunoscută pentru petrecerile pe care le dădea, conversația strălucitoare și inteligența ei ascuțită. Era îndrăgostită de petrecerile costumate, care îi permiteau să se exprime într-un mod propriu. La un Bal al Ilustratorilor, unde toți participanții erau obligați să fie înveșmântați după titlul unei cărți, Flossie s-a îmbrăcat într-o rochie simplă, din epoca ei, pe care a fixat o moară schițată de ea: "*Moara de pe Floss*" de G. Elliot.

"Glume" din *The Critic*, vol.35, 1899

Pentru "Un homeopat", de Beatrice Hanscom. *Century Magazine*, martie 1900, din "City Life Illustrated"

Parte a primei cariere a lui Florence, înaintea Primului Război Mondial, a fost de ilustrator de literatură populară pentru copii, în cărți și reviste.

Înainte de schimbarea secolului, își semna desenele doar Florence Scovel S—, omițând numele de căsătorie, nu din motive feministe, ci doar pentru a delimita cele două identități artistice.

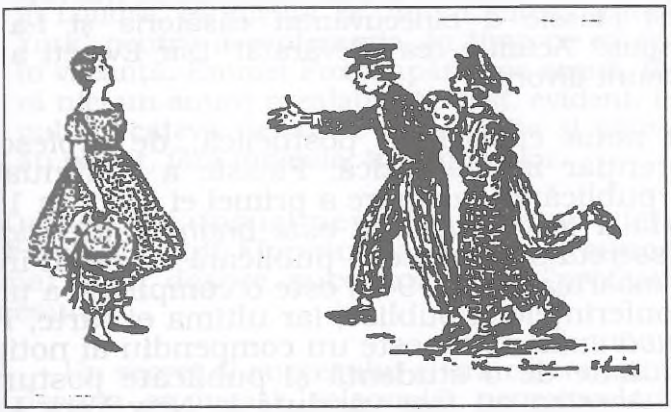

Ilustrație pentru *Autobiografia unui băiețoi* (1903)

În 1912, după 14 ani de căsnicie, Everett a cerut divorțul. După Ira Glackens:

> "Micuței Flossie, cu inima zdrobită, i-a luat ceva timp să-și revină, iar apoi a îmbrățișat o carieră complet nouă și se părea că nu va mai desena vreodată. A devenit religioasă, dar într-un mod al ei personal. Cred că religia lui Flossie era ce e cunoscut ca Noua Gândire, sau Unity. Era religia succesului.
>
> Flossie și-a elaborat filosofia ei proprie, iar apoi a scris o carte cu un titlu incendiar: "*Jocul vieții*". Nici un editor nu a vrut să audă de cartea ei. Atunci Flossie a vândut vechiul ei argint Biddle ... și a publicat-o singură în 1925.

Glackens ne mai spune că Florence

> a închiriat un apartament spațios în Fifth Avenue, cu vedere spre Central Park... Everett obișnuia s-o viziteze acolo, în special când a decis să se recăsătorească (după ce s-a despărțit de Flossie s-a mai căsătorit de trei ori). Și Flossie a binecuvântat căsătoria și i-a spus: "Acum e cea adevărată!" Dar Everett a murit divorțat.

În noua ei carieră, postbelică, de profesor și conferențiar în metafizică, Flossie a continuat să scrie, publicând o urmare a primei ei cărți, în 1928. Aceasta a fost *"Cuvântul este bagheta ta magică"*. *"Ușa secretă spre succes"*, publicată cu puțin înainte de moartea ei, în 1940, este o compilație a unora din conferințele ei publice; iar ultima ei carte, *Puterea cuvântului rostit*, este un compendiu al notițelor ei, adunate de o studentă și publicate postum în 1945. Acestea au fost vândute la New York Unity Society, unde ea conferențiа de trei ori pe săptămână acordând interviuri și consultații, după fiecare întâlnire.

Ernst Wilson, preot al Unity, scrie:

> "Ea nu își pregătea niciodată conferința, dorind totdeauna să își consacre întâlnirile pentru a răspunde întrebărilor membrilor clasei; ea depindea de ceea ce i se oferea benevol, la orele și ședințele de consultanță care aveau loc în apartamentul ei din Fifth Avenue. Trăia, se poate spune, din "mijloace invizibile de supraviețuire"... Nu a vizitat niciodată cartierul general al Unity și nici nu a urmat cursuri prin corespondență, dar cărțile ei au fost folosite ca suport pentru lecții de mulți preoți Unity. Mulți dintre noi, conștienți sau nu, am citat afirmații din cărțile ei.

În amintirile lui despre Emmet Fox, Herman Wolhorn relatează cum s-a desfăşurat întâlnirea sa cu Florence Shinn la Unity Center, care a garnisit începutul propriei cariere strălucite de metafizician a lui Emmet Fox:

> La scurt timp după sosirea lui [în SUA, 1931], Florence Scovel Shinn, care îl întâlnise în Londra, l-a invitat la Unity Center, în New York, pentru a conferenţia, în timp ce ea era în vacanţă. Emmet Fox a apărut pe scenă, fără nici un anunţ prealabil. Au fost, evident, în public, câteva persoane dezamăgite şi câţiva au plecat, fără îndoială, în paguba lor.

Emmet Fox, însuşi ne-a lăsat verbal o fermecătoare schiţă a lui Florence, aşa cum a cunoscut-o el, mai ales, despre succesul ei ca "profesoară a succesului":

> Un secret al succesului ei era că era întotdeauna ea însăşi: colocvială, neprotocolară, prietenoasă şi plină de umor. Nu a încercat niciodată să fie literară, convenţională, sau să impresioneze. Din aceste motive ea a atras mii care nu doreau să primească mesajul spiritual în forme conservatoare, sau mai apretate, sau să citească... volume spirituale standard. Ea însăşi era foarte spirituală, deşi acest lucru era de obicei ascuns în spatele modului practic şi senin în care îşi trata subiectul. Abordarea academică sau tehnică nu era pentru ea. Vorbea familiar, practic şi cu exemple de zi cu zi.

Din păcate nu avem alte relatări despre Florence Scovel Shinn, în cea de-a doua înflorire a ei, cea care i-a ajutat pe atâţia alţii, mii, să înflorească la rândul lor – sau, să folosim metafora ei mai potrivită, să joace jocul vieţii şi să îl câştige.

Ştim că s-a întâmplat în apartamentul ei din Fifth Avenue 1136, când Flossie a plecat dintre noi cu o jumătate de oră înainte de miezul zilei, în 17 octombrie 1940, la 69 de ani. Doctorul care o îngrijea n-a precizat natura scurtei ei suferinţe. Ira Glackens comentează:

> În cele din urmă, într-o zi, a intrat în sufrageria ei, a luat loc şi a murit. Nu mult timp după aceea, lucrurile ei au fost vândute la o casă de licitaţii mizerabilă. E.G. [Edith Glackens, mama lui Ira]... a aflat că bunurile şi mobilele lui Florence au fost vândute şi duse departe, dar câteva din vechile ei desene erau împrăştiate pe podea; casa nu fusese curăţată încă şi cei de acolo i-au spus că le poate păstra. Aşa că E., credincioasă vechii ei prietene, a luat desenele de pe podea şi le-a dus acasă. N-a luat nimic altceva. Una sau două din aceste desene salvate se află acum în Biblioteca Congresului.

Şi aşa se termină povestea. Dar nu de tot. Mai multe mii de oameni decât cei ce au întâlnit-o personal simt că viaţa ei e o parte a vieţii lor. Este prea mult în a sugera că în şi prin ei ea continuă să joace "jocul vieţii"?

JOCUL VIEȚII

JOCUL

Cei mai mulţi oameni consideră viaţa o luptă, dar nu e o luptă, este un joc.

Este un joc ce, totuşi, nu poate fi jucat cu succes decât cunoscând legile spirituale, iar Vechiul şi Noul Testament explică regulile jocului cu o precizie uimitoare. Iisus Hristos a propovăduit ceea ce este marele joc al *Dăruirii şi Primirii.*

"Orice seamănă omul, va şi culege." Asta înseamnă că orice răspândeşte cineva în cuvinte sau în faptă, îi va fi returnat; fiecare primeşte ceea ce dă.

Dacă împarte ură, va primi ură; dacă împarte iubire, va primi iubire, criticând, va fi criticat; dacă minte va fi mințit, dacă bârfeşte, va fi bârfit. Ni s-a spus şi că facultatea de a imagina are un rol de primă importanţă în jocul vieţii.

"Cu veghere'ntreagă păzeşte-ţi inima (sau imaginaţia), căci din aceasta pornesc ţâşnirile vieţii" (Prov., 4:23).

Ceea ce înseamnă că tot ceea ce omul imaginează, mai devreme sau mai târziu, se exteriorizează în acţiunile sale. Ştiu povestea unui om care se temea de o anumită boală. Era o boală foarte rară şi greu de luat, dar a ilustrat-o şi a studiat-o în continuu, până când aceasta s-a manifestat în corpul său şi el a murit, victima propriei sale imaginaţii denaturate.

După cum vedem, pentru a avea succes în acest joc, este nevoie să ne antrenăm facultatea de a imagina. O persoană cu o imaginaţie antrenată să conceapă doar binele, îşi aduce în propria viaţă "fiecare dorinţă dreaptă a inimii sale" – sănătate, prosperitate, dragoste, prieteni, perfecta expresie de sine, idealurile sale cele mai înalte.

Imaginaţia a fost numită *"foarfeca minţii"* şi mereu taie, taie, croieşte, zi de zi, imaginile pe care omul le vede şi, mai devreme sau mai târziu, el îşi va întâlni propriile creaţii în lumea exterioară. Pentru a-şi perfecţiona imaginaţia, omul trebuie să înţeleagă mecanismele după

care funcționează mintea sa. Grecii au spus "Cunoaște-te pe tine însuți."

Există trei departamente ale minții: *subconștient, conștient și supraconștient.* Subconștientul este o simplă putere, nedirecționată. E precum scânteia sau electricitatea, care se duce acolo unde este îndreptată, nu are putere de inducție.

Tot ce simte omul profund sau își imaginează clar, se impregnează în subconștient și se îndeplinește în cele mai mici detalii.

De exemplu, cunosc o femeie care "se închipuia", din copilărie, văduvă. Ea "se costuma" în haine negre și purta un voal negru lung, iar oamenii o credeau foarte isteață și nostimă. A crescut și s-a căsătorit cu bărbatul de care era profund îndrăgostită. În scurt timp, el a murit și ea a purtat negru și un voal lung mulți ani. Imaginea ei ca văduvă îi era imprimată în subconștient, care, în timpul potrivit a materializat-o, nepăsător față de dezastrul produs.

Mintea conștientă este numită mintea muritoare, sau carnală.

Este mintea umană și vede viața așa cum *pare ea să fie.* Vede moarte, dezastre, boli, sărăcie și limitări de tot felul și impresionează subconștientul.

Supraconștientul este Mintea Dumnezeiască din fiecare om și este regatul ideilor perfecte.

În el, se află *"ideea perfectă"*, despre care a vorbit Platon; *Modelul Divin*, pentru că acolo se află un *Model Divin* pentru fiecare persoană.

"Există un loc pe care doar tu îl poți umple și nimeni altcineva, există ceva ce ai tu de făcut și nimeni altcineva nu poate face."

Există imaginea perfectă a acestuia în *mintea supraconștientă.* De obicei străfulgeră prin mintea conștientă, ca un ideal intangibil – ceva "ce pare prea frumos ca să fie adevărat".

În realitate este adevăratul destin al omului (sau destinație), transmis de Inteligența Infinită care se află *în el.*

Totuşi, mulţi oameni îşi ignoră adevăratul lor destin şi luptă pentru lucruri şi situaţii care nu le aparţin şi care, odată atinse, le-ar aduce doar căderi şi insatisfacţii.

De exemplu: O femeie a venit la mine şi mi-a cerut să "rostesc cuvântul" care s-o ajute să se căsătorească cu un bărbat de care era foarte îndrăgostită (ea îl numea A.B).

I-am spus că asta ar fi o încălcare a legii spirituale, dar am rostit cuvântul pentru bărbatul potrivit, "alegerea divină", bărbatul care-i aparţine de drept divin.

Am adăugat: "Dacă A.B. este omul potrivit nu-l poţi pierde, iar dacă nu, vei găsi echivalentul lui." Ea îl vedea pe A.B. frecvent, dar relaţia lor nu mergea deloc. Într-o seară ea a venit la mine şi mi-a spus: "Ştii, în ultima săptămână, A.B. nu mi-a mai părut la fel de minunat." I-am răspuns: "Poate că nu e el alegerea divină – poate că un alt bărbat este cel drept". Nu mult după aceea a întâlnit un alt bărbat, care s-a îndrăgostit de ea imediat şi care i-a spus că ea este idealul lui. De fapt, el i-a spus tot ceea ce ea ar fi vrut să audă de la A.B.

Ea a remarcat: "A fost cam straniu."

În scurt timp, ea i-a împărtăşit dragostea şi l-a uitat pe A.B.

Ceea ce arată legea substituţiei. O idee dreaptă a înlocuit-o pe una greşită, astfel încât nu s-a produs vreo pierdere, sau vreun sacrificiu.

Iisus Hristos a spus: "Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra" şi a spus că Împărăţia *se află în om.*

Împărăţia este teritoriul *ideilor drepte,* sau al modelelor divine.

Iisus Hristos a spus că vorbele omului joacă un rol esenţial în jocul vieţii. "Din cuvintele tale vei fi îndreptăţit şi tot din cuvintele tale vei fi osândit."

Mulţi oameni aduc dezastre în vieţile lor prin cuvinte nelalocul lor, aruncate la voia întâmplării.

De exemplu: O femeie m-a întrebat odată de ce viaţa ei era împovărată de griji. Înainte avusese o casă, fusese

înconjurată de lucruri frumoase şi prosperase financiar. Am descoperit că, adesea, obosită de grijile casei, repetase: "M-am săturat de toate, aş vrea să trăiesc într-un cufăr." Şi a adăugat: "Azi trăiesc într-un cufăr." Ea se imaginase trăind într-un cufăr şi mintea subconştientă nu are simțul umorului, iar oamenii glumesc adesea despre ei înşişi aflați în situații nefericite.

De exemplu: O femeie care avea o sumă mare de bani, glumea mereu despre "pregătirea pentru o casă săracă".

În câțiva ani ea a ajuns nevoiaşă, pentru că îşi întipărise imaginea neşansei şi limitărilor în subconştient.

Din fericire, legea funcționează în ambele sensuri, încât şi neşansa poate fi transformată într-o situație prosperă.

De exemplu: O femeie a venit la mine într-o zi de vară pentru "un tratament" pentru prosperitate. Era frântă, descurajată şi demoralizată. A spus că tot ce are în această lume sunt opt dolari. I-am spus: "Bine, vom binecuvânta cei opt dolari şi-i vom înmulți, aşa cum Iisus Hristos a înmulțit pâinile şi peştii." Pentru că El ne-a învățat că *fiecare om* are puterea de a binecuvânta şi multiplica, de a tămădui şi prospera.

Ea a întrebat: "Şi acum ce urmează să fac?"

I-am spus "Urmează-ți intuiția. Ai un 'fler', să mergi undeva, sau să faci ceva?" Intuiția înseamnă să primeşte învățătura din interior. Este ghidul infailibil al omului şi voi detalia mai exact într-un capitolul următor.

Femeia a răspuns: "Nu ştiu... Parcă flerul îmi spune să merg acasă. Am exact banii de drum." Casa ei era într-un oraş îndepărtat, cam lipsit şi limitat şi raționea ar fi avut toate motivele să spună: "Rămâi în New York, găseşte-ți de lucru şi câştigă nişte bani." I-am spus atunci: "Du-te acasă, niciodată nu-ți contrazice intuiția." Am rostit pentru ea: "*Spirit Infinit, deschide drumul abundenței pentru --. Ea este un magnet irezistibil pentru tot ceea ce-i aparține de drept divin.*" I-am spus şi ei să repete asta în continuu. S-a dus acasă imediat. Căutând într-o zi o femeie, ea a reîntâlnit un vechi prieten al familiei ei.

Prin acest prieten ea a primit într-un mod aproape miraculos câteva mii de dolari. Şi ea îmi spunea adesea: "Povesteşte oamenilor despre femeia care avea opt dolari şi intuiţie."

Există întotdeauna prosperitate în drumul omului, dar poate fi *adusă în manifestare prin dorinţă, credinţă, sau prin cuvântul rostit.* Iisus Hristos a spus clar că omul trebuie să facă primul pas.

"Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi afla; bateţi şi vi se va deschide." (Matei, 7:7)

În scripturi se spune că "Despre lucrurile mâinilor Mele, porunciţi-Mi."

Inteligenţa Infinită, Dumnezeu este mereu gata să ducă la îndeplinire dorinţele mai mari sau mai mici ale omului. Fiecare dorinţă, exprimată sau nu, este o cerere.

Exemplu: De Paşti văzând mulţi trandafiri în vitrina florăriei, mi-am dorit să primesc unul şi imediat l-am văzut cu ochii minţii adus la uşa mea.

Paştele a venit şi cu el un superb trandafir. I-am mulţumit prietenei mele a doua zi şi i-am spus că era exact ce-mi doream.

Şi ea mi-a spus: "Dar nu ţi-am trimis trandafir, ci liliac!"

Omul încurcase ordinele şi mi-a trimis trandafirul fiindcă lansasem legea în acţiune şi aveam de primit un trandafir.

Nimic nu stă între om şi idealurile sale şi fiecare dorinţă a inimii tale, doar teama şi îndoiala. Când omul îşi "doreşte fără să se îngrijoreze", fiecare dorinţă este instantaneu împlinită.

Voi explica mai detaliat într-un capitolul următor cauzele ştiinţifice pentru care frica trebuie eradicată din conştiinţă. Este singurul duşman al omului – teama de lipsuri, de cădere, de boală, de pierdere şi sentimentul de insecuritate într-un anumit plan. Iisus spune "De ce vă este frică, puţin credincioşilor?" (Matei 8:26). Putem vedea cum trebuie să înlocuim teama cu credinţa, pentru că teama este doar o credinţă inversată, este credinţa în rău în locul credinţei în bine.

Obiectul jocului vieții este de a vedea clar, precis, binele și de a anula din minte toate imaginile răului. Ceea ce trebuie realizat prin impregnarea subconștientului cu înțelegerea binelui. Un om strălucit, care atinsese un succes uriaș, mi-a spus că dintr-o dată și-a șters toate temerile din minte citind o inscripție care spânzura într-o încăpere. El a văzut tipărită cu litere mari această sintagmă – *"De ce să te temi, poate nu se va întâmpla niciodată."* Aceste cuvinte i-au rămas în subconștient și el acum este ferm convins că în viața lui poate apărea doar binele, iar astfel doar *binele se poate manifesta.*

În capitolul următor voi prezenta diferite metode de impresionare a minții subconștiente. Este servitorul credincios al omului, care, însă, trebuie să fie atent să-i dea ordinele corecte. Omul are întotdeauna un ascultător tăcut de partea sa – propria sa minte subconștientă.

Fiecare gând, fiecare cuvânt este impregnat în mintea subconștientă și dus la bun sfârșit în detalii uimitoare. Este ca atunci când un cântăreț face o înregistrare pe un disc sensibil de fonograf. Este înregistrată fiecare notă și ton al vocii cântărețului. Dacă el tușește sau ezită și asta se înregistrează. Așa că hai să aruncăm toate vechile înregistrări proaste din subconștient, înregistrări ale vieților proaste, pe care nu ni le dorim și să creăm altele noi și frumoase.

Spuneți acest cuvinte tare, cu putere și convingere. "Acum nimicesc și demolez (prin cuvântul meu rostit) fiecare înregistrare falsă din subconștientul meu. Să se întoarcă în grămada de țărână a nimicniciei lor native, pentru că au venit din propria mea imaginație deșartă. Îmi înregistrez acum spiritul interior cu ceea ce este perfect: *Sănătate, Prosperitate, Dragoste și perfectă Expresie de sine."* Acesta este pătratul vieții, Jocul complet.

În capitolele următoare voi arăta cum omul poate să-și *schimbe condițiile, schimbându-și cuvintele.* Orice om care nu cunoaște puterea cuvântului este în urma timpului.

"Moartea și Viața sunt în puterea limbii" (Prov. 18:21)

LEGEA PROSPERITĂȚII

"Da, Atotputernicul îți va fi pavăză şi vei avea bogăție de argint"

Unul din mesajele măreţe lăsate omenirii prin scripturi este că Dumnezeu este sursa omului şi astfel omul poate elibera *prin cuvântul său rostit* tot ceea ce îi aparţine prin drept divin. Dar, el trebuie să aibă *credinţă perfectă, desăvârşită în cuvântul pe care îl rosteşte.*

Isaia a spus: "Cuvântul meu nu se întoarce la Mine fără rod, ci se va împlini acolo unde este trimis." Acum ştim că gândurile şi cuvintele au o formidabilă forţă de vibraţie, chiar mai mare decât corpul şi acţiunile materiale ale omului.

O femeie a venit la mine într-o mare disperare şi mi-a spus că i se solicitau 3000 de dolari până la data de cincisprezece a lunii. Era distrusă, pentru că nu vedea nici un mod de a obţine banii.

I-am spus că Dumnezeu este sursa ei şi că există un răspuns pentru orice cerere.

Aşa că am rostit cuvântul! Am mulţumit pentru că femeia va primi cei 3000 de dolari în timpul drept şi în modul drept. I-am spus că ea trebuie să aibă credinţă absolută şi să îşi manifeste *credinţa perfectă.* Ziua de cincisprezece a venit, fără ca banii să se fi materializat.

Ea m-a sunat şi m-a întrebat ce era de făcut.

I-am răspuns: "Este sâmbătă, aşa că nu îţi vor cere banii astăzi. Rolul tău e să te comporţi ca şi cum ai fi bogată, arătând, astfel, credinţa perfectă că vei primi banii luni." M-a invitat să iau prânzul cu ea, ca să-i menţin moralul. Când am însoţit-o la restaurant i-am spus: "Nu e momentul să economiseşti. Comandă o masă scumpă, poartă-te ca şi cum ai fi primit deja cei 3000 de dolari."

"Orice lucru veţi cere, când vă rugaţi, *crezând* că l-aţi primit, îl veţi avea." "Trebuie să te comporţi *de parcă ai fi primit deja.*" A doua zi, dimineaţa, m-a sunat să mă roage să petrec ziua cu ea. I-am spus: "Nu, tu eşti sub protecţie divină şi Dumnezeu nu întârzie niciodată."

Seara m-a sunat din nou, extrem de emoționată, și mi-a spus: "Draga mea, s-a produs o minune. Stăteam azi dimineață în camera mea, când a sunat soneria. I-am spus fetei: 'Nu lăsa pe nimeni înăuntru'. Dar ea s-a uitat pe geam și mi-a spus: 'Este vărul tău, cel cu barbă lungă, albă.'

Așa că i-am spus: 'Cheamă-l înapoi, aș vrea să-l văd.' Tocmai dădea colțul când a auzit vocea fetei și *el a venit înapoi.*

El a vorbit vreo oră și chiar când să plece, m-a întrebat: 'Apropo, cu banii cum mai stai?'

I-am spus că aveam nevoie de bani, iar el mi-a răspuns: 'Păi, draga mea, îți voi da 3000 de dolari în prima zi a lunii următoare.'

Nu voiam să-i spun că sunt foarte strâmtorată. Ce voi face acum? Nu voi *primi banii până* la întâi a lunii următoare și am nevoie de ei mâine." I-am spus: "Continuăm 'tratamentul'."

Am spus: "Spiritul nu întârzie niciodată. Aduc mulțumiri că ea a primit banii în planul invizibil și că aceștia se vor manifesta la timp." A doua zi dimineața vărul a sunat-o și i-a spus: "Vino la biroul meu în această dimineață și-ți voi da banii." În acea după-amiază, ea deținea 3000 de dolari în contul ei din bancă și a completat cecul atât de rapid cât i-a permis emoția care o stăpânea.

Dacă cineva cere succesul și se pregătește de eșec, va ajunge în situația pentru care se pregătește. De exemplu: Un om a venit la mine cerându-mi să rostesc cuvântul pentru a-i fi ștearsă o anumită datorie.

Am aflat că își petrecea timpul plănuind cum ar justifica omului neplata notei, neutralizându-mi în acest fel cuvintele. El ar fi trebuit să se vadă pe sine plătind datoria.

Avem o minunată ilustrație pentru aceasta în Biblie, povestea celor trei regi care erau în deșert, fără apă pentru oamenii și caii lor. Ei îl cheamă pe profetul Elisei, care le dă acest mesaj uimitor:

"Căci așa vorbește Domnul – Nu veți vedea vânt și nu veți vedea ploaie, faceți deja valea aceasta plină de șanțuri."

Omul trebuie să se pregătească pentru lucrul pe care l-a cerut, *chiar atunci când un semn cât de mic nu se vede la orizont.*

De exemplu: O femeie a considerat necesar să caute un apartament în New York, în anul în care în New York era o mare criză de apartamente. Părea ceva aproape imposibil și prietenii o compătimeau și au spus: "Nu e chiar atât de rău, o să te adăpostești cu toată mobila într-un hotel." Ea a replicat: "*Nu trebuie să vă pară rău de mine, sunt supraom și voi obține apartamentul.*"

Și cuvintele ei au fost "*Spirit Infinit, deschide calea pentru apartamentul drept.*" Știa că există o ofertă pentru fiecare cerere, că ea era "necondiționată" lucrând în plan spiritual și că "unul cu Dumnezeu formează majoritatea."

Ea și-a pus în gând să cumpere pături noi, când "ispita", gândurile potrivnice ale minții raționale sugerau: "Nu cumpăra pături, poate după toate nu vei primi apartamentul și n-o să la mai folosești." Ea și-a replicat șieși: "Voi săpa șanțurile cumpărând păturile!" S-a pregătit pentru apartament – de parcă l-ar fi avut deja.

A obținut unul într-un mod miraculos și l-a primit când mai existau deja *200 de alte cereri.*

Păturile au fost un mod activ de manifestare a credinței.

Nu e nevoie să spunem că șanțurile săpate de cei trei regi în deșert au fost umplute până la revărsare (citește Regi, II).

Înțelegerea ritmului spiritual al lucrurilor nu este o chestiune ușoară pentru o persoană medie. Gânduri potrivnice de teamă și îndoială răbufnesc din subconștient. Ele sunt "armatele străinilor" ce trebuie izgonite. Astfel se explică adesea "întunericul de dinaintea zorilor".

O mare realizare este adesea precedată de gânduri chinuitoare.

Afirmând un înalt adevăr spiritual, sunt "provocate" vechile credințe din subconștient și eroarea este "etalată", pentru a fi dată afară.

Acesta este timpul când cineva trebuie să facă afirmațiile de adevăr în mod repetat, să-și repete adevărul, să se bucure și să mulțumească de parcă ar fi primit deja. "Înainte ca să Mă cheme le voi răspunde." Ceea ce înseamnă că fiecare "dar bun și perfect" este deja al omului, așteptând ca omul să îl recunoască.

Omul poate primi doar ceea ce se vede pe sine primind. Copiilor lui Israel li s-a spus că pot avea tot pământul pe care îl pot vedea. Ceea ce este valabil pentru oricine. Fiecare om deține doar spațiul cuprins în propriile sale viziuni mentale. Fiecare mare lucrare, fiecare mare realizare este adusă în manifestare prin menținerea viziunii, iar adesea, chiar înainte de marea realizare, vine aparenta cădere și descurajarea.

Copiii lui Israel, când au atins 'Țara Făgăduinței' s-au temut să pășească acolo, fiindcă, au spus ei, era plină de uriași și se simțeau ca lăcustele. "Și atunci noi am văzut uriașii și ne-am simțit ca lăcustele." Este o experiență pe care a trăit-o aproape fiecare.

Și totuși, cel ce cunoaște legea spirituală este netulburat de aparențe și se bucură, chiar atunci când este încă "în captivitate". De aceea, el își menține viziunile și aduce mulțumiri că sfârșitul este desăvârșit și el a primit darul.

Iisus avea un minunat exemplu, le spunea discipolilor: "Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la recoltă? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș." Viziunea sa clară trece dincolo de "lumea materială" și vede clar în cea de a patra dimensiune a lumii, lucrurile așa cum sunt de fapt, perfecte și complete în Mintea Divină. Așa că omul trebuie să mențină întotdeauna viziunea sfârșitului călătoriei sale și să ceară manifestarea a ceea ce deja a primit. Poate fi perfecta sa sănătate, iubire, prosperitate, expresie de sine, cămin sau prieteni.

Toate acestea sunt desăvârșite și sunt idei perfecte în Mintea Divină (propria minte supraconștientă a omu-

lui) şi trebuie să vină prin el, nu spre el. De exemplu: un om a venit la mine, cerându-mi un tratament pentru succes. Era imperativ să obțină, într-un anumit interval de timp, 50.000 de dolari pentru afacerile sale. Data limită era aproape, când a venit la mine în disperare. Nimeni nu voia să investească în întreprinderea lui şi banca i-a refuzat categoric un împrumut. I-am replicat: "Presupun că ți-ai pierdut calmul la bancă şi de aceea, puterea. Tu poți stăpâni orice situație, dacă întâi te poți stăpâni pe tine." Am adăugat "Te voi trata." Şi tratamentul meu a fost: "Eşti identificat în iubire cu spiritul oricui este legat de bancă. Lasă ideea divină să iasă din această situație." El a răspuns. "Femeie, vorbeşti despre ceva imposibil. Mâine e sâmbătă, banca se închide la 12 şi trenul meu nu merge acolo înainte de 10, iar timpul meu expiră mâine şi oricum nu vor fi de acord. E prea târziu." I-am răspuns: "Dumnezeu nu are niciodată nevoie de timp şi nu întârzie niciodată. Datorită Lui totul este posibil." Am adăugat: "Nu ştiu nimic despre afaceri, dar ştiu totul despre Dumnezeu." El a răspuns: "Totul sună bine când stau aici şi te ascult, dar când plec e groaznic." Locuia într-un oraş îndepărtat, şi nu am mai auzit de el vreo săptămână, iar apoi a venit o scrisoare: "Ai avut dreptate, am obținut banii şi nu mă voi mai îndoi vreodată de adevărul spuselor tale."

L-am văzut câteva săptămâni mai târziu şi i-am spus: "Ce s-a întâmplat? E clar că ai avut timp destul, până la urmă." El a răspuns: "Trenul meu a întârziat şi am ajuns acolo doar cu un sfert de oră înainte de 12. M-am dus la bancă şi am spus: 'Am venit pentru împrumut' şi l-am obținut fără nici o altă întrebare."

Au fost ultimele cincisprezece minute din timpul care-i fusese încredințat, dar Spiritul Infinit nu întârzie niciodată. În cazul acesta, omul nu ar putea reuşi vreodată singur. Are nevoie de cineva care să îl ajute să îşi mențină viziunea. Asta este ceea ce un om poate face pentru altul.

Iisus a afirmat acest adevăr când a spus: "Când doi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care se află în ceruri." Unii sunt mult

prea atașați de propriile afaceri și devin ezitanți și temători.

Prietenul sau "vindecătorul" vede clar succesul, sănătatea sau prosperitatea și nu șovăie niciodată, pentru că nu este atât de implicat în situație.

Este mult mai ușor de "demonstrat" pentru altul decât pentru sine, așa că o persoană n-ar trebui să ezite să ceară ajutor atunci când are îndoieli, ori se simte șovăind.

Un fin observator al vieții a spus cândva "Nici un om nu poate cădea dacă o persoană îl poate vedea având succes." Aceasta este puterea viziunii și mulți oameni mari au avut succes datorită soției, surorii, sau unui prieten care au "crezut în el" și au menținut fără șovăială ideea perfectă!

PUTEREA CUVÂNTULUI

"Din cuvintele tale vei fi îndreptățit și tot din cuvintele tale vei fi osândit"

O persoană cunoscătoare a puterii cuvântului devine foarte atentă la conversația sa. Are de urmărit doar reacția cuvintelor, care "nu se întorc fără rod". Prin cuvântul rostit, omul este într-o continuă creare a legilor proprii.

Știu un om care a spus: "Totdeauna pierd mașina. Invariabil, pleacă tocmai când ajung eu."

Fiica lui a spus: "Eu prind totdeauna mașina. Invariabil, ajunge odată cu mine." Asta s-a întâmplat ani de zile. Fiecare și-a creat o regulă proprie: una de cădere și una de succes. Aceasta este psihologia superstițiilor.

Potcoava sau piciorul iepurelui nu au putere, dar cuvântul rostit de om și credința că îi aduc noroc creează așteptări în mintea subconștientă și atrag "situația norocoasă". Am constatat, totuși, că asta nu funcționează când omul a avansat spiritual și cunoaște o lege mai înaltă. Pentru unii nu este cale de întoarcere și trebuie să renunțe la "imaginile solemne". De exemplu: Doi studenți de-ai mei au avut un succes teribil în afaceri pentru câteva luni când, dintr-o dată, "totul se ducea de râpă". Am încercat să analizăm situația și am descoperit că, în loc să facă afirmații și să aștepte de la Dumnezeu succes și prosperitate, fiecare își cumpărase o "maimuță norocoasă". Am spus: "Văd că ați crezut în maimuța norocoasă în loc de Dumnezeu." "Aruncați maimuțele și invocați legea iertării", fiindcă omul are puterea de a ierta și de a-și neutraliza greșelile.

Ei au decis să abandoneze maimuțele într-o mină de cărbuni și totul le-a mers iarăși bine. Asta nu înseamnă, totuși, că ar trebui aruncat orice ornament "norocos" sau potcoavă, trebuie doar să recunoscută puterea din spatele lor, care este una și singura, Dumnezeu, iar obiectele dau doar un sentiment de așteptare.

Eram cu o prietenă, într-o zi, când era disperată. Traversând strada, ea a găsit o potcoavă. S-a simțit

imediat plină de bucurie şi speranță. A spus că Dumnezeu i-a trimis potcoava ca să-i mențină curajul.

În acel moment, într-adevăr, a fost singurul lucru care putea fi înregistrat în conştiința ei. Speranța ei a devenit credință şi, în cele din urmă, ea a făcut o demonstrație minunată. Doresc să clarific faptul că bărbații de care am amintit depindeau de maimuțe, în timp ce femeia a recunoscut puterea din spatele potcoavei.

Ştiu, din proprie experiență, că durează destul de mult să renunți la credința că un anumit lucru a adus dezamăgire. Dacă acel lucru s-a întâmplat, a urmat invariabil dezamăgirea. Am găsit singurul mod în care puteam face o schimbare în subconştient, afirmând: "Nu există două forțe, ci doar una, Dumnezeu astfel, nu există dezamăgire, iar acest lucru înseamnă o surpriză fericită." Am observat fără întârziere o schimbare şi surprizele plăcute au început să îmi iasă în cale.

Am o prietenă care spunea că nimic nu ar putea să o determine să treacă pe sub o scară. I-am spus: "Dacă ți-e teamă, atunci tu crezi în două forțe, Dumnezeu şi Răul, în loc de una. Şi cum Dumnezeu este absolut, nu poate exista o putere contrară, doar dacă omul îşi construieşte un propriu rău fals. Să arăți că tu crezi într-o Singură Putere, Dumnezeu şi că nu există putere sau realitate a răului, treci pe sub următoarea scară pe care o vezi." În scurt timp, s-a dus la banca ei. Dorea să îşi deschidă seiful din trezorerie, dar în calea ei se afla o scară. Era imposibil să ajungă la cutie fără să treacă pe sub scară. A fost cuprinsă de frică şi s-a întors înapoi. N-a putut să înfrunte leul din calea ei. Totuşi, când a ajuns în stradă cuvintele mele au sunat în urechile ei şi ea a decis să se întoarcă şi să treacă pe sub ea. A fost un moment important în viața ei, pentru că scările o ținuseră ani de zile în sclavie. Ea s-a întors pe același drum spre trezorerie, dar scara dispăruse! Asta se întâmplă atât de des! Dacă cineva dorește să facă un lucru de care se teme, nu mai e nevoie să-l facă.

Este legea nerezistenței, care e atât de puțin înțeleasă.

Cineva a spus că în curaj există geniu şi magie. Înfruntă o situaţie fără frică şi nu mai e nici o situaţie de înfruntat; cade sub propria ei greutate.

Explicaţia este că teama a atras scara în drumul femeii, iar dispariţia fricii a mutat-o.

Toate aceste forţe invizibile lucrează în permanenţă pentru om, care este întotdeauna cel ce îşi "trage sforile", indiferent dacă ştie sau nu. Stăpânind puterea de vibraţie a cuvântului, omul începe să atragă orice verbalizează. Oamenii care vorbesc în continuu de boli le atrag invariabil.

După ce omul cunoaşte adevărul, el nu poate să nu fie extrem de atent la propriile sale cuvinte. De exemplu: Am o prietenă care îmi spune adesea la telefon: "Hai să mă vezi şi să mai bârfim puţin." Această "puţină bârfă" înseamnă o oră şi între cinci sute şi o mie de cuvinte distructive, principalele subiecte fiind pierdere, cădere, ghinion şi boală.

I-am spus: "Nu, mulţumesc, am avut parte de destule astfel de conversaţii în viaţa mea, sunt prea costisitoare, dar m-ar bucura să vorbim constructiv despre ceea ce ne-am dori, nu despre ceea ce nu vrem să se întâmple." Un vechi proverb spune că numai omul cutează să îşi folosească cuvintele în trei scopuri: "vindecare, binecuvântare şi prosperitate". Ceea ce omul spune despre alţii, se va spune despre el şi ceea ce îi doreşte el altuia, el îşi doreşte lui însuşi.

"Blestemele se întorc împotriva celui care le rosteşte."

Dacă un om doreşte cuiva "ghinion", poate fi sigur că îşi atrage ghinion sieşi. Dacă doreşte să ajute pe cineva să aibă succes, el îşi doreşte şi se ajută să aibă la rândul său succes.

Corpul poate fi reînnoit şi transformat prin cuvântul rostit şi viziune clară, iar boala complet ştearsă din conştiinţă. Metafizicianul ştie că toate bolile au un corespondent mental şi în vederea tratării corpului se impune mai întâi "vindecarea sufletului".

Sufletul este mintea subconştientă şi trebuie "salvat" de gândirea greşită.

În Psalmul 23 citim "Îmi întăreşte sufletul." Înseamnă că mintea subconştientă, sau sufletul, trebuie vindecat cu idei drepte, iar "căsătoria mistică" este uniunea dintre suflet şi spirit, dintre subconştient şi supraconştient. Acestea trebuie să fie una. Când subconştientul este inundat cu ideile perfecte ale supraconştientului, Dumnezeu şi omul sunt unul. "Eu şi Tatăl suntem una." Aşa este, el e una cu regatul ideilor perfecte, este omul făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu (imaginație) şi i s-a dat putere şi stăpânire peste toate lucrurile create, mintea, corpul şi acțiunile sale.

Este cert că toate bolile şi nefericirile vin din violarea legii iubirii. "Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții" şi în jocul vieții, iubirea sau bunăvoința dau rezultate întotdeauna.

Este legea iubirii aproapelui şi în jocul vieții, iubirea şi bunele intenții depăşesc orice dificultate.

De exemplu: Unei femei, pe care o cunosc, i-a apărut, ani de zile, o teribilă boală de piele.

Doctorii i-au spus că era incurabilă şi ea era disperată. Juca pe scenă şi se gândea că în scurt timp va trebui să renunțe la profesia ei şi nu avea nici un alt mijloc de supraviețuire. Totuşi, a obținut un contract bun şi în seara premierei "a dat lovitura". Cronicile erau flatante şi era bucuroasă şi entuziastă. A doua zi a fost înştiințată că este concediată. Un bărbat din distribuție a fost gelos pe succesul ei şi a făcut să fie îndepărtată. Ea simțea că ura şi indignarea puseseră complet stăpânire pe ea şi s-a rugat: "Doamne, nu mă lăsa să-l urăsc pe acest om." În acea noapte a lucrat ore în şir "pentru linişte".

Ea a spus: "Am ajuns în curând într-o linişte foarte adâncă. Părea că m-am împăcat cu mine, cu acel om şi cu întreaga lume. Am continuat asta în următoarele două nopți şi a treia zi am constatat că mă vindecasem complet de boala de piele!" Cerând iubire, sau bunăvoință ea a împlinit legea ("căci dragostea este împlinirea legii") şi boala (care vine din resentimentele subconştiente) a fost anihilată.

Critica repetată produce reumatism, gândurile lipsite de armonie produc depozite nenaturale în sânge, care se depun la încheieturi.

Îngrăşarea este produsă de gelozie, ură, lipsa iertării, teamă, etc. Fiecare boală are drept cauză o nelinişte sufletească. Am spus odată, la cursul meu, "Aici nu se obişnuieşte să se întrebe 'Ce-i cu tine?', dar am putea la fel de bine spune, 'Cu cine ai ceva?'" Lipsa iertării este cea mai răspândită cauză a bolilor. Ea îngreunează arterele, sau ficatul şi afectează vederea. În trenul său sunt boli fără sfârşit.

Am sunat odată o femeie care spunea că s-a îmbolnăvit mâncând o stridie otrăvită. Am replicat: "O, stridia nu era vătămătoare, tu ai otrăvit-o. Ce problemă ai?" "O, cu vreo 19 persoane." Ea avea neplăceri cu 19 persoane şi a devenit atât de nearmonioasă, încât a atras stridia stricată.

Orice lipsă de armonie exterioară indică lipsa de armonie mentală. "Ce e înăuntru e şi în afară."

Singurii duşmanii ai omului sunt cei din interiorul său. "Duşmanii omului pot fi doar cei din ograda sa." Personalitatea este unul din cei din urmă duşmani de depăşit, cum această planetă îşi primeşte iniţierea în iubire. Este mesajul lui Hristos: "Pace pe Pământ, bunăvoinţă între oameni." Omul luminat, în orice caz, se străduieşte să fie mai bun cu aproapele său. Munca sa este cu sine, să trimită bunăvoinţă şi binecuvântări fiecărui om şi lucrul extraordinar e, că, dacă cineva binecuvântează un om, acela nu mai are putere să îl rănească.

De exemplu: Un om a venit la mine cerându-mi să îl "tratez" pentru succes în afaceri. Vindea motoare şi un concurent apăruse pe scenă cu ceva ce el declarase că ar fi un motor mai bun şi prietenul meu se temea că va fi înfrânt. I-am spus: "Mai întâi trebuie să izgonim teama şi ştii că Dumnezeu îţi apără interesele, iar ideea divină va ieşi din situaţie. Asta este, maşina dreaptă va fi vândută, de omul drept, omului drept." Şi am continuat "Nu menţine nici un gând critic faţă de acel om. Binecuvântează-l toată ziua şi nu dori să îţi vinzi maşina, dacă nu e aceasta ideea divină." Aşa că el a venit la conferinţe,

fără teamă şi non-rezistent şi binecuvântându-l pe celălalt. El a spus că urmarea a fost cu adevărat remarcabilă. Maşina celuilalt n-a pornit şi el şi-a vândut maşina fără probleme. "Dar Eu vă spun vouă, iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi-i pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc, şi rugaţi-vă pentru cei ce vă fac în ciudă şi se poartă rău cu voi."

Bunăvoinţa produce o extraordinară aură protectoare în jurul celui care o trimite şi "Nici o armă îndreptată asupra sa nu are putere." Cu alte cuvinte, iubirea şi bunăvoinţa distrug duşmanii interiori, aşa că, omul acela nu mai are duşmani exteriori!

"Este pace pe pământ pentru cel ce trimite oamenilor bunăvoinţa sa!"

LEGEA NEREZISTENȚEI

"Nu te opune răului. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruieşte răul prin bine."

Nimic pe pământ nu poate rezista unei persoane absolut nerezistente.

Chinezii spun că apa este cel mai puternic element pentru că este perfect non-rezistentă. Poate distruge stânca şi poate mătura totul din calea ei.

Iisus a spus: "Nu opune rezistență răului." Pentru că el ştia că, de fapt, nu există rău, deci nimic căruia să i se opună rezistență. Răul este produs de o "imaginație deşartă", sau de credința în două forțe, a binelui şi a răului.

O legendă veche spune că Adam şi Eva au mâncat din "Maya, copacul iluziei" şi au văzut două puteri în loc de una, Dumnezeu.

Deci răul este o lege falsă, pe care omul şi-a construit-o sieşi, prin psychoma, sau sufletul adormit. Sufletul adormit înseamnă că omul a fost hipnotizat de credințele speciei (de păcat, boală, moarte, etc.) care reprezintă gândirea muritoare, sau carnală şi activitățile sale materializează iluziile sale.

Am văzut într-un capitol anterior că sufletul omului este mintea sa subconştientă şi orice simte el profund, bine sau rău, este transpus de sclavul său credincios. Corpul şi acțiunile sale arată în afară ceea ce el îşi imaginează. Cel bolnav a ilustrat boala, cel sărac, sărăcia, iar cel bogat, bunăstarea.

Oamenii spun adesea: "de ce copilaşul atrage boala, când e prea tânăr chiar şi să o înțeleagă?"

Răspund că, deoarece copiii sunt sensibili şi receptivi la gândurile altora despre ei, oglindesc adesea temerile părinților.

Am auzit odată un metafizician spunând: "Dacă nu-ți mobilizezi tu singur subconştientul, altcineva îl va mobiliza în locul tău."

Adesea, mamele atrag, inconştient, pentru copiii lor boli şi dezastre, bombardându-i continuu cu îngrijorarea lor şi urmărind simptomele.

De exemplu: O prietenă a întrebat o femeie dacă fetița ei avusese pojar. Ea a răspuns prompt: "Încă nu!" Asta însemna că ea aştepta boala şi mai ales se pregătea pentru ceea nu îşi dorea nici ei, nici copilului.

În orice caz, omul care este stabilit şi centrat pe un mod de gândire corect, omul care transmite doar bunăvoință aproapelui său şi este fără teamă, nu poate fi *atins şi influențat de gândurile negative ale altora.* De fapt, el poate primi atunci doar gânduri bune, cum şi el trimite doar gânduri bune.

Rezistența este Iadul, pentru că îl plasează pe om într-un "spațiu al suferinței."

Un metafizician mi-a dat odată o minunată rețetă care are de fiecare dată efectul scontat în jocul vieții, este o culme a non-rezistenței. El o prezintă astfel: "Odată am botezat copii şi, desigur, ei aveau multe nume. Acum nu mai botez copii, dar botez întâmplări şi *dau fiecărui eveniment un singur nume.* Dacă am un eşec îl botez succes, în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh!"

Astfel, vedem măreața lege a transmutării, bazată pe non-rezistență. Prin intermediul cuvintelor rostite de el, orice cădere se transformă în succes.

De exemplu: O femeie care a solicitat bani şi care cunoştea legea spirituală a abundenței, se întâlnea continuu, într-o afacere, cu un om care o făcea să se simtă foarte săracă. El vorbea de ghinion şi de limitări şi ea începuse să se simtă strivită sub povara gândurilor lui, aşa că nu-l agrea şi-l acuza de eşecul ei. Ea a ştiut că pentru a obține prosperitatea, trebuie să simtă mai întâi *că ar fi primit, sentimentul abundenței trebuie să preceadă manifestarea ei.*

Şi într-o zi, şi-a dat seama că opunea rezistență situației, văzând două puteri în locul uneia. L-a binecuvântat pe acel om şi a botezat situația "Succes"! A afirmat: "aşa cum există doar o putere, Dumnezeu, omul acesta este aici pentru binele şi prosperitatea mea" (chiar ceea ce nu părea că va aduce vreodată). La puțin timp

după aceea, ea a întâlnit *prin acest om* o femeie care i-a dat pentru un serviciu adus câteva mii de dolari şi omul s-a mutat într-un oraş îndepărtat şi astfel a dispărut armonios din viața ei. Afirmă: "fiecare om este o verigă de aur în lanțul binelui meu", pentru că toți oamenii sunt Dumnezeu în manifestare, *aşteptând oportunitatea acordată de om însuşi de a servi planul divin al vieții sale.*

"Binecuvântează-ți dușmanul şi-i vei răpi arsenalul." Săgețile lui se vor transforma în binecuvântări.

Legea aceasta este adevărul națiunilor, la fel ca şi al indivizilor. Binecuvântează o națiune, transmite-i dragoste şi bunăvoință fiecărui locuitor şi-i vei lua puterea de a face rău.

Omul poate dobândi ideea dreaptă a non-rezistenței prin înțelegere spirituală. Adesea studenții îmi spun: "Nu vreau să fiu un preş." Le spun: "Dacă folosiți non-rezistența cu înțelepciune, nimeni nu va fi vreodată în stare să treacă peste voi."

De exemplu: Într-o zi, când eram neliniştită aşteptând un telefon important, am opus rezistență fiecărui telefon care mi-a fost dat şi eu însămi nu am dat nici un telefon, motivând că ar putea interfera cu cel pe care îl aşteptam.

În loc să spun: "Între ideile divine nu sunt niciodată conflicte, telefonul va veni în timp util", lăsând Inteligența Divină să aranjeze lucrurile, am început să gestionez eu însămi lucrurile, – am făcut bătălia a mea, nu a lui Dumnezeu şi am rămas nervoasă şi anxioasă. Telefonul nu a sunat vreo oră şi m-am uitat la telefon şi am văzut că în tot acest timp receptorul fusese scos din furcă şi telefonul era deconectat. Anxietatea mea, teama şi credința mea în interferențe au adus o totală eclipsă telefonului. Realizând ce făcusem, am început imediat să binecuvântez situația, am botezat-o "succes" şi am afirmat: "Nu pot pierde un apel telefonic ce îmi aparține de drept divin, sunt sub *grație, nu sub lege.*"

O prietenă a dat fuga afară la un telefon public şi a semnalat companiei să reconecteze telefonul.

Ea a intrat într-o băcănie aglomerată, iar proprietarul şi-a lăsat clienții, oferindu-se să sune el însuşi. Telefonul a fost conectat imediat şi două minute mai târziu am primit un apel foarte important şi apoi cel pe care îl aşteptam.

Vapoarele ajung la țărm când marea este calmă.

Atâta vreme cât omul rezistă situației, o va avea cu el. Dacă fuge de ea, îl va urma.

De exemplu, i-am repetat asta unei femei într-o zi şi ea a replicat: "Cât de adevărat este! Eram nefericită acasă, nu-mi plăcea mama mea, care era critică şi dominatoare şi am fugit, căsătorindu-mă, dar m-am măritat cu mama, pentru că soțul meu era exact ca mama şi am avut de-a face exact cu aceeaşi situație." "Împacă-te degrabă cu vrăjmaşul tău."

Asta înseamnă să accepți situația care îți este potrivnică, să nu fii tulburat de ea şi ea cade sub propria-i greutate. "Nici unul dintre aceste lucruri nu mă va atinge" e o afirmație minunată.

Situațiile lipsite de armonie vin dintr-o lipsă de armonie interioară a omului. Când în om nu apare un răspuns emoțional la situațiile distonante, ele dispar pentru totdeauna din drumul său.

Aşa că, munca omului este întotdeauna cu sine.

Oamenii îmi spun: "Dă-mi o rețetă să-mi transform soțul sau fratele." Şi eu le spun: "Nu, îți voi da o rețetă ca să te schimbi pe tine. Atunci când tu te vei schimba, se vor schimba şi soțul sau fratele."

O studentă de-a mea avea obiceiul să mintă. I-am spus că e o metodă greşită şi că dacă minte, la rândul ei va fi mințită. Mi-a spus: "Nu-mi pasă, nu pot trăi fără să mint."

Într-o zi vorbea la telefon cu un bărbat de care era foarte îndrăgostită. Ea s-a întors spre mine şi mi-a spus: "Nu am încredere în el, cred că mă minte." I-am replicat: "Tu însăți minți, aşa că cineva trebuie să te mintă şi pe tine şi poți fi sigură că va fi persoana de la care vrei cel

mai mult adevărul." La scurt timp m-am întâlnit cu ea şi mi-a spus: "M-am vindecat de minciună."

Am întrebat: "Ce anume te-a vindecat?"

Ea a răspuns: "Locuiam cu o femeie care mințea mai rău ca mine."

Unii se vindecă adesea de greşelile lor văzându-le la alții.

Viața e o oglindă şi noi ne întâlnim doar pe noi înşine, reflectați în asociații noştri.

Trăirea în trecut este un mod de a eşua şi o violare a legii spirituale.

Iisus Hristos a spus: "Acum este timpul stabilit." "Aceasta e ziua mântuirii."

Soția lui Lot a tot privit în urmă şi s-a transformat într-un stâlp de sare.

Tâlharii timpului sunt trecutul şi viitorul. Omul trebuie să binecuvânteze trecutul şi să îl uite, dacă acesta îl ține în sclavie şi să binecuvânteze viitorul, ştiind că acesta îi rezervă nesfârşită bucurie, dar *să trăiască intens acum.*

De exemplu, o femeie a venit la mine plângându-se că nu a avut bani să cumpere daruri de Crăciun. Ea a spus: "Anul trecut era altfel; am avut o grămadă de bani şi am făcut cadouri drăguțe. Iar anul acesta abia dacă am un cent."

I-am răspuns: "Nu vei demonstra niciodată banii câtă vreme eşti patetică şi trăieşti în trecut. Trăieşte complet *acum şi pregăteşte-te să faci cadouri de Crăciun.* Sapă şanțurile tale şi banii vor veni." Ea a exclamat: "Ştiu ce voi face! Voi cumpăra nişte beteală, simboluri de Crăciun şi hârtie creponată." Am replicat: "Aşa să faci şi darurile vor veni ele însele şi se vor lipi ele însele de simbolurile de Crăciun."

Asta, de asemenea, arăta lipsa de teamă față de problemele financiare şi credința în Dumnezeu, când mintea rațională spunea: "Ține fiecare cent pe care îl ai, atâta vreme cât nu ştii sigur că vei obține alți bani."

A cumpărat simbolurile, hârtie şi beteală şi cu câteva zile înaintea Crăciunului a primit un dar de câteva sute de dolari. Cumpărarea simbolurilor şi betelii a im-

pregnat subconștientul cu așteptări, deschizând calea de manifestare a banilor. A cumpărat toate darurile în timp util.

Omul trebuie să trăiască suspendat în moment.

"Privește bine, așadar, la această Zi! Acesta este salutul zorilor."

Trebuie să fie într-o alertă spirituală, așteptând mereu îndrumări, folosind fiecare oportunitate.

Într-o zi am spus continuu în gând: "Spirit Infinit, nu mă lăsa să pierd nici o speculație." Și ceva foarte important mi-a fost spus în acea seară. Este esențial să începem ziua cu cuvintele potrivite.

Fă o afirmație imediat după ce te trezești.

De exemplu:

"A ta să fie această zi! Astăzi e o zi a împlinirii. Aduc mulțumiri pentru această zi perfectă, miracolul va urma miracolului și minunile nu vor înceta vreodată."

Faceți-vă acest obicei și fiecare va vedea minunile și miracolele făcându-și loc în viața sa.

Într-o dimineață am luat o carte și am citit: "Privește cu mirare la ceea ce este înaintea ta!" Părea să fie mesajul meu pentru acea zi. Și am repetat iar și iar: "Privește cu mirare la ceea ce este înaintea ta!"

Și o sumă mare de bani mi-a fost dată în acea zi, iar eu aveam nevoie de ea pentru un scop precis.

Într-un capitol viitor, voi indica afirmațiile pe care le găsesc cele mai eficiente. Dar, nimeni nu ar trebui să folosească vreo afirmație, până când aceasta nu e absolut satisfăcătoare și convingătoare pentru propria sa conștiință și adesea, o afirmație este adaptată pentru a fi de folos diferiților oameni.

De exemplu: Următoarea afirmație a adus succes multora:

"Am o muncă minunată, într-un mod minunat, aduc servicii minunate, pentru o plată minunată!"

Am indicat primele două propoziții unei studente și ea le-a adăugat pe celelalte.

Ceea ce a făcut ca afirmația să fie și mai puternică, pentru că trebuie ca întotdeauna să existe plata perfectă pentru serviciul perfect și ritmul pătrunde mai ușor în

subconștient. Ea a umblat de colo colo cântând-o cu voce tare și curând a primit o muncă minunată, într-un mod minunat și a adus servicii minunate pentru o plată minunată.

Un alt student, om de afaceri, a schimbat cuvântul muncă în afacere.

A repetat: "Am o afacere minunată, într-un mod minunat și ofer servicii minunate, pentru o plată minunată." În acea după-amiază el a făcut o tranzacție de patruzeci și una de mii de dolari, deși în afacerea lui nu era activitate de luni de zile.

Fiecare afirmație trebuie să fie atent rostită, iar "terenul inspectat" complet.

De exemplu: Știu o femeie care era la mare strâmtoare și ceruse de lucru. I s-a dat foarte mult de lucru, dar nu a fost vreodată plătită. Ea știe acum să adauge: "servicii minunate pentru plată minunată".

E dreptul divin al omul lui să fie prosper! Mai mult decât suficient!

"Hambarele să-i fie pline și potirul să i se reverse!" Aceasta este ideea lui Dumnezeu pentru om, atunci când omul sfărâmă barierele lipsurilor din propria sa conștiință. Vârsta de aur va fi a lui și orice dorință dreaptă a inimii sale împlinită.

LEGEA KARMEI ŞI LEGEA IERTĂRII

Omul primeşte doar ceea ce dă. Jocul vieţii este un joc de bumeranguri. Gândurile, acţiunile şi cuvintele omului se întorc la el, mai devreme sau mai târziu, cu o precizie uimitoare.

Aceasta este legea karmei, care este cuvântul sanscrit pentru "întoarcere". "Omul culege tot ceea ce seamănă."

De exemplu: O prietenă veche mi-a spus povestea ei, ilustrând legea. Ea a spus: "Toată karma mea se leagă de o mătuşă şi de câte ori îi spun ceva, altcineva îmi spune mie acelaşi lucru. Sunt adesea iritată acasă şi i-am zis mătuşii, care discuta cu mine în timpul cinei: *'Gata cu vorba, vreau să mănânc în linişte.'"*

"A doua zi luam masa cu o femeie căreia doream să îi fac o impresie foarte bună. Vorbeam cu însufleţire, când a spus: *'Gata cu vorba, vreau să mănânc în linişte!'"*

Prietena mea este foarte conştientă, iar în cazul ei karma acţionează în plan mental mai rapid decât în cazul altora.

Cu cât omul ştie mai mult, cu atât este mai responsabil şi în consecinţă, o persoană care cunoaşte legile spirituale, dacă nu le aplică, suferă foarte mult. "Teama de Domnul (de lege) este începutul înţelepciunii." Dacă citim cuvântul Domnul, lege, multe pasaje din Biblie se vor clarifica.

"Răzbunarea e a Mea; Eu voi răsplăti, zice Domnul" (legea). Legea este cea care răzbună, nu Dumnezeu. Dumnezeu îl vede pe om perfect, creat "după chipul şi asemănarea sa"(imaginaţie) şi înzestrat cu "putere şi stăpânire".

Aceasta este ideea perfectă de om consemnată în Mintea Divină, aşteptând recunoaşterea din partea omului; pentru că omul poate fi doar ceea ce se vede pe sine fiind şi poate să realizeze doar ceea ce se vede pe sine realizând.

"Nu s-a întâmplat vreodată ceva fără un privitor", spune un proverb antic.

Omul îşi vede mai întâi bucuria sau necazul, înainte de a fi certitudine, în propria sa imaginaţie. Putem vedea asta când mama conturează boli pentru copilul ei, sau când femeia vede succesul pentru soţul ei.

Iisus Hristos a spus: "Şi veţi cunoaşte adevărul, iar adevărul vă va face liberi."

Deci, vedem eliberarea (de toate condiţiile nefericite) venind prin cunoaştere – o cunoaştere a Legii Spirituale.

Ascultarea precedă autoritatea şi legea se supune omului când omul se supune legii. Legea electricităţii trebuie să fie ascultată înainte ca ea să devină servitoarea omului. Când este manevrată cu ignoranţă devine duşmanul de moarte al omului. *La fel şi cu legile Minţii!*

De exemplu: O femeie cu o voinţă de fier şi-a dorit să devină proprietara unei case care aparţinea unui cunoscut şi adesea se visa locuind în casă. În timp, omul a murit şi ea s-a mutat în casă. Câţiva ani după, începând să cunoască Legea Spirituală, mi-a spus: "Crezi că am vreo legătură cu moartea acelui om?". I-am răspuns: "Da, dorinţa ta a fost atât de puternică, încât totul s-a dat la o parte, dar ai plătit datoria karmică. Soţul tău, pe care îl iubeai atât de mult, a murit la scurt timp, iar casa a fost un lucru de prisos aflat în grija ta ani de zile."

Proprietarul iniţial, totuşi, ar fi putut să nu fie afectat de gândurile ei, dacă s-ar fi aflat sub incidenţa adevărului şi nici soţul ei, dar au fost amândoi sub incidenţa karmei. Femeia ar fi trebuit să spună (simţind o mare dorinţă pentru casă): "Inteligenţă Infinită, dă-mi casa dreaptă, la fel de fermecătoare ca aceasta, cea *care-mi aparţine de drept divin.*"

Selecţia divină i-ar fi dat satisfacţie deplină şi ar fi adus bine tuturor. Modelul divin este singurul model care funcţionează sigur.

Dorinţa este o forţă uriaşă şi trebuie să fie dirijată pe canale corecte, sau se produce haosul.

În manifestare, cel mai important pas este *cel dintâi, cererea corectă, dreaptă.*

Omul trebuie să ceară totdeauna doar ceea ce i se cuvine prin *drept divin.*

Să ne întoarcem la exemplu: Dacă femeia ar fi avut această atitudine: "Dacă această casă pe care o doresc este a mea, nu pot s-o pierd, dacă nu e, dă-mi echivalentul", omul ar fi putut decide să se mute, armonios (dacă ar fi fost alegerea divină pentru ea) sau o altă casă ar fi înlocuit-o. Orice lucru forţat să se manifeste prin voinţă personală este întotdeauna "ilicit" şi înseamnă "etern succes rău".

Omul este povăţuit "Facă-se voinţa Ta şi nu a mea" şi ce e foarte interesant, omul obţine întotdeauna tot ceea ce îşi doreşte când renunţă la voinţa personală, astfel permiţând Inteligenţei Infinite să se manifeste prin el.

"Staţi liniştiţi şi veţi vedea salvarea Domnului"(legii).

Exemplu: O femeie a venit la mine în mare disperare. Fiica ei era decisă să meargă într-o călătorie foarte riscantă şi mama era plină de temeri.

A spus că folosise toate argumentele, îi arătase toate pericolele ce trebuiau luate în calcul şi i-a interzis să meargă, dar fata era şi mai rebelă şi mai hotărâtă. Şi i-am spus: "Îi impui fetei dorinţa ta personală, ceea ce nu ai dreptul să faci şi teama ta faţă de călătorie o atrage doar, pentru că omul atrage ceea ce îi provoacă teamă." Am adăugat: "Las-o să meargă şi nu te mai gândi la asta, *las-o în grija Domnului şi foloseşte această afirmaţie:*" "Las această situaţie în mâinile Infinitei Iubiri şi Înţelepciuni. Dacă această călătorie este Planul Divin, o binecuvântez şi nu mă mai opun, iar dacă această călătorie nu este planul divin, mulţumesc pentru că ea s-a dizolvat şi a dispărut." O zi sau două mai târziu, fiica i-a spus: "Mamă, am renunţat la călătorie" şi situaţia s-a întors în "nimicul din care pornise".

A "sta liniştit" pare a fi o lecţie extrem de grea pentru om. Voi explica mai amănunţit această lege în capitolul despre non-rezistenţă.

Voi da un alt exemplu despre semănat şi cules, care s-a întâmplat într-un mod bizar.

O femeie a venit la mine şi mi-a spus că primise de la bancă o bancnotă de 20 de dolari contrafăcută. Era foarte tulburată din aceasta cauză şi a spus: "Cei de la bancă nu îşi vor recunoaşte vreodată greşeala."

I-am replicat: "Hai să analizăm situaţia şi să vedem de ce ai atras-o." S-a gândit câteva clipe şi a exclamat: "Ştiu, i-am trimis unui prieten o grămadă de monede de recuzită, doar ca o glumă." Aşa că legea îi trimisese şi ei nişte bani de recuzită, pentru că legea nu ştie nimic despre glume.

I-am spus: "Acum vom invoca legea iertării şi vom neutraliza situaţia."

Creştinismul este fondat pe legea iertării – Hristos ne-a salvat de sub blestemul legii karmice şi Hristos interior din fiecare om este Mântuitorul şi Izbăvirea de toate situaţiile discordante.

Aşa că, am spus: "Spirit Infinit, invocăm legea iertării şi aducem mulţumiri că ea se află sub graţie şi nu sub lege şi aducem mulţumiri că ea nu poate pierde cei 20 de dolari care-i aparţin de drept divin."

"Acum" am spus, "întoarce-te la bancă şi spune-le, fără teamă, că ţi-au dat-o din greşeală."

S-a conformat şi, spre surpriza ei, şi-au cerut scuze şi i-au dat o altă bancnotă, purtându-se foarte politicos.

Cunoaşterea Legii îi dă omului puterea de "a-şi şterge greşelile". Omul nu poate să forţeze exteriorul să fie ceea ce nu este el însuşi.

Dacă îşi doreşte bogăţii, el trebuie să fie mai întâi bogat în conştiinţă.

De exemplu: O femeie a venit la mine cerându-mi un tratament pentru prosperitate. Ea nu se interesa prea mult de problemele gospodăriei proprii şi casa ei era într-o dezordine îngrozitoare.

I-am spus: "Dacă vrei să fii bogată, trebuie să fii mai întâi ordonată. Toţi oamenii prosperi sunt ordonaţi şi ordinea este prima lege a paradisului." Am adăugat: "Nu vei fi niciodată bogată cu un chibrit ars înfipt în pernuţa pentru ace cu gămălie."

Avea simţul umorului şi a început imediat să îşi facă ordine în casă. Şi-a rearanjat mobila, a îndreptat sertarele biroului, a curăţat covoraşele şi în scurt timp a avut o mare realizare financiară, un dar din partea unei rude. Femeia s-a transformat pe sine şi s-a menţinut prosperă financiar, fiind mereu atentă la *împrejurările exterioare*

și așteptând prosperitatea, știind că Dumnezeu este sursa ei.

Mulți oameni ignoră faptul că darurile și lucrurile sunt investiții, iar agonisirea și economia conduc invariabil spre pierdere.

"Acolo unde este risipă, încă sporește, iar acolo unde este renunțare mai mult decât trebuie, merge spre sărăcie."

De exemplu: Știu un om care a vrut să cumpere un mantou căptușit cu blană. El și soția lui s-au dus prin mai multe magazine, dar nicăieri nu era ceea ce își dorea el. A spus că toate aveau un aspect prea ieftin. În final i-a fost arătat unul, despre care vânzătorul a spus că valora 1000 de dolari, dar managerul l-ar fi vândut cu 500, pentru că era sfârșitul sezonului.

Posesiunile sale materiale se ridicau la vreo 700 de dolari. Mintea rațională, chibzuită, i-ar fi spus: "Nu poți să îți permiți să cheltuiești tot ce ai pentru o haină", dar el era foarte intuitiv și niciodată rațional.

S-a întors spre soția sa și i-a spus: "Dacă voi avea această haină, voi câștiga o tonă de bani." Soția a consimțit, anemic.

Cam o lună mai târziu, el a primit 10.000 de dolari drept comision. Haina l-a făcut să se simtă atât de bogat încât l-a legat de succes și prosperitate; fără haină el nu ar fi obținut comisionul. A fost o investiție care i-a adus dividende serioase!

Dacă omul ignoră aceste îndrumări de a da, sau de a cheltui, aceeași sumă de bani se va risipi într-un mod neinspirat sau nefericit.

De exemplu: O femeie mi-a spus că de Ziua Recunoștinței și-a anunțat familia că nu-și puteau permite o masă festivă. Avea banii, dar s-a decis să-i economisească.

Câteva zile mai târziu cineva a intrat în camera ei și i-a luat din sertarul biroului exact suma de bani care ar fi costat-o masa.

Legea se află mereu de partea celui ce cheltuiește fără teamă, cu înțelepciune.

De exemplu: O studentă de-a mea s-a dus la cumpărături cu nepoţelul ei. Copilul i-a cerut o jucărie pe care ea i-a spus că nu-şi poate permite să i-o cumpere.

Brusc, ea a realizat că atrăgea ghinionul, nerecunoscându-L pe Dumnezeu drept sursa ei.

A cumpărat jucăria şi în drum spre casă *a ridicat, de pe stradă, exact suma pe care o cheltuise.*

Sursa omului este nelimitată şi constantă, când crede cu adevărat, dar credinţa sau încrederea trebuie să preceadă manifestarea. "Facă-vi-se după credinţa voastră." "Credinţa este substanţa lucrurilor sperate, esenţa nevăzută a lucrurilor." Credinţa ţine viziunea treză şi imaginile potrivnice sunt dizolvate şi risipite şi "la vremea potrivită vom secera, dacă nu suntem temători."

Iisus Hristos a adus vestea bună care este o lege mai înaltă decât legea karmei – şi această lege transcende legea karmei. Este legea iertării, a graţiei. Este legea care îl *eliberează pe om de legea cauzei şi a efectului, legea consecinţei. "Sub graţie şi nu sub lege."*

Ni se spune că în acest plan omul recoltează şi ceea ce nu seamănă. Darurile divine sunt pur şi simplu revărsate asupra sa. "Tot ceea ce oferă împărăţia este al lui." Toată această stare de fericire continuă aşteaptă omul care învinge gândirea speciei.

În gândurile lumii există un lung şir de necazuri, dar Iisus Hristos a spus: "Bucuraţi-vă, am biruit lumea." Gândirea lumii este aceea despre păcat, boală şi moarte. El a văzut absoluta lor irealitate şi a spus că bolile şi necazurile trebuie să fie depăşite, la fel ca şi moartea, ultimul duşman care va fi învins.

Acum ştim, dintr-un punct de vedere ştiinţific, că moartea poate fi învinsă, imprimând în subconştient convingerea eternei tinereţi şi a vieţii eterne.

Subconştientul, ca simplă putere nedirecţionată, duce la îndeplinire ordinele fără întrebări.

Sub direcţia supraconştientului (Hristos sau Dumnezeu imanent), "renaşterea corpului" se va produce. Omul, peste puţină vreme nu-şi va mai părăsi corpul prin moarte, ci-l va transforma în "corp electric", cântat de Walt Whitman, întrucât creştinismul e o religie bazată pe iertarea păcatelor şi pe "un mormânt gol".

ARUNCAREA POVERII. IMPRESIONAREA SUBCONŞTIENTULUI

Când omul îşi cunoaşte propriile puteri şi modul în care funcţionează mintea sa, marea lui dorinţă e să găsească un mod rapid şi uşor de a-şi impregna subconştientul cu bine, pentru că o simplă cunoaştere intelectuală a Adevărului nu dă rezultate.

În propriul meu caz, am găsit ca fiind cel mai simplu mod "aruncarea poverii".

Un metafizician a explicat odată în această manieră. El a spus: "Ceea ce dă greutate tuturor lucrurilor în natură este legea gravitaţiei, iar dacă piatra poate fi ridicată de pe planetă, atunci în acea piatră nu va mai fi greutate; ceea ce Iisus Hristos a spus prin: "jugul Meu este bun şi povara Mea este uşoară."

El a înfrânt vibraţia lumii şi a acţionat în regatul celei de-a patra dimensiuni, unde se află numai perfecţiune, desăvârşire, viaţă şi bucurie.

El a spus: "Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi şi Eu vă voi da odihnă." "Luaţi jugul Meu asupra voastră, căci jugul Meu este bun şi povara Mea este uşoară."

Se spune şi în Psalmul 55 să "îţi încredinţezi povara Domnului." Multe pasaje din Biblie spun că *lupta e a Domnului,* nu a omului şi omul întotdeauna să *"aştepte liniştit" şi să vadă Izbăvirea Domnului.*

Aceasta arată că mintea supraconştientă (sau Hristos imanent) este departamentul care luptă pentru om şi-l eliberează de poveri.

Vedem, astfel, că omul violează legea dacă duce el povara, iar povara este un gând sau o conjunctură adversă, iar acest gând sau condiţie îşi are rădăcinile în subconştient.

Pare aproape imposibil să faci vreun progres direcţionând subconştientul cu ajutorul conştientului, sau minţii raţionale, cât timp mintea raţională (intelectul) este limitată de propriile concepţii şi este plină de teamă şi îndoieli.

Cât de ştiinţific este atunci să arunci povara supraconştientului (sau Hristosului interior), unde totul "devine uşor" sau se dizolvă în "nimicnicia originară".

De exemplu: O femeie în mare criză financiară, a apelat la Hristosul interior, folosind această afirmaţie. "Arunc povara acestei lipse Hristosului interior şi sunt liberă să prosper!"

Povara ei a fost credinţa în lipsă şi când a încredinţat-o supraconştientului, crezând în prosperitate, rezultatul a fost o avalanşă de bunăstare.

Citim "Hristos în tine este speranţa slavei."

Un alt exemplu: O studentă de-a mea a primit un pian nou şi nu avea spaţiu pentru el în studioul ei până când nu-l muta pe cel vechi. Era în stare de perplexitate. Dorea să păstreze pianul vechi, dar nu avea idee unde să-l trimită. Era disperată, pentru că pianul nou îi era trimis imediat, în fapt era pe drum, dar nu avea spaţiul unde să îl instaleze. Ea a spus că i-a venit să repete "Arunc povara Hristosului interior şi mă eliberez."

Câteva momente mai târziu telefonul a sunat şi o prietenă a întrebat-o dacă nu i-ar putea închiria vechiul pian şi astfel a fost mutat, chiar cu câteva minute înainte de sosirea celui nou.

Am cunoscut o femeie care era împovărată de resentimente. Ea a spus: "Arunc povara resentimentelor Hristosului interior şi sunt liberă să fiu iubitoare, armonioasă şi fericită." Atotputernicul supraconştient i-a inundat subconştientul cu iubire şi întreaga ei viaţă s-a schimbat. Ani de zile resentimentele o ţinuseră în starea de chin şi îi încătuşaseră sufletul (subconştientul).

Afirmaţia trebuie făcută mereu şi mereu şi mereu, uneori ore în şir, în gând sau cu glas tare, cu calm, dar cu hotărâre.

Compar adesea acest lucru cu învârtirea unui patefon. Trebuie să ne înconjurăm pe noi înşine de cuvinte rostite.

Am consemnat că, prin "aruncarea poverii", după un timp, unii pot să vadă clar. Este imposibil să ai o viziune clară atâta timp cât există chinurile minţii muritoare. Teama şi îndoielile otrăvesc mintea şi corpul, iar imagi-

nația funcționează haotic, provocând dezastre și suferințe.

Repetând permanent afirmația "arunc povara Hristosului interior și mă eliberez" viziunea se clarifică și, alături de un sentiment de destindere, mai devreme sau mai târziu vine *manifestarea binelui ca sănătate, fericire sau bunăstare.*

Un student mi-a cerut odată să-i explic "negura de dinaintea zorilor". M-am referit în capitolul anterior la faptul că, adesea, înaintea marii realizări "totul pare să meargă rău" și o depresie profundă pare să întunece conștiința. Asta înseamnă că din subconștient se ridică temerile și îndoielile timpului. Aceste vechi epave din subconștient se ridică la suprafață, *pentru a fi aruncate.*

Atunci omul trebuie să sărbătorească, la fel ca Iosafat, și să aducă mulțumiri că este salvat, chiar dacă s-ar părea că este asediat de dușmani, situații de lipsuri sau boli. Studentul continuă: "Câtă vreme trebuie să rămână cineva în întuneric?" I-am răspuns: *"Până poate vedea dincolo de întuneric"* și "*încredințarea poverii îl face pe om să vadă dincolo de întuneric."*

În sensul impresionării subconștientului credința activă este întotdeauna esențială.

"Credința fără acțiune este moartă." În acest capitol voi încerca să clarific acest punct.

Iisus Hristos a arătat o credință activă atunci când "El a poruncit mulțimii să șadă pe pământ", înainte de a mulțumi pentru înmulțirea pâinilor și a peștilor.

Voi da un alt exemplu, care arată cât de important este acest pas. De fapt, credința activă este podul pe care omul îl traversează spre Țara Făgăduinței.

Din cauza unor neînțelegeri, o femeie s-a despărțit de soțul ei, pe care îl iubea profund. El a refuzat toate ofertele de împăcare și nu dorea să comunice cu ea în nici un fel.

Avansând în cunoașterea legilor spirituale, ea a negat aparența despărțirii. A făcut această afirmație: "Nu există despărțire în Mintea Divină și prin aceasta, nu pot fi separată de dragostea și tovărășia care îmi aparțin de drept divin."

A arătat credință activă aranjând pentru el o farfurie la masă în fiecare zi; întipărindu-şi, astfel, subconştientul cu imaginea *întoarcerii* lui. După ce a trecut un an, în care ea nu s-a îndoit niciodată, *într-o zi, el a venit.*

Subconştientul este adesea impresionat prin muzică. Muzica are calitatea celei de-a patra dimensiuni şi eliberează sufletul din prizonierat. Face ca lucruri minunate să pară posibile şi uşor de îndeplinit.

Am o prietenă care foloseşte zilnic patefonul în acest scop. Asta o aşează în perfectă armonie şi eliberează imaginaţia.

O altă femeie dansează adesea în timp ce îşi face afirmaţiile. Ritmul şi armonia muzicii şi mişcării susţin cuvintele ei în exterior cu o putere extraordinară.

Studentul trebuie să-şi amintească mereu să nu disprețuiască "ziua lucrurilor mărunte".

Invariabil, înaintea realizării, apar "semne ale pământului".

Columb, înainte de a atinge America, a văzut păsări şi ramuri care i-au arătat că pământul era aproape. Aşa se întâmplă şi cu o demonstraţie; dar adesea studentul confundă această situaţie cu însăşi demonstraţia şi este dezamăgit.

De exemplu, o femeie a "rostit cuvântul" pentru un set de farfurii. Nu la mult timp după aceea, o prietenă i-a dat o farfurie veche şi crăpată.

Ea a venit la mine şi mi-a spus: "Bine, am cerut un set de farfurii şi tot ceea ce am primit este o farfurie crăpată." I-am replicat: "Farfuria este doar un semn al pământului. Arată că farfuriile vor veni. Priveşte-o ca pe păsări şi alge" şi nu la mult timp vesela a venit.

Continua "închipuire" impresionează subconştientul. Dacă un om se închipuie având succes, "în timpul potrivit va recolta."

Copiii îşi "închipuie" mereu şi "oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copil, cu nici un chip nu va intra în ea."

De exemplu: Ştiu o femeie care era foarte săracă, dar nimeni n-a putut s-o facă *să se simtă săracă.* Ea câştiga o sumă mică de bani de la nişte prieteni bogaţi, care îi

aminteau mereu de greutatea poverii ei şi îi spuneau mereu să fie atentă şi să economisească. Fără să ia în seamă avertismentele lor, ea cheltuia tot ceea ce câştiga pentru o pălărie sau făcând daruri cuiva şi menținându-şi o stare de spirit fermecătoare. Gândurile ei erau întotdeauna orientate spre haine şi lucruri frumoase, dar niciodată nu-i invidia pe alții.

Ea trăia într-o lume a minunilor şi numai bogăția i se părea reală. S-a căsătorit cu un om bogat, iar inelele şi lucrurile au devenit reale. Nu ştiu dacă el era "Alegerea Divină", dar bogăția s-a ivit în viața ei, aşa cum îşi imagina.

Nu este loc pentru pacea şi fericirea omului până când acesta nu îşi distruge toate temerile din subconştient.

Teama este o energie îndreptată într-o direcție greşită şi care trebuie redirecționată, sau transmutată în credință.

Iisus Hristos a spus: "De ce vă temeți, puțin credincioşilor?" "Toate lucrurile sunt posibile pentru acela care are credință."

Sunt adesea întrebată de studenții mei: "*Cum pot scăpa de teamă?*"

Răspund: "*Înfruntând lucrurile de care vă temeți.*"

"Ferocitatea leului vine din teama voastră."

Înfruntați leul şi el va dispărea, fugiți şi el va fugi după voi.

Am arătat în capitolul precedent cum leul lipsei dispare când individul cheltuieşte fără teamă, arătând credința că Dumnezeu este sursa lui şi prin aceasta, inepuizabilă.

Mulți dintre studenții mei au scăpat de povara lipsurilor şi sunt acum prosperi prin pierderea fricii de a lăsa banii să se ducă. Subconştientul este impresionat de adevărul că "*Dumnezeu este Cel Care Dăruieşte şi Darul*" şi în consecință, cum cineva este una cu cel care dăruieşte este una şi cu darul. O afirmație splendidă este "Mulțumesc lui Dumnezeu Care Dăruieşte pentru Dumnezeu Darul."

Omul este atât de mult îndepărtat de binele său şi de averea sa prin gânduri de separare şi lipsă, încât, uneori, e nevoie de dinamită pentru a disloca ideile false din subconştient şi dinamita nu este lucru puţin.

Vedem în exemplele menţionate mai sus cum individul este eliberat din sclavie atunci când arată că nu se mai teme.

"Alege pe cine vei sluji în această zi" teama sau credinţa.

Poate că unii se tem de o notabilitate. Atunci nu evitaţi oamenii de care vă este frică, dorind să îi întâlniţi într-o dispoziţie fermecătoare şi atunci vor deveni fie "legături de aur în lanţul binelui" vostru sau vă vor dispărea într-un mod armonios din cale.

Poate că unii se tem de boli şi microbi. Aceia trebuie să fie fără teamă într-o situaţie în care apar microbi şi vor fi imuni.

Cineva poate contracta microbi în timp ce vibrează în acelaşi ritm cu microbul şi teama îl coboară pe om la acelaşi nivel cu al microbului. Desigur, bolile cauzate de microbi sunt produsul minţii pământeşti şi toate gândurile se obiectivează. Microbii nu există în supraconştient sau Mintea Divină, sunt doar produsul "imaginaţiei sterile" a omului.

"Într-o clipă" eliberarea omului va veni, când el realizează că nu există puterea răului.

Lumea materială se estompează şi lumea celei de-a patra dimensiuni, "lumea minunilor" vine în manifestare.

"Şi am văzut un cer nou şi un pământ nou – şi nu va mai fi moartea, nici supărare sau ţipăt, nici durere nu va mai fi, pentru că lucrurile dintâi au trecut."

IUBIRE

Fiecare om de pe această planetă îşi primeşte iniţierea în iubire. "Şi vă dau vouă o poruncă nouă, să vă iubiţi unul pe altul." Ouspensky afirma în "Tertium Organum" că "iubirea este un fenomen cosmic" şi îi deschide omului cea de-a patra dimensiune a lumii, "Lumea Minunilor".

Iubirea autentică este altruistă şi lipsită de teamă. Se revarsă asupra obiectului afecţiunii ei fără a cere ceva în schimb. Bucuria ei este bucuria de a dărui. Iubirea este Dumnezeu în manifestare şi este cea mai puternică forţă magnetică din univers. Pură, lipsită de egoism, *iubirea îşi atrage ceea ce-i aparţine*; nu trebuie să caute sau să ceară. Mai toată lumea are o concepţie foarte vagă despre adevărata iubire. Omul este egoist şi tiranic sau temător în afecţiunea lui şi astfel pierde ceea ce iubeşte. Gelozia este cel mai mare duşman al iubirii, pentru că imaginaţia rătăceşte văzând persoana iubită atrasă de altcineva şi adesea aceste temeri se obiectivează, dacă nu sunt neutralizate.

De exemplu: O femeie a venit la mine în disperare. Omul pe care îl iubea o părăsise pentru o altă femeie şi îi spusese că nu intenţionase vreodată să se căsătorească cu ea. Era copleşită de gelozie şi indignare şi a spus că spera că şi el va suferi aşa cum a făcut-o pe ea să sufere şi a adăugat: "Cum a putut să mă părăsească dacă l-am iubit atât de mult?"

Am răspuns: "Tu nu-l iubeşti, tu îl urăşti" şi am adăugat: *"Tu nu poţi primi ceea ce nu ai dat vreodată. Dăruieşte o iubire perfectă şi vei primi o iubire perfectă* Fii mai bună faţă de acest om. Oferă-i o iubire perfectă, lipsită de egoism, fără să ceri ceva în schimb, nu-l critica şi nu-l condamna şi *binecuvântează-l oriunde ar fi."*

Ea a replicat: "Nu, nu-l binecuvântez până nu ştiu unde se află!"

"Atunci", i-am spus, "aceasta nu e o iubire adevărată."

"Când oferi iubire adevărată, îți va fi dăruită iubire adevărată, din partea acestui om, sau a echivalentului său, dacă omul acesta nu e alegerea divină, nu-l vei mai dori. Așa cum tu ești una cu Dumnezeu, ești una cu iubirea care îți aparține de drept divin."

Câteva luni au trecut și lucrurile au rămas la fel, dar ea lucra cu conștiinciozitate cu sine. I-am spus: "Când tu nu vei mai fi deranjată de cruzimea lui, el va înceta să mai fie crud, cruzimea o atragi tu, prin propriile tale emoții."

Atunci i-am povestit despre o frăție din India, unde nu își spun niciodată unul altuia "Bună dimineața". Ei folosesc cuvintele "*Salut Divinul din tine.*" Ei salută divinitatea din fiecare om și din animalele sălbatice din junglă și nu au fost niciodată vătămați, pentru că ei *îl văd doar pe Dumnezeu* în tot ceea ce este viu. Am spus: "Salută divinul din acest om și spune: 'Văd doar divinul din tine. Te văd așa cum Dumnezeu te vede, perfect, creat după chipul și asemănarea Sa.'"

Ea și-a dat seama că devenea mai echilibrată și treptat i-au dispărut resentimentele. El era căpitan și ea îi spunea "Cap".

Într-o zi, ea a spus, dintr-o dată: *"Dumnezeu să-l binecuvânteze pe Cap, oriunde s-ar afla."*

I-am spus: "Acum este iubire adevărată și când ai devenit un 'cerc complet' nu mai ești tulburată de situație, tu vei avea iubirea lui, sau vei atrage echivalentul ei."

În acest timp mă mutam și nu aveam telefon, așa că nu am mai ținut legătura cu ea, când într-o dimineață am primit o scrisoare în care spunea: "Ne-am căsătorit."

Cu prima ocazie, i-am dat un telefon. Primele mele cuvinte au fost: "Cum s-a întâmplat?"

"Ah", a spus ea, "un miracol! Într-o dimineață m-am trezit și toată suferința dispăruse. L-am văzut în acea seară și el m-a cerut în căsătorie. Ne-am căsătorit de o săptămână și nu am mai văzut vreodată un om mai devotat."

Un vechi proverb vechi spune: *"Nici un om nu este dușmanul tău, nici un om nu este prietenul tău, fiecare om este învățătorul tău."*

Așa că fiecare ar trebui să devină impersonal și să învețe ceea ce fiecare om îl poate învăța și să-și învețe cât de repede lecția și să se elibereze.

Iubitul femeii o învățase iubirea altruistă pe care fiecare om, mai devreme sau mai târziu o are de învățat.

Suferința nu este necesară pentru dezvoltarea omului; este rezultatul violării legii spirituale, dar puțini oameni par capabili să se trezească din "adormirea spirituală" fără ea. De obicei, oamenii, când sunt fericiți, devin egoiști și automat legea karmei intră în acțiune. Omul suferă adesea pierderi din cauză că nu știe să aprecieze ceea ce are.

Știu o femeie care avea un soț foarte simpatic, dar ea spunea adesea: "Nu mă interesează căsnicia, dar nu sunt împotriva soțului meu. Pur și simplu nu mă interesează căsnicia."

Ea avea alte interese și abia își mai amintea că avea un soț. Se gândea la el doar când îl vedea. Într-o zi soțul ei i-a spus că era îndrăgostit de o altă femeie și a plecat. Ea a venit la mine disperată și plină de resentimente.

I-am replicat: "Este exact ceea ce ai spus tu. Ai spus că nu te interesează să fii măritată și subconștientul tău a funcționat să ajungi necăsătorită."

Ea a spus: "A, da, oamenii obțin ceea ce își doresc, iar apoi se simt răniți."

În scurt timp, ea a ajuns la o perfectă armonie cu situația și a înțeles că fiecare dintre ei este mai fericit divorțat.

Când o femeie devine indiferentă sau critică și încetează să mai fie o inspirație pentru soțul ei, el simte lipsa stimulilor de la începutul relației lor și devine nefericit și neliniștit.

Un om a venit la mine deprimat, nefericit și sărac. Soția lui era preocupată de "știința numerelor" și îi citise și lui. Se pare că rezultatul nu îi era favorabil și el a spus: "Soția mea spune că nu voi realiza niciodată nimic, fiindcă sunt sub influența numărului doi."

I-am răspuns: "Nu îmi pasă care este numărul tău, dar tu eşti o idee perfectă în Mintea Divină şi vom cere succesul şi prosperitatea care sunt deja proiectate pentru tine de Inteligenţa Infinită."

În decursul a câteva săptămâni el a dobândit o slujbă foarte bună şi un an sau doi mai târziu el a dobândit un succes strălucit ca scriitor. Nici un om nu are succes în afaceri atâta timp cât nu îşi iubeşte munca. Tabloul pictat din iubire este cea mai mare operă. Lucrul făcut de mântuială duce întotdeauna la eşec.

Nici un om nu poate atrage banii dacă îi disprețuieşte. Mulţi oameni se împovărează spunând: "Banii nu înseamnă nimic pentru mine şi îi disprețuiesc pe cei care îi au."

Acesta este motivul pentru care mulţi artişti sunt săraci. Disprețul lor îi separă de bani.

Îmi amintesc că am auzit un artist spunându-i altuia: "El nu este un artist bun - are bani în bancă."

Această atitudine, desigur, separă omul de bunurile sale; el trebuie să fie în armonie cu lucrul pe care doreşte să îl atragă.

Banii sunt Dumnezeu în manifestare, ca eliberare de dorinţă şi limitare, dar ei trebuie să fie întotdeauna ţinuţi în circulaţie şi folosiţi corect. Economia şi zgârcenia aduc răzbunări crunte.

Nu înseamnă că omul nu trebuie să aibă case şi terenuri, rezerve şi bani, pentru că "hambarele omului drept trebuie să fie mereu pline." Înseamnă că omul nu trebuie să adune de dragul de a aduna, dacă apare ocazia în care banii sunt necesari. Lăsându-i să plece cu inima uşoară şi fără teamă, el deschide drum pentru ca mai mulţi să vină, pentru că Dumnezeu este sursa nelimitată şi eternă a omului.

Aceasta este atitudinea spirituală şi marea Bancă a Universului nu dă niciodată faliment.

Vedem un exemplu de lăcomie în filmul "Greed" („Lăcomie"). O femeie câştigă 5000 de dolari la loterie, dar nu vrea să îi cheltuiască. Adună şi economiseşte, îşi lasă soţul să sufere şi să moară de foame şi până la urmă curăţă podele pentru a supravieţui.

Ea iubea banii în sine şi îi aşeza mai presus de orice şi într-o noapte a fost ucisă şi banii i-au fost furați.

E un exemplu în care "dragostea de bani este sursa răului". Banii în sine sunt buni şi folositori, dar folosiți în scopuri distructive, strânşi şi economisiți, sau considerați mai importanți decât iubirea, aduc suferință şi dezastre şi chiar pierderea banilor.

Urmând calea iubirii totul se adaugă, pentru că *Dumnezeu este iubire* şi *Dumnezeu este sursa*; urmând calea egoismului şi lăcomiei, avariției, sursa dispare, sau se distanțează de om.

De exemplu: Ştiu cazul unei femei foarte bogate, care îşi strângea câştigurile. Rar dădea ceva şi îşi cumpăra iar şi iar lucruri.

Era foarte ataşată de coliere şi o prietenă a întrebat-o odată câte are. Ea a răspuns: "67". Le cumpăra şi le punea la păstrare, învelindu-le cu grijă în hârtie de mătase. Dacă ar fi folosit colierele, totul ar fi fost legitim, dar ea a violat "legea folosirii". Dulapurile îi erau pline cu haine pe care nu le îmbrăcase vreodată şi de bijuterii care nu au văzut vreodată lumina zilei.

Treptat, mâinile femeii au paralizat, ca rezultat al menținerii lucrurilor în aceeaşi stare, iar în scurt timp ea a fost considerată incapabilă să îşi mai administreze afacerile şi averea ei a fost dată altora spre administrare.

Astfel, omul ignorând legea, îşi aduce propria distrugere.

Toată suferința, toată nefericirea vin din violarea legii iubirii. Bumerangul urii, criticii, resentimentelor se întoarce asupra omului, încercat cu supărări şi durere. Iubirea pare aproape o artă pierdută, dar omul care cunoaşte legile spiritului ştie că trebuie redobândită, pentru că în lipsa ei el devine la fel ca un "sunet metalic şi un zăngănit de țambal".

De exemplu: Am o studentă care venea la mine în fiecare lună pentru a-şi curăța conştiința de resentimente. După un timp a ajuns la un punct în care singura căreia îi mai purta pică era o femeie, dar asta o preocupa. Încet, încet, ea a devenit echilibrată şi armonioasă şi într-o zi, toate resentimentele ei au dispărut.

A venit radioasă şi a exclamat: "Nici nu poţi să îţi imaginezi cum mă simt! Femeia mi-a spus ceva şi în loc să mă enervez am fost amabilă şi ea şi-a cerut scuze şi a fost extrem de drăguţă cu mine!

Nimeni nu-şi poate imagina ce minunată linişte interioară am dobândit."

Iubirea şi bunăvoinţa sunt nepreţuite în afaceri.

De exemplu: O femeie a venit la mine plângându-se de patroana ei. Spunea că era rece şi critică cu ea şi că ştia că nu o dorea în acel loc.

"Bine" am replicat. "Salută Divinul din acea femeie şi trimite-i iubire."

A spus: "Nu pot; e o femeie de marmură."

I-am răspuns: "Ştii povestea sculptorului care a cerut o anumită bucată de marmură. A fost întrebat de ce şi a răspuns că 'în marmură se află un înger' şi a transformat-o într-o operă de artă."

Ea a spus: "Foarte bine, voi încerca." O săptămână mai târziu s-a întors şi mi-a spus: Am făcut aşa cum mi-ai spus, iar acum femeia este foarte amabilă şi m-a plimbat cu maşina ei."

Oamenii sunt uneori plini de remuşcări pentru că au fost nepoliticoşi faţă de cineva, poate cu ani în urmă.

Dacă greşeala nu poate fi îndreptată, efectul poate fi neutralizat, făcând cuiva o favoare *în prezent.*

"Fac un singur lucru, uitând ce este în urma mea şi aruncându-mă spre ce este înainte."

Supărarea, regretul şi lacrimile de remuşcare doboară celulele corpului şi otrăvesc atmosfera individului.

O femeie mi-a spus, într-o supărare profundă "Tratează-mă să fiu fericită şi bucuroasă, pentru că supărarea mea mă face iritabilă faţă de membrii familiei şi astfel îmi agravez karma."

Mi s-a cerut să tratez o femeie care era în doliu după fiica ei. Am negat toată credinţa în pierdere şi separare şi am afirmat că Dumnezeu era bucuria, iubirea şi pacea pentru ea.

Femeia şi-a câştigat echilibrul, dar mi-a trimis vorbă să nu o mai tratez, pentru că "era prea fericită şi nu se

cădea". Astfel, mintea pământeană adoră să se agațe de regretele și mâhnirile ei.

Știu o femeie care obișnuia să se laude cu problemele ei și, desigur, avea mereu cu ce să se laude.

Ideea învechită este că o mamă care nu este îngrijorată pentru copiii ei nu este o mamă bună.

Acum, se știe că teama maternă este responsabilă pentru multe boli sau accidente care apar în viețile copiilor.

Pentru că teama produce imaginea vie a bolii sau a situației respective și aceste tablouri se obiectivează, dacă nu sunt neutralizate.

Fericită este acea mamă care poate spune sincer că își pune copilul în mâinile lui Dumnezeu și astfel ea *știe* că e sub protecție divină.

De exemplu: O femeie s-a trezit brusc în plină noapte, simțind că fratele ei se afla în mare pericol. În loc să se lase pradă, să cedeze fricii, ea a început să facă afirmații ale Adevărului spunând: "Omul este o idee perfectă în Mintea Divină și întotdeauna la locul potrivit și astfel, fratele meu este în locul potrivit, sub protecție divină."

A doua zi ea a aflat că fratele ei se aflase în vecinătatea imediată a unei mine în care se produsese o explozie, dar scăpase miraculos.

Astfel, omul își apără fratele (prin gând) și fiecare om trebuie să știe că ceea ce iubește sălășluiește "în locul secret al Celui Prea Înalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic."

"Nu va fi nimic rău și nici o năpastă nu se va apropia de sălașul tău."

"Iubirea perfectă alungă teama. Acela care se teme nu este plin de iubire" și "Dragostea este împlinirea legii."

INTUIŢIE SAU GHIDARE

"În toate drumurile tale, recunoaşte-L pe El şi El îţi va îndrepta cărările."

Nimic nu este prea măreţ pentru a fi îndeplinit de omul care cunoaşte puterea cuvântului său şi care îşi urmează intuiţia călăuzitoare. Prin cuvânt, el lansează în acţiune forţe nevăzute şi îşi poate reconstrui corpul sau poate da o nouă formă afacerilor sale.

Şi astfel, de cea mai mare importanţă este alegerea cuvintelor corecte şi studentul alege atent afirmaţia pe care o doreşte să o catapulteze în invizibil.

El ştie că Dumnezeu este furnizorul său şi că există o ofertă pentru fiecare cerere, iar cuvântul său rostit eliberează această sursă.

"Cereţi şi veţi primi."

Omul trebuie să facă prima mişcare. "Apropie-te de Dumnezeu şi El se va apropia de tine."

Sunt adesea întrebată cum se face o demonstraţie.

Răspund: "Rosteşte cuvântul şi nu mai face nimic până nu vei primi o îndrumare clară." Cere călăuza spunând: "Spirit Infinit, dezvăluie-mi semnul, călăuza, spune-mi ce am de făcut."

Răspunsul va veni prin intuiţie (sau fler), o remarcă întâmplătoare a cuiva, un pasaj dintr-o carte, etc. Răspunsurile sunt uneori surprinzător de exacte. De exemplu: o femeie îşi dorea o sumă mare de bani. Ea a spus aceste cuvinte: "Spirit Infinit, deschide drumul pentru a-mi fi daţi imediat, lasă tot ceea ce este al meu prin drept divin să ajungă la mine acum, prin avalanşa abundenţei." Şi a adăugat: "Dă-mi o îndrumare precisă, spune-mi ce am de făcut."

Gândul a venit repede: "Dăruieşte unei anumite prietene" (care o ajutase spiritual) "o sută de dolari." Ea i-a spus prietenei, care a răspuns: "Aşteaptă şi vei primi o altă îndrumare înainte de a da." Aşa că a aşteptat şi în acea zi a întâlnit o femeie care i-a spus: "Astăzi am dăruit cuiva un dolar; pentru mine a fost într-adevăr atât

de mult cât ar fi pentru tine să dăruiești cuiva o sută de dolari."

Aceasta a fost, cu siguranță, o îndrumare fără greș și astfel a procedat corect dăruind o sută de dolari. A fost un dar care s-a dovedit, cu siguranță, o mare investiție, pentru că, la scurt timp după aceea, ea a primit o sumă mare de bani într-un mod remarcabil.

Darul deschide calea pentru a primi. Pentru a crea o activitate financiară, cineva trebuie să dea. Zeciuiala, sau dăruirea unei zecimi din venituri, este o veche regulă evreiască și este cert că aduce prosperitate. Mulți dintre cei mai bogați oameni ai acestei țări au oferit și oferă o zecime din veniturile lor și nu știu nici un caz în care această investiție să eșueze.

A zecea parte se duce și se întoarce binecuvântată și multiplicată. Dar, zeciuiala sau darul trebuie făcut cu dragoste și cu inima ușoară, pentru că "pe cel ce dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu." Notele de plată trebuie achitate cu drag, toți banii trebuie dați fără teamă și cu inima ușoară.

Această atitudine a minții îl face pe om stăpânul banilor. Se vor supune, iar cuvântul rostit de el deschide vaste rezervoare ale bunăstării.

Omul însuși își limitează sursele prin viziunea sa limitată. Uneori, studentul înțelege foarte bine bunăstarea, dar se teme să acționeze.

Viziunea și acțiunea trebuie să meargă mână în mână, la fel ca în cazul omului care a cumpărat haina căptușită cu blană.

O femeie a venit la mine cerându-mi să "rostesc cuvântul" pentru un post. Așa că am cerut: "Spirit Infinit, deschide calea pentru postul drept al acestei femei." Niciodată nu cere doar "un post", cere postul drept, locul deja proiectat de Mintea Divină, acela care este mijlocul care va oferi satisfacția.

Atunci am adus mulțumiri că ea deja primise și că se va manifesta rapid. La scurt timp, i s-au oferit trei posturi, două în New York și unul în Palm Beach, iar ea nu știa ce să aleagă. Am spus: "Cere o îndrumare clară."

Timpul aproape trecuse şi era tot indecisă, când într-o zi ea a telefonat, "Când m-am trezit azi dimineață am simțit aroma de Palm Beach." Mai fusese acolo înainte şi cunoştea acea aromă.

Am răspuns: "Dacă tu simți mirosul de Palm Beach de aici, cu siguranță, este călăuza ta." A acceptat postul şi a obținut un mare succes. Uneori călăuza cuiva vine într-un moment neaşteptat.

Într-o zi mă plimbam pe stradă când am simțit un impuls de a intra într-o brutărie, o clădire sau două mai încolo.

Mintea rațională a opus rezistență, motivând că "acolo nu e nimic ce te-ar putea interesa."

Totuşi, am învățat să nu argumentez, aşa că am intrat în brutărie, m-am uitat la tot ce era acolo, cu siguranță nu era nimic ce m-ar fi putut interesa, dar, ieşind m-am intersectat cu o femeie, la care mă gândisem adesea şi care avea foarte mare nevoie de ajutorul pe care i-l puteam eu oferi.

Aşadar, adesea, cineva caută un lucru şi găseşte altul.

Intuiția este o facultate spirituală care nu explică, dar pur şi simplu *jalonează drumul.*

O persoană primeşte adesea îndrumarea în cursul unui "tratament", ideea care vine poate părea destul de nesemnificativă, dar unele din călăuzele lui Dumnezeu sunt "tainice".

La o oră, într-o zi, tratam ca fiecare individ să primească o îndrumare clară. O femeie a venit apoi la mine şi mi-a spus: "În timp ce tratai, am simțit că trebuie să mut mobila din magazie şi să obțin un apartament." Femeia venise pentru un tratament de sănătate. I-am spus că ştiam că atunci când va obține casa şi sănătatea ei s-ar îmbunătăți şi am adăugat: "Cred că problema ta, care este o congestie, a apărut pentru că obişnuiai să depozitezi lucrurile. Congestia lucrurilor cauzează o congestie în corp. Ai încălcat legea folosirii, iar corpul tău plăteşte amenda."

Aşa că am adus mulțumiri că *"ordinea Divină a fost stabilită în mintea ei, corpul şi afacerile ei."*

Oamenii știu puține despre implicațiile pe care acțiunile lor le au asupra corpului. Există un corespondent mental pentru fiecare boală. O persoană poate primi instantaneu vindecarea atunci când înțelege că trupul său este o idee perfectă în Mintea Divină, și astfel, întreg și perfect, dar dacă continuă să gândească distructiv, să adune, să urască, să condamne, boala se va întoarce.

Iisus Hristos a știut că toate bolile sunt urmare a păcatului și l-a prevenit pe lepros să meargă și să nu mai păcătuiască, pentru ca nu cumva lucruri mai rele să se abată asupra sa.

Sufletul omului (sau mintea subconștientă) trebuie să fie mai alb decât zăpada, printr-un tratament permanent. Metafizicianul cercetează întotdeauna cu atenție "corespondența".

Iisus a spus: "nu condamnați, să nu fiți condamnați."

"Nu judecați, să nu fiți judecați."

Mulți oameni își atrag boli și nefericire condamnându-i pe ceilalți.

Omul își atrage sieși ceea ce condamnă la alții.

De exemplu: O prietenă a venit la mine absolut disperată, fiindcă soțul ei o părăsise pentru altă femeie. Ea condamna cealaltă femeie și spunea întruna: "A știut că el era însurat și nu avea dreptul să accepte atenția lui."

I-am răspuns: "Oprește-te din a condamna femeia, binecuvânteaz-o și acceptă situația. Altfel îți vei atrage ție același lucru."

Era surdă la cuvintele mele și un an sau doi mai târziu era ea însăși extrem de interesată de un bărbat însurat.

Omul trage o sfoară de câte ori critică sau condamnă și trebuie să se aștepte la o lovitură.

Indecizia este o piedică în multe căi. Ca să o depășești, afirmă și repetă: *"Sunt întotdeauna sub inspirația directă, iau decizia corectă rapid."*

Aceste cuvinte se întipăresc asupra subconștientului și curând, individul se găsește treaz și alert, făcând mutarea corectă fără ezitare. Am găsit distructiv să privești

spre planul psihic, ca fiind un plan al multor minți și nu "al Minții Unice".

Când omul își deschide mintea spre subiectivitate, devine ținta forțelor distructive. Planul psihic este rezultatul gândurilor muritoare ale omului și este în "planul contrariilor". El poate recepționa fie mesaje bune fie mesaje rele.

Știința numerelor și a citirii horoscoapelor țintuiesc omul într-un plan mental (sau muritor), pentru că operează doar cu legea karmică.

Știu povestea unui om care trebuia să fi murit de câțiva ani, conform horoscopului său, dar el este în viață și este liderul uneia dintre cele mai mari mișcări pentru înnobilarea umanității din această țară.

E nevoie de o minte foarte puternică pentru a neutraliza profețiile răului. Studentul trebuie să declare: "Orice falsă profeție să dispară în neant, tot ceea ce Tatăl din Ceruri nu a plănuit, să se dizolve și să dispară, ideile divine să aibă loc."

Totuși, orice mesaj pozitiv care a fost adresat cuiva, de fericire, de prosperitate, nutrit și așteptat, se va manifesta mai devreme sau mai târziu prin legea așteptării.

Voința omului trebuie folosită pentru a susține voința universală: "Vreau ca voința lui Dumnezeu să se împlinească."

Este voința lui Dumnezeu să îndeplinească fiecărui om orice dorință dreaptă a inimii sale, iar voința omului trebuie folosită pentru a menține viziunea perfectă, fără ezitare.

Fiul risipitor a spus: "Mă voi scula și voi merge la Tatăl."

Este, într-adevăr, adeseori, un efort de voință să abandonezi pleava și mizeria gândirii muritoare. Este mult mai ușor, pentru un om mediu, să se teamă decât să creadă, deci *credința este un efort al voinței.*

Când omul se trezește spiritual, recunoaște această lipsă interioară de armonie. Dacă se poticnește sau cade, trebuie să știe că s-a poticnit sau a căzut în conștiința sa.

Într-o zi, o studentă se plimba pe stradă condamnând în gândurile ei pe cineva. Ea își spunea: "Această femeie este cea mai dezagreabilă femeie din lume", când, deodată, trei cercetași au țâșnit de după colț și aproape au doborât-o. Ea nu i-a condamnat pe băieți, dar a invocat imediat legea iertării și a "salutat divinitatea" din femeie. Drumul înțelepciunii este agreabil și căile ei sunt pașnice.

Când cineva a adresat cererile sale Universului, trebuie să se pregătească pentru surprize. Totul pare să meargă prost, când de fapt, merge bine.

De exemplu: Unei femei i s-a spus că nu există pierdere în Mintea Divină și în acest fel, ea nu poate pierde nimic din ceea ce-i aparține, orice s-ar pierde, lucrul pierdut va fi returnat, ori ea va primi echivalentul.

Acum câțiva ani, pierduse 2000 de dolari. Ea împrumutase banii unei rude, dar acea rudă murise între timp, fără să menționeze ceva despre asta în testament. Femeia era plină de indignare și supărată, și cum nu avea nimic scris cu privire la tranzacție, ea nu a mai primit vreodată banii, așa că a decis să nege pierderea și să recupereze cei 2000 de dolari de la Banca Universului. Trebuia să înceapă prin a ierta femeia, pentru că resentimentele și lipsa iertării închid porțile acestei minunate bănci.

Ea a afirmat: "Neg pierderea, nu există pierdere în Mintea Divină și astfel nu pot pierde cei 2000 de dolari care îmi aparțin de drept divin. "*Când o ușă se închide, o alta se deschide.*"

Locuia într-un apartament dintr-un imobil care era de vânzare; însă în contractul de închiriere exista o clauză, precizând că, în cazul în care casa era vândută, chiriașilor li s-ar fi cerut să se mute de acolo în 90 de zile.

Deodată, proprietarul a reziliat contractele de închiriere și a mărit chiria. Din nou, o injustiție îi apărea în cale, dar, de această dată, ea a fost netulburată. A binecuvântat proprietarul, spunând: "Dacă a crescut chiria, înseamnă că voi fi mai bogată, pentru că Dumnezeu este sursa mea."

Pentru mărirea chiriei au fost încheiate noi contracte, dar printr-o eroare divină, clauza celor 90 de zile a fost omisă. Puțin după aceea, proprietarul a avut ocazia să vândă casa. În contul greșelii din noul contract, chiriașii au păstrat casa pentru încă un an.

Agentul a oferit fiecărui chiriaș 2000 de dolari dacă ar fi acceptat să plece. Câteva familii s-au mutat; trei au rămas, inclusiv femeia. O lună sau două au trecut și agentul a apărut din nou. De această dată i-a propus femeii "Vrei să reziliezi contractul contra sumei de 1500 de dolari?" Și ea a avut o sclipire: "Acum se întorc cei 2000 de dolari." Și-a amintit ce discutase cu prietenii din casă: "Dacă mutarea va reveni în discuție, vom decide împreună." Și *intuiția* ei a fost să își consulte prietenii.

Acei prieteni au spus: "Bine, dacă ți-au oferit 1500 de dolari, cu siguranță vor oferi și 2000 de dolari." Astfel ea a primit un cec de 2000 de dolari pentru a renunța la apartament. Legea a funcționat remarcabil cu siguranță și aparenta injustiție pur și simplu a deschis drumul unei realizări.

Asta dovedește că nu există pierdere și când omul ia o atitudine spirituală, culege tot ceea ce îi aparține din Marele Rezervor al Binelui.

"Vă voi întoarce anii mâncați de lăcuste."

Lăcustele sunt îndoielile, temerile, resentimentele și regretele gândirii muritoare. Aceste gânduri adverse, singure îl înrobesc pe om. "Nici un om nu își dă sieși și doar sieși și nici un om nu ia de la sine și doar de la sine."

Omul există pentru a-l afirma pe Dumnezeu și a mărturisi adevărul și doar el îl poate dovedi pe Dumnezeu și mărturisi adevărul, aducând prosperitate în locul lipsurilor și justiție în locul injustiției.

PERFECTA EXPRESIE DE SINE SAU PLANUL DIVIN

"Vântul nu îmi poate rătăci corabia, nici schimba cursul destinului."

Există pentru fiecare om o expresie de sine perfectă. Există un loc pe care îl poate ocupa el şi doar el şi nimeni altul, ceva ce are de făcut şi nimeni altul nu poate face: este destinul său!

Această realizare este stabilită, o idee perfectă în Mintea Divină, aşteptând recunoaşterea omului. Cum facultatea de a imagina este una creativă, e nevoie ca omul să vadă ideea înainte ca ea să se manifeste.

Astfel, cea mai înaltă cerere a omului este pentru *Modelul Divin al vieţii sale.*

El poate să nu aibă nici cea mai vagă idee care este acesta şi poate, de aceea, talente extraordinare sunt adânc ascunse înăuntrul său.

Cererea trebuie să fie: *"Spirit Infinit, deschide drumul pentru ca Planul Divin al vieţii mele să se manifeste, lasă geniul dinăuntrul meu să fie eliberat acum, lasă-mă să văd clar planul perfect."*

Planul perfect include: sănătate, bunăstare, dragoste şi o perfectă expresie de sine. Acesta este *pătratul vieţii,* care aduce fericirea perfectă. Când cineva a cerut poate să descopere că mari schimbări se produc în viaţa sa, pentru că aproape fiecare om rătăceşte departe de Modelul Divin.

Ştiu cazul unei femei, ale cărei afaceri au căzut aproape ca într-un ciclon, dar totul s-a reaşezat rapid şi situaţii noi şi minunate le-au înlocuit pe cele vechi.

Perfecta expresie de sine nu va fi vreodată o cazină; ci atât de captivantă încât va părea aproape ca un joc. Studentul ştie, de asemenea, că omul vine în lume finanţat de Dumnezeu, iar *fondurile* necesare pentru perfecta expresie de sine îi vor fi la îndemână.

Multe genii luptă ani de zile cu probleme financiare, când cuvântul rostit şi credinţa pot realiza rapid mijloacele băneşti necesare.

De exemplu: După oră, într-o zi, un om a venit la mine şi mi-a dat un cent.

El a spus: "Am doar 7 cenţi pe această lume şi îţi dau ţie unul, fiindcă cred în puterea cuvântului rostit de tine. Vreau ca tu să rosteşti cuvântul pentru perfecta mea expresie de sine şi prosperitate."

Am "rostit cuvântul" şi nu l-am mai văzut până un an mai târziu. A venit într-o zi, fericit şi plin de succes şi cu o grămadă de bani în buzunar. A spus: "Imediat după ce ai rostit cuvântul, am primit o slujbă într-un oraş îndepărtat şi mi-am găsit sănătatea, fericirea şi prosperitatea."

Perfecta expresie de sine a unei femei poate consta în a fi o soţie perfectă, o mamă perfectă, o gospodină perfectă şi nu neapărat în a avea o carieră publică.

Cere îndrumări precise şi drumul va fi făcut uşor şi de succes.

Nu ar trebui vizualizat sau forţat un tablou mental. Când cineva cere ca un Plan Divin să-i apară în conştiinţă, poate avea sclipiri de inspiraţie şi să înceapă să se vadă realizând lucruri spectaculoase. Aceasta este imaginea sau ideea care trebuie menţinută fără ezitare.

Lucrul pe care omul îl caută, îl caută pe om la rândul lui – *telefonul îl căuta pe Bell!*

Părinţii nu trebuie să îşi forţeze copiii să urmeze o anumită carieră. Cunoscând adevărurile spirituale, ei pot vedea Planul Divin din copilărie, sau chiar prenatal.

Un tratament prenatal ar trebui să fie "Lasă divinul din acest copil să se exprime perfect; lasă modelul perfect din mintea sa, corpul şi acţiunile sale să se manifeste în viaţa şi de-a lungul vieţii sale, spre eternitate."

Facă-se voia Ta, nu a mea; planul lui Dumnezeu, nu cel al omului, este cerinţa pe care o găsim citind Scriptura, iar Biblia este o carte legată de ştiinţa minţii. Este o carte care îi spune omului cum să îşi elibereze sufletul (sau mintea subconştientă) din sclavie.

Bătăliile descrise sunt tablouri, imagini ale războiului purtat de om împotriva gândurilor muritoare, "Duşmanii omului sunt cei din ograda sa". Fiecare om este

Iosafat şi fiecare om este David, care-l răpune pe Goliat (gândirea muritoare), cu o mică piatră albă (credința).

Astfel, omul trebuie să fie conştient că nu este "servitorul slab şi supus", care şi-a îngropat talentul. Acela care nu-şi foloseşte capacitățile are o amendă teribilă de plătit.

Adesea teama stă între om şi perfecta sa expresie de sine. Tracul a limitat multe genii. Acesta se poate depăşi prin cuvântul rostit, sau prin tratament. Atunci individul îşi pierde toată conştiința de sine şi simte că este pur şi simplu un canal pentru Inteligența Infinită, care Se exprimă prin el.

El este sub inspirație directă, fără teamă şi încrezător; pentru că ştie că prin el acționează Tatăl.

Un tânăr vine adesea la cursurile mele împreună cu mama sa. El mi-a cerut să "rostesc cuvântul" pentru examenul pe care urma să îl dea la şcoală.

I-am spus să facă afirmația: "Sunt una cu Inteligența Infinită. Ştiu tot ceea ce ar trebui să ştiu în legătură cu acest subiect." El stătea foarte bine la istorie, dar nu prea grozav la matematică. L-am văzut după aceea şi mi-a spus: "Am rostit cuvântul pentru aritmetică şi am luat cele mai bune note; dar am depins cu totul de mine la istorie şi am luat o notă foarte slabă". Omul primeşte un recul, o piedică, ori de câte ori "este prea sigur de sine", ceea ce înseamnă că are încredere în personalitatea sa şi nu în Tatăl.

O altă studentă de-a mea mi-a dat un exemplu: a fost într-o excursie lungă şi a vizitat multe țări, ale căror limbi nu le cunoştea. A cerut ghidare şi protecție în fiecare minut şi totul s-a desfăşurat uşor şi miraculos, bagajele ei nu au întârziat niciodată, nici nu s-au pierdut. A locuit întotdeauna la cele mai bune hoteluri; a avut parte de servicii perfecte oriunde s-a dus. S-a întors la New York. Cunoscând limba, a simțit că nu mai avea nevoie de Dumnezeu şi a tratat totul într-un mod obişnuit.

Totul i-a mers pe dos, valizele ei au întârziat, în confuzie şi lipsă de armonie. Studentul trebuie să îşi formeze obiceiul "practicării prezenței lui Dumnezeu" în fieca-

re minut. *"În toate drumurile tale, mărturiseşte-L pe El"*; nimic nu e prea neînsemnat sau prea măreţ.

Uneori, un incident neînsemnat poate fi un punct de cotitură în viaţa unui om.

Robert Fulton, privind apa care clocotea într-un ibric de ceai, a văzut vaporul cu aburi.

Văd adesea un student oprind o realizare prin rezistenţă, sau indicând drumul.

El îşi fixează credinţa într-un singur canal şi dictează doar calea pe care o doreşte ca manifestarea să se întâmple, aceasta ducând lucrurile spre impas.

"Drumul Meu, nu al tău" este comanda Inteligenţei Infinite. Ca toate puterile, fie scânteie sau electricitate, are nevoie de un motor non-rezistent, sau un instrument prin care să lucreze şi omul este acel instrument sau motor.

Iar şi iar, omului i s-a spus să aştepte: "O, iudeilor, nu vă temeţi; dar mâine porniţi împotriva lor, căci Domnul va fi cu voi. Nu voi veţi lupta, ci Dumnezeu, aşezaţi-vă şi staţi liniştiţi şi veţi vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul."

Vedem asta în întâmplarea celor două mii de dolari, venind la femeie prin proprietar, când ea *nu a opus rezistenţă şi a fost netulburată* şi femeia care a câştigat iubirea bărbatului "după ce toată suferinţa a încetat".

Direcţia studentului este *Echilibrul! Echilibrul este Putere*, pentru că îi dă Puterii lui Dumnezeu o şansă să ţâşnească prin om, "să dorească şi să facă ceea ce Lui îi este bun şi plăcut."

Echilibrat, el gândeşte clar şi ia "decizia dreaptă rapid". "El nu scapă niciodată o portiţă."

Mânia tulbură viziunea, otrăveşte sângele, este rădăcina multor boli şi generează decizia greşită care duce la eşec.

Unul din numele răului este "păcat", pentru că reacţia lui este atât de nocivă. Studentul învaţă că, în metafizică, păcatul are un sens mult mai larg decât în învăţăturile tradiţionale "Tot ceea ce nu este credinţă este păcat."

El ştie că teama şi îngrijorarea sunt păcate de moarte. Sunt o credință inversă şi prin tablourile mentale distorsionate îşi apropie lucrurile de care se teme. Munca sa este să găsească aceşti duşmani (din mintea subconştientă). "Când omul este *fără teamă, el este desăvârşit.*" Maeterlinck spune că "omul este Dumnezeu speriat."

Deci, cum am citit în capitolul anterior: Omul poate goni teama, înfruntând lucrurile de care se teme. Când Iosafat şi armata lui s-au pregătit cântând să întâlnească inamicul, "Lăudați pe Domnul căci îndurarea Lui ține în veci!", ei au aflat că duşmanii lor s-au distrus unii pe alții şi nu mai era motiv să lupte.

De exemplu: O femeie i-a cerut unei prietene să transmită un mesaj unei alte prietene. Acea femeie se temea să transmită mesajul, aşa cum îi spunea mintea rațională, "nu te amesteca în această poveste, nu transmite acel mesaj."

Avea remuşcări, din cauza cărora şi-a ținut promisiunea; în final s-a decis să înfrunte leul şi a invocat legea protecției divine. A întâlnit prietena căreia trebuia să-i încredințeze mesajul: ea şi-a deschis gura, când prietena a spus: "Cutare a părăsit oraşul." Ceea ce a făcut inutilă comunicarea acelui mesaj, pentru că situația se lega de prezența respectivului în oraş. Când ea s-a decis să transmită mesajul, nu a fost obligată, când ea nu s-a mai temut, situația a dispărut.

Studentul întârzie adesea o realizare printr-o credință în incomplet. Trebuie să afirme:

"În Mintea Divină, totul este complet şi astfel, realizarea mea este completă. Lucrarea mea perfectă, casa mea perfectă, sănătatea mea perfectă." Toate cererile sale sunt idei perfecte, înregistrate în Mintea Divină şi trebuie să se manifeste "sub grație, într-un mod perfect". El aduce mulțumiri că deja a primit în invizibil şi face pregătirile active pentru a primi în vizibil.

Una dintre studentele mele avea nevoie de o realizare financiară. Ea a venit la mine să mă întrebe de ce aceasta nu ajungea la bun sfârşit.

I-am răspuns: "poate că tu ai obiceiul să laşi lucrurile neterminate (şi cum e în interior, e şi în exterior)."

Ea a răspuns: "Ai dreptate; *încep adesea lucruri* şi nu le termin niciodată. Voi merge acasă şi voi termina ceva început cu săptămâni în urmă şi ştiu că va fi simbolic pentru realizarea mea."

A cusut asiduu şi lucrul a fost gata în scurt timp. Imediat banii au venit, în cel mai neobişnuit mod.

Soţului ei i-a fost plătit de două ori salariul în acea lună. El le-a spus oamenilor despre greşeala lor şi ei i-au transmis verbal să păstreze banii.

Când omul cere, *crezând, el trebuie să primească, pentru că Dumnezeu creează propriile sale canale*!

Am fost de multe ori întrebată: "Presupunând că o persoană are mai multe talente, cum poate şti pe care dintre ele să-l aleagă?" Cererea să fie formulată precis. Spune: "Spirit Infinit, dă-mi o îndrumare clară, arată-mi perfecta mea expresie de sine, arată-mi ce talent trebuie să folosesc acum."

Am cunoscut persoane care deodată au intrat într-un nou domeniu de activitate, adaptându-se perfect, deşi erau fără sau cu puţină calificare. Afirmă: *"Sunt complet dotat pentru Planul Divin al vieţii mele"* şi fii fără teamă în găsirea oportunităţilor.

Unii oameni dau cu dragă inimă, dar nu primesc. Refuză darurile din mândrie, sau din nişte motive negative, blocând astfel canalele şi invariabil se găsesc cu puţin sau cu nimic. Exemplu: unei femei care a dat o sumă mare de bani i s-au oferit în dar câteva mii de dolari. A refuzat să-i ia, spunând că nu are nevoie de ei. În scurt timp, finanţele ei s-au terminat şi s-a trezit că avea nevoie de acei bani. Omul trebuie să primească recunoscător, pâinea care i se întoarce din apă: liber să dai, liber să primeşti.

Există întotdeauna un echilibru perfect între a da şi a primi şi omul trebuie să dea fără să se gândească la răspuns, dar el violează legea dacă nu acceptă răspunsul pe care îl primeşte; pentru că toate darurile sunt de la Dumnezeu, omul fiind mereu un canal.

Un gând de lipsă nu trebuie niciodată îndreptat asupra celui care dă.

De exemplu: Când un om mi-a dat un cent, nu am spus: "Bietul om, nu-şi poate permite să-mi dea asta", ci l-am văzut bogat şi prosper, cu averi care-l copleşeau şi gândurile mele s-au adeverit. Cine a fost un rău primitor, trebuie să devină unul bun şi să ia chiar şi un timbru poştal, dacă i se oferă şi să deschidă astfel canale pentru a primi.

Domnul îl iubeşte pe cel care primeşte cu bucurie, ca şi pe cel care oferă bucuros.

Sunt adesea întrebată de ce un om se naşte sănătos şi bogat, iar altul sărac şi bolnav. Unde este un efect, este şi o cauză; nu există lucruri precum şansa.

Situaţia îşi are explicaţia în legea reîncarnării. Omul trece prin multe naşteri şi morţi, până cunoaşte adevărul care îl eliberează.

El este împiedicat în planul pământesc, prin dorinţe neîmplinite, pentru a-şi plăti datoria karmică, sau pentru "a-şi îndeplini destinul".

Omul născut bogat şi sănătos şi-a întipărit în subconştient, în viețile trecute, imagini ale bogăţiei şi sănătăţii, iar omul sărac şi bolnav, pe cele ale bolii şi sărăciei. Omul manifestă, în orice plan, suma totală a credinţelor sale subconştiente.

În tot cazul, naşterea şi moartea sunt legi făcute de om şi "pedeapsa păcatului este moartea"; căderea adamică în conştiinţă prin credinţa în *două puteri*. Omul autentic, spiritual, este nenăscut şi nemuritor! El nu s-a născut şi nu a murit vreodată "Aşa cum a fost la început este şi acum şi va fi întotdeauna!"

Prin adevăr, omul se eliberează de legea karmei, păcat şi moarte şi manifestă omul făcut după "chipul şi asemănarea Sa". Libertatea omului vine din împlinirea destinului său, aducând în manifestare Modelul Divin al vieţii sale.

Domnul i-a spus: "Ai fost un servitor bun şi credincios, care a crezut şi te voi face stăpân peste multe (moartea însăşi) şi vei intra în bucuria Domnului tău (viaţa eternă)".

NEGĂRI ŞI AFIRMAŢII

"Tu vei hotărî un lucru şi îţi va fi dovedit."

Tot binele care este făcut să se manifeste în viaţa omului este un fapt deja realizat în Mintea Divină, şi este eliberat prin recunoaşterea omului, sau cuvântul rostit, deci el trebuie să fie extrem de atent când decide ca doar Ideea Divină să se manifeste, pentru că adesea el decide prin "cuvintele sale goale" căderea sau neşansa.

Este, astfel, de cea mai mare importanţă ca un om să-şi enunţe cererile corect, cum s-a precizat în capitolul anterior.

Dacă cineva doreşte o casă, un prieten, un statut social, sau alte lucruri bune, să facă cererea pentru "alegerea divină".

De exemplu: "Spirit Infinit, deschide drumul pentru casa mea dreaptă, prietenul meu drept, slujba mea dreaptă. Aduc mulţumiri că acestea *se manifestă acum, sub graţie, într-un mod perfect.*"

Ultima parte a afirmaţiei este cea mai importantă. De exemplu: Ştiu o femeie care a cerut o mie de dolari. Fiica ei a fost calomniată şi ele au primit banii ca daune morale, aşa că nu într-un "mod perfect". Cererea ar fi trebuit enunţată astfel: "Spirit Infinit, aduc mulţumiri, că o mie de dolari, care îmi aparţin de drept divin, sunt eliberaţi şi ajung la mine sub graţie, într-un mod perfect."

Când conştiinţa financiară a cuiva se dezvoltă, ar putea cere ca sume de bani enorme, care îi aparţin de drept divin, să ajungă la el sub graţie prin drept divin.

Este imposibil ca un om să obţină mai mult decât crede că este posibil, pentru că fiecare este mărginit de limitele aşteptărilor din subconştientul lui. El trebuie să-şi lărgească aşteptările, pentru a primi mai mult.

Omul se autolimitează adesea în cererile sale. De exemplu: un student a cerut şase sute de dolari, la o dată precisă. A primit banii, dar a aflat după aceea că ar fi putut obţine o mie de dolari, dar i s-au dat doar şase sute, ca rezultat al cuvântului pe care l-a rostit.

"Ei au limitat Unul Sfânt al Israelului." Bogăția este o problemă de conștiință. Francezii au legendă care ilustrează asta. Un om sărac mergea pe drum, când a întâlnit un călător, care l-a oprit şi i-a spus: "Prietene, văd că eşti sărac. Ia această pepită de aur, vinde-o şi vei fi bogat pentru tot restul vieții tale."

Omul a fost peste poate de fericit pentru norocul său şi a dus pepita acasă. A găsit imediat de lucru şi a ajuns atât de bogat, încât nu a mai vândut pepita. Anii au trecut, iar el era foarte bogat. Într-o zi a întâlnit un sărac pe drum. L-a oprit şi i-a spus: "Prietene, îți voi da o pepită de aur, care, dacă o vinzi, te va face bogat pentru tot restul vieții tale." Cerşetorul a luat pepita, a evaluat-o şi a descoperit că nu era decât bronz. Aşa că vedem că primul om a ajuns bogat, fiindcă s-a simțit bogat, crezând că pepita era de aur.

Fiecare om are cu sine o pepită de aur; *este conştiința sa a aurului, a opulenței, care aduce bogății în viața sa.* În alcătuirea cererilor sale, omul începe cu *sfârşitul călătoriei sale*, care este să declare că deja a primit "Înainte să Mă cheme le voi răspunde." Afirmarea continuă stabileşte credința în subconştient.

Cel ar avea credință perfectă nu ar avea nevoie să facă o afirmație de mai multe ori. Cineva poate că nu se va ruga, sau nu va insista, dar va aduce mulțumiri repetate, că deja a primit.

"Pustia se va *veseli* şi va înflori ca trandafirul." Înflorirea, care este deja în deşert (stare de conştiință), deschide drumul spre eliberare. "Rugăciunea Domnească" este formulată ca poruncă şi cerere: "Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri" şi în final glorifică: "Căci a Ta este împărăția şi puterea şi mărirea în veci. Amin." "Privind lucrurile mâinilor Mele, porunciți-Mi." Rugăciunea este cerere şi poruncă, mărire şi mulțumire. Munca studentului constă în a se convinge pe sine că "prin Dumnezeu toate sunt posibile."

E destul de uşor să afirmi abstract, dar ceva mai dificil în confruntarea cu o problemă. De exemplu, a fost necesar ca o femeie să obțină o sumă mare de bani,

într-un timp definit. Ea ştia că avea ceva de făcut, pentru a obţine banii, a-i realiza (realizarea este manifestarea) şi a cerut o "îndrumare".

Se plimba printr-un magazin şi a văzut un cuţit pentru hârtie, foarte frumos, roz, emailat. A simţit o tresărire. Gândul i-a venit. "Nu am un cuţit pentru hârtie destul de bun, ca să deschid scrisorile ce conţin cecuri substanţiale."

A cumpărat cuţitul pentru hârtie, pe care raţiunea l-ar considera o extravaganţă. Când a ţinut în mână cuţitul, a avut o licărire, imaginându-se pe sine deschizând un plic, conţinând un cec important şi în câteva săptămâni ea a primit banii. Cuţitul roz pentru hârtie a fost o punte a credinţei ei active.

Multe povestiri vorbesc despre puterea subconştientului când e orientat spre credinţă.

De exemplu: Un om petrecea noaptea la fermă. Fereastra camerei era ţintuită, şi la miezul nopţii a avut o senzaţie de sufocare şi şi-a croit drum prin întuneric spre fereastră. N-a putut să o deschidă, aşa că a izbit ochiul de geam cu pumnul şi s-a văzut sorbind aer curat şi a dormit grozav tot restul nopţii.

În dimineaţa următoare, a descoperit că spărsese vitrina bibliotecii, iar fereastra rămăsese închisă pe durata întregii nopţi. El *se alimentase cu oxigen, doar gândindu-se la oxigen.*

Când un student începe să realizeze, nu trebuie să se mai întoarcă. "Să nu creadă omul care şovăie că va primi ceva de la Domnul."

Un student a făcut odată o afirmaţie minunată: "Când cer ceva Tatălui, îngenunchez şi spun: Tată, nu voi primi cu nimic mai puţin decât ceea ce am cerut, ci mai mult." Aşa că omul n-ar trebui niciodată să facă un compromis: "Având totul gata – aşteaptă". Acesta este câteodată cel mai dificil moment al unei realizări. Există tentaţia renunţării, a întoarcerii, a compromisului.

"El îl serveşte doar pe cel care stă şi aşteaptă."

Demonstraţia vine adesea în al doisprezecelea ceas, pentru că omul scapă atunci din strânsoare, aşa e, înce-

tează să raționeze și Inteligența Infinită are o șansă să se manifeste.

"Dorințelor mohorâte ale omului li se răspunde mohorât, iar dorințele pripite, sunt îndelung amânate, sau violent împlinite."

De exemplu: O femeie m-a întrebat de ce își pierde sau își sparge mereu ochelarii.

O vedeam adesea spunând, sieși sau altora, cu vexare: "Aș vrea să pot scăpa de ochelarii mei." Așa că, dorința ei pripită a fost împlinită violent. Ceea ce ar fi trebuit să ceară era o vedere perfectă, dar ea și-a înregistrat în subconștient doar dorința de a scăpa de ochelarii ei, așa că ochelarii erau mereu sparți sau pierduți.

Două atitudini ale minții cauzează pierdere: *disprețul* și acesta este cazul femeii care nu își aprecia soțul, sau *teama de pierdere*, care creează o imagine a pierderii în subconștient.

Când un student este capabil să se elibereze de problema lui (să-și arunce povara), va avea instantaneu manifestarea.

De exemplu: O femeie era afară pe vreme de furtună și umbrela i-a fost întoarsă pe dos. Ea era pe punctul de a întâlni niște oameni, pe care nu-i mai întâlnise până atunci și nu dorea să își facă apariția cu o umbrelă stricată. Nu o putea arunca, pentru că nu era a ei. În disperare, a exclamat: "Doamne, ia povara acestei umbrele, nu știu ce să mă fac!"

Un moment mai târziu, o voce din spatele ei a spus: "Doamnă, doriți să vă reparați umbrela?"

Ea a răspuns: "Într-adevăr, vreau."

Omul i-a reparat umbrela, în timp ce ea s-a dus în casă, la întâlnire și la întoarcere avea o umbrelă reparată. Așa că există întotdeauna un reparator de umbrele la îndemână, în calea omului, când umbrela, sau situația e lăsată în Mâinile lui Dumnezeu.

Fiecare trebuie să urmeze întotdeauna o negație cu o afirmație.

De exemplu: Am fost sunată la telefon într-o noapte târziu, să tratez un om pe care nu îl mai văzusem. Era în aparență foarte bolnav. Am afirmat: "Neg această apa-

renţă a bolii, este ireală şi astfel nu poate fi înregistrată în conştiinţa lui; acest om este o idee perfectă în Mintea Divină, substanţă pură, exprimând perfecţiunea."

Nu există timp sau spaţiu, în Mintea Divină, astfel cuvântul atinge instantaneu destinaţia sa şi nu se întoarce gol. Am tratat pacienţi în Europa şi am văzut că rezultatul e instantaneu.

Sunt adesea întrebată despre diferenţa dintre vizualizare şi viziune. Vizualizarea este un proces mental, guvernat de raţiune, sau mintea conştientă; viziunea este un proces spiritual, guvernat de intuiţie, sau mintea supraconştientă. Studentul trebuie să îşi antreneze mintea pentru a primi aceste sclipiri ale inspiraţiei, şi să ducă la bun sfârşit "imaginile divine", prin îndrumări precise. Când un om poate spune: "Doresc doar ceea ce Dumnezeu doreşte pentru mine", falsele dorinţe îi dispar din conştiinţă, aşa cum un nou proiect îi este oferit de Maestrul Arhitect, Dumnezeu imanent. Planul lui Dumnezeu pentru fiecare om transcende limitările raţiunii şi este întotdeauna acel pătrat al vieţii cuprinzând sănătate, bunăstare, dragoste şi perfectă expresie de sine. Adesea, omul îşi construieşte sieşi în imaginaţie un bungalow, când şi-ar putea construi un palat.

Dacă un student încearcă să forţeze o realizare (prin mintea raţională) ajunge la un impas. "Voi zori" spune Domnul. El trebuie să acţioneze numai prin intuiţie, sau prin călăuze definite. "Sprijină-te pe Domnul şi aşteaptă răbdător. Nădăjduieşte în El şi El va face să se petreacă."

Am văzut legea funcţionând în cea mai uimitoare manieră. De exemplu: O studentă a afirmat că îi erau necesari o sută de dolari a doua zi. Era o datorie pe care era esenţial să o achite. Am "rostit cuvântul" declarând că spiritul "nu întârzie niciodată" şi sursa era la îndemână.

În acea seară, ea m-a sunat să-mi spună de miracol. A spus că gândul care i-a venit a fost să meargă la seiful ei de la bancă şi să verifice nişte hârtii. S-a uitat printre hârtii şi pe fundul cutiei se afla o bancnotă de o sută de dolari. A fost uluită şi a spus că ea ştia că nu o pusese

niciodată acolo, pentru că verificase hârtiile de multe ori. Poate că a fost o materializare, așa cum Iisus Hristos a materializat pâinile și peștii. Omul va atinge nivelul în care cuvântul său este "întrupat", sau materializat, instantaneu. "Câmpurile coapte cu recolta" se vor manifesta imediat, la fel ca miracolele lui Iisus Hristos.

Există o imensă putere chiar numai în numele lui Iisus Hristos. Simbolizează *Adevărul Făcut să se Manifeste*. El a spus: "orice veți cere Tatălui, în numele Meu, vă va da."

Puterea acestui nume îl ridică pe student în cea de-a patra dimensiune, unde este eliberat de toate influențele astrale sau psihice și devine "necondiționat și absolut, la fel cum însuși Dumnezeu este necondiționat și absolut".

Am văzut multe vindecări realizate prin folosirea acestor cuvinte: "În numele lui Iisus Hristos."

Hristos a fost în același timp o persoană și un principiu, iar Hristos-ul imanent al fiecărui om este mântuirea și salvarea sa.

Hristos-ul imanent este propria sa a patra dimensiune, omul este făcut după chipul și asemănarea Domnului. Aceasta este identitatea care nu este niciodată înfrântă, care nu cunoaște niciodată boala sau supărarea, care nu s-a născut și nu moare niciodată. Este "reînvierea și viața" fiecărui om! "Nici un om nu vine la Tatăl decât prin Fiul" înseamnă că Dumnezeu, Universalul, funcționând în planul particularului, devine Hristos în om; și Sfântul Duh înseamnă Dumnezeu în acțiune. Așa că, zilnic, omul manifestă triada Tatălui, Fiului și Sfântului Duh.

Omul trebuie să facă o artă din a gândi. Maestrul Gânditor este un artist și este atent să picteze numai modele divine pe fresca minții sale; și desenează aceste tablouri cu puterea și decizia loviturilor de maestru, având o credință perfectă că nu există putere care să tulbure perfecțiunea și că trebuie să manifeste în viața sa idealul devenit realitate.

Toată puterea este dată omului (prin gândirea corectă), să aducă *raiul său* pe *pământul său* și acesta este sensul *"Jocului vieții"*!

Regulile simple sunt: credinţă fără teamă, non-rezistenţă şi iubire!

Fie ca fiecare cititor să fie acum eliberat de ceea ce-l ţinea în sclavie de-a lungul timpului, stând între el şi ce-i aparţine, şi cunoscând că "adevărul îl va elibera" – liber să îşi urmeze destinul, să aducă în manifestare "*Modelul Divin al vieţii sale*, Sănătate, Bunăstare, Iubire şi Perfectă Expresie de Sine". "Fiţi transformaţi prin înnoirea minţii voastre."

Negări şi afirmaţii

(Pentru prosperitate)

Dumnezeu este furnizorul meu infailibil şi mari sume de bani vor veni la mine rapid, sub graţie, în moduri perfecte.

(Pentru condiţiile drepte)

Orice plan pe care Tatăl din ceruri nu l-a construit să se dizolve şi să dispară, iar ideea divină să se întâmple acum.

(Pentru credinţă)

Aşa cum sunt una cu Dumnezeu sunt una cu ceea ce e bine pentru mine, pentru că Dumnezeu este *cel ce dăruieşte* şi *darul*. Nu pot separa *dăruitorul* de *dar*.

(Pentru iubire)

Iubirea divină dizolvă şi risipeşte fiecare condiţie greşită din mintea, corpul şi afacerile mele. Iubirea divi-

nă este cel mai puternic preparat chimic din univers şi dizolvă tot ceea ce nu-i aparține!

Iubirea Divină inundă conştiința mea cu sănătate şi fiecare celulă din corpul meu se umple cu lumină.

(Pentru vedere)

Ochii mei sunt ochii lui Dumnezeu. Văd cu ochii spiritului, văd clar drumul deschis, nu există obstacole în calea mea. Văd clar planul perfect.

(Pentru ghidare)

Sunt sensibil în mod divin la călăuzele mele intuitive şi dau instantaneu ascultare voinței Tale.

(Pentru auz)

Urechile mele sunt urechile lui Dumnezeu, Aud cu urechile spiritului. Sunt non-rezistent şi doresc să fiu călăuzit. Aud bucuros veştile de mare bucurie.

(Pentru munca dreaptă)

Am o muncă perfectă
În mod perfect
Ofer un serviciu perfect
Pentru o plată perfectă

(Pentru eliberarea din toată sclavia)
Arunc toată povara Hristosului interior şi mă eliberez!

CUVÂNTUL ESTE BAGHETA TA MAGICĂ

O continuare la
JOCUL VIEȚII

CUVÂNTUL ESTE BAGHETA TA MAGICĂ

Cuvântul omului este bagheta sa magică, plină de vrajă şi putere!

Iisus Hristos subliniază puterea cuvântului; "Din cuvintele tale vei fi îndreptăţit şi din cuvintele tale vei fi osândit" şi "moartea şi viaţa sunt în puterea limbii."

Aşa că omul are puterea să schimbe o situaţie nefericită prin vraja cuvântului său.

În locul supărării, apare bucuria şi în locul bolii apare sănătatea, în locul lipsei apare prosperitatea.

De exemplu: O femeie a venit pentru un tratament de prosperitate. Avea doar doi dolari în această lume.

Am spus: "Binecuvântăm aceşti doi dolari ştiind că deţii portmoneul magic al Spiritului; nu poate fi niciodată golit, cum banii ies din el, imediat vin alţi bani, sub graţie, în mod perfect.

Îl văd întotdeauna ticsit şi doldora de bani: bancnote galbene, bancnote verzi, cecuri roz, cecuri roz, cecuri albastre, cecuri albe, aur, argint şi valută. Îl văd revărsându-se de abundenţă!"

Ea a răspuns: "Îmi simt geanta grea de bani" şi a fost atât de plină de credinţă, încât mi-a dat mie unul din cei doi dolari, în dar, cu dragoste. Nu am îndrăznit să-l refuz văzând lipsa ei şi a fost important că am menţinut imaginea prosperităţii.

La scurt timp după aceea, i s-a făcut un cadou de şase mii de dolari. Credinţa fără teamă şi cuvântul rostit au făcut să fie posibil acest lucru.

Afirmarea portofelului magic este foarte puternică, creând o imagine vie în minte. Este imposibil să nu vezi portofelul sau desaga plină de bani, atunci când foloseşti cuvintele: "doldora, înţesat."

Facultatea de a imagina este una creativă şi este importantă alegerea cuvintelor care aduc o străfulgerare a îndeplinirii cererii.

Niciodată nu forţa o imagine prin vizualizare; lasă Ideea Divină să străfulgere prin mintea ta conştientă; atunci studentul lucrează conform Planului Divin.

(Vezi Jocul vieții, pag 54-60).

Iisus Hristos a spus: "Veți cunoaşte adevărul şi adevărul vă face liberi."

Înseamnă că omul trebuie să cunoască Adevărul fiecărei situații cu care se confruntă.

Nu există adevăr în lipsă sau limitare. *Cuvântul Său face minuni şi pustia se înveseleşte şi înfloreşte ca trandafirul.*

Frica, îndoiala, anxietatea, ranchiuna, doboară celulele corpului, afectează sistemul nervos şi produc boli şi dezastre.

Fericirea şi sănătatea trebuie câştigate prin controlul absolut al naturii emoționale.

Puterea mişcă, dar nu este niciodată mişcată. Când omul stă calm şi senin, are un bun apetit, se simte împlinit şi fericit, chiar dacă aparențele sunt împotriva lui, a atins desăvârşirea. Atunci are puterea să "dojenească vânturile şi valurile", să controleze situațiile.

Cuvântul lui este bagheta sa magică şi transmută aparenta cădere în succes.

Ştie că sursa sa universală este fără sfârşit şi imediată şi că orice îi este necesar se manifestă instantaneu în exterior.

De exemplu: O femeie s-a trezit la mare dimineața auzind cornul de ceață suflând. O ceață densă s-a aşezat peste ocean, nefiind vreun semn vizibil că va dispărea. Ea imediat a spus: "Nu există ceață în Mintea Divină, aşa că ceața se va ridica! Aduc mulțumiri pentru soare!"

Curând soarele a apărut, pentru că omul are stăpânirea peste "elemente – peste toate lucrurile create".

Fiecare om are puterea să ridice ceața din viața sa. Poate că ceața este lipsa banilor, iubirii, fericirii sau sănătății.

Adu mulțumiri pentru soare!

SUCCES

Există anumite cuvinte sau imagini care impresionează mintea subconştientă.

De exemplu: Un om m-a sunat cerându-mi să rostesc cuvântul pentru munca sa dreaptă.

I-am indicat afirmaţia: "Iată că am aşezat înaintea ta uşa deschisă a destinului şi nici un om nu o poate închide!"

Nu mi s-a părut că l-ar fi impresionat prea mult, aşa că am avut inspiraţia să adaug: "Şi nici un om nu o poate închide, pentru că este *pironită*!"

Omul a fost electrizat şi a plecat aproape zburând. În câteva săptămâni a fost chemat într-un oraş îndepărtat, să ocupe un post minunat, care a apărut într-un mod miraculos.

Am un alt exemplu al unei femei care şi-a urmat fără teamă "flerul".

Ea lucra pentru un salariu mic, când a citit cartea mea, "*Jocul vieţii*". I-a venit ca o licărire gândul să îşi deschidă propria ei afacere, o ceainărie-cofetărie.

Ideea i-a apărut şovăitoare la început, dar apoi a persistat, aşa că ea, cu îndrăzneală, a mers mai departe şi a găsit un magazin şi asistenţi.

A "rostit cuvântul pentru resurse", neavând bani să îşi pornească afacerea. Au venit pe căi miraculoase, iar magazinul s-a deschis!

Din prima zi a fost plin de lume, iar acum este "înţesat, doldora"; stau la coadă şi aşteaptă.

Într-o zi, fiind vacanţă, asistenţii ei s-au posomorât şi au spus că nu se aşteptau să vândă prea mult. Studenta mea a replicat că Dumnezeu era sursa ei şi că *fiecare* zi e o zi *bună*.

La amiază un vechi prieten a venit să vadă magazinul şi a cumpărat o cutie de un kilogram cu bomboane. El i-a dat un cec şi când s-a uitat la el, ea a văzut că era de o sută de dolari! Aşa că a fost într-adevăr o zi bună! O sută de dolari pentru o cutie de bomboane!

Ea spune că în fiecare dimineață intră în magazin cu mirare şi aduce mulțumiri că a avut o *credință fără teamă care a învins!*

AFIRMAȚII

Punțile sunt acum curate prin Acțiunea Divină şi ceea ce îmi aparține vine spre mine sub grație pe o cale magică.

—

Las acum să plece situațiile şi lucrurile perimate.
Ordinea divină este stabilită în mintea mea, corpul meu şi acțiunile mele.
"Iată, fac toate lucrurile noi."

—

Binele meu aparent imposibil se petrece acum, neaşteptatul se întâmplă acum!

—

Cele "patru vânturi ale succesului" suflă acum spre mine ceea ce e al meu.
Din Nord, Sud, Est şi Vest vine binele meu fără sfârşit.

—

Hristosul din mine răsare, acum îmi împlinesc destinul.

—

Binele meu nesfârşit vine spre mine în moduri nesfârşite.
Bat țambalele şi mă bucur, pentru că Iehova merge înaintea mea, făcând clar, uşor şi plin de succes drumul meu!

—

Aduc mulțumiri pentru vârtejul succesului meu.
Mătur tot ceea ce era înaintea mea, pentru că lucrez cu Spiritul şi urmez Planul Divin al vieții mele.

—

Sângele meu de Sportiv Spiritual este trezit! Sunt mai mult decât egal cu această situație.

—

Sunt treaz la binele meu şi culeg din câmpul fără sfârşit al oportunităților.

—

Sunt armonios, echilibrat şi magnetic.

Acum îmi atrag *ceea ce e al meu.* Puterea mea este puterea lui Dumnezeu şi este irezistibilă!

—

Ordinea Divină este acum stabilită în mintea mea, corpul şi acţiunile mele.

Văd clar şi acţionez rapid şi marile mele speranţe se vor împlini în mod miraculos.

—

În Planul Spiritului nu există competiţie. Ceea ce e drept pentru mine *îmi este dat sub graţie.*

—

Am în interiorul meu o ţară nedescoperită care îmi este revelată acum, în numele lui Iisus Hristos.

—

Iată! Am aşezat înaintea ta o uşă deschisă a Destinului, pe care nici un om nu o poate închide, pentru că e *pironită.*

—

Fluxul destinului meu s-a schimbat şi acum totul îmi apare în cale.

—

Izgonesc trecutul şi trăiesc acum într-un prezent minunat, unde surprizele fericite vin la mine în fiecare zi.

Nu există oportunităţi pierdute în Mintea Divină, iar când o uşă se închide, o *altă uşă se deschide.*

—

Am o muncă minunată în mod minunat, aduc servicii magice pentru o plată magică.

—

Geniul din mine este acum eliberat. Acum îmi împlinesc destinul.

—

Mă împrietenesc cu piedicile şi fiecare obstacol devine o treaptă depăşită. Fiecare lucru din universul vizibil sau invizibil funcţionează în folosul meu.

—

Aduc mulţumiri că zidurile Ierihonului au căzut şi toată lipsa, limitarea şi eşecul sunt şterse din conştiinţa mea, în numele lui Iisus Hristos.

—

Sunt acum pe drumul regal al Succesul, Fericirii şi Abundenţei şi tot traficul urmează drumul meu.

—

Nu mă voi epuiza făcând bine, pentru că atunci când mă voi aştepta mai puţin, voi recolta.

—

Iehova merge înaintea mea şi bătălia este câştigată!
Toate gândurile inamice sunt anulate.
Sunt victorios în numele lui Iisus Hristos.

—

Nu există obstacole în Mintea Divină şi astfel nimic nu-mi poate obstrucţiona binele.

—

Toate obstacolele dispar acum din calea mea.
Uşile sunt larg deschise, porţile sunt ridicate şi intru în Regatul împlinirii, sub graţie.

—

Ritmul, armonia şi echilibrul sunt acum stabilite în mintea, corpul şi acţiunile mele.
Noi câmpuri ale acţiunii Divine se deschid acum pentru mine şi aceste câmpuri sunt albe de recoltă.

—

Voinţa omului nu are putere împotriva voinţei lui Dumnezeu. Voinţa lui Dumnezeu este acum realizată în mintea, corpul şi acţiunile mele.

—

Planul lui Dumnezeu este pentru mine permanent şi nu poate fi clintit.
Îmi urmez *viziunile mele edenice.*

—

"Planul Divin al vieţii mele ia acum formă în experienţe precise, concrete, conducând spre dorinţa inimii mele."

—

Extrag acum din Substanţa Universală, cu putere şi hotărâre irezistibilă, ceea ce-mi aparţine de Drept Divin.

—

Nu opun rezistenţă acestei situaţii. O las în mâinile infinitei Iubiri şi Înţelepciuni. *Ideea Divină să se manifeste acum.*

—

Binele meu zboară spre mine într-un sigur, netulburat, mereu crescând torent al succesului, fericirii şi abundenţei.

—

Nu sunt oportunităţi pierdute în Împărăţie.

—

Când o uşă se închide, o alta se deschide.

—

"Nu este nimic de care să te temi, pentru că nu există putere care să rănească."

Înfrunt leul din calea mea şi întâlnesc un înger în armură şi victoria în numele lui Iisus Hristos.

—

Sunt în perfectă armonie cu funcţionarea legii. Aştept liniştit şi las Inteligenţa Infinită să facă uşor şi de succes drumul meu.

—

Pământul pe care mă aflu este un pământ sfânt; pământul pe care mă aflu este un pământ al succesului.

—

Noi câmpuri ale Activităţii Divine mi se deschid acum.

Uşi neaşteptate se deschid larg, canale neaşteptate sunt libere.

—

Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alţii, poate face şi pentru mine, şi mai mult!

—

Dumnezeu are nevoie de mine şi eu de El, pentru că sunt un canal prin care se *manifestă planul Lui.*

—

Nu îl limitez pe Dumnezeu văzând în mine limitarea. Cu Dumnezeu alături totul este posibil.

—

Dăruirea precedă primirea şi darurile mele pentru alţii preced darurile lui Dumnezeu pentru mine.

—

Fiecare om este o verigă de aur în lanţul binelui meu.

—

Echilibrul meu este de neclintit. Văd clar şi acţionez rapid.

—

Dumnezeu nu poate eşua, aşa că nu pot eşua. "Luptătorul din mine" a învins deja.

—

Regatul Tău să vină în mine, voinţa ta să fie în mine şi acţiunile mele.

PROSPERITATE

(vezi şi Jocul vieţii)

Omul vine în lume finanţat de Dumnezeu, cu toate dorinţele şi cererile sale deja pe drumul său.

Această sursă este eliberată prin credinţă şi *Cuvântul Rostit.*

"Dacă tu poţi crede, toate lucrurile sunt posibile."

De exemplu: O femeie a venit la mine într-o zi să-mi povestească experienţa pe care a avut-o folosind o afirmaţie pe care a citit-o în cartea mea, *Jocul vieţii.*

Ea nu avea experienţă, dar îşi dorea un rol bun pe scenă. A folosit afirmaţia: Spirit Infinit, deschide-mi calea pentru marea mea abundenţă. Sunt un magnet irezistibil pentru tot ceea ce-mi aparţine de Drept Divin."

I s-a dat un rol foarte important într-o operă de succes.

Ea a spus: "A fost un miracol, datorită afirmaţiei, pe care am repetat-o de sute de ori."

AFIRMAŢII

Acum extrag din abundenţa sferelor rezervele mele imediate şi nesfârşite.

Toate canalele sunt libere!

Toate uşile sunt deschise!

—

Acum eliberez mina mea de aur interioară. Sunt legat de un torent de aur fără sfârşit al prosperităţii, care se îndreaptă spre mine sub graţie pe căi perfecte.

—

Bunătatea şi compasiunea să mă urmeze în toate zilele vieţii mele şi voi locui în casa abundenţei pentru totdeauna.

—

Dumnezeul meu este un Dumnezeu al abundenţei şi acum primesc tot ceea ce doresc sau cer şi mai mult.

—

Tot ceea ce este al meu de Drept Divin este acum eliberat şi ajunge la mine într-o mare avalanşă de abundenţă, sub graţie pe căi miraculoase.

—

Sursa mea este fără sfârşit, nesecată şi imediată şi ajunge la mine sub graţie pe căi perfecte.

—

Toate canalele sunt libere şi toate uşile sunt larg deschise pentru bogăţia mea, Proiectată Divin, imediată şi fără sfârşit.

—

Vapoarele mele ajung la ţărm pe o mare calmă, sub graţie pe căi perfecte.

—

Aduc mulţumiri că milioanele care sunt ale mele prin Drept Divin acum vin cu duiumul şi se îngrămădesc sub graţie pe căi perfecte.

—

Neaşteptate uşi sunt larg deschise, neaşteptate canale sunt libere şi nesfârşite avalanşe ale abundenţei se îndreaptă spre mine, sub graţie pe căi perfecte.

—

Cheltuiesc banii sub inspiraţia directă, înţelept şi fără teamă, ştiind că sursa mea e fără sfârşit şi imediată.

—

Las fără teamă banii să se ducă, ştiind că Dumnezeu este sursa mea imediată şi fără de sfârşit.

FERICIRE

În acel minunat film, "Hoțul din Bagdad", ni se spune cu litere luminoase că *fericirea trebuie câștigată!*

Se câștigă printr-un perfect control al naturii emoționale.

Nu poate fi vorba de fericire acolo unde există teamă, anxietate sau groază. Cu *perfectă credință în Dumnezeu* vine un sentiment de *siguranță și fericire.*

Când omul *știe* că există o putere *invincibilă* care îl protejează pe el și tot ceea ce el iubește și îi îndeplinește fiecare dorință dreaptă a inimii sale, el se eliberează de toate tensiunile nervoase și este fericit și mulțumit.

El nu este tulburat de aparențele adverse, știind că *Inteligența Infinită* îi protejează interesele și folosește fiecare situație pentru ca binele lui să se producă.

"Voi face drum în pustie și râuri în locuri secetoase."

Stânjenit este cel ce este încruntat. Furia, ranchiuna, reaua-voință, gelozia și răzbunarea înrobesc omul de fericirea sa și aduc boală, cădere și sărăcie în urma lor.

Resentimentele au ruinat mai multe case decât alcoolul și au omorât mai mulți oameni decât războaiele.

De exemplu: O femeie era fericită și sănătoasă și căsătorită cu un bărbat pe care îl iubea.

Omul a murit și a lăsat o parte din avere unei rude. Femeia a fost cuprinsă de indignare. Ea a slăbit, și-a pierdut puterea de muncă, i-au apărut pietre la vezica biliară și s-a îmbolnăvit foarte rău.

Un metafizician a întâlnit-o într-o zi și i-a spus: "Femeie, vezi ce ți-au adus ura și resentimentele; ți-au produs pietre în corp și numai iertarea și bunele intenții te pot vindeca."

Femeia a văzut Adevărul afirmației, ea a devenit armonioasă și a iertat, recăpătându-și sănătatea.

AFIRMAȚII

Sunt acum inundat de fericirea care mi-a fost hărăzită de la început.

Hambarele mele sunt pline, paharul meu se revarsă de bucurie.

—

Binele meu se îndreaptă spre mine pe nenumărate căi.

—

Am o bucurie minunată, într-un fel minunat şi bucuria mea minunată a venit să rămână.

—

Surprize fericite mă întâmpină în fiecare zi. "Privesc cu mirare la ceea ce este înaintea mea."

—

Înfrunt leul din calea mea şi descopăr că este o fiinţă prietenoasă.

—

Sunt armonios, fericit, radios, detaşat de tirania fricii.

—

Fericirea mea e construită pe o stâncă. Îmi aparţine acum şi pentru toată eternitatea.

—

Binele meu curge spre mine într-un curent continuu, mereu crescând, de fericire.

—

Fericirea mea este acţiunea Divină şi nimic altceva nu poate interveni.

—

Aşa cum sunt una cu Dumnezeu, acum sunt una cu dorinţa inimii mele.

—

Aduc mulţumiri pentru permanenta mea fericire, permanenta mea sănătate, permanenta mea bunăstare, permanenta mea iubire.

—

Sunt armonios, fericit şi Divin magnetizat şi acum corăbiile mele sosesc la ţărm pe o mare calmă.

—

Ideile lui Dumnezeu pentru mine sunt perfecte şi permanente.

—

Dorinţa inimii mele este o idee perfectă în Mintea Divină, incoruptibilă şi indestructibilă şi acum se va manifesta, sub graţie în mod magic.

IUBIRE

Cu iubirea vine de obicei o frică teribilă. Aproape fiecare femeie vine în această lume cu mintea cuprinsă de mitul femeii care o va înrobi pe ea şi iubirea ei.

Aceasta e numită "cealaltă femeie". Desigur, vine din credinţa femeii în dualitate. Atât vreme cât ea vizualizează interferenţa, aceasta se va produce.

De obicei, este foarte dificil pentru o femeie să se vadă pe sine iubită de bărbatul pe care ea îl iubeşte, aşa că aceste afirmaţii sunt pentru a impregna mintea ei subconştientă cu adevărul acestei situaţii, pentru că *în realitate există doar unitate. (Vezi Jocul vieţii, pag. 40-46)*

AFIRMAŢII

Aşa cum sunt una cu Dumnezeu, Unul Indivizibil, sunt una cu iubirea mea indivizibilă şi fericirea mea indivizibilă.

—

Lumina Hristosului interior izgoneşte acum toată teama, îndoiala, mânia şi ranchiuna. Iubirea lui Dumnezeu se revarsă prin mine ca un curent magnetic, irezistibil. Văd numai perfecţiune şi atrag ceea ce-mi aparţine.

—

Iubirea Divină, prin mine, dizolvă acum tot ceea ce pare obstacol şi face uşor, clar şi plin de succes drumul meu.

—

Iubesc întreaga lume şi întreaga lume mă iubeşte. Aparentul meu duşman îmi devine prieten, o verigă de aur în lanţul binelui meu.

—

Sunt împăcat cu mine şi cu întreaga lume. Iubesc întreaga lume şi întreaga lume mă iubeşte pe mine.

—

Binele meu are acum cale liberă.

CĂSĂTORIA

Căsătoria nu poate rezista decât dacă este bazată pe stânca *unității*: "Două suflete care gândesc simultan, două inimi care bat la fel."

Poetul înțelege asta, pentru că, dacă bărbatul şi femeia nu se află în aceeaşi lume a gândurilor, inevitabil îşi vor despărți drumurile.

Gândul este o extraordinară forță de vibrație şi omul este purtat de creațiile gândurilor lui.

De exemplu: Un bărbat şi o femeie s-au căsătorit şi păreau fericiți. El a obținut succesul şi gusturile lui s-au rafinat, dar soția lui avea tot o conştiință limitată.

De câte ori ieşea la cumpărături, ea vâna magazinele de cinci şi zece cenți.

El trăia (în gândire) pe Fifth Avenue, iar ea trăia tot pe Third Avenue.

În cele din urmă, ruptura şi despărțirea s-au produs.

Vedem asta atât de des în cazurile bărbaților bogați şi de succes, care îşi părăsesc soțiile credincioase, muncitoare la vârste avansate.

Soția trebuie să se împace cu gusturile şi ambițiile soțului ei şi viața din lumea gândurilor lui, pentru că un bărbat *se află* acolo *unde* este gândul inimii lui.

Există pentru fiecare persoană "cealaltă jumătate", sau Alegerea Divină.

Aceşti doi sunt unul în lumea gândurilor lor.

Aceşti doi "pe care i-a unit Domnul, omul să nu-i despartă (sau nu-i poate despărți)."

"Şi doi vor fi unul", pentru că în supraconştiința ambilor există acelaşi Plan Divin.

AFIRMAȚIE

Aduc mulțumiri că această căsătorie din rai este făcută să se manifeste pe pământ.

"Cei doi unul sunt" acum şi pentru eternitate.

IERTARE

AFIRMAȚII

Iert întreaga lume şi întreaga lumea mă iartă pe mine. Porțile sunt larg deschise binelui meu.

—

Invoc legea iertării. Mă eliberez de greşeli şi de consecințele lor. Sunt sub grație şi nu sub legea karmei.

—

Chiar dacă greşelile mele ar fi stacojii, voi fi mai alb ca zăpada.

—

Ceea ce nu s-a întâmplat în Împărăție nu se va întâmpla niciodată, nicăieri.

—

CUVINTE DE ÎNŢELEPCIUNE

AFIRMAŢII

"Credinţa fără curaj este moartă."

—

Nu aduce anul ce aduce ceasul.

—

Niciodată nu privi sau nu sări.

—

Dumnezeu lucrează în locuri neaşteptate, prin oameni neaşteptaţi, în clipe neaşteptate, minunile Lui să se întâmple.

—

Puterea mişcă, dar nu e niciodată mişcată.

—

Iubirea aproapelui înseamnă să nu îţi limitezi aproapele în gând, cuvânt, sau faptă.

—

"Nu îţi contrazice niciodată flerul."

—

Cristofor Columb şi-a urmat flerul.

—

Împărăţia Cerurilor este regatul ideilor perfecte.

—

Este întunericul de dinaintea zorilor, dar venirea zorilor este certă. Cred în zori.

—

Dacă ai un atu în faţa îndoielii, *acţionează fără teamă.*

—

Lucrurile făcute fără teamă sunt cele ce contează.

—

Nu face niciodată azi ceea ce flerul îţi spune să faci mâine.

—

Viaţa este grozavă dacă nu eşti raţional.

—

Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi.

—

Niciodată nu obstrucţiona intuiţia altuia.

Egoismul orbeşte şi blochează. Fiecare gând iubitor şi altruist are în el germenele succesului.

—

Nu-ţi fie teamă să te imaginezi. Când te aştepţi cel mai puţin vei culege.

—

Credinţa este elastică. Întinde-o până la sfârşitul realizării tale.

—

Înainte să ceri ţi se răspunde, pentru că oferta precedă cererea.

—

Ceea ce faci pentru alţii faci pentru tine.

—

Fiecare gest făcut din furie şi ranchiună aduce reacţii nefericite.

—

Supărarea şi dezamăgirea urmează folosirii minciunii şi subterfugiilor. Drumul infractorului este greu. "Nici un lucru bun nu îi este refuzat celui ce *acţionează cu onestitate*."

—

Nu există putere a răului. Acesta este nimic şi astfel nu poate acţiona decât asupra nimicului.

—

Teama şi neliniştea demagnetizează. Echilibrul magnetizează

—

Năpădeşte-ţi mintea raţională cu afirmaţiile tale. Iosafat a bătut ţambalul şi astfel nu îşi mai putea auzi gândurile.

—

Sclavia este o iluzie a unei conştiinţe competitive. Există întotdeauna o ieşire din orice situaţie, sub graţie. Fiecare om este liber să împlinească voinţa Divină.

—

Siguranţa este mai puternică decât optimismul.

—

"Ideile Divine nu sunt niciodată în conflict."

—

Este periculos să te opreşti la jumătatea *flerului. Spiritul Infinit* nu întârzie niciodată.

CREDINŢĂ

Speranţa aşteaptă cu nerăbdare, *Credinţa ştie că e deja primit şi acţionează în consecinţă.*

La orele mele subliniez adesea importanţa săpării şanţurilor, (sau pregătirii pentru lucrul cerut), care arată credinţă şi face ca realizarea să se producă.

(Vezi şi Jocul vieţii, pag. 10)

Un bărbat din clasa mea, pe care l-am numit "sufletul petrecerii", pentru că mereu încerca să găsească o întrebare căreia să nu îi pot răspunde, dar fără să reuşească vreodată, mă întreba: "De ce atunci, multe femei, care au Speranţa în inimă, nu se mărită niciodată?" Am răspuns: "Pentru că e o inimă care speră şi nu o *inimă care crede.*"

Posibila mireasă violează şi legea spunând altora despre asta. Prietenii intervin îndoindu-se, sau sperând că nu va reuşi niciodată.

"Roagă-te Tatălui tău Care este întru ascuns, si Tatăl tău, Care vede întru ascuns, îţi va răsplăti ţie la arătare."

Studentul nu trebuie să vorbească niciodată despre o realizare până când nu a fost "închegată", sau nu s-a manifestat exterior.

Aşa că speranţa inimii trebuie să devină Credinţa inimii şi să fie ţinută departe de ochiul public şi cuvântul rostit pentru Alegere Divină a soţului, sub graţie, în mod perfect.

Aceia pe care Dumnezeu i-a unit nu pot fi despărţiţi de nici un gând.

AFIRMAŢII

Aparenţele adverse lucrează pentru binele meu, pentru că Dumnezeu utilizează fiecare persoană şi fiecare situaţie pentru a-mi îndeplini dorinţa inimii.

"Piedicile sunt prietenoase" şi obstacolele sunt trambuline!

Sar acum spre binele meu!

—

Aşa cum sunt una cu *Unul Indivizibil*, sunt una cu binele meu indivizibil.

—

Aşa cum acul busolei se îndreaptă spre Nord, ceea ce este al meu de Drept Divin se îndreaptă spre mine.

Eu sunt Nordul!

—

Sunt acum legat printr-o invizibilă, indestructibilă coardă de tot ceea ce este al meu de Drept Divin!

—

Împărăţia a venit, voinţa Ta este în mine şi în acţiunile mele.

—

Fiecare plan pe care Tatăl din Ceruri nu l-a plănuit este dizolvat şi şters, iar Modelul Divin al vieţii mele se întâmplă acum.

—

Ceea ce mi-a dat Dumnezeu nu îmi poate fi luat înapoi, pentru că darurile Lui sunt pentru eternitate.

—

Credinţa mea e de stâncă şi dorinţa inimii mele se împlineşte, sub graţie în mod miraculos.

—

Văd binele meu în văpaia aurie a gloriei. Văd câmpurile mele strălucind albe de recoltă.

—

Dumnezeu este sursa imediată şi fără greşeală a întregului meu bine.

—

Sunt echilibrat şi puternic, marile mele speranţe se realizează în mod miraculos.

—

Îmi irig deşertul cu credinţă şi dintr-o dată trandafirii înfloresc.

—

Acum exersez credinţa mea fără frică în trei moduri – gândind, vorbind şi acţionând.

Sunt neclintit faţă de aparenţe şi astfel aparenţele se schimbă.

—

Sunt stabil, ferm şi neclintit, aducând mulțumiri pentru că binele meu aparent imposibil se petrece, pentru că ştiu, cu Dumnezeu este uşor de desăvârşit, iar timpul Lui este *acum*.

—

Planurile lui Dumnezeu sunt pentru mine de neclintit. Ceea ce a fost al meu întru început este acum al meu şi va fi pentru totdeauna.

—

Ştiu că nu e nimic care să îl învingă pe Dumnezeu, şi astfel care să mă învingă pe mine.

—

Îl aştept răbdător pe Domnul, cred în El, nu sunt neliniştit din cauza uneltelor răului (pentru că fiecare om este o legătură de aur în lanțul binelui meu) şi EL îmi îndeplineşte acum dorințele inimii! (vezi Psalmul 37)

—

Am acum o credință fără teamă în Hristos interior. La apropierea mea barierele şi obstacolele dispar.

—

Sunt neclintit, nemişcat, deoarece câmpurile sunt aproape albe de recoltă. Credința mea fără teamă în Dumnezeu face acum ca Modelul Divin al vieții mele să se producă.

—

Toată teama este acum izgonită în numele lui Iisus Hristos, pentru că nu există nici o putere care să rănească.

Dumnezeu este unica şi singura putere.

—

Sunt în perfectă armonie cu funcționarea legii, pentru că ştiu că Inteligența Infinită nu ştie nimic despre obstacole, spațiu şi timp. Cunoaşte doar desăvârşirea.

—

Dumnezeu lucrează pe căi neaşteptate şi magice, ca minunile Lui să se întâmple.

—

Mă pregătesc acum pentru împlinirea dorinței inimii mele. Îi *arăt* lui Dumnezeu credința că promisiunile Lui vor fi ținute.

—

Acum sap şanţuri adânci cu credinţă şi înţelegere şi dorinţa inimii mele se împlineşte într-un mod surprinzător.

—

Şanţurile mele vor fi umplute la timpul potrivit, aducându-mi tot ceea ce am cerut şi încă mai mult!

—

"Acum pun pe fugă armata inamică" (gândurile negative). Ele se hrănesc din teamă şi din insuficienţa credinţei.

—

Ideile lui Dumnezeu nu pot fi schimbate şi astfel, ceea ce îmi aparţine de Drept Divin va fi întotdeauna al meu.

—

Aduc mulţumiri pentru că acum primesc dorinţa dreaptă a inimii mele.

Munţii sunt mişcaţi, văile se înalţă şi locul strâmb se îndreaptă.

Mă aflu în Împărăţia împlinirii.

—

Am încredere perfectă Dumnezeu şi Dumnezeu are încredere perfectă în mine.

Promisiunile lui Dumnezeu sunt de neclintit. Ceea ce am cerut *trebuie* să primesc.

—

"Nu mă lăsa să mă îndepărtez vreodată de dorinţa inimii mele."

—

Nu limitez Unul Sfânt al Israelului, în cuvânt, gând sau faptă.

Cu Dumnezeu, totul este uşor şi posibil acum.

—

Acum aştept liniştit şi privesc acţiunea lui Dumnezeu.

Vreau să văd cum El îmi îndeplineşte rapid şi uşor dorinţa inimii.

—

Înainte să cer mi s-a răspuns şi acum strâng recolta în mod remarcabil.

—

El, care veghează dorința inimii mele, nu e niciodată "somnoros sau adormit".

—

Uşile care păreau imposibile se deschid, acum, canalele care păreau imposibile sunt libere acum, în numele lui *Iisus Hristos*.

—

Binele meu este o idee perfectă şi permanentă în Mintea Divină şi trebuie să se manifeste, pentru că nu e nimic de prevăzut.

—

Încredințez orice povară Hristosului interior şi mă eliberez. *(vezi şi Jocul vieții, pag 34-39)*

PIERDERE

Dacă omul pierde ceva, înseamnă că în mintea lui subconştientă există o credinţă în pierdere. Când el distruge această falsă credinţă, obiectul sau echivalentul său va apărea în exterior.

De exemplu: O femeie a pierdut un stilou de argint la teatru. Ea a făcut toate eforturile să îl găsească, dar nu l-a recuperat.

Ea a negat pierderea, afirmând: "Neg pierderea, pentru că nu există pierdere în Mintea Divină şi astfel nu pot pierde stiloul. Îl voi primi, sau echivalentul său."

Au trecut câteva săptămâni. Într-o zi, ea era cu o prietenă, care purta la gât, pe un şnur, un stilou de aur minunat, pe care i l-a arătat, spunându-i: "Vrei acest stilou? L-am cumpărat de la Tiffany's cu cincizeci de dolari."

Femeia a fost uluită şi a spus (aproape uitând să mulţumească) "O, Doamne, eşti minunat. Stiloul de argint nu era destul de bun pentru mine!"

Omul poate pierde doar ceea ce nu-i aparţine prin Drept Divin, ori nu e destul de bun pentru el.

AFIRMAŢII

Nu există pierdere în Mintea Divină şi astfel nu pot pierde nimic din ceea ce este de drept al meu.

Inteligenţa Infinită nu întârzie niciodată! Inteligenţa Infinită cunoaşte drumul recuperării.

—

Nu există pierdere în Mintea Divină şi astfel, nu pot pierde nimic din ceea ce îmi aparţine.

Lucrul pierdut îmi va fi înapoiat, sau voi primi echivalentul său.

DATORII

Dacă omul are datorii, sau alţii îi sunt datori, înseamnă că în mintea lui subconştientă există o credinţă în datorie.

Pentru a schimba situaţia, această credinţă trebuie neutralizată

De exemplu: O femeie a venit la mine spunând că un om îi datorează o mie de dolari, de ani de zile şi că nu îl poate convinge să plătească. I-am spus: "Tu trebuie să lucrezi cu tine însăţi, nu cu omul" şi i-am indicat această afirmaţie: "Neg datoria, nu există datorie în Mintea Divină, nici un om nu posedă ceva ce îmi aparţine, totul este achitat. Trimit iubire şi iertare acelui om."

În câteva săptămâni ea a primit o scrisoare de la el, prin care îi spunea că intenţionează să îi trimită banii şi într-o lună cei o mie de dolari au sosit.

Dacă un student datorează bani, va schimba afirmaţia în "Nu există datorie în Mintea Divină, nu datorez nimănui nimic, totul este *achitat.*

Toate datoriile mele sunt şterse, sub graţie în mod perfect."

AFIRMAŢII

Neg orice datorie, nu există datorie în Mintea Divină, şi astfel, nu datorez nimic nimănui.

Toate obligaţiile sunt acum şterse sub graţie în mod miraculos.

—

Neg orice datorie, nu există datorie în Mintea Divină, nici un om nu îmi datorează nimic, totul este achitat. Trimit mai departe iubire şi iertare.

VÂNZĂRI

O femeie care locuia într-un oraş provincial dorea să îşi vândă casa şi mobila. Era iarnă şi zăpada era atât de mare, încât era aproape imposibil ca un camion să ajungă la uşa ei.

Aşa că ea i-a cerut lui Dumnezeu să vândă mobila ei persoanei corecte pentru preţul drept, fără să-i pese de aparenţe.

A lustruit mobila, a mutat-o în mijlocul camerei şi a pregătit-o pentru vânzare.

A spus: "Nu mă uit niciodată pe fereastră la viscol, pur şi simplu cred în promisiunea lui Dumnezeu."

În mod miraculos preţurile au crescut şi toată mobila s-a vândut, la fel ca şi casa, fără să mai fie nevoie de plata comisionului pentru agent.

Credinţa nu se uită niciodată pe fereastră la viscol, ci se pregăteşte pur şi simplu pentru binecuvântarea cerută.

AFIRMAŢIE

Aduc mulţumiri că acest obiect (sau proprietate) este acum vândut persoanei sau persoanelor drepte, pentru preţul drept, aducând satisfacţia perfectă.

INTERVIURI

AFIRMAȚII

Nu există competiție în planul Spiritului. Ceea ce este al meu îmi este dat, sub grație.

—

Sunt identificat în iubire cu Spiritul acestei (acestor) persoane. Dumnezeu îmi apără interesele şi Ideea Divină iese acum din această situație.

ÎNDRUMARE

Întotdeauna în calea omului există mesajul său, sau călăuza sa.

De exemplu: O femeie a fost foarte tracasată de o situaţie nefericită. Ea se întreba: "Când se vor lămuri toate?"

Menajera ei stătea alături şi a început să îi povestească experienţa ei. Femeia era prea îngrijorată ca s-o asculte cu răbdare. Menajera a spus: "Am lucrat odată la un hotel, iar acolo era un grădinar amuzant, care spunea mereu lucruri nostime. Odată plouase trei zile şi i-am spus: "Crezi că se va însenina vreodată?" Şi el a replicat: "Doamne, dar nu e mereu senin?"

Femeia a fost uimită! Era răspunsul la gândurile ei. Ea a spus reverenţios: "Da, Dumnezeul meu e întotdeauna senin!" La scurt timp după aceea, problemele ei s-au limpezit în mod neaşteptat.

AFIRMAŢII

Spirit Infinit, dă-mi înţelepciunea să-mi valorific cel mai bine oportunităţile.

Nu mă lăsa niciodată să pierd o soluţie.

—

Sunt întotdeauna sub inspiraţie directă. Ştiu exact ce am de făcut şi dau ascultare imediată intuiţiei mele.

—

Îngerul meu păzitor merge înaintea mea, arătându-mi Calea.

—

Toată puterea îmi este dată ca să fiu împăciuitor şi modest în inimă.

Doresc să ajung ultimul, şi astfel, ajung primul!

—

Acum las voinţa mea personală pe altar.

Voinţa Ta, nu a mea, drumul Tău, nu al meu timpul Tău, nu al meu – *şi într-o clipă se realizează!*

—

Nu există mistere în Împărăţie. Orice ar trebui să ştiu îmi va fi acum revelat, sub graţie.

—

Sunt un instrument perfect non-rezistent prin care Dumnezeu acţionează şi planul Său perfect pentru mine se petrece acum în mod magic.

PROTECŢIE

AFIRMAŢII

Sunt înconjurat de Lumina Albă a lui Hristos, prin care nimic negativ nu poate pătrunde.

—

Merg în lumina lui Hristos şi giganţii fricii mele dispar în nimicnicie.

Nu există nimic care să se opună binelui meu.

MEMORIE

AFIRMAȚIE

Nu există pierdere a memoriei în Mintea Divină şi astfel, reunesc tot ceea ce ar trebui să îmi amintesc şi am uitat şi uit tot ceea ce nu e spre binele meu.

PLANUL DIVIN

(vezi şi Jocul vieţii)

Există un Plan Divin pentru fiecare om!

Aşa cum ghinda conţine o imagine perfectă a stejarului, modelul divin al vieţii sale se află în mintea supraconştientă a omului.

În Planul Divin nu există limitare, ci doar iubire, bunăstare, sănătate şi perfecta expresie de sine.

Aşa că drumul omului este întotdeauna o Alegere Divină. Trebuie să trăim fiecare zi în concordanţă cu Planul Divin, sau altfel vom avea parte de situaţii nefericite.

De exemplu: O femeie s-a mutat într-un apartament nou pe care aproape că îl mobilase, când i-a venit un gând: "În această parte a camerei trebuie să stea o servantă chinezească."

Nu după mult timp, ea a vizitat un magazin de antichităţi. A aruncat o privire şi a văzut acolo o servantă chinezească magnifică, savant sculptată şi înaltă de vreo opt picioare.

A intrat şi a întrebat preţul. Vânzătorul a spus că valora o mie de dolari, dar că proprietara era dispusă să mai lase din preţ. Omul a adăugat: "Cât vrei să oferi?" Femeia a ezitat şi preţul de "două sute de dolari" i-a venit în minte şi a spus: "Două sute de dolari". Omul a spus că o va informa dacă oferta era satisfăcătoare.

Ea nu dorea să păcălească pe cineva sau să îşi însuşească ceva ce nu-i aparţinea de drept, aşa că, mergând spre casă, ea repeta: *"Dacă îmi aparţine, n-o pot pierde, dacă nu e a mea, nu o vreau."* Era o zi cu ninsoare şi ea a spus că îşi accentua cuvintele lovind zăpada de la dreapta la stânga, croindu-şi drum spre casa ei.

Au trecut câteva zile când a primit confirmarea că femeia accepta să vândă servanta pentru două sute de dolari.

"Înainte să Mă cheme le voi răspunde" dar, dacă nu e o alegere divină, servanta, sau milioane de alte lucruri nu ar aduce vreodată fericire.

"Dacă nu zideşte Domnul casa, degeaba lucrează cei ce o zidesc." (Psalmii, 127-1)

AFIRMAŢII

Las acum să se ducă tot ceea ce nu e plănuit divin pentru mine, iar planul divin al vieţii mele se petrece acum.

—

Ceea ce îmi aparţine de Drept Divin nu îmi poate fi niciodată luat.

Planul perfect al lui Dumnezeu pentru mine este de neclintit.

—

Urmez cărarea magică a intuiţie şi mă aflu în Ţara Făgăduinţei mele, sub graţie.

—

Mintea, corpul şi acţiunile mele sunt acum structurate după modelul Divin, interior.

—

"Dumnezeu este singura putere şi această putere este în interiorul meu. Este un singur plan, Planul Divin şi acest plan se petrece acum."

—

"Aduc mulţumiri că aduc în manifestare, din Substanţa Universală tot ceea ce împlineşte toate dorinţele drepte ale inimii mele."

—

Planul Divin al vieţii mele se petrece acum. Umplu acum locul pe care îl pot umple şi nimeni altcineva nu-l poate umple. Acum fac lucrurile pe care le pot face şi nimeni altcineva nu le poate face.

—

Sunt acum complet echipat pentru Planul Divin al vieţii mele; sunt mai mult decât egal cu situaţia.

—

Toate uşile sunt acum deschise pentru surprize fericite şi Planul Divin al vieţii mele este accelerat sub graţie.

SĂNĂTATE

Când omul este armonios şi fericit este sănătos! Toate bolile vin din păcat şi încălcarea Legii Spiritului.

Iisus Hristos a spus: "Vindecă-te, păcatele tale sunt iertate."

Ranchiuna, reaua-voinţă, ura, teama, etc., distrug celulele din corp şi otrăvesc sângele.

(vezi şi Jocul vieţii, pag. 16)

Accidentele, îmbătrânirea şi însăşi moartea vin din menţinerea unor imagini mentale greşite.

Când omul se va vedea pe sine aşa cum îl vede Dumnezeu, va fi o fiinţă radioasă, neafectată de timp, nenăscută şi nemuritoare, pentru că "Dumnezeu l-a creat pe om după chipul şi asemănarea Sa".

AFIRMAŢII

Neg oboseala, pentru că nu există nimic care să mă oboselească.

Trăiesc în Împărăţia eternei bucurii şi atât de interesantă, încât mă absoarbe cu totul.

Corpul meu este un "corp electric", în afara timpului, neobosit, nenăscut şi nemuritor.

—

Timpul şi spaţiul sunt anulate!

Trăiesc într-un minunat *acum*, nenăscut şi nemuritor!

Sunt una cu *Unul!*

—

Tu eşti în mine:

Bucuria eternă.
Tinereţea eternă.
Prosperitatea eternă.
Sănătatea eternă.
Iubirea eternă.
Viaţa eternă.

—

Sunt o Fiinţă Spirituală - corpul meu este perfect, făcut după chipul şi asemănarea Sa.

Lumina lui Hristos acum scânteiază în fiecare celulă. Aduc mulţumiri pentru sănătatea mea radiantă.

—

Ochi

(viziune imperfectă. Corespondenţă: teamă, suspiciune, vederea obstacolelor. Aşteptarea producerii evenimentelor nefericite – trăirea în trecut sau în viitor-a nu trăi ACUM.)

—

AFIRMAŢII

Lumina lui Hristos îmi inundă acum globii oculari. Vederea mea are claritatea de cristal a Spiritului. Văd clar şi distinct că nu sunt obstacole în calea mea. Văd clar desăvârşirea dorinţei inimii mele.

—

Am ochiul Spiritului care radiografiază. Văd prin obstacolele aparente. Văd clar miracolul care se produce.

—

Vedere mea are claritatea de cristal a Spiritului, văd clar drumul deschis. Nu sunt obstacole în calea mea. Văd acum miracolele şi minunile care se produc.

—

Aduc mulţumiri pentru vederea mea perfectă. Îl văd pe Dumnezeu în fiecare chip, văd binele în fiecare situaţie.

—

Am claritatea de cristal a viziunii Spiritului. Privesc înainte şi înapoi, sus şi jos, de jur-împrejur, pentru că binele vine spre mine dinspre Nord, Sud, Est şi Vest.

—

Ochii mei sunt ochii lui Dumnezeu, perfecţi şi fără cusur. Lumina lui Hristos îmi inundă globii oculari şi scânteiază în calea mea. Văd clar că nu sunt lei în calea mea, numai îngeri şi binecuvântări fără sfârşit.

—

Anemie

(corespondență: – dorințe nealimentate – lipsa fericirii)

AFIRMAȚIE

Sunt hrănit de Spiritul interior. Fiecare celulă din corpul meu este plină de lumină. Aduc mulțumiri pentru sănătatea radiantă și fericirea fără sfârșit. *(Această afirmație trebuie folosită pentru tratarea oricărei boli.)*

—

Urechi

(Surditate – corespondență – voință personală puternică, tenacitate și dorința de a nu auzi anumite lucruri.)

AFIRMAȚIE

Urechile mele sunt urechile spiritului. Lumina lui Hristos acum scânteiază prin urechile mele, dizolvând toate greutățile și malformațiile.

Aud clar vocea intuiției și aduc ascultare imediată. Aud clar vestea bună a marii bucurii.

Reumatism

(corespondență – concluzii greșite, critică, etc.)

AFIRMAȚIE

Lumina lui Hristos îmi inundă acum conștiința, dizolvând toate gândurile acide.

Iubesc întreaga lume și întreaga lume mă iubește pe mine.

Aduc mulțumiri pentru sănătatea mea radiantă și fericire.

—

Îngrăşare

(corespondenţă – gelozie, resentimente, ură, frică, etc.)

AFIRMAŢIE

Fiecare plan pe care Tatăl din Ceruri nu l-a stabilit trebuie să fie smuls din rădăcini. Toate ideile false din conştiinţa mea sunt acum şterse. Lumina lui Hristos scânteiază în fiecare celulă şi aduc mulţumiri pentru sănătatea mea radiantă şi fericirea mea de acum şi în vecii vecilor.

—

Boli de inimă

(corespondenţă – teamă, mânie, etc.)

AFIRMAŢIE

Inima mea este o idee perfectă în Mintea Divină şi acum este la locul ei drept, funcţionând corect.

Este o inimă fericită, o inimă fără teamă şi o inimă iubitoare.

Lumina lui Hristos scânteiază în fiecare celulă şi aduc mulţumiri pentru sănătatea mea radiantă.

ANIMALE

(ex. Câini)

—

AFIRMAŢII

Neg orice aparenţă de dezordine. Acest câine este o idee perfectă în Mintea Divină şi acum exprimă ideea lui Dumnezeu de câine perfect.

—

Inteligenţa Infinită luminează şi îndrumă acest animal. El este o idee perfectă în Mintea Divină şi se află întotdeauna la locul potrivit.

ELEMENTELE NATURII

Omul este făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu (imaginaţie) şi i s-a dat puterea şi stăpânirea peste toate lucrurile create.

El are puterea "să dojenească vântul şi marea", şi să oprească inundaţiile sau să aducă ploaia când este nevoie.

Există un trib de indieni americani care locuiesc în ţinut de deşert şi depind numai de puterea rugăciunii să aducă ploaia pentru recoltele lor.

Ei au un dans al ploii, care este o formă de rugăciune, dar nici o căpetenie nu este admisă să ia parte, dacă se teme cât de puţin.

Ei exprimă curajul înainte de a fi admişi la ceremonie.

O femeie care a fost martoră mi-a spus că pe un cer senin începe *o ploaie torenţială şi soarele totuşi străluceşte.*

Foc

AFIRMAŢIE

Focul este prietenul omului şi este întotdeauna la locul potrivit, acţionând corect.

—

Seceta

AFIRMAȚIE

Nu există secetă în Mintea Divină. Aduc mulțumiri pentru cantitatea dreaptă de ploaie care hrănește recolta din grădină.

Văd clar această ploaie ușoară și manifestarea este *acum.*

—

Furtuni

AFIRMAȚIE

Hristos interior acum, dojenește vântul și valurile și așa se așterne o liniște extraordinară. Văd clar pacea care se așează pe pământ și pe mare.

—

CĂLĂTORIE

AFIRMAŢIE

Aduc mulţumiri pentru călătoria plănuită Divin în condiţii plănuite Divin cu resurse plănuite Divin.

MISCELANEU

Acel lucru care îți displace, sau pe care îl urăşti, va veni după tine cu siguranță, pentru că atunci când omul urăşte, îşi creează un tablou viu în subconştient, care se obiectivează.

Singurul mod de a şterge aceste imagini este prin non-rezistență. *(vezi şi Jocul vieții, pag. 21-27)*

De exemplu: O femeie era interesată de un om care îi povestea în mod repetat despre fermecătoarele lui verişoare.

Era geloasă şi iritată şi el a dispărut din viața ei.

Mai târziu ea a întâlnit un alt bărbat de care se simțea atrasă. În cursul conversației lor, el a menționat nişte verişoare pe care le iubea foarte mult.

Ea s-a simțit ofensată, apoi a râs, pentru că avea de-a face iarăşi cu vechile ei prietene, "verişoarele".

De data asta a încercat non-rezistența. Ea a binecuvântat toate verişoarele din Univers şi le-a adresat bunăvoință, pentru că ştia că, altfel, fiecare bărbat pe care îl va întâlni va fi copleşit de rude feminine.

A fost un succes, pentru că nu a mai auzit vreodată de verişoare.

Acesta este motivul pentru care atât de mulți oameni repetă experiențe nefericite în viețile lor.

Am cunoscut o femeie care se lăuda cu necazurile ei. Ea le spunea oamenilor: "Ştiu ce înseamnă necazul!" şi aştepta de la ei cuvinte de simpatie.

Desigur, cu cât îşi pomenea necazurile mai mult, cu atât avea mai multe, pentru că se condamna prin cuvintele ei.

Ar fi trebuit să folosească cuvinte care să îi neutralizeze necazurile, în loc să le înmulțească.

De exemplu – dacă ar fi spus repetat: "Arunc toate necazurile Hristosului interior şi mă eliberez" şi nu ar fi dat glas supărărilor ei, ele s-ar fi stins, în loc să se multiplice, pentru că *"prin cuvintele tale vei fi îndreptățit."*

—

"Vă voi da pământul pe care îl *vedeți.*"

Omul culege totdeauna în exterior ceea ce a semănat în lumea gândurilor lui.

De exemplu: O femeie avea nevoie de bani şi se plimba pe stradă, spunând că Dumnezeu este sursa ei imediată.

Un om care stătea alături (un paznic al unei clădiri) i-a spus: "Doamnă, căutaţi nişte bani? Am crezut că era un ambalaj de gumă de mestecat. Mulţi oameni au trecut pe aici, dar când *aţi venit s-a deschis ca o frunză.*"

Alţii, gândind asupra lipsurilor, au trecut peste ea, dar la cuvintele ei pline de credinţă a apărut.

La fel şi cu ocaziile în viaţă – unii le văd, alţii trec peste ele.

—

"Credinţa fără acţiune este moartă."

Studentul, pentru a aduce în manifestare răspunsul la rugăciunea lui trebuie să arate *credinţă activă.*

De exemplu: O femeie a venit la mine şi mi-a cerut să rostesc cuvântul pentru închirierea unui spaţiu.

I-am spus să facă afirmaţia: "Aduc mulţumiri că spaţiul este acum închiriat de omul drept şi perfect, pentru preţul drept, aducând satisfacţie perfectă."

Câteva săptămâni s-au scurs, iar spaţiul tot nu fusese închiriat.

Am întrebat: "Ai arătat credinţă activă? Ţi-ai urmat flerul cu privire la spaţiu?" Ea a răspuns: "Am avut o presimţire să cumpăr o lampă pentru cameră, dar am decis că nu mi-o pot permite." Am spus: "Tu nu vei obţine vreodată camera, până nu vei avea lampa, fiindcă prin cumpărarea lămpii tu îţi *activezi credinţa,* impregnându-ţi mintea subconştientă cu *certitudini.*"

Am întrebat. "Care este preţul lămpii?" Ea mi-a răspuns: "Patru dolari". Am exclamat: "Patru dolari stau între tine şi omul perfect!"

Ea s-a entuziasmat atât de tare încât a cumpărat *două* lămpi.

A trecut vreo săptămână şi a apărut omul perfect. El nu fuma şi a plătit chiria în avans şi îndeplinea idealul ei din toate punctele de vedere.

Dacă nu vei deveni asemeni unui copil şi nu îţi vei săpa şanţurile, nu vei intra înţelept în Împărăţia manifestării. *(vezi Jocul vieţii, pag. 10).*

—

"Fără viziune oamenii mei vor pieri". Dacă omul nu are nişte obiective, o Ţară a Făgăduinţei pe care s-o aştepte cu nerăbdare, el începe să piară.

Vedem asta adesea în micile oraşe de provincie, la oamenii care petrec iarna în jurul sobei, şi "nu au ambiţii".

Fiecare are în interior o lume nedescoperită, o mină de aur.

Am cunoscut un om dintr-un oraş provincial, numit "Magnolia Charlie" pentru că el găsea întotdeauna primăvara prima magnolie.

Era pantofar, dar în fiecare după-amiază îşi lăsa munca, să meargă la gară ca să aştepte trenul de 16.15, dintr-un oraş îndepărtat.

Singurele aventuri din viaţa lui erau prima magnolie şi trenul de 16.15.

El a simţit vag chemare viziunii în mintea supraconştientă.

Fără îndoială, Modelul Divin pentru el includea călătorii şi poate că ar fi ajuns un geniu într-o lume culturală.

Prin cuvântul rostit Proiectului Divin poate fi realizat şi fiecare îşi poate împlini destinul.

"Văd acum clar planul perfect al vieţii mele. Entuziasmul divin mă înflăcărează şi acum îmi împlinesc destinul."

Atitudinea spirituală faţă de bani este de a şti că Dumnezeu este *sursa omului* şi că el extrage din abundenţa sferelor prin credinţa sa şi prin cuvântul rostit.

Când omul înţelege asta, pierde toată lăcomia pentru bani şi îi lasă fără teamă să plece.

Cu portmoneul său magic al spiritului sursa sa este *imediată şi fără sfârşit* şi ştie că *dăruirea* precedă *primirea.*

De exemplu: O femeie a venit la mine cerându-mi să rostesc cuvântul pentru cinci sute de dolari la 1 august. (Era atunci în ajun de întâi iulie).

O cunoşteam foarte bine şi am spus: "Problema ta e că tu nu *dai* destul. Tu trebuie să îţi deschizi canalele prin care să primeşti *dăruind*."

Ea acceptase invitaţia de a-şi vizita o prietenă şi nu voia să meargă doar pentru a îndeplini o formalitate.

A spus: "Te rog, tratează-mă să fiu politicoasă trei săptămâni şi vreau să plec cât de repede se poate şi fii sigură că rosteşti cuvântul pentru cinci sute de dolari."

Ea s-a dus în casa prietenei, era nefericită şi neliniştită şi a continuat să încerce să plece, dar a fost mereu convinsă să mai rămână.

Şi-a amintit, totuşi, sfatul meu şi le-a făcut oamenilor cadouri. De câte ori a avut ocazia a dat un mic dar.

Era aproape 1 august şi nici urmă de cei cinci sute de dolari şi nici un mod de a scăpa de vizită.

În ultima zi din iulie a spus. "O, Doamne, poate că nu am dat destul!" Aşa că ea a dat bacşiş servitorilor mai mult decât avea de gând.

La 1 august, gazda a spus: "Draga mea, vreau să îţi fac *ţie* un dar" şi i-a dat un cec de cinci sute de dolari!

Dumnezeu acţionează în moduri neaşteptate şi minunile lui se produc.

AFIRMAŢII

Dumnezeu este incapabil de separare sau diviziune; astfel, binele meu este incapabil de separare sau diviziune. Sunt *una* cu binele meu desăvârşit.

—

Tot ceea ce e al meu de Drept Divin este acum eliberat şi ajunge la mine în mod perfect sub Graţie.

—

Lucrarea lui Dumnezeu este desăvârşită acum şi trebuie să se manifeste.

—

Servesc doar credința și abundența mea nelimitată e făcută să se manifeste.

—

Sunt netulburat de aparențe. Cred în Dumnezeu – și El îmi împlinește acum dorința inimii.

—

Binele meu mă înconjoară acum în mod surprinzător.

—

Planul Divin al vieții mele nu poate fi primejduit. Este incoruptibil și indestructibil. Așteaptă doar recunoașterea mea.

—

Nu există acolo – există numai aici.

—

Arată-mi calea, lasă-mă să văd clar binecuvântarea pe care Tu mi-o dai.

—

Lasă binecuvântarea Ta să fie asupra mea astăzi.

—

Presentimentele sunt câinii mei de vânat Raiul – mă călăuzesc în mod perfect.

—

Toate lucrurile pe care le caut mă caută acum.

Activitatea Divină operează acum în mintea, corpul și acțiunile mele, chiar dacă văd asta sau nu.

—

Acum sunt una cu Atotprezentul, sunt una cu dorința inimii mele.

—

Am acum ochiul curat al Spiritului și văd numai desăvârșirea.

—

Sunt o idee perfectă în Mintea Divină și sunt întotdeauna la locul meu drept, făcând munca mea dreaptă, la timpul potrivit, pentru plată dreaptă.

—

Columbul tău interior va vedea prin tine.

—

Sunt un magnet irezistibil pentru cecuri, bancnote şi valută – pentru tot ceea ce îmi aparţine de Drept Divin.

—

Tu eşti în mine desăvârşirea. Trebuie să primesc atât cât cer.

—

Legea lui Dumnezeu e legea creşterii şi aduc mulţumiri pentru creştere sub graţie pe căi perfecte.

—

Sălăşluiesc în marea abundenţei. Văd clar sursele mele inepuizabile. Văd clar ceea ce am de făcut.

—

"Lumea mea a minunilor" devine acum realitate şi intru în Ţara Făgăduinţei mele sub graţie.

—

Pacea măreaţă am iubind legea Ta a non-rezistenţei şi nimic nu mă poate răni.

—

Tu eşti în mine Inspiraţie, Revelaţie şi Iluminare.

NIMIC NU E PREA BUN CA SĂ NU FIE ADEVĂRAT

NIMIC NU E PREA MINUNAT CA SĂ NU SE ÎNTÂMPLE

NIMIC NU E PREA BUN CA SĂ NU DUREZE

Concluzii

Alege afirmațiile care îți par a fi cele mai importante și care rezolvă *ca prin minune situațiile cu care tu te confrunți.*

Ele sunt bagheta ta magică, deoarece *cuvântul* tău este Dumnezeu în *acțiune.*

"Cuvântul meu, care iese din gura mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci se va împlini acolo unde este trimis." (Isaia 55:11)

"Dar spun, oare nu au auzit? Da, adevărat, sunetul lor a venit peste tot pământul și cuvintele lor peste capătul lumii." (Romani, 10-18)

FLORENCE SCOVEL SHINN

SCRIERI

VOL.II

UŞA SECRETĂ CĂTRE SUCCES

PUTEREA CUVÂNTULUI ROSTIT

TRADUCEREA: LIGIA MUSTĂȚEA

Ediția a patra

Editura Ligia

The Writings of Florence Scovel Shinn
Copyright © 1988
by DeVorss & Company

Introductory Essay
Copyright © 1996
by DeVorss & Company

All rights reserved.

Copyright © Editura Ligia
Toate drepturile pentru ediția în limba română aparțin exclusiv Editurii Ligia
Editura Ligia, C.P. 2034, O.P. 1, Cluj-Napoca
Tel/fax 0264426835; www.edituraligia.ro

Lector: Michaela Bocu
Coperta: Alin Zăhan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SCOVEL SHINN, FLORENCE
Scrieri / Florence Scovel Shinn ; trad.: Ligia Mustățea ; eseu introductiv: Arthur Vergara. - Ed. a 4-a. - Cluj-Napoca : Editura Ligia, 2013
2 vol.
ISBN 978-606-92404-2-7
Vol. 2. : Ușa secretă către succes ; Puterea cuvântului rostit. - 2013. - ISBN 978-606-92404-4-1

I. Mustățea, Ligia (trad.)
II. Vergara, Arthur (pref.)

159.962.7

ISBN: 978-606-92404-2-7
ISBN: 978-606-92404-4-1 [Vol. II]
ISBN:0–87516–610–5 [Ediția americană, DeVorss & Company]
Coperta I: Înmulțirea pâinilor și peștilor, Tabgha

Cuprins

FLORENCE SCOVEL SHINN

UŞA SECRETĂ CĂTRE SUCCES (1940)

UŞA SECRETĂ CĂTRE SUCCES 9

CĂRĂMIZI FĂRĂ PAIE 14

ŞI CINCI DINTRE ELE ERAU ÎNŢELEPTE 20

LA CE TE AŞTEPŢI? 26

BRAŢUL LUNG AL LUI DUMNEZEU 30

BIFURCAŢIA DRUMULUI 35

TRAVERSÂND MAREA TA ROŞIE 40

PĂZITORUL PORŢII 45

DRUMUL ABUNDENŢEI 50

NIMIC NU-MI VA LIPSI 55

PRIVEŞTE CU MIRARE 60

AJUNGE-ŢI BINELE DIN URMĂ 66

RÂURI ÎN DEŞERT 70

SEMNIFICAŢIA INTERIOARĂ A ALBEI CA ZĂPADA ŞI A CELOR ŞAPTE PITICI 74

PUTEREA CUVÂNTULUI ROSTIT (1945)

INTRODUCERE DE EMMET FOX 79

ARME DE CARE NU ŞTII DELOC 80

V-AM DAT PUTERE 85

FII PUTERNIC, NU TE TEME 91

SLAVA DOMNULUI 98

PACE ŞI PROSPERITATE 103

MAREA TA OPORTUNITATE 107

NU VĂ ÎNGRIJORAŢI DE NIMIC 113

CURAJ 119

VICTORIE ŞI ÎMPLINIRE 125

Uşa secretă către succes

O serie de conferinţe ale d-nei Shinn

UŞA SECRETĂ CĂTRE SUCCES

"Şi a strigat poporul, iar preoţii au buciumat din trâmbiţe; şi când poporul a auzit sunetul trâmbiţelor, întregul popor a strigat deodată cu strigăt mare şi puternic; şi 'ntregul zid s-a prăbuşit de jur împrejur; şi 'ntregul popor a năvălit în cetate, fiecare drept înaintea sa; şi cuprinseră cetatea." – Iosua 6:20

Un om de succes e întotdeauna întrebat – "Care e secretul succesului tău?"

Oamenii nu-l întreabă niciodată pe unul care eşuează "Care e secretul eşecului tău?" Este destul de uşor de văzut, dar ei nu sunt interesaţi.

Oamenii vor, toţi, să ştie cum să deschidă uşa secretă a succesului.

Pentru fiecare om există succes, dar pare să se afle în spatele unei uşi sau al unui zid. Din Biblie aflăm minunata poveste a căderii zidurilor Ierihonului.

Desigur, toate povestirile biblice au o interpretare metafizică.

Vom vorbi acum despre *al tău* zid al Ierihonului: zidul care te separă *pe tine* de succes. Aproape fiecare şi-a construit un zid în jurul propriului său Ierihon.

Acest oraş, în care acum nu eşti în stare să intri, cuprinde comori măreţe; succesul tău divin plănuit, dorinţa inimii tale!

Ce fel de zid ai construit în jurul Ierihonului tău? Adesea, este un zid al resentimentelor – fiind plin de resentimente faţă de cineva sau faţă de o situaţie, te separi de binele tău.

Dacă ai un eşec şi te deranjează succesul altuia, îţi îndepărtezi propriul tău succes.

Am indicat următoarea afirmaţie pentru neutralizarea invidiei şi a resentimentelor:

Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alţii, El face acum pentru mine şi mai mult.

O femeie, care era plină de invidie pentru că o prietenă primise un cadou, a făcut afirmaţia şi un duplicat exact al darului i-a fost făcut şi ei – plus încă un dar.

Când copiii lui Israel au strigat, zidurile Ierihonului au căzut. Când faci o afirmaţie a adevărului, zidul Ierihonului tău se clatină.

I-am indicat unei femei următoarea afirmaţie: *Zidurile lipsei şi întârzierii acum se năruie şi intru în Ţara Făgăduinţei mele, sub graţie.* Ea a avut o imagine vie a trecerii peste un zid prăbuşit şi a avut dovada binelui ei, aproape imediat.

Cuvântul împlinirii este cel care determină o schimbare în acţiunile tale; deoarece cuvintele şi gândurile sunt forme de radioactivitate.

Fiind interesat de munca ta, plăcându-ţi ceea ce faci, deschizi uşa secretă spre succes.

Acum câţiva ani am călătorit în California, pentru a vorbi în diferite centre, pe ruta Canalului Panama şi pe vapor am întâlnit un om numit Jim Tully.

Ani de zile, el fusese un vagabond. Se autointitula Regele Vagabonzilor.

Era ambiţios şi s-a cultivat.

Avea o imaginaţie vie şi a început să scrie povestiri despre experienţele sale.

A dramatizat viaţa de vagabond, îi plăcea ceea ce făcea şi a ajuns un autor de mare succes. Îmi amintesc o carte, intitulată "Privire din afară". A fost ecranizată.

Este acum faimos şi prosper şi locuieşte la Hollywood. Ce a deschis uşa secretă a succesului pentru Jim Tully?

Dramatizându-şi propria viaţă – fiind interesat de ceea ce a făcut, a pus în valoare viaţa de vagabond. Pe vapor, am stat toţi la masa căpitanului, ceea ce ne-a dat ocazia să discutăm.

Doamna Grace Stone era, şi ea, pasageră pe vapor; scrisese "Ceaiul amar al generalului Yen" şi mergea la Hollywood pentru a-l ecraniza; ea trăise în China, ceea ce o inspirase să scrie cartea.

Acesta este Secretul Succesului, *să faci ceea ce faci să fie interesant pentru ceilalţi oameni.* Fiind tu însuţi interesat, alţi oameni te vor găsi pe tine interesant.

Buna dispoziţie, adesea, un zâmbet deschide uşa secretă; chinezii spun: "Un om fără o faţă zâmbitoare nu ar trebui să deschidă un magazin."

Succesul zâmbetului a fost înfăţişat într-un film francez în care Chevalier are rolul principal. Filmul se numeşte "Cu un zâmbet". Unul dintre personaje sărăcise, era posomorât, aproape o epavă; el l-a întrebat pe Chevalier "Ce bine mi-a adus onestitatea?" Chevalier i-a replicat: "Nici măcar onestitatea nu te ajută, fără un zâmbet". Aşa că omul s-a schimbat pe loc, s-a înveselit şi a atins succesul.

Trăind în trecut, plângându-te de nenorocirile tale, construieşti un zid gros în jurul Ierihonului tău.

Prea multe conversaţii despre acţiunile tale, irosindu-ţi energia, te aduc iarăşi în spatele unui zid înalt. Ştiu un om inteligent şi capabil, care a eşuat complet.

Locuia cu mama şi cu mătuşa lui şi am aflat că ori de câte ori venea seara acasă la cină, le povestea tot ce se întâmplase de-a lungul zilei la birou; vorbea despre speranţele lui, despre temerile lui şi despre eşecurile lui.

I-am spus: "Îţi iroseşti forţele vorbind despre afacerile tale. Nu discuta afaceri cu familia ta. Tăcerea e de Aur!"

El a urmat sfatul meu. În timpul cinei a refuzat să mai discute afaceri; mama şi mătuşa lui erau disperate; le plăcea să audă de toate, dar tăcerea lui s-a dovedit a fi de aur!

Nu după mult timp, el a dobândit un post de o mie de dolari pe săptămână, iar în câţiva ani, avea un salariu de trei mii de dolari pe săptămână.

Succesul nu e un secret, e un Sistem.

Mulţi oameni se izbesc de zidul descurajării. Curajul şi răbdarea sunt parte a sistemului. Citim asta în vieţile tuturor bărbaţilor şi femeilor de succes.

Am avut o experienţă amuzantă care m-a condus la această observaţie. M-am dus la cinematograf să întâlnesc o prietenă.

În timp ce aşteptam, am stat lângă un tânăr, care vindea programe.

El îi invita pe oamenii care treceau pe acolo: "Cumpăraţi un program complet al spectacolului conţinând fotografii ale actorilor şi schiţa vieţii lor."

Cei mai mulţi oameni au trecut fără să cumpere. Spre marea mea surpriză, el s-a întors brusc spre mine şi mi-a spus – "Nu-i aşa că e o rampă de lansare bună pentru un tip ambiţios!"

Apoi a ţinut un discurs despre succes. El a spus: "Mulţi oameni renunţă chiar înainte de a realiza ceva important. Un om de succes nu renunţă niciodată."

Desigur, eram interesată şi am spus: "Data viitoare când voi veni îţi voi aduce o carte. Se numeşte *Jocul vieţii.* Vei fi de acord cu multe idei."

O săptămână sau două mai târziu m-am întors cu cartea.

Fata de la ghişeul de bilete i-a spus – "Lasă-mă s-o citesc, Eddie, până vinzi tu programe." Cel care cumpăra bilete s-a întins să vadă despre ce era vorba.

"Jocul vieţii" stârneşte întotdeauna interesul oamenilor.

M-am întors la teatru după trei săptămâni, dar Eddie plecase. Promovase într-o slujbă nouă, care îi plăcea. Zidul Ierihonului lui se prăbuşise, el refuzase să se descurajeze.

Doar de două ori cuvântul *succes* este menţionat în Biblie – şi de ambele dăţi, în cartea lui Iosua.

"Întăreşte-te şi îmbărbătează-te, căutând a face după toată legea pe care ţi-a dat-o robul meu Moise; nu te abate nici la stânga, nici la dreapta, ca să ai succes oriunde ai merge. Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; ci întru ea să cugeţi ziua şi noaptea, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei face calea ta prosperă şi vei avea succes. Nu te abate nici la stânga, nici la dreapta."

Drumul succesului este o cale dreaptă şi îngustă; este un drum al iubirii absorbitoare, al atenţiei nedivizate.

"Atragi lucrurile la care te gândeşti cel mai mult."

Aşa că dacă îndrepţi multe gânduri spre lipsă, atragi lipsa, dacă te gândeşti mult la nedreptate, atragi mai multă injustiţie.

Iosua a spus: "Şi va fi, când vor suna lung din cornul de berbece, şi voi veţi auzi sunetul trâmbiţei, tot poporul să strige cu tărie. Atunci zidul cetăţii se va prăbuşi, şi poporul să se suie, fiecare drept înaintea lui."

Semnificaţia interioară a povestirii este puterea cuvântului, cuvântul tău care dizolvă obstacolele şi mută barierele.

Când oamenii au strigat, zidurile au căzut.

Găsim în folclor şi în basme, care coboară din legende bazate pe adevăr, aceeaşi idee – un cuvânt deschide poarta sau despică stânca.

În "O mie şi una de nopţi", această idee apare în "Ali Baba şi cei 40 de hoţi". Am văzut povestea ecranizată.

Ali Baba are o ascunzătoare secretă, undeva în spatele stâncilor şi munţilor, în care se poate intra numai folosind un cuvânt secret. Acesta este: "Sesam, deschide-te!"

Ali Baba înfrunta muntele şi striga – "Sesam, deschide-te!" şi stâncile se despărţeau.

Te inspiră, făcându-te să înţelegi că propriile TALE stânci şi bariere *se vor sfărâma la cuvântul potrivit.*

Acum să facem afirmaţia – Zidurile lipsei şi întârzierii se prăbuşesc acum şi intru în Ţara Făgăduinţei mele, sub graţie.

CĂRĂMIZI FĂRĂ PAIE

"Paie nu vi se vor da, dar tot atâtea cărămizi veţi face."
Ieşirea, 5: 18

În al cincilea capitol al Ieşirii, avem un tablou al vieţii de zi cu zi, dându-i o interpretare metafizică.

Copiii lui Israel s-au aflat în sclavia Faraonului, stăpânul crud, conducătorul Egiptului. Ei au fost ţinuţi în sclavie, făcând cărămizi şi au fost urâţi şi disprețuiţi.

Moise a primit poruncă de la Domnul să elibereze poporul său din sclavie. – "Moise şi Aaron s-au dus la Faraon, şi i-au zis – Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israel: - Dă-i drumul poporului meu, ca să Mă prăznuiască în pustie."

El nu numai că a refuzat să-i lase să plece, dar le-a spus că le va face munca şi mai grea: aveau de făcut cărămizi fără să le fie mai fie date paie.

"Au ieşit atunci vătafii şi scribii şi au zis către popor: Aşa grăieşte Faraon: - Nu vă mai dau paie; mergeţi voi înşivă şi adunaţi-vă paie de unde veţi găsi, dar din lucrul vostru nimic nu vi se va scădea."

Era imposibil să faci cărămizi fără paie. Copiii lui Israel au fost complet zdrobiţi de Faraon, ei erau bătuţi dacă nu produceau cărămizi. – Atunci a venit mesajul lui Iehova.

"Acum, duceţi-vă îndată de lucraţi; nu vi se va da nici un pai, şi tot atâtea cărămizi veţi face."

Lucrând prin legea spirituală au putut face cărămizi fără paie, ceea ce înseamnă îndeplinirea aparentului imposibil.

Cât de des se confruntă oamenii în viaţă cu această situaţie!

Agnes M. Lawson în "Indicaţii pentru cercetătorii Bibliei" spune – "Viaţa în Egipt sub opresiune străină este simbolul omului aflat sub stăpânitorii aspri ai gândirii distructive - mândrie, frică, resentimente, rea-voinţă etc. Eliberarea sub Moise este libertatea pe care omul o câştigă de sub stăpânitori, când el învaţă legea vieţii, pentru că nu putem fi sub graţie, decât după ce cunoaştem

legea. Legea trebuie cunoscută pentru a putea fi împlinită."

În Psalmul 111 citim în versul final, "Frica de Domnul (de lege) este începutul înțelepciunii; toți cei ce urmează poruncile Lui au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci."

Acum dacă înțelegem cuvântul Domnul (legea) vom găsi cheia afirmației.

Teama de lege (legea karmică) este începutul înțelepciunii (nu teama de Domnul).

Când știm că tot ceea ce dăm se întoarce, începem să ne temem de propriul nostru bumerang.

Am citit într-o revistă medicală următoarele relatări despre Bumerangul pe care marele Faraon l-a primit.

"Se pare că muritorul este într-adevăr moștenitorul unei lungi și vechi serii de boli, din moment ce, așa cum a arătat Lordul Monyahan într-o conferință la Leeds, faraonul opresiunii a suferit de împietrirea inimii în sens literal; Lordul Monyahan a prezentat câteva diapozitive remarcabile ale rezultatelor operațiilor chirurgicale efectuate cu o mie de ani înainte de Hristos, și printre acestea era un diapozitiv al rămășițelor anatomice actuale ale Faraonului Opresiunii.

"Artera mare care pornește de la inimă era într-o stare atât de bună de conservare, încât a permis secționarea pentru a fi comparată sub microscop cu cele prelevate recent. Era imposibil să distingi între vasul de sânge antic și cel contemporan. Ambele inimi erau atacate de aterom, o stare în care sărurile de calciu sunt depozitate în pereții arterelor, făcându-le rigide și inelastice.

"Cursul inadecvat al fluxului de sânge a făcut ca artera să cedeze; în această situație au apărut și schimbările mentale care se produc având un sistem arterial rigid: *o îngustare a perspectivei, restricție și teamă în acțiune, o împietrire literală a inimii."*

Așa că împietrirea inimii faraonului i-a pietrificat propria inimă.

Acest lucru este la fel de adevărat astăzi cum a fost şi acum câteva mii de ani – venim toţi din Ţara Egiptului, Casa Robiei.

Îndoielile şi temerile tale te ţin în sclavie: te confrunţi cu o situaţie care pare fără speranţă; Ce poţi să faci? Este situaţia de a face cărămizi fără paie.

Dar aminteşte-ţi cuvintele lui Iehova: "Acum, duceţi-vă îndată de lucraţi; nu vi se va da nici un pai, şi tot atâtea cărămizi veţi face."

Tu ai de făcut cărămizi fără paie. Dumnezeu găseşte o cale acolo unde nu este una!

Mi s-a spus povestea unei femei care avea nevoie de bani pentru chirie; îi erau necesari imediat, iar ea nu cunoştea nici un canal, epuizase toate posibilităţile.

Totuşi, era o studentă a Adevărului şi a continuat să îşi facă afirmaţiile. Câinele ei a scâncit să iasă afară, ea i-a pus lesa şi s-au plimbat pe stradă, în direcţia obişnuită.

Totuşi, câinele a smucit lesa, vrând să meargă în altă direcţie.

Ea l-a urmat, iar în mijlocul drumului, vis-â-vis de un parc, s-a uitat în jos şi a ridicat nişte bancnote, care reprezentau exact chiria ei.

S-a uitat după anunţuri, dar nu a găsit niciodată proprietarii. Nu erau case în zona în care le găsise.

Mintea raţională, intelectul, ocupă tronul faraonului în conştiinţa ta, spunând continuu: "Nu se poate. La ce bun!"

Trebuie să silim aceste sugestii mohorâte să dispară şi să le înlocuim cu afirmaţii vii!

De exemplu, foloseşte această afirmaţie: *"Neaşteptatul se întâmplă, binele meu aparent imposibil are acum loc."* Aceasta opreşte toate argumentele armatei străinilor (mintea raţională).

"Neaşteptatul se petrece!" Aceasta e o idee căreia nu-i poate face faţă.

"Mă vei face mai înţelept decât vrăjmaşii mei!" Gândurile tale duşmănoase, îndoielile tale, temerile şi neliniştile!

Gândeşte-te la bucuria de a fi cu adevărat eliberat pentru totdeauna de sub asuprirea faraonului. La a avea ideea *securităţii, seninătăţii, fericirii şi abundenţei stabilită în subconştient.* Ar însemna o viaţă lipsită de orice limitare!

Ar fi Împărăţia despre care a vorbit Iisus Hristos, în care totul ni s-ar adăuga de la sine. Spun ni s-ar adăuga de la sine, pentru că toată viaţa e vibraţie şi când noi vibrăm spre succes, fericire şi abundenţă, lucrurile care simbolizează aceste stări de conştiinţă ni se vor alătura.

Te simţi bogat şi plin de succes şi brusc primeşti un cec substanţial, sau un dar frumos.

Vă voi spune o poveste care arată cum funcţionează această lege. Am fost la o petrecere unde oamenii participau la jocuri şi acela care câştiga primea un dar. Premiul era un frumos evantai.

Printre cei prezenţi se număra o femeie bogată, care avea de toate. Se numea Clara. Cei săraci şi plini de resentimente s-au adunat murmurând: "Noi sperăm să nu ia Clara evantaiul." Şi, desigur, Clara a câştigat evantaiul.

Ea era lipsită de griji şi vibrând de abundenţă. *Invidia şi resentimentele îţi scurtcircuitează binele şi te îndepărtează de evantaiele tale.*

Dacă ţi se întâmplă să fii plin de resentimente şi invidios, foloseşte afirmaţia: *Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru alţii, El face acum pentru mine şi mai mult!*

Atunci toate evantaiele şi lucrurile îţi vor apărea în cale.

Nici un om nu îşi dă sieşi şi doar sieşi şi nici un om nu ia de la el şi doar de la el; "Jocul vieţii" e un joc solitar, odată ce tu te schimbi, toate condiţiile se schimbă.

Acum să revenim la faraonul asupritor; nimeni nu iubeşte un opresor.

Îmi amintesc că aveam, cu mulţi ani în urmă, o prietenă, care se numea Lettie; tatăl ei era extrem de bogat şi le dădea şi ei şi mamei ei haine şi hrană, dar nici un obiect de lux.

Am fost împreună la Şcoala de Arte şi toţi studenţii ar fi cumpărat reproduceri după "Victoria înaripată "

sau Whistler's Mother sau ceva care să aducă arta în casele lor.

Tatăl prietenei mele numea toate aceste lucruri "jaf". El ar fi spus: "Nu-mi aduce jaful în casă."

Aşa că ea ducea o viaţă lipsită de culoare, fără "Victoria înaripată" pe biroul ei, sau Whistler's Mother pe perete.

El le-ar fi spus adesea prietenei mele şi mamei ei: "Când voi muri, amândouă o veţi duce mai bine."

Într-o zi cineva a întrebat-o pe Lettie: "Când pleci în străinătate?" (toţi studenţii plecau în străinătate.)

Ea a răspuns, răzând: "Nu plec până nu moare tata."

Astfel, oamenii abia aşteaptă să se elibereze de lipsă şi oprimare.

Hai să ne eliberăm acum de *tiranii gândirii negative*; noi am fost sclavii îndoielilor, temerilor şi anxietăţii şi hai să ne eliberăm aşa cum Moise i-a eliberat pe copiii lui Israel şi să plecăm din Ţara Egiptului, afară din Casa Robiei.

Găseşte gândul care este marele tău asupritor; găseşte *King Pin*-ul.

Primăvară, când se fac construcţii din buşteni, buştenii sunt trimişi în josul râului în număr mare.

Uneori, buştenii se încalecă şi se produce o încurcătură, oamenii caută buşteanul care produce blocajul (ei îl numesc King Pin), îl îndreaptă şi buştenii pornesc iarăşi în josul râului.

Probabil King Pin-ul tău este resentimentul, resentiment de care se împiedică binele tău.

Cu cât eşti mai supărat, cu atât vor fi mai multe lucruri care să îţi displacă; urma de resentiment sporeşte în creierul tău şi expresia ta va fi una a ranchiunei uzuale.

Vei fi evitat şi vei pierde oportunităţile de aur care te aşteaptă zilnic.

Îmi amintesc că în urmă cu câţiva ani străzile erau pline de oameni care vindeau mere.

Ei se trezeau devreme pentru a ocupa colţurile cele mai bune.

Am trecut de câteva ori prin Park Avenue şi era unul cu cea mai dezagreabilă expresie pe care am văzut-o vreodată.

Când oamenii treceau, el spunea: "Mere! Mere!", dar nimeni nu se oprea să cumpere.

Am investit într-un măr şi am spus: "Nu vei vinde niciodată mere câtă vreme nu îţi vei schimba expresia."

El a răspuns: "Tipul acela mi-a ocupat colţul."

Am spus: "Nu te mai gândi la colţ, poţi vinde mere chiar aici, dacă eşti agreabil."

El a spus: "O.K. doamnă," şi am plecat. În următoarea zi în care l-am văzut, întreaga lui expresie se schimbase; făcea o afacere bună vânzând mere cu un zâmbet.

Aşadar, găseşte-ţi King Pin-ul tău – (poţi avea mai mulţi de unul); iar buştenii *succesului, fericirii şi abundenţei tale vor ţâşni de-a lungul râului tău.*

"Acum, duceţi-vă îndată de lucraţi; nu vi se va da nici un pai, şi veţi face cărămizi fără paie."

"ŞI CINCI DINTRE ELE ERAU ÎNŢELEPTE"

"Cinci dintre ele erau înţelepte şi cinci nechibzuite. Cele nechibzuite şi-au luat candelele şi n-au luat undelemn cu ele."

(Matei, 25:2:3)

Subiectul meu este parabola fecioarelor înţelepte şi a celor nechibzuite. "Cinci dintre ele erau înţelepte şi cinci nechibzuite. Cele nechibzuite, şi-au luat candelele şi n-au luat undelemn cu ele. Dar cele înţelepte, împreună cu candelele au luat cu ele şi undelemn în vase." Parabola arată că adevărata rugăciune înseamnă pregătire.

Iisus Hristos a spus: "Şi pe toate câte le veţi cere rugându-vă cu *credinţă*, le veţi primi" (Matei 21:22). "De aceea vă Eu spun vouă: Pe toate câte le cereţi rugându-vă, să credeţi că le-aţi primit şi le veţi avea" (Marcu 11:24). În această parabolă el arată că doar cei care se pregătesc pentru binele lor (arătând astfel credinţă activă) vor face să aibă loc manifestarea.

Am putea parafraza scripturile şi spune: Când te rogi să crezi că deja ai. Când te rogi, POARTĂ-TE de parcă deja ai fi primit.

Credinţa din fotoliu sau din balansoar, nu va muta niciodată munţii. În fotoliu, în linişte sau meditaţie, eşti umplut de minunea acestui Adevăr şi simţi cum credinţa ta nu va ezita niciodată. Ştii că Domnul este Păstorul tău şi că nimic nu îţi va lipsi.

Simţi că Dumnezeul tău al Bogăţiei va mătura toată povara datoriei sau a limitărilor. Atunci îţi părăseşti fotoliul şi păşeşti în arena Vieţii. Contează numai ceea ce faci în arenă.

Voi ilustra cum funcţionează legea; întrucât credinţa fără acţiune este moartă.

Unul dintre studenţii mei îşi dorea foarte mult să călătorească în străinătate. El a făcut afirmaţia: *Aduc mulţumiri pentru călătoria mea proiectată divin, finanţată divin, sub graţie, în mod perfect.* Avea doar foarte puţini bani, dar cunoscând legea pregătirii, a cumpărat un geamantan. Era un geamantan vesel şi foarte colorat, cu

o bentiţă roşie la mijloc. De câte ori îl privea, avea un sentiment de împlinire a călătoriei. Într-o zi i s-a părut că încăperea se mişcă. A simţit mişcarea unui vapor. S-a dus la fereastră să inspire aer proaspăt şi a simţit aroma docurilor. Cu urechea interioară a auzit ţipătul unui pescăruş şi scârţâitul pasarelei. Geamantanul începuse să lucreze. La scurt timp, o sumă mare de bani s-a îndreptat către el şi a plecat în călătorie. A spus apoi că a fost perfectă în cele mai mici detalii.

În arena Vieţii trebuie să fim acordaţi cu tonul concertului.

Acţionăm motivaţi de credinţă, sau de teamă? *Observă-ţi cu toată atenţia motivele, pentru că din ele decurg concluziile vieţii.*

Dacă problema ta este una financiară (şi de obicei este), trebuie să ştii să te remontezi financiar şi să te menţii astfel, arătându-ţi întotdeauna activ credinţa. Atitudinea materialistă faţă de bani este să crezi în salariul, veniturile şi investiţiile tale, care se pot prăbuşi peste noapte.

Atitudinea spirituală vis-à-vis de bani este să crezi că Dumnezeu este sursa ta. Să îţi păstrezi posesiunile, ştiind întotdeauna că ele sunt Dumnezeu în manifestare. "Ceea ce dă Allah nu poate scădea", atunci când o uşă se închide, o alta se deschide imediat.

Niciodată nu vorbi de lipsă sau limitare, pentru că "din cuvintele tale vei fi osândit." Tu interferezi cu ceea ce constaţi, iar dacă vei consemna mereu cădere şi timpuri grele, vei fi avea de-a face mereu cu eşecuri şi cu timpuri grele.

Trebuie să îţi formezi obiceiul de a trăi în cea de-a patra dimensiune. "Lumea Minunilor". Este lumea în care nu judeci după aparenţe.

Antrenează-ţi ochiul interior să vadă succesul dincolo de cădere, să vadă dincolo de boală sănătatea, să vadă dincolo de limitare abundenţa. Îţi voi da pământul pe care îl vede ochiul tău interior. "Vă voi da pământul pe care îl vedeţi."

Omul care obţine succesul are *fixată ideea succesului.* Dacă e bazată pe o stâncă a adevărului şi a dreptă-

ţii, va persista. Dacă nu, dacă e construită pe nisip şi spălată de mare, se întoarce în nimicul din care a venit.

Numai ideile divine durează. Răul se autodistruge, pentru că este un curent care se opune ordinii universale şi calea infractorului este grea.

"Cele nechibzuite şi-au luat candelele şi n-au luat cu ele undelemn; dar cele înţelepte, împreună cu candelele au luat cu ele şi undelemn în vase."

Candela simbolizează conştiinţa omului. Undelemnul este ceea ce aduce lumina înţelegerii.

"Fiindcă mirele zăbovea, au aţipit toate şi au adormit. La miezul nopţii, s-a auzit o strigare: 'Iată mirele, ieşiţi în întâmpinarea lui!' Atunci toate fecioarele acelea s-au deşteptat şi şi-au pregătit candelele. Cele nechibzuite au zis celor înţelepte: 'Daţi-ne din undelemnul vostru, căci ni se sting candelele.'

Fecioarele nechibzuite erau lipsite de înţelepciune sau înţelegere, care este undelemnul conştiinţei, iar când s-au confruntat cu o situaţie serioasă, nu au găsit o cale de ieşire.

Şi ele au spus celor înţelepte: 'Daţi-ne din undelemnul vostru.' Cele înţelepte au răspuns, zicând: 'Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; ci mai bine duceţi-vă la cei ce vând undelemn şi cumpăraţi-vă.'"

Înseamnă că fecioarele nechibzuite *nu puteau primi mai mult decât era în conştiinţa lor*, sau spre ce vibrau ele.

Omul a obţinut excursia pentru că ea exista în conştiinţa lui, ca o realitate. El a crezut că primise deja. Când se pregătea pentru excursie, lua deja undelemn pentru candela sa. *Cu înţelegerea vine manifestarea.*

Legea pregătirii funcţionează în ambele sensuri. Dacă te pregăteşti pentru ceea ce te sperie, sau nu doreşti, începi să atragi acea situaţie. David a spus: "Lucrul de care mă tem se îndreaptă spre mine." Auzim adesea oamenii spunând: "trebuie să pun deoparte bani, pentru eventualitatea unei boli." Ei se pregătesc deliberat să fie bolnavi. Sau "economisesc pentru zile negre." Zilele negre sigur vor veni în momentul cel mai nepotrivit.

Ideea divină pentru orice om este prosperitatea. Hambarele tale *trebuie* să fie pline şi paharul *trebuie* să se reverse, dar trebuie să învăţăm să cerem corect.

De exemplu: Foloseşte această afirmaţie: *Invoc legea acumulării. Sursele mele vin de la Dumnezeu şi acum vin cu duiumul şi se strâng, sub graţie.*

Această afirmaţie nu creează nici o imagine a zgârceniei, economiei sau bolii. Dă un sentiment al abundenţei ce ţine de a patra dimensiune, lăsând canalele în seama Inteligenţei Infinite.

În fiecare zi trebuie să faci o alegere, vei fi înţelept, sau nechibzuit? Te vei pregăti pentru bine? Vei *face saltul uriaş spre credinţă*? Sau vei sluji îndoiala şi teama şi nu vei lua undelemn pentru candelă?

"Şi plecând ele să cumpere undelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă şi s-a încuiat uşa. Mai pe urmă au venit şi celelalte fecioare, şi au zis: 'Doamne, Doamne, deschide-ne.' Dar el a răspuns şi a spus: 'Adevărat vă spun vouă, nu vă cunosc.'"

Poate simţi că fecioarele nechibzuite au plătit foarte scump pentru că au neglijat să ia undelemn pentru candelele lor, dar avem de-a face cu legea karmei (sau legea întoarcerii înapoi). A fost numită "ziua judecăţii", pe care oamenii o asociază de obicei cu sfârşitul lumii.

Ziua judecăţii, se spune, vine în termen de "şapte" – şapte ore, şapte zile, şapte săptămâni, şapte luni, sau şapte ani. Poate veni chiar în şapte minute. Atunci plăteşti nişte datorii karmice, preţul încălcării legii spirituale. *Eşuezi în credinţa în Dumnezeu dacă nu iei ulei pentru candelele tale.*

Examinează-ţi în fiecare zi conştiinţa şi vezi exact pentru ce te pregăteşti. Îţi este teamă de lipsă şi atârni de fiecare cent, atrăgând astfel lipsuri şi mai mari. Foloseşte ceea ce ai cu înţelepciune, ceea ce va deschide drumul ca mai mult să vină spre tine.

În cartea mea: "Cuvântul este bagheta ta magică" am vorbit despre Portmoneul magic. În "1001 de nopţi" există povestea unui om care avea un portmoneu magic. De îndată ce banii ieşeau din el, imediat apăreau la loc.

Astfel, am făcut afirmaţia: *Sursa mea vine de la Dumnezeu – am portmoneul magic al spiritului. Nu poate fi niciodată golit. Cum banii ies, se întorc imediat. Este întotdeauna doldora, burduşit de abundenţă, sub graţie, pe căi perfecte.*

Ceea ce aduce o imagine vie în minte: tu extragi din banca imaginaţiei.

O femeie care nu avea mulţi bani se temea să achite vreo notă de plată şi îşi vedea contul din bancă micşorându-se. I-a venit în minte cu multă convingere: "am portmoneul magic al spiritului. Nu poate fi niciodată golit. Cum banii ies, se întorc imediat." Ea a achitat fără teamă notele de plată şi câteva cecuri grase au venit când nici nu se aştepta.

"Vegheaţi şi rugaţi-vă, ca nu cumva să căderi în ispită", sau să te pregăteşti pentru ceva distructiv, în loc de ceva constructiv.

Am cunoscut o femeie care mi-a spus că păstra întotdeauna un voal lung de crep la îndemână în caz de înmormântare. I-am spus: "Tu eşti o primejdie pentru rudele tale. Îi grăbeşti pe toţi să moară, ca să poţi astfel purta voalul." Ea l-a distrus.

O altă femeie, care nu avea bani, a decis să îşi trimită cele două fete la colegiu. Soţul ei a zeflemisit ideea şi a spus: "Cine va plăti şcolarizarea? Nu am bani pentru aşa ceva." Ea a răspuns: "Ştiu că *ni se va întâmpla ceva bun, neaşteptat.*" A continuat pregătirile fiicelor ei pentru colegiu. Soţul ei a râs copios şi a spus tuturor prietenilor că soţia lui trimite fetele la colegiu printr-un "bine neprevăzut". O rudă bogată i-a trimis pe neaşteptate o sumă mare de bani. "Binele neprevăzut" a sosit, pentru că ea a arătat credinţă activă. Am întrebat-o ce i-a spus soţului ei când a sosit cecul. A răspuns: "O, nu voi mai polemiza niciodată cu George spunându-i că am dreptate."

Aşa că pregăteşte-te pentru al tău "bine neprevăzut". Lasă fiecare gând şi fiecare acţiune să îţi exprime credinţa netulburată. Fiecare eveniment din viaţa ta e o idee cristalizată. *Ceva pentru care tu te-ai pregătit.*

Aşa că hai să fim înţelepţi şi să luăm undelemn pentru candelele noastre – şi când ne vom aştepta mai puţin vom culege fructele credinţei noastre.

Candelele mele sunt acum pline cu uleiul credinţei şi al desăvârşirii!

LA CE TE AŞTEPŢI?

Fie-vă vouă după credinţa voastră – Matei 9:29

Credinţa este aşteptare. "După credinţa voastră fie-vă vouă."

Am putea spune, ţi se va face după aşteptările tale; aşadar, ce aştepţi?

Auzim oameni spunând: "Aşteptăm să se întâmple ce e mai rău" sau "Ce-i mai rău e gata să se întâmple." Ei invită deliberat ceea ce e mai rău să vină.

Îi auzim pe alţii spunând: "Aştept o schimbare în mai bine." Ei invită situaţii mai bune în vieţile lor.

Schimbă-ţi aşteptările şi îţi vei schimba situaţia.

Cum poţi să îţi schimbi aşteptările, când ţi-ai format obiceiul aşteptării lipsei, pierderii sau căderii?

Începând să acţionezi ca şi când *aştepţi* succes, fericire şi abundenţă, *pregăteşte-te pentru binele tău.*

Fă ceva pentru a arăta că îl aştepţi să vină. Credinţa activă singură va impresiona subconştientul.

Dacă ai rostit cuvântul pentru o casă, pregăteşte-te pentru ea imediat, ca şi cum nu ai avea nici un moment de pierdut. Colecţionează mici ornamente, feţe de masă etc.!

Am cunoscut o femeie care a făcut întoarcerea colosală spre credinţă cumpărând un fotoliu mare; un scaun care a fost o afacere bună, a cumpărat un scaun mare şi confortabil, pentru că îl pregătea pentru omul potrivit. El a venit.

Cineva ar spune: "Dar dacă nu ai bani să cumperi ornamente sau un scaun?" Atunci priveşte-le în vitrina magazinului şi stabileşte o legătură cu ele în gând.

Intri în vibraţia lor. Aud câteodată oamenii spunând: "Nu intru în magazin pentru că nu îmi pot permite să cumpăr ceva." Tocmai acesta este motivul pentru care ar trebui să intri în magazine. Începi prin a te împrieteni cu lucrurile pe care le doreşti sau le ceri.

Cunosc o femeie care şi-a dorit un inel. Ea a mers cu îndrăzneală la raionul de bijuterii şi a încercat inele.

Ceea ce i-a dat o asemenea conştiinţă a proprietăţii, încât, nu peste multă vreme, un prieten i-a dăruit un inel. "Interferezi cu ceea ce consemnezi."

Continuă să observi lucruri frumoase şi vei stabili un contact invizibil cu ele. Mai devreme sau mai târziu aceste lucruri apar în viaţa ta, chiar dacă tu spui: "Săracul de mine, e prea bun să fie adevărat."

"Sufletul meu, încrede-te numai în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea." Aceasta este cea mai importantă afirmaţie a Psalmului 62.

Sufletul este mintea subconştientă şi psalmistul spunea subconştientului său să aştepte totul direct de la universal; să nu depindă de uşi şi canale: "de la El îmi vine nădejdea."

Dumnezeu nu poate da greş, deoarece "Căile Lui sunt tainice, metodele Lui sunt sigure."

Poţi aştepta de la Dumnezeu orice Bine aparent imposibil, dacă nu limitezi tu canalele.

Nu spune cum vrei tu să fie realizat, sau nu se va realiza.

"Dumnezeu este Cel Care Dăruieşte şi Darul şi creează propriile sale canale uluitoare."

Foloseşte următoarea afirmaţie: *Nu pot fi separat de Dumnezeu Care Dăruieşte şi astfel nu pot fi separat de Dumnezeu Darul. Darul este Dumnezeu în acţiune.*

Dă-ţi bine seama că fiecare binecuvântare este Binele în acţiune şi să îl vezi pe Dumnezeu în fiecare figură şi binele în fiecare situaţie; ceea ce te face stăpânul tuturor situaţiilor.

O femeie a venit la mine spunând că radiatorul nu le încălzea apartamentul, iar mama ei suferea din cauza frigului. A adăugat: "Proprietarul declară că nu putem avea încălzire înainte de o anumită dată." I-am replicat: "Dumnezeu este proprietarul tău." Ea a spus: "Asta e tot ce doresc să ştiu" şi a plecat. În seara aceea căldura a fost pornită fără nici o întrebare. Probabil pentru că ea şi-a dat seama că proprietarul era Dumnezeu în manifestare.

Aceasta e o eră minunată, pentru că oamenii devin conştienţi de miracole; miracolul pluteşte în aer.

Citând dintr-un articol scris de John Anderson, pe care l-am găsit în New York Journal şi American, se confirmă ceea ce tocmai am spus.

Titlul articolului este: "Spectatorii de teatru fac din piesele metafizice adevărate triumfuri."

Dacă, a spus seara trecută un manager cinic, care s-ar putea numi Brock Pemberton, cu un ascuţit accent sarcastic în voce, într-o discuţie la colţul străzii din timpul pauzei, voi, indivizilor, vreau să spun criticilor, ştiţi atât de bine ce vrea publicul din New York, de ce nu îmi spuneţi ce să produc? "De ce nu îmi spui ce fel de piesă vor spectatorii să vadă?" "Ţi-aş spune", am zis, "dar nu mă vei crede."

"Tu dai răspunsuri evazive" a spus. "Tu nu ştii şi încerci să ascunzi asta pretinzând că ştii mai mult decât vrei să spui. Tu nu ai mai mult habar decât am eu în acest moment despre ce fel de piese au de obicei succes."

"Am", am spus "este un succes foarte sigur, o temă care funcţionează şi a funcţionat întotdeauna, chiar dacă e la concurenţă cu băiatul care întâlneşte fata, mistere, tragedii istorice, etc.: dacă ar fi avut cumva vreun merit, nici o piesă pe această temă nu a fost vreodată un eşec absolut şi o mulţime din cele slabe au fost mari succese."

"Te repeţi" a spus domnul Pemberton. "Ce fel de piese sunt?"

"Metafizice" am spus contrând dispreţul şi aşteptând în linişte efectul. "Metafizice" a spus domnul Pemberton "Vrei să spui metafizice?"

Am tăcut un moment şi când domnul Pemberton nu a spus nimic, am început să-i declam titluri ca "The Green Pastures", "The Star Wagon", "Father Malachy's Miracle", etc. "Unele din acestea" am adăugat, "au atins publicul peste capul criticii." Dar dl. Pemberton se dusese, probabil, în fiecare teatru prin oraş să întrebe "Există vreun metafizician prin clădire?"

Oamenii încep să îşi dea seama de puterea cuvintelor şi a gândurilor lor. Ei înţeleg *de ce* "Credinţa *este* substanţa lucrului sperat, dovada lucrului nevăzut."

Vedem legea aşteptării dusă la îndeplinire prin superstiţie.

Dacă treci pe sub o scară şi aştepţi să îţi aducă ghinion, îţi va aduce ghinion. Scara e destul de nevinovată, ghinionul a venit pentru că tu l-ai aşteptat.

Am putea spune că aşteptarea este substanţa lucrului sperat; sau aşteptarea este substanţa lucrului de care omul se teme. "Lucrul pe care îl aştept se îndreaptă spre mine."

Nimic nu este prea bun ca să nu fie adevărat, nimic nu este prea minunat ca să nu se întâmple, nimic nu e prea bun ca să nu dureze, când tu aştepţi binele tău de la Dumnezeu.

Acum gândeşte-te la binecuvântările care par atât de îndepărtate şi începe să le aştepţi acum, sub graţie, într-un mod neaşteptat; pentru că Dumnezeu acţionează în mod neaşteptat, ca minunile Lui să se întâmple.

Mi s-a spus că în Biblie sunt trei mii de promisiuni.

Hai să aşteptăm acum ca toate aceste binecuvântări să aibă loc. Printre ele ne sunt promise Bogăţii şi Onoruri, Tinereţe Eternă, ("carnea ta va fi ca unui copilaş") şi Viaţă Eternă "moartea însăşi va fi depăşită."

Creştinismul este fondat pe iertarea păcatelor şi pe un mormânt gol.

Ştim acum că toate aceste lucruri sunt posibile ştiinţific.

Când invocăm legea iertării, ne eliberăm de greşeli şi consecinţele greşelilor. ("Şi dacă păcatele tale ar fi stacojii, vei fi spălat mai alb ca zăpada.")

Atunci trupurile noastre vor fi scăldate în Lumină şi vor exprima clar "corpul electric", care este incoruptibil şi indestructibil, substanţă pură, redând perfecţiunea.

Aştept neaşteptatul, binele meu glorios are acum loc.

BRAŢUL LUNG AL LUI DUMNEZEU

"Dumnezeu cel veşnic este adăpostul tău. Şi sub braţele Lui cele veşnice este un loc de scăpare." (Deut 33: 27).

În Biblie, întotdeauna braţul lui Dumnezeu simbolizează protecţie. Scriitorii biblici cunoşteau puterea unui simbol. Aduce o imagine care impresionează mintea subconştientă. Ei folosesc simbolurile pietrei, oii, ciobanilor, viţei de vie, lămpii şi alte sute. Ar fi interesant de ştiut câte simboluri sunt folosite în Biblie. Braţul simbolizează şi forţa.

"Dumnezeu cel veşnic este adăpostul tău şi sub braţele lui cele veşnice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaş de dinaintea ta şi i-a zis: 'Piei!'"

Cine este duşmanul de "dinaintea ta"? Formele negative de gândire, pe care ţi le-ai clădit în mintea subconştientă. Duşmanii omului sunt doar cei din propria-i ogradă. Braţele eterne atacă şi distrug aceste gânduri vrăjmaşe.

Ai simţit vreodată descărcarea de a goni nişte forme negative de gândire? Poate ai construit o formă-gând de resentiment, încât fierbi întotdeauna de mânie pentru ceva. Eşti plin de resentimente faţă de oamenii pe care îi cunoşti, faţă de oamenii pe care nu-i cunoşti – oameni din trecut şi oameni din prezent; şi poţi fi sigur că nici oamenii din viitor nu vor scăpa de urgia ta.

Toate organele corpului sunt afectate de resentiment – când respingi, respingi cu fiecare organ al corpului. Plăteşti daunele prin reumatism, artrită, neuritis, etc., fiindcă gândurile acide produc acid în sânge. Toate necazurile vin pentru că tu dai o bătălie, n-o laşi braţului lung al lui Dumnezeu.

Am indicat această afirmaţie multora dintre studenţii mei: *Braţul lung al lui Dumnezeu se întinde peste oameni şi condiţii, controlând această situaţie şi protejându-mi interesele.*

Creează imaginea unui braţ lung simbolizând putere şi protecţie. Cu înţelegerea puterii braţului lung al lui Dumnezeu, nu ai mai opune mult timp rezistenţă, nici

nu ai mai avea resentimente. Te-ai relaxa şi ai merge mai departe. Gândurile duşmănoase dinăuntrul tău ar fi distruse, iar astfel, *conjuncturile adverse ar dispărea.*

Dezvoltarea spirituală înseamnă capacitatea de a sta liniştit, sau a te da de-o parte şi de a lăsa Inteligenţa Infinită să-ţi ia poverile şi să dea bătăliile tale. Când povara resentimentului dispare, experimentezi un sentiment de uşurare! Când nutreşti un sentiment de amabilitate faţă de cineva, toate organele corpului tău încep să funcţioneze adecvat.

O tăietură din ziar, citându-l pe doctorul în teologie Albert Edward Day, spune: "Că să ne iubim duşmanii este bine pentru sănătatea noastră spirituală, este unanim ştiut şi acceptat. Dar că emoţiile negative sunt otrăvitoare şi distrug sănătatea fizică este o descoperire relativ nouă. Problema sănătăţii este adesea una emoţională. Emoţiile negative, întreţinute şi repetate, sunt posibile cauze de boală. Când un predicator vorbeşte despre iubirea duşmanului, omul de pe stradă este gata să respingă ideea ca fiind pioasă şi greu de suportat. Dar, adevărul este că predicatorul îţi indică una din primele reguli de igienă, la fel ca şi de etică. Nici un om, măcar de dragul corpului său, nu-şi poate permite să se complacă în ură. E ca o doză repetată de otravă. Când eşti îndemnat să te descotoroseşti de frică, tu nu asculţi un idealist căzut din lună; mai degrabă auzi un sfat la fel de semnificant pentru sănătate ca o informaţie legată de dietă."

Auzim atât de multe despre o dietă echilibrată, dar fără o minte echilibrată nu poţi digera ceea ce mănânci, cu sau fără calorii.

Non-rezistenţa este o artă. Când o atingi, Lumea e a ta! Atât de mulţi oameni încearcă să forţeze situaţiile. Binele tău de durată nu va veni niciodată prin forţarea voinţei personale.

"Fugi de lucrurile care fug de tine,
Nu căuta nimic, norocul te caută pe tine.
Priveşte umbra lui pe podea!
Priveşte-l pe el stând la uşă!"

Nu ştiu cine este autorul acestor versuri. Lovelock, faimosul atlet englez, a fost întrebat cum a atins viteza şi rezistenţa sa în alergare. El a răspuns: "Învaţă să te relaxezi." Hai să atingem odihna în acţiune. El alerga tot mai rapid pe măsură ce se relaxa.

Marea ta ocazie şi marele tău succes de obicei se strecoară, atunci când te aştepţi mai puţin. Trebuie să laşi să treacă destul de mult pentru ca marea lege a atracţiei să funcţioneze. Nu s-a văzut vreodată un magnet anxios sau îngrijorat. El stă drept şi nu are nici o grijă în această lume, pentru că ştie că nu le-ar fi de ajutor acelor sărind pripit spre ele. Lucrurile pe care le dorim cu adevărat se întâmplă când luăm gheara de pe ele.

Spun în cursul meu prin corespondenţă: "*Nu lăsa dorinţa inimii tale să devină boala inimii tale.*" Tu eşti complet demagnetizat când doreşti ceva prea intens. Eşti îngrijorat, te temi, agonizezi. Există o lege ocultă a indiferenţei. "Nici unul din aceste lucruri nu mă mişcă." *Norocul îţi surâde când eşti fără grijă.*

Mulţi oameni ce căută Adevărul polemizează cu prietenii, care le par prea anxioşi pentru a citi cărţile, sau a merge la conferinţe. Ei întâlnesc opoziţie.

O prietenă a dus cartea mea "Jocul vieţii" în casa fratelui ei. Tinerii familiei au refuzat să o citească. Nu doreau "chestii trăsnite". Unul dintre aceşti tineri era taximetrist. Într-o noapte a condus un taximetru care aparţinea altcuiva. În timpul verificării maşinii a găsit o carte înghesuită pe undeva. Era "Jocul vieţii". A doua zi el i-a spus mătuşii sale: "Am găsit cartea doamnei Shinn în taximetru noaptea trecută. Am citit-o şi este grozavă! Sunt o mulţime de lucruri bune de citit în ea. De ce nu mai scrie o carte?" Dumnezeu acţionează pe căi ocolite, ca minunile Lui să se producă.

Întâlnesc oameni nefericiţi şi câţiva recunoscători şi mulţumiţi. Un om mi-a spus într-o zi: "Am o mulţime de motive să fiu mulţumit. Sunt sănătos, am bani şi încă sunt burlac!"

Psalmul 89 este foarte interesant, pentru că aflăm că participă omul care cântă psalmul (pentru că toţi psal-

mii sunt cântece sau poezii) şi Domnul Dumnezeul Oştirilor care îi răspunde. Este un cântec de laudă şi recunoştinţă, proslăvind braţul puternic al lui Dumnezeu.

"Voi cânta întotdeauna îndurările Domnului!"

"Doamne Dumnezeul oştirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne?"

"Braţul puternic Tu ai, tare este mâna Ta, înălţată este dreapta Ta."

Atunci Dumnezeul oştirilor răspunde.

"Cu el pururea va fi mâna mea şi braţul Meu îl va întări."

"Şi voi păstra pentru totdeauna îndurarea mea şi legământul Meu îi va fi neclintit."

Auzim cuvântul "pentru totdeauna" numai în Biblie şi în basme. În absolut, omul este în afara timpului şi spaţiului. Binele său este "din totdeauna pentru totdeauna". Poveştile coboară din vechile legende persane, care sunt bazate pe Adevăr.

Aladin şi Lampa lui fermecată reprezintă desăvârşirea Cuvântului. Aladin freca lampa şi toate dorinţele sale se împlineau. Cuvântul tău este lampa ta. Cuvintele şi gândurile sunt forme de radioactivitate şi nu se întorc goale. Un om de ştiinţă a spus că cuvintele sunt îmbrăcate în lumină. *Culegi continuu fructele cuvintelor tale.*

O prietenă a spus la una dintre şedinţele mele că ea a adus la cursul meu un om care era şomer de un an, poate şi mai mult. I-am indicat afirmaţia: "*Acum e vremea hotărâtă. Astăzi e ziua norocului, şansei mele extraordinare.*" A avut un mare efect asupra conştiinţei lui. La scurt timp după, i s-a oferit un post plătit cu 9000$ pe an.

O femeie mi-a spus că atunci când am binecuvântat darul ei, am spus că fiecare dar se întoarce de 1000 de ori. Ea pusese un dolar în grămadă. A spus cu o măreaţă satisfacţie: "Acel dolar este binecuvântat şi se întoarce de 1000 de ori." A primit o mie de dolari la scurt timp după aceea, în cel mai neaşteptat mod.

De ce unii oameni demonstrează acest Adevăr mult mai uşor decât alţii? Pentru că ei au urechi de auzit. Iisus Hristos spune parabola unui om care a semănat şi

sămânţa a căzut pe pământ bun. Sămânţa este cuvântul. Am spus: "*Ascultă afirmaţia care are impact; afirmaţia care îţi va aduce realizarea. Afirmaţia va rodi.*"

Zilele trecute am intrat într-un magazin pe al cărui patron îl ştiam destul de bine. I-am dat unuia dintre angajaţii lui o carte cu afirmaţii. I-am spus glumind: "N-ar trebui să risipesc o carte de afirmaţii cu tine. Nu o vei folosi." Săptămâna următoare i-am dat un cartonaş. Înainte să plec, el a ţâşnit spre mine emoţionat şi a spus: "Am făcut afirmaţia şi doi noi clienţi au venit." Era: "Acum e vremea hotărâtă; azi e ziua norocului, şansei mele extraordinare." A funcţionat.

Atât de mulţi oameni îşi folosesc cuvintele în afirmaţii exagerate şi necugetate. Găsesc o mulţime de materiale pentru prelegerile mele la salonul de frumuseţe. O tânără a vrut să citească o revistă. Ea i-a cerut proprietarului: "Dă-mi ceva extrem de nou şi îngrozitor de excitant." Tot ceea ce dorea, de fapt, era ultimul număr al revistei despre filme. Auzim oameni spunând: "Aş vrea să se întâmple ceva teribil de excitant." Ei invită nişte experienţe nefericite, dar palpitante în viaţa lor. Şi atunci se miră de ceea ce li se întâmplă.

Ar trebui să existe o catedră de metafizică la fiecare colegiu. *Metafizica este înţelepciunea de o veşnicie.* Înţelepciunea antică a cuprins toată gândirea, meditaţia, reflecţia de secole din India, Egipt şi Grecia. Hermes Trismegistul a fost un mare profesor al Egiptului. Învăţăturile lui au fost păzite strict şi au ajuns la noi de-a lungul a zeci de secole. El a trăit în Egipt în zilele când omenirea actuală era în pruncie. Dar, dacă citeşti "Kybalyonul" cu atenţie, vei descoperi că a gândit exact ceea ce noi învăţăm astăzi. A spus că toate stările mentale sunt însoţite de vibraţii. Interferezi cu ceea ce vibrezi la fel, aşa că hai să vibrăm acum spre succes, fericire şi abundenţă.

Acum este momentul împlinirii. Astăzi este ziua uimitoarei mele şanse.

BIFURCAŢIA DRUMULUI

"Alegeţi-vă acum cui anume veţi sluji." Iosua 24:15

În fiecare zi este necesară o alegere (drumul se bifurcă).

"Să fac aşa sau aşa?" "Să merg sau să stau?" Mulţi oameni nu ştiu ce să facă. Ei se înghesuie să îi lase pe alţii să ia decizii în locul lor, iar apoi regretă că le-au urmat sfatul.

Apoi, sunt alţii care se străduiesc să soluţioneze raţional lucrurile, cu grijă. Ei cântăresc şi măsoară situaţia ca la băcănie şi sunt surprinşi când eşuează în a-şi atinge scopul.

Şi mai sunt oamenii care urmează cărarea magică a intuiţiei şi se află în Ţara Făgăduinţei lor într-o clipă.

Intuiţia este facultatea spirituală situată deasupra raţiunii, dar pe acea cărare se găseşte tot ceea ce doreşti sau ceri.

În cartea mea "Jocul vieţii" am dat multe exemple de succes atins prin folosirea acestei facultăţi minunate. Am mai spus că rugăciunea este un telefon dat lui Dumnezeu şi intuiţia este telefonul pe care îl primeşti de la Dumnezeu. (Cursul prin corespondenţă).

Aşa că astăzi alegeţi să urmaţi calea magică a intuiţiei.

În orele mele de întrebări şi răspunsuri vă spun cum să vă cultivaţi intuiţia.

Pentru cei mai mulţi oameni intuiţia este o facultate încă latentă. Aşa că spunem: "Trezeşte-te, tu care dormi. Trezeşte-ţi călăuzele şi flerul. Deschide-te spre divinitatea interioară."

Claude Bragdon a spus: "A trăi intuitiv înseamnă a trăi în cea de-a patra dimensiune."

Acum e nevoie să iei o decizie, întâlneşti bifurcaţia drumului. *Cere o îndrumare clară, fără greşeală* şi o vei primi.

Găsim multe evenimente cărora să le dăm o interpretare metafizică în cartea lui Iosua: "După moartea lui Moise, Domnul a zis lui Iosua: 'Robul meu, Moise a mu-

rit. Ridică-te dar şi treci Iordanul, tu şi tot poporul acesta şi intraţi în ţara pe care o dau copiilor lui Israel. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau acum.'

Picioarele sunt simbolul înţelegerii şi metafizic înseamnă că tot ceea ce înţelegem se află în puterea noastră în conştiinţă, iar ceea ce este înrădăcinat acolo nu ne poate fi luat niciodată.

Apoi, Biblia continuă să spună: "Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi...nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. Întăreşte-te şi îmbărbătează-te, lucrând cu credinţă după toată legea pe care ţi-a dat-o robul meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbuteşti în tot ceea ce vei face."

Astfel aflăm că avem succes fiind puternici şi foarte curajoşi în urmărirea legii spirituale. Ne întoarcem la "bifurcaţia drumului" – necesitatea alegerii.

"Alegeţi-vă acum cui anume veţi sluji" – intelectului sau călăuzei divine.

Un binecunoscut om, care a devenit o importantă forţă în lumea financiară, i-a spus unui prieten: "Îmi urmez întotdeauna intuiţia şi sunt norocul încarnat."

Inspiraţia (care este călăuza divină) este cel mai important lucru în viaţă. Oamenii vin la întâlnirile Adevărului pentru inspiraţie. Am descoperit cum cuvântul potrivit va face ca activitatea divină să opereze în acţiunile lor.

O femeie a venit la mine cu o încurcătură în afaceri. I-am spus: "Lasă-L pe Dumnezeu să jongleze cu această situaţie." A funcţionat. Ea a folosit afirmaţia: "Îl las acum pe Dumnezeu să jongleze cu această situaţie." Aproape imediat ea a închiriat o casă, care fusese liberă de mult timp.

Lasă-l pe Dumnezeu să jongleze cu fiecare situaţie, pentru că atunci când tu încerci să jonglezi cu situaţia, pierzi toate mingile.

În orele mele de întrebări şi răspunsuri aş îi întreba: "Cum să îl las pe Dumnezeu să jongleze cu o situaţie şi ce înţelegi tu când spui că nu eu trebuie să jonglez cu ea?"

Tu jonglezi prin intelect. Intelectul ar spune: "Timpurile sunt grele şi nu va fi nici o activitate în proprietatea funciară înainte de trecerea lui 1958."

Cu legea spirituală există doar *acum*. Înainte să ceri ţi se va da pentru că "timpul şi spaţiul sunt doar un vis" şi binecuvântarea ta *există aşteptându-te s-o eliberezi prin credinţă şi cuvânt.*

"Alege în această zi pe cine vrei să slujeşti", teama sau credinţa.

În fiecare acţiune determinată de teamă zac germenii propriei sale distrugeri.

E nevoie de multă putere şi curaj ca să crezi în Dumnezeu. Adesea ne încredem în El în lucruri mici, dar când întâlnim o situaţie grea, ne minţim că mai bine ne-am purta singuri de grijă; apoi urmează distrugerea şi căderea.

Următorul extras dintr-o scrisoare pe care am primit-o de la o femeie din Vest arată cum condiţiile se schimbă într-o clipă.

"Am avut plăcerea de a vă citi cartea 'Jocul vieţii'. Am patru băieţi de 10, 13, 15 şi 17 ani şi m-am gândit ce minunat ar fi pentru ei să o înţeleagă din prima parte a vieţii lor şi să fie capabili să obţină lucrurile care le aparţin de Drept Divin."

"Doamna care m-a lăsat să citesc exemplarul ei mi-a dat alte lucruri să citesc, dar am fost magnetizată când am luat această carte şi n-am mai putut să o las. După ce am citit-o, am realizat că încercam să trăiesc Divin, dar nu înţelesesem legea, sau aş fi avut mult de progresat în viitor."

"La început am crezut că este destul de greu de găsit un loc în lumea afacerilor, după atât de mulţi ani în care am fost mamă. Dar am folosit această afirmaţie: 'Dumnezeu găseşte o cale acolo unde nu este una'. Şi El a făcut acest lucru măreţ pentru mine."

"Sunt foarte recunoscătoare pentru poziţia mea şi zâmbesc când oamenii spun: 'Cum faci, te descurci cu educaţia a patru băieţi, o casă, după ce mai tot timpul ai fost internată în spital, după o operaţie atât de grea şi nu ai nici o rudă prin preajmă?'"

Am acea afirmaţie în cartea mea: "*Dumnezeu găseşte o cale acolo unde nu este nici una.*"

Dumnezeu i-a găsit un drum în afaceri, când toţi prietenii ei spuneau că nu era posibil.

Persoana medie va spune că aproape nimic nu este posibil.

Am avut o exemplificare de acest fel ziua trecută. Într-un magazin am găsit un minunat mic filtru argintiu, care făcea exact o ceaşcă de orice. L-am arătat unor prieteni cu entuziasm, crezând că e aşa de atrăgător şi cineva a spus: "Nu va funcţiona niciodată." Celălalt a spus: "Dacă ar fi al meu l-aş arunca." Am apărat micul filtru spunând că sunt sigură că va funcţiona, ceea ce s-a şi întâmplat.

Prietenii mei erau pur şi simplu oameni tipici pentru medie, care spun: "Nu se poate."

Toate ideile mari întâlnesc opoziţie.

Nu-i lăsa pe alţii să te facă să eziţi.

Urmând calea înţelepciunii şi înţelegerii, "nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbuteşti în tot ceea ce vei face."

În versetul 13 din Capitolul 24 al lui Iosua, citim o afirmaţie remarcabilă: "V-am dat pământul pentru care nu v-aţi ostenit, cetăţi pe care nu le-aţi zidit, şi v-aţi aşezat în ele şi mâncaţi din viile şi măslinii pe care nu voi i-aţi sădit."

Arată că omul nu poate câştiga nimic, binecuvântările lui venind ca daruri. (Daruri, ca să nu se laude nimeni.)

Odată cu *înţelegerea prosperităţii*, primim darul prosperităţii.

Odată cu *înţelegerea succesului* primim darul succesului, pentru că succesul şi abundenţa sunt stări de spirit.

"Căci Domnul este Dumnezeul nostru. El ne-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei, pe noi şi pe părinţii noştri."

Ţara Egiptului simbolizează întunericul – Casa Robiei, unde omul este sclavul propriilor îndoieli şi temeri şi

credinței în lipsă și limitare, rezultat al urmării greșite a bifurcației drumului.

Neșansa este datorată insuficientei stăruințe în lucrurile pe care spiritul le-a relevat prin intuiție.

Toate lucrurile mari au fost realizate de oameni care au stăruit în ideile lor mărețe, pe care spiritul li le-a revelat prin intuiție

Henry Ford trecuse de vârsta mijlocie când i-a venit idea mașinii Ford. El a avut mari dificultăți în obținerea banilor. Prietenii lui au considerat că este o idee nebunească. Tatăl lui i-a spus temător: "Henry, cum renunți la o slujbă de douăzeci și cinci de dolari pe săptămână pentru a vâna o idee trăsnită?" Dar nimeni nu l-a putut clinti pe Henry Ford.

Și pentru a părăsi țara Egiptului, casa robiei, trebuie să iei deciziile corecte.

Urmează bifurcația corectă a drumului. "Întărește-te numai, și îmbărbătează-te lucrând cu credință după toată legea pe care ți-a dat-o robul meu Moise; nu te abate nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ceea ce faci."

Așa că, atunci când ajungem astăzi la o bifurcație a drumului, hai să urmăm fără teamă vocea intuiției.

Biblia numește asta "glasul scăzut":

"Atunci a venit un glas în urma mea zicând: 'Iată drumul, mergeți pe el'."

Pe acest drum se află binele, deja pregătit pentru tine.

Veți găsi "pământul pe care nu voi v-ați ostenit, cetăți pe care nu le-ați zidit, și v-ați așezat în ele, vii și măslini pe care nu i-ați sădit, și care vă slujesc ca hrană."

Sunt călăuzit divin, urmez direcția corectă a drumului. Dumnezeu găsește o cale acolo unde nu este una.

TRAVERSÂND MAREA TA ROŞIE

"Spune copiilor lui Israel să pornească înainte." (Ieşirea. 14:15)

Una dintre cele mai dramatice povestiri din Biblie este episodul copiilor lui Israel traversând Marea Roşie.

Moise îi călăuzea afară din ţara Egiptului, unde fuseseră ţinuţi în sclavie şi robie. Ei erau urmăriţi de egipteni.

Copiii lui Israel, ca majoritatea oamenilor, nu au avut credinţă în Dumnezeu; au cârtit. "Ei au zis lui Moise: 'oare nu asta-ţi spuneam noi în Egipt, zicându-ţi: - Lasă-ne să robim Egiptenilor?... Căci mai bine era să le fim robi Egiptenilor decât să murim în pustia aceasta?'

Moise însă a zis poporului: 'Nu vă temeţi! Ţineţi-vă bine şi veţi vedea mântuirea pe care Domnul o va face asupră-vă; pe Egiptenii pe care-i vedeţi astăzi nu-i veţi mai vedea în veacul vecilor.'"

"Domnul se va lupta pentru voi; voua nu vă mai rămâne decât să staţi liniştiţi."

Am putea spune că Moise i-a bombardat cu credinţă pe copiii lui Israel.

Ei preferau să fie sclavii vechilor lor îndoieli şi temeri (pentru că Egiptul simbolizează întunericul), decât să facă saltul colosal spre credinţă şi să treacă prin pustie spre Pământul Făgăduinţei.

Într-adevăr, ai de traversat un pustiu, înainte să atingi Ţara Făgăduinţei tale.

Vechile îndoieli şi temeri îşi ridică o tabără în jurul tău, dar există întotdeauna cineva care să îţi spună să mergi înainte! Există întotdeauna un Moise în drumul tău. Uneori e un prieten, uneori intuiţia!

"Domnul a zis către Moise: 'Ce strigi către Mine? Spune copiilor lui Israel *să pornească înainte.*'

"Dar tu ridică-ţi toiagul, întinde-ţi mâna asupra mării şi despic-o!: să treacă fiii lui Israel prin mijlocul mării ca pe pământ uscat."

"Şi Moise şi-a întins mâna asupra mării, iar Domnul a mânat marea toată noaptea cu un vânt puternic de la

răsărit; şi a făcut din mare uscat, că apele se despicaseră."

"Iar fiii lui Israel mergeau prin mijlocul mării pe pământ uscat şi apele le erau perete de-a dreapta şi perete de-a stânga."

"Egiptenii s-au pus în urma lor; şi au intrat după ei toţi caii lui Faraon, carele şi călăreţii în mijlocul mării."

Domnul a zis către Moise: "Întinde-ţi mâna asupra mării; şi apele au să se întoarcă asupra Egiptenilor, asupra carelor şi călăreţilor lor."

"Şi şi-a întins Moise mâna asupra mării: spre ziuă marea s-a întors la locul ei, iar Egiptenii fugeau pe sub apă; şi i-a înecat Domnul pe Egipteni în mijlocul mării."

"Iar apele s-au tras la loc şi au acoperit carele şi călăreţii şi întreaga oaste a lui Faraon, care intrase după ei în mare; şi n-a mai rămas nici unul măcar."

Acum, aminteşte-ţi că Biblia vorbeşte despre individ. Vorbeşte despre pustiul *tău*, despre Marea *ta* Roşie şi despre Pământul Făgăduinţei *tale*.

Fiecare dintre noi are o Ţară a Făgăduinţei, o dorinţă a inimii, dar aţi fost atât de înrobiţi de egipteni (gândurile voastre negative), încât pare atât de îndepărtată şi prea bună ca să fie adevărată. Voi consideraţi că credinţa în Dumnezeu este o chestiune prea riscantă. Pustiul s-ar putea dovedi mai rău decât egiptenii.

Şi cum să ştii că Pământul Făgăduinţei tale chiar există?

Raţiunea se va întoarce întotdeauna la egipteni.

Dar, mai devreme sau mai târziu, ceva spune: *"Porneşte înainte!"* De obicei sunt circumstanţele – eşti condus într-acolo.

Voi da exemplul unei studente.

Este o pianistă formidabilă şi a avut un succes răsunător în străinătate. Ea s-a întors cu un album plin de articolele pe care i le dedicaseră ziarele şi o inimă fericită.

O rudă şi-a manifestat interesul pentru ea şi a spus că ar susţine-o financiar pentru un turneu de concerte. Au ales un manager care a reţinut sumele pentru cheltuieli şi s-a ocupat de bilete.

După unul sau două concerte, nu mai erau fonduri. Managerul le luase. Prietena mea rămăsese strâmtorată, dezolată şi dezamăgită. Cam asta era situaţia când ea a venit la mine.

Îl ura pe acel om, ceea ce o îmbolnăvise. Avea foarte puţini bani şi şi-a putut permite doar o cameră mohorâtă, în care adesea mâinile îi erau prea reci ca să poată exersa.

Era, într-adevăr, în sclavia egiptenilor – ură, resentimente, lipsă şi limitare.

Cineva a adus-o la una din şedinţele mele, am discutat şi mi-a spus povestea ei.

Am spus: "În primul rând tu trebuie să încetezi să îl mai urăşti pe acest om. Când vei fi în stare să îl ierţi, succesul tău se va întoarce. Tu îţi primeşti iniţierea în iertare."

Părea o cerere cam mare, dar ea s-a străduit şi a venit cu regularitate la toate şedinţele mele.

Între timp, ruda a intentat un proces pentru a-şi recupera banii. Timpul a trecut şi cazul nu mai ajungea pe rol la tribunal.

Prietena mea a fost invitată în California. Nu a mai fost deranjată de situaţie şi l-a iertat pe acel om.

Deodată, după aproape după patru ani, a fost anunţată că procesul intrase pe rol. M-a sunat la sosirea ei în New York şi mi-a cerut să rostesc cuvântul pentru dreptate şi justiţie.

Ei s-au prezentat la data stabilită şi totul s-a clarificat în afara tribunalului, omul restituind banii în rate lunare.

Ea a venit la mine plină de bucurie şi a spus: "Nu am nici cel mai mic resentiment faţă de acest om. El a fost uluit când l-am întâmpinat cordial." Ruda i-a spus că toţi banii îi reveneau ei, aşa că s-a trezit cu un cont serios în bancă.

Acum, e pe punctul de a atinge Pământul Făgăduinţei ei. A părăsit casa sclaviei (a urii şi a resentimentului) şi şi-a traversat Marea ei Roşie. Bunăvoinţa ei faţă de acel om a despărţit apele şi ea a trecut pe pământ uscat.

Pământul uscat simbolizează ceva material, solid sub picioarele tale, iar picioarele simbolizează înțelegerea.

Moise se distinge clar ca una din cele mai măreţe figuri în istoria biblică.

"Şi a venit rândul ca Moise să plece din Egipt cu poporul său. Încercarea de dinaintea lui nu era numai împotrivirea Faraonului de a-i lăsa să plece pe cei pe care îi făcuse sclavi profitabili, dar trebuia şi să stimuleze începutul răzvrătirii acestui popor, care îşi pierduse iniţiativa sub adevărate tiranii."

"Era nevoie de un adevărat geniu pentru a îndeplini această condiţie. Moise era înzestrat cu dăruire de sine şi curajul crezului său. Dăruire de sine! El a fost numit cel mai împăciuitor dintre oameni. Auzim adesea expresia: 'blând ca Moise'. A fost atât de supus faţă de poruncile Domnului, încât a devenit cel mai puternic dintre oameni."

Domnul i-a spus lui Moise: "Tu ridică-ţi toiagul, întinde-ţi mâna asupra mării, şi despic-o să treacă fiii lui Israel prin mijlocul mării ca pe uscat."

Aşa că, fără vreo ezitare, el le-a spus copiilor lui Israel: "Mergeţi înainte!" Era un lucru îndrăzneţ să conducă mulţimea de oameni în mare, având credinţa perfectă că ei nu se vor îneca.

Iată miracolul!

"...Domnul a mânat marea toată noaptea să se retragă cu vânt puternic de la răsărit, şi a făcut din mare uscat, că apele se despicaseră."

Acum aminteşte-ţi că asta se poate întâmpla şi *pentru tine* chiar în această zi. Gândeşte-te la problema ta.

Poate că ţi-ai pierdut iniţiativa trăind aşa de mult ca sclav al Faraonului – (îndoielile tale, temerile şi descurajările).

Spune-ţi ţie: "*Porneşte înainte.*"

"...Domnul a mânat marea cu vânt dinspre răsărit."

Ne vom gândi că vântul dinspre răsărit este o afirmaţie puternică.

Foloseşte o afirmaţie esenţială a Adevărului. De exemplu, dacă problema ta este una financiară, spune:

"Rezervele mele vin de la Dumnezeu şi o surpriză financiară mare şi fericită se îndreaptă acum spre mine, pe căi perfecte." Afirmaţia este bună, pentru că include elementul misterului.

Ni se spune că minunile Domnului se produc pe căi tainice. Am putea spune în moduri surprinzătoare. Acum tu ai făcut afirmaţia pentru rezerve şi ai făcut ca vântul dinspre răsărit să sufle.

Aşa că treci peste Marea ta Roşie a lipsei sau limitării. Calea de a traversa Marea ta Roşie este să faci ceva prin care *să îţi arăţi* cutezanţa.

Vă voi spune povestea unei studente care a fost invitată la nişte prieteni într-o staţiune de vară foarte elegantă.

Ea trăia de multă vreme la ţară, se îngrăşase şi nu i se mai potrivea nimic, în afară de uniforma de cercetaş a fiicei ei. Deodată, a primit invitaţia. Ceea ce presupunea haine de seară, pantofi şi accesorii şi nu avea nimic din toate astea, şi nici bani ca să le cumpere. A venit la mine. Am spus: "Ce îţi spune flerul tău?"

Ea a răspuns: "Mă simt foarte încrezătoare, fără teamă. Flerul îmi spune să mă duc, oricum."

S-a înghesuit cumva în nişte haine de călătorie şi a plecat.

Când a sosit în casa prietenilor, a fost întâmpinată călduros, dar gazda a spus oarecum jenată: "Poate că am făcut ceva ce te va răni, am pus în camera ta nişte haine de seară şi nişte pantofi pe care nu i-am purtat niciodată. Nu ai vrea să le foloseşti?"

Prietena mea a asigurat-o că ar fi încântată – şi totul i-a venit perfect.

A traversat într-adevăr, a ei Mare Roşie şi a trecut pe pământ uscat.

Apele Mării mele Roşii se despart şi trec peste pământ uscat şi acum merg înainte spre al meu Pământ al Făgăduinţei.

PĂZITORUL PORȚII

"Am pus nişte străjeri peste voi, spunând: Fiţi cu luare aminte la sunetul trâmbiţei." Ieremia 6:17

Toţi trebuie să avem un străjer la poarta gândurilor noastre. Păzitorul Porţii este mintea supraconştientă.

Avem puterea de a ne alege gândurile.

De mii de ani de când trăim în goana gândurilor e aproape imposibil să le controlăm. Ele ţâşnesc prin mintea noastră ca vitele sau oile cuprinse de streche.

Dar un singur câine ciobănesc poate păzi oile îngrozite şi le poate ghida spre ţarc.

Am văzut într-un film o scenă, în care un câine păzea oile. Le-a strâns laolaltă pe toate, mai puţin trei. Aceste trei au rezistat şi s-au opus. Au behăit şi au protestat, ridicându-şi picioarele din faţă, dar câinele s-a aşezat pur şi simplu în faţa lor şi nu şi-a mai ridicat ochii de pe ele. Nici nu a lătrat, nici nu a ameninţat. Pur şi simplu a stat şi s-a uitat cu hotărâre. În scurt timp, oile şi-au clătinat capetele şi s-au dus în ţarc.

Putem învăţa să ne controlăm gândirea în acelaşi fel, cu o fermitate delicată, nu prin forţă.

Alegem o afirmaţie şi o repetăm în continuu, atunci când gândurile noastre fac tărăboi.

Nu ne putem controla întotdeauna gândurile, dar *ne putem controla cuvintele*, iar repetiţia impresionează subconştientul şi atunci suntem stăpâni pe situaţie.

În capitolul şase din Ieremia citim: "Am pus nişte străjeri peste voi, spunând: Fiţi cu luare aminte la sunetul trâmbiţei."

Succesul şi fericirea ta în viaţă depind de păzitorul porţii gândurilor tale, pentru că gândurile tale, mai devreme sau mai târziu, se cristalizează în exterior.

Oamenii cred că, fugind de o situaţie negativă, se pot descotorosi de ea, dar se confruntă cu aceeaşi situaţie oriunde ar merge.

Ei vor întâlni aceeaşi situaţie până când îşi vor învăţa lecţiile. Această idee este prezentată într-un film, "Vrăjitorul din Oz".

Fetiţa, Dorothy, este foarte nefericită pentru că femeia ticăloasă din sat vrea să i-l ia pe Toto, căţelul ei.

În disperarea ei, se duce să li se confeseze mătuşii ei Em şi unchiului ei Henry, dar ei sunt prea ocupaţi ca să o asculte şi îi spun să "îşi ia valea".

Ea îi spune lui Toto: "Există undeva un loc minunat, sus, deasupra norilor, unde toată lumea este fericită şi nimeni nu este ticălos." Cât de mult i-ar fi plăcut să fie acolo!

Şi, deodată, un ciclon se întinde, cuprinzând Kansas-ul, iar ea şi Toto sunt ridicaţi în cer şi aterizează în ţinutul Oz.

La prima vedere, totul pare a fi extraordinar, dar curând, ea are parte tot de vechile experienţe. Femeia ticăloasă din sat s-a întors într-o teribilă vrăjitoare, care încearcă iar să i-l ia pe Toto.

Aşa că ea şi-ar dori să fie înapoi în Kansas.

I se spune să-l găsească pe Vrăjitorul din Oz. El este foarte puternic şi îi va îndeplini dorinţa.

Ea porneşte în căutarea palatului lui aflat în Oraşul de Smarald.

Pe drum întâlneşte o sperietoare de ciori. Sperietoarea este nefericită pentru că nu are creier.

Întâlneşte un om făcut din tablă, care e foarte nefericit pentru că nu are inimă.

Apoi, întâlneşte un leu care este foarte nefericit pentru că nu are curaj.

Ea îi îmbărbătează pe toţi spunând: "Vom merge cu toţii la Vrăjitorul din Oz şi el ne va da ceea ce ne dorim." – Sperietoarei de ciori un creier, omului de tablă o inimă şi leului curaj.

Ei întâlnesc experienţe teribile, pentru că vrăjitoarea rea este decisă să o prindă pe Dorothy şi să i-l ia pe Toto şi pantofii de rubin care o protejează.

Până la urmă ajung la Palatul de Smarald al Vrăjitorului din Oz.

Ei cer o audienţă, dar li se spune că nimeni nu l-a văzut vreodată pe Vrăjitorul din Oz, care trăieşte în palat învăluit în mister.

Dar prin influența Vrăjitoarei Bune din Nord, intră în palat. Acolo, descoperă că vrăjitorul este chiar un fals magician din orașul în care locuia Dorothy, în Kansas.

Ei toți sunt disperați, pentru că dorințele nu le pot fi îndeplinite!

Dar, atunci, Vrăjitoarea Bună le arată că dorințele lor sunt *deja* îndeplinite. Sperietoarea de ciori și-a dezvoltat creierul având de luat decizii în fața experiențelor pe care le-a întâlnit, omul de tablă află că are o inimă, pentru că o iubește pe Dorothy, iar leul a devenit curajos, pentru că *a avut* de dovedit curajul în multe dintre aventurile sale.

Vrăjitoarea Bună din Nord îi spune lui Dorothy: "Ce ai învățat din toate experiențele prin care ai trecut?" Și Dorothy îi răspunde: "Am învățat că dorința inimii mele este în propria mea casă și în propria mea ogradă." Atunci Vrăjitoarea Bună face o vrajă și Dorothy este din nou acasă.

Ea se trezește și găsește sperietoarea de ciori, omul de tablă și leul ca oameni care lucrau la ferma unchiului ei. Ei sunt fericiți că ea s-a întors. Învățătura poveștii este *că dacă fugi de problemele tale, acestea vor fugi după tine.*

Fii *netulburat* de situație și ea va cădea sub propria ei greutate.

Există o lege ocultă a indiferenței "Nici unul din aceste lucruri nu mă mișcă." "Nici unul din aceste lucruri nu mă deranjează" am putea spune într-un limbaj modern.

Când tu nu mai poți fi deranjat, tot deranjul dispare din exterior.

"Când ochii tăi văd învățătorii, învățătorii tăi dispar."

"Am pus niște străjeri peste voi, spunând: Fiți cu luare aminte la sunetul trâmbiței."

Trompeta este un instrument muzical, folosit în timpurile străvechi, pentru a le atrage oamenilor atenția la ceva: victorie, ordine.

Dacă te vei obișnui să dai atenție fiecărui gând și cuvânt, vei înțelege importanța lor.

Imaginaţia, foarfeca minţii, croieşte constant evenimentele care se produc în viaţa ta.

Mulţi oameni croiesc tablouri înfricoşătoare, văzând lucruri care nu sunt divin plănuite.

Cu "ochiul curat" omul vede doar Adevărul. Vede dincolo de rău ştiind că din el iese binele. Transmută injustiţia în justiţie şi îşi dezarmează aparenţii duşmani, transmiţându-le *bunăvoinţă*.

Citim în mitologie despre Ciclopi, o specie de uriaşi, care se spune că ar fi populat Sicilia. Aceşti giganţi aveau un singur ochi în mijlocul frunţii.

Locul facultăţii de a imagina este situat în frunte (între ochi). Aşa că uriaşii aceştia fabuloşi vin din această idee.

Eşti cu adevărat uriaş când ai un ochi curat. Atunci fiecare gând va fi unul constructiv şi fiecare cuvânt va avea Putere.

Fie ca al treilea ochi să fie păzitorul porţii.

"Dacă ochiul tău este curat, întregul tău corp este plin de lumină."

Cu un ochi curat, corpul tău se va transforma într-unul spiritual, "corpul electric" făcut după chipul şi asemănarea Domnului (imaginaţie).

Văzând clar planul perfect, putem redimensiona lumea, văzând cu *ochiul interior* o lume a păcii, prosperităţii şi bunăvoinţei.

"Nu judeca după înfăţişare, judecă cu o judecată dreaptă."

"Naţiunile nu ar trebui să ridice sabia împotriva altei naţiuni, nici să mai înveţe lecţia războiului."

Legea ocultă a indiferenţei înseamnă că tu nu eşti tulburat de aparenţele adverse. Aştepţi hotărât *gândul constructiv care învinge.*

Legea spirituală transcende legea karmei.

Aceasta este atitudinea minţii care trebuie menţinută de vindecător sau de specialist faţă de pacientul său.

Indiferenţa faţă de aparenţa lipsei, pierderii sau bolii, aduce o schimbare în minte, corp şi acţiune.

Să citez din Capitolul 31 din Ieremia. Ideea principală este una a bucuriei. Dă o imagine a individului eliberat de gândirea negativă.

"Fiindcă-i o zi când paznicii de pe muntele lui Efraim vor face chemare: 'Sculați-vă și suiți-vă în Sion, la Domnul Dumnezeul vostru!'"

Păzitorul porții nu doarme, nici nu dormitează, este "ochiul care veghează peste Israel."

Dar individul, trăind în lumea gândirii negative, nu este conștient de acest ochi interior.

Poate avea ocazional sclipiri ale intuiției sau iluminării, apoi cade înapoi în lumea haosului.

E nevoie de fermitate și vigilență continuă pentru a supraveghea cuvintele și gândurile. Gândurile de teamă, cădere, resentiment și rea voință trebuie dizolvate și risipite.

Folosește afirmația: "Fiecare plantă pe care Tatăl meu din Ceruri nu a sădit-o va fi smulsă din rădăcini."

Ceea ce îți dă o imagine a stârpirii buruienilor dintr-o grădină. Ele sunt date la o parte și se usucă pentru că nu au pământ fertil.

Îți hrănești gândurile negative dându-le atenție. Folosește legea ocultă a indiferenței și refuză să fii interesat.

Curând vei nimici "armata străinilor". Ideile divine se vor aglomera în conștiința ta, ideile false se vor estompa și vei dori numai ceea ce Dumnezeu dorește prin tine.

Chinezii au un proverb: "Filozoful lasă în seama croitorului tăietura hainelor sale" așa că, lasă planul vieții tale Designerului Divin și vei găsi toate condițiile perfecte permanent.

Pământul pe care mă aflu este un pământ sfânt și acum evoluez rapid după planul divin al vieții mele, unde toate condițiile sunt permanent perfecte.

DRUMUL ABUNDENŢEI

"Adună aurul ca ţărâna." Iov 22: 24

Drumul abundenţei este o stradă cu un singur sens. Aşa cum o veche zicală spune, "nu are sens de întoarcere."

Poţi să te îndrepţi fie spre lipsă, fie spre abundenţă. Omul cu o conştiinţă a bogăţiei şi omul cu o conştiinţă a sărăciei nu se plimbă pe aceeaşi stradă a minţii.

Există o ofertă generoasă, divin plănuită pentru fiecare individ.

Omul bogat o captează pentru că gândurile de bogăţie produc o ambianţă bogată.

Schimbă-ţi gândurile şi într-o clipă condiţiile tale se schimbă. Lumea ta este o lume a cuvintelor cristalizate, a ideilor cristalizate.

Mai devreme sau mai târziu, culegi fructele cuvintelor sau gândurilor tale.

"Cuvintele sunt corpuri sau forţe care se mişcă spiralat şi se întorc în anotimpul cuvenit pentru a străbate vieţile creatorilor lor." Oamenii care vorbesc întotdeauna despre lipsă şi limitare, culeg lipsă şi limitare.

Nu poţi intra în Împărăţia Abundenţei văicărindu-te mereu.

Ştiu o femeie care a fost întotdeauna limitată în ideile ei despre prosperitate. Făcea mereu ca hainele ei vechi să fie "bune", în loc să-şi cumpere haine noi. Era foarte grijulie cu banii pe care îi avea şi îşi sfătuia soţul să nu cheltuiască prea mult. Spunea mereu: "Nu-mi doresc nimic din ce nu-mi pot permite."

Nu-şi putea permite mult, aşa că nu avea mult. Brusc, toată munca ei s-a năruit. Soţul a părăsit-o, sătul de gândurile ei cicălitoare şi limitate. Era disperată, până într-o zi când a dat peste o carte de metafizică. Ea explica puterea gândurilor şi a cuvintelor.

Şi-a dat seama că, gândind greşit, invitase toate experienţele nefericite. A râs din toată inima de greşelile ei şi a decis să profite de ele. S-a hotărât *să dovedească legea abundenţei.*

A folosit banii pe care îi avea fără teamă, pentru a arăta credința ei în rezerve invizibile. S-a bazat pe Dumnezeu ca sursă a prosperității ei. Nu a mai proclamat lipsa și limitarea. Ea s-a menținut simțindu-se și arătând prosperă.

Vechii ei prieteni cu greu o mai recunoșteau. Schimbase direcția spre drumul abundenței. Spre ea s-au îndreptat mai mulți bani decât avusese vreodată. Nemaipomenite uși s-au deschis – minunate canale erau eliberate. A obținut un foarte mare succes într-o muncă pentru care nu fusese calificată.

S-a aflat pe *pământ miraculos*. Ce s-a întâmplat?

Își schimbase calitatea cuvintelor și a gândurilor. Ea l-a inclus pe Dumnezeu în încrederea ei și în toate acțiunile ei. A primit multe dovezi în al doisprezecelea ceas, dar cererile i-au fost întotdeauna îndeplinite, pentru că ea a săpat șanțurile și a adus mulțumiri fără să ezite.

Recent, cineva m-a sunat și a spus: "Caut cu disperare un post."

Am răspuns: "Nu îl căuta cu disperare, caută-l cu mărire și mulțumiri pentru că Iisus Hristos, cel mai mare dintre metafizicieni, a spus să te rogi cu mărire și mulțumiri."

Mărirea și mulțumirile deschid porțile, pentru că așteptarea învinge întotdeauna.

Desigur, legea este impersonală, iar o persoană lipsită de onestitate și cu gânduri de bogăție va atrage bogății, dar, "un lucru obținut ilicit aduce întotdeauna un succes rău", cum a spus Shakespeare. Va fi de scurtă durată și nu va aduce fericire.

Trebuie doar să citim ziarele pentru a vedea că drumul infractorului este greu.

Acesta este motivul pentru care trebuie să faci cererile tale drepte Sursei Universale și să ceri ceea ce îți aparține de drept divin, sub grație și în mod perfect.

Unii oameni atrag prosperitatea, dar nu o pot menține. Uneori își pierd capul, uneori pierd prin frică și îngrijorare.

Un prieten, la una din orele mele de răspunsuri și întrebări, mi-a spus această poveste.

Nişte oameni din oraşul lui, care fuseseră întotdeauna săraci, au găsit brusc petrol în spatele casei lor. S-au îmbogăţit. Tatăl s-a înscris la un club şi s-a apucat de golf. Nu mai era tânăr – exerciţiile erau mult prea dificile pentru el şi a căzut mort pe legături.

Ceea ce a umplut de teamă toată familia. Cu toţii au hotărât că ar putea avea şi ei probleme cu inima, aşa că sunt toţi acum la pat şi fiecare bătaie a inimii le este urmărită de asistente medicale.

În cursa gândirii, oamenii trebuie să fie îngrijoraţi de ceva.

Ei nu îşi mai făceau griji din cauza banilor, aşa că şi-au canalizat îngrijorarea spre sănătate.

Ideea veche era că "nu poţi avea totul." Dacă obţineai un lucru, pierdeai un altul. Oamenii spun adesea: "Norocul tău nu va dura", "E prea bun să fie adevărat."

Iisus Hristos a spus: "În lume (lumea gândirii) sunt necazuri, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea (gândirea)."

În supraconştient (sau Hristos imanent), există un răspuns generos pentru orice cerere, iar binele tău este perfect şi permanent.

"Dacă te reîntorci la Atotputernicul vei fi întărit, vei alunga departe fărădelegea din tabernaculele tale."

"Atunci adună aurul ca ţărână şi aurul Ofirului ca pietrele pârâului."

"Atotputernicul va fi pavăza ta şi vei avea bogăţie de argint."

Ce tablou al opulenţei! Rezultat al "Întoarcerii Atotputernicului (în conştiinţă)."

Cu persoanele medii (care au gândit în termeni de lipsă pentru multă vreme) este foarte greu să construieşti o conştiinţă a bogăţiei.

Am o studentă care şi-a atras un mare succes făcând afirmaţia: *"Sunt fiica Regelui. Tatăl meu bogat mă copleşeşte acum cu abundenţa. Sunt fiica Regelui! Totul îmi deschide drumul."*

Mulţi oameni acceptă condiţii limitate pentru că sunt prea leneşi (mental) ca să se vadă în afara lor.

Trebuie să ai o mare dorinţă de libertate financiară, trebuie să te simţi bogat, trebuie să te vezi bogat, trebu-

ie să te pregătești continuu pentru bogăție. Să devii asemeni unui copilaș și să te crezi bogat. Atunci îți impregnezi subconștientul cu așteptare.

Imaginația este atelierul omului, foarfeca minții, prin care el își croiește continuu evenimentele din viața sa!

Supraconștientul este regatul inspirației, revelației, iluminării și intuiției.

Intuiția este de obicei cunoscută ca fler. Nu mă mai scuz pentru cuvântul "Fler". Apare acum în ultima ediție a dicționarului Webster.

Am avut flerul de a căuta "fler" și era acolo.

Supraconștientul este regatul ideilor perfecte. Marele geniu își captează gândurile sale din supraconștient. "Fără viziune (imaginație) oamenii mei ar pieri."

Când oamenii își pierd puterea de a-și imagina propriul lor bine, ei pier (se scufundă).

Este interesant să comparăm traducerea Bibliei în engleză cu varianta franceză. În versul 21 al Capitolului 22 din Iov citim: "Cunoaște-l pe El și vei avea pace: astfel binele va reveni la tine." În ediția franceză a Bibliei citim: "Apropie-te de Dumnezeu și vei avea pace: în acest fel te vei bucura de fericire."

În versul 23: "Dacă te reîntorci la Atotputernicul vei fi întărit, vei alunga departe fărădelegea de tabernaculele tale." În traducerea franceză, citim: "Vei fi re-stabilit dacă te întorci la Atotputernicul, convingând nedreptatea să nu se mai gândească nici pe departe la sălașurile tale."

În versul 24 citim o nouă și uimitoare traducere. În Biblia englezească citim: "Atunci adună aurul ca țărâna și aurul Ofirului ca pietrele pârâului." Biblia franceză spune: "Aruncă aurul în țărână, aurul Ofirului prin prundișul ploilor. Atotputernicul să fie aurul tău, argintul tău și bogățiile tale."

Ceea ce înseamnă că dacă oamenii depind în întregime de rezervele lor vizibile, este chiar mai bine să le arunce și să aibă încredere absolută în Atotputernicul pentru aur, argint și bogății.

Dau ca exemplu o poveste pe care mi-a spus-o o prietenă. Un preot s-a dus să viziteze o mănăstire din

Franţa, unde erau hrăniţi mulţi copii. Una dintre călugăriţe, disperată, i-a spus preotului că nu au hrană, copiii urmând să plece flămânzi. Ea a spus că aveau totuşi o bucată de argint în valoare de aproximativ un sfert de dolar. Ei aveau nevoie de hrană şi îmbrăcăminte.

Preotul a spus: "Dă-mi moneda."

Ea i-a înmânat-o şi el a aruncat moneda pe fereastră.

"Acum", a spus el, "lasă-te în voia lui Dumnezeu."

În scurt timp, nişte prieteni au sosit cu multă hrană şi daruri băneşti.

Nu înseamnă să arunci banii pe care îi ai, dar să nu depinzi de ei. *Să depinzi de rezerva ta invizibilă, Banca Imaginaţiei.*

Să ne apropiem de Dumnezeu şi să avem pace. Pentru că El trebuie să fie aurul nostru, argintul nostru şi bogăţiile noastre.

Inspiraţia Atotputernicului să-mi fie pavăză şi voi avea bogăţie de argint.

NIMIC NU-MI VA LIPSI

"Domnul este Păstorul meu, nimic nu-mi va lipsi" - Psalmii 23:1

Psalmul 23 este cel mai cunoscut dintre toți Psalmii – am putea spune că este cheia mesajului biblic.

Îi spune omului că nimic nu-i va lipsi, când a ajuns la înțelegerea (sau convingerea) că Domnul este Păstorul său; *înțelegerea* că Inteligența Infinită îi furnizează tot ceea ce are nevoie.

Dacă dobândești această convingere astăzi, tot ceea ce îți este necesar ți se va da și încă mai mult; vei extrage, instantaneu, din abundența sferelor, orice ai dori sau cere; pentru că tot ceea ce îți este necesar *se află deja în calea ta.*

O femeie a înțeles dintr-o dată: "Domnul este Păstorul meu: nimic nu-mi va lipsi." Ea a părut să atingă sursele ei invizibile, s-a simțit în afara Timpului și Spațiului. Nu mai depindea de exterior.

Prima ei realizare a fost una măruntă, dar necesară. Avea nevoie imediat de niște agrafe pentru hârtie, mari, dar nu avea timp să meargă la papetărie să le cumpere.

Căutând altceva, a deschis un birou rar folosit și înăuntru a găsit o duzină de agrafe de birou mari. A simțit că legea funcționase și a adus mulțumiri; atunci niște bani de care avea nevoie au apărut, lucruri mari și mici au venit în drumul ei.

De atunci, ea s-a bazat pe afirmația: "Domnul este Păstorul meu, nimic nu-mi va lipsi."

De obicei, auzim oamenii spunând: "Nu cred că este corect să-i cer lui Dumnezeu bani sau lucruri."

Ei nu au înțeles că acest Principiu Creativ este inclus în fiecare om. – (Tatăl imanent). Adevărata spiritualitate îl dovedește pe Dumnezeu ca sursa ta, zilnic – nu doar din când în când.

Iisus Hristos cunoștea această lege, pentru că indiferent ce El a cerut sau a dorit, a apărut imediat în calea Lui, pâinile și peștii și banii din gura peștelui.

Înțelegând acest lucru, toată agonisirea și economisirea ar dispărea.

Nu înseamnă că nu trebuie să ai un cont serios în bancă şi investiţii, dar înseamnă că nu trebuie să depinzi de ele, pentru că dacă ai pierde ceva într-o direcţie, ai câştiga în alta.

Întotdeauna "hambarele să îţi fie pline şi paharul să ţi se reverse."

Acum, cum poate cineva să stabilească această legătură cu sursa sa invizibilă? Făcând o afirmaţie a Adevărului care i se potriveşte şi îi aduce înţelegerea.

Aceasta nu este deschisă doar spre câţiva aleşi. "Orice vei cere în numele Domnului ţi se va da." Domnul este Păstorul *tău* şi Păstorul *meu* şi Păstorul *fiecăruia.*

Dumnezeu este Inteligenţa Supremă care îi dă iubitoare omului orice îi este necesar; explicaţia fiind că omul este Dumnezeu în acţiune. Iisus Hristos a spus: "Eu şi Tatăl una suntem."

Am putea parafraza afirmaţia şi spune, eu şi marele Principiu Creator al Universului suntem unul şi acelaşi.

Omul are neajunsuri doar când pierde contactul cu Principiul Creativ, în care trebuie să aibă deplină încredere, pentru că este Inteligenţa Pură şi cunoscut ca drum al Împlinirii.

Mintea raţională şi voinţa personală produc un scurt-circuit

"Nădăjduieşte în Mine şi voi face să se petreacă."

Mulţi oameni sunt plini de anxietate şi teamă, pentru că nu au nimic în exterior de care să se agaţe.

O femeie s-a dus la un practician şi a spus: "Sunt doar o biată femeie săracă şi nu e nimeni lângă mine, doar Dumnezeu." Practicianul a spus – "Nu e nevoie să te îngrijorezi dacă îl ai pe Dumnezeu lângă tine, pentru că tot ceea ce Împărăţia oferă este al tău."

O femeie mi-a telefonat şi a spus aproape înlăcrimată: "Sunt aşa de îngrijorată pentru situaţia afacerii." I-am răspuns: "Situaţia lui Dumnezeu rămâne aceeaşi: Domnul este Păstorul tău; nimic nu-ţi va lipsi." "Dacă o uşă se închide, altă uşă se deschide."

Un om de afaceri de succes care îşi conducea toate afacerile prin metode ale Adevărului a spus: "Problema celor mai mulţi oameni este că ei ajung să se bizuie pe

condiții concrete. Nu au suficientă imaginație să meargă înainte – să deschidă noi canale."

Aproape fiecare mare succes este clădit pe o cădere.

Mi s-a spus că Edgar Bergen şi-a pierdut rolul într-o producție de pe Broadway, pentru că nu se mai doreau marionete. Noel Coward l-a invitat la emisiunea de radio Rudy Vallee, iar el şi Charlie McCharty au devenit faimoşi peste noapte.

Am spus, la una din şedințele mele, povestea unui om, care era atât de sărac şi de descurajat, încât şi-a pus capăt zilelor. După câteva zile a venit o scrisoare prin care i spunea că moştenise o mare avere.

Un om prezent la întâlnire a spus: "Asta înseamnă că atunci când vrei să fii mort realizarea e la trei zile depărtare." Da, *nu te lăsa păcălit de negura de dinaintea zorilor.*

E bine să vezi zorile din când în când, pentru a te convinge de consecvența lor. Îmi amintesc o experiență de acum câțiva ani.

Aveam o prietenă care locuia în Brooklyn, lângă Prospect Park. Ei îi plăcea să facă lucruri neobişnuite şi mi-a spus: "Vino să mă vizitezi şi ne vom trezi devreme, să vedem răsăritul soarelui în Prospect Park."

La început, am refuzat, apoi am avut sentimentul că ar fi o experiență interesantă.

Era vară. Ne-am trezit pe la ora patru, – prietena mea, fetița ei şi cu mine. Era un întuneric ca smoala, dar noi am pornit la drum pe stradă, spre intrarea în parc.

Nişte polițişti ne-au privit curioşi, dar prietena mea le-a spus cu demnitate: "Ne ducem să vedem răsăritul soarelui"; şi se pare că asta i-a mulțumit. Ne-am plimbat prin parc spre frumoasa grădină de trandafiri.

O dungă subțire roz a apărut la Est, apoi, brusc, noi am auzit cea mai minunată zarvă. Eram lângă zoo şi toate animalele salutau zorii.

Leii şi tigrii răgeau, hienele râdeau, erau țipete şi urlete; fiecare animal avea ceva de spus, pentru că o nouă zi era la dispoziție.

A fost, într-adevăr, înălţător. Lumina o lua pieziş printre copaci; totul avea un aspect nepământesc.

Apoi, cum se lumina, umbrele noastre erau în faţa noastră, în loc să ne fie în urmă. Zorii unei noi zile!

Aceştia sunt zorii minunaţi care apar, pentru fiecare dintre noi, după întuneric.

Zorii Succesului, Fericirii şi Abundenţei tale vor veni cu siguranţă.

Fiecare zi este importantă, iar un minunat poem sanscrit spune: "Priveşte bine, aşadar, la această zi. Acesta este salutul zorilor!"

În această zi, Domnul este Păstorul tău! *În această zi* nu îţi va lipsi nimic; aşa cum tu şi acest măreţ Principiu Creativ sunteţi unul şi acelaşi.

Psalmul 34 este tot unul de securitate. Începe cu binecuvântarea Domnului: "Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea."

"Cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine." Să îl cauţi pe Domnul înseamnă că omul trebuie să facă primul pas. "Apropie-te de mine şi eu mă voi apropia de tine" a spus Domnul.

Tu îl cauţi pe Domnul făcând afirmaţiile, aşteptând şi pregătindu-te pentru binele tău.

Dacă tu ceri succes şi te pregăteşti pentru cădere, vei primi lucrul pentru care te-ai pregătit.

Vorbesc în cartea mea "Jocul vieţii" despre un om care mi-a cerut să rostesc cuvântul pentru ca toate datoriile să-i fie şterse.

După tratament, el a spus: "Acum mă gândesc ce voi spune când nu voi avea bani să plătesc." Un tratament nu te va ajuta dacă nu ai încredere în el, deoarece credinţa şi aşteptarea impregnează subconştientul cu imaginea împlinirii.

În Psalmul 23 citim: "El îmi înviorează sufletul." Sufletul tău este mintea subconştientă şi trebuie înviorat cu idei corecte.

Tot ceea ce simţi profund este impregnat în subconştient şi se manifestă în acţiunile tale.

Dacă eşti convins că vei eşua, vei eşua până când îţi imprimi în subconştient convingerea că eşti un succes.

Ceea ce se realizează făcând o afirmație care "prinde".

O prietenă a spus la o conferință că îi recomandasem când a părăsit încăperea afirmația – *"Pământul pe care te afli este un pământ roditor."* Lucrurile, în cazul ei, fuseseră extrem de triste, dar afirmația a prins.

"Pământ roditor, pământ roditor" a sunat în urechile ei. Lucruri bune şi surprize fericite au început imediat să se îndrepte spre ea.

Motivul pentru care este necesar să faci o afirmație este că repetiția impresionează subconştientul. Nu îți poți controla gândurile de la început, dar îți poți controla cuvintele şi Iisus Hristos a spus: "Din *cuvintele* tale vei fi îndreptățit şi tot din *cuvintele* tale vei fi osândit."

În fiecare zi, alege cuvintele corecte, gândurile corecte!

Facultatea de a imagina este o facultate creativă "Din imaginația inimii țâşnesc izvoarele vieții."

Toți avem o bancă din care putem extrage, Banca Imaginației.

Hai să ne imaginăm bogați, bine şi fericiți, să ne imaginăm toate afacerile noastre în ordine divină; dar să lăsăm calea împlinirii Inteligenței Infinite.

"El are arme de care tu nu ştii." El are canale care te vor surprinde. Unul din cele mai importante pasaje din Psalmul 23 este – "Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei."

Înseamnă că chiar şi în fața unei situații potrivnice atrase de îndoielile, temerile sau resentimentele tale, un drum de ieşire îți este pregătit.

Domnul este Păstorul meu, nimic nu îmi va lipsi.

PRIVEŞTE CU MIRARE

"Dar tot voi lăuda lucrările Domnului căci îmi aduc aminte minunile tale de odinioară"- Psalmul 77: 11

Cuvintele minune şi minunat sunt prezente de multe ori în Biblie. În dicţionar cuvântul minune este definit ca o "cauză pentru surpriză, uluire, miracol, splendoare."

Ouspensky, în cartea lui "Tertium Organum", numeşte cea de-a patra dimensiune a lumii "lumea minunilor". El a descifrat matematic existenţa unui regat în care toate condiţiile sunt perfecte. Iisus Hristos l-a numit Împărăţia.

Am putea spune: "Caută întâi lumea minunilor şi toate lucrurile ţi se vor adăuga."

Poate fi atinsă numai printr-o stare a conştiinţei.

Iisus Hristos a spus că pentru a intra în Împărăţie trebuie să devenim "asemeni copilaşilor". Copiii sunt într-o continuă stare de bucurie şi mirare!

Viitorul deţine promisiunile tainicului bine. Orice se poate întâmpla peste noapte!

Robert Luis Stevenson în "Grădina de versuri a unui copil" spune: "Lumea este plină de atât de multe lucruri, încât sunt sigur că ar trebui să fim toţi la fel de fericiţi ca regii."

Aşa că hai să privim cu mirare la ceea ce este înaintea noastră; afirmaţia mi-a fost dată acum câţiva ani, am menţionat-o în cartea mea "Jocul vieţii".

Îmi lipsea o oportunitate şi am simţit că ar fi trebuit să fiu mai atentă la binele meu. A doua zi, dimineaţa, foarte devreme, am făcut afirmaţia: "Privesc cu mirare la ceea ce este înaintea mea."

La prânz telefonul a sunat şi propoziţia mi-a fost iarăşi dată. De data asta am apucat-o: am privit, într-adevăr, cu mirare pentru că nu aşteptasem niciodată ca oportunitatea să revină.

O prietenă a spus mai zilele trecute, la una dintre conferinţele mele, că afirmaţia aceasta i-a adus rezultate minunate. Ea umple conştiinţa cu aşteptări fericite.

Copiii sunt plini de aşteptări fericite până când ajung adulţi şi experienţele nefericite îi scot din lumea minunilor!

Azi să privim în urmă şi să ne amintim câte idei posomorâte ne-au fost inoculate: "Mănâncă întâi mărul pătat." "Nu aştepta prea mult pentru că vei fi dezamăgit." "Nu poţi avea totul în viaţă." "Copilăria este vârsta ta cea mai fericită." "Nu se ştie ce va aduce viitorul." Ce început în viaţă!

Acestea sunt câteva impresii pe care le-am cules la începutul copilăriei.

La vârsta de şase ani aveam un mare simţ al răspunderii. În loc să privesc cu mirare la ceea ce era înaintea mea, priveam cu teamă şi suspiciune. Mă simt mult mai tânără acum decât atunci când aveam şase ani.

Am o fotografie timpurie, cam de la acea vârstă, culegând o floare, dar cu o expresie de îngrijorare şi lipsă de speranţă.

Lăsasem lumea minunilor în urma mea! Trăiam atunci într-o lume a realităţilor, aşa cum bătrânii mei îmi spuseseră şi care era departe de lumea minunilor.

E un mare privilegiu pentru copii să trăiască vârsta aceasta, când li se vorbeşte despre Adevăr încă de la naşterea lor. Chiar dacă nu li se vorbeşte, de fapt, chiar despre metafizică, eterul se umple de aşteptări fericite.

Pot deveni ca Shirley Temple sau Freddy Bartholomew, sau mari pianişti la şase ani şi să susţină turnee de concerte.

Suntem cu toţii, acum, înapoi în lumea minunilor, unde orice se poate întâmpla peste noapte, pentru că minunile atunci când au loc, se produc rapid!

Hai să devenim *Conştienţi de Miracole*: ne pregătim pentru minuni, aşteptăm minuni şi le invităm în viaţa noastră.

Poate că ai nevoie de o minune financiară! Există o ofertă pentru fiecare cerere. Prin credinţă activă, cuvânt şi intuiţie, eliberăm această rezervă invizibilă.

Voi da un exemplu: Una dintre studentele mele s-a trezit aproape fără fonduri, avea nevoie de o mie de dolari; ea avusese odată mulţi bani şi proprietăţi frumoase,

dar nu îi mai rămăsese nimic, exceptând un mantou de hermină. Nici un negustor de blănuri nu i-ar fi dat mult pentru el.

Am rostit cuvântul pentru a-i fi vândut pentru preţul drept persoanei drepte, sau că sursa ar fi venit în alt mod. Era nevoie ca banii să apară imediat, nu era timp pentru îngrijorare sau raţiune.

Ea era pe stradă, făcându-şi afirmaţiile. Era o zi furtunoasă – ea şi-a spus: "Voi arăta credinţă activă în sursa mea invizibilă luând un taxi"; iar flerul a funcţionat foarte bine. Când ea s-a dat jos din taxi, la destinaţie, o femeie aştepta să urce.

Era o veche prietenă: o prietenă foarte foarte drăguţă. Era prima dată în viaţa ei când lua un taxi, dar Rolls Royce-ul ei nu funcţiona în acea după amiază.

Ele au vorbit şi prietena mea i-a spus de mantoul de hermină; "Bineînţeles", a spus prietena ei, "îţi voi da pentru el o mie de dolari." Şi în acea după amiază, ea a avut cecul.

Căile Domnului sunt tainice, metodele lui sunt sigure.

O studentă mi-a scris mai zilele trecute că folosea afirmaţia: *Drumurile lui Dumnezeu sunt tainice, metodele lui sigure.* O serie de contacte neaşteptate au adus-o în situaţia pe care ea şi-o dorea. Ea a privit cu mirare la funcţionarea legii.

Demonstraţiile noastre vin de obicei într-o "fracţiune de secundă". Totul este cronometrat cu o precizie uluitoare în Mintea Divină.

Studenta mea a părăsit taxiul exact când prietena ei s-a oprit pentru a urca; o secundă mai târziu, ar fi luat un alt taximetru.

Partea omului este să fie cu ochii în patru la flerul şi călăuzele sale; pentru că pe calea magică a Intuiţiei se află tot ceea ce doreşte sau cere.

În "Cititorul modern al Bibliei" de Moulton, Cartea Psalmilor este recunoscută pentru perfecţiunea poeziei lirice.

"Meditaţia muzicală care este esenţa liricii nu poate găsi domeniu mai înalt decât spiritul pios care se înalţă

acum în slujba lui Dumnezeu şi se revarsă peste diferite laturi ale vieţii active şi contemplative."

Psalmii sunt şi documente umane şi am selectat Psalmul 77, pentru că dă o imagine a omului în disperare, dar cum el contemplă minunile lui Dumnezeu, credinţa şi încrederea îi sunt redate:

"Îndreptat-am către Dumnezeu vocea mea şi am strigat;

Îndreptat-am către Dumnezeu vocea mea şi El m-a ascultat.

În ziua strâmtorii mele, l-am căutat pe Domnul; sufletul meu nu voia să fie mângâiat.

"Oare lepădatu-m-a Domnul pentru totdeauna? şi nu va mai fi El binevoitor.

S-a isprăvit bunătatea Lui pe vecie? S-a dus făgăduinţa Lui pentru totdeauna.

A uitat Dumnezeu să aibă milă? Şi-a retras El cu mânia Lui înapoi îndurarea?"

Atunci îmi zic: "Ceea ce mă face să sufăr este că dreapta Celui Prea Înalt nu mai este aceeaşi"...

Îmi voi aminti lucrările Domnului, îmi voi aduce aminte de minunile Tale din vechime.

Da, mă voi gândi la toate lucrările Tale, şi voi lua aminte la toate isprăvile Tale.

Dumnezeule, în sfinţenie este calea Ta: care Dumnezeu este mai mare decât Dumnezeul nostru?

Tu eşti Dumnezeul care faci minuni; Tu ţi-ai arătat puterea printre popoare.

Prin braţul Tău puternic, Tu ai izbăvit pe poporul Tău."

Este o imagine a ceea ce studentul mediu în Adevăr traversează atunci când se confruntă cu o problemă; el este asaltat de gânduri de îndoială, teamă şi disperare.

Atunci nişte afirmaţii ale Adevărului vor străfulgera prin conştiinţa sa – "Căile lui Dumnezeu sunt tainice, metodele lui sigure!" – el îşi aminteşte alte situaţii care au fost depăşite, credinţa lui Dumnezeu revine. El gândeşte: *"ceea ce Dumnezeu a făcut înainte, El va face pentru mine şi încă mai mult."*

Vorbeam cu un prieten de demult şi spunea: "Aş fi cam prostuţ dacă aş crede că Dumnezeu nu mi-ar putea rezolva problema. Înainte, de atât de multe ori mi s-au întâmplat lucruri minunate, ştiu că se vor întâmpla din nou!"

Aşa că bilanţul Psalmului 77 este "Ceea ce Dumnezeu a făcut înainte, El face acum pentru mine şi mai mult!"

Este un lucru bun când te gândeşti la succesul, sănătatea sau prosperitatea ta din trecut; toate pierderile vin din imaginaţia ta zadarnică, teama şi pierderea s-au furişat în conştiinţa ta, tu ai dus poveri şi ai dat bătălii; ai raţionat în loc să urmezi calea magică a intuiţiei.

Într-o clipă, toate îţi pot fi redate pentru că aşa cum se spune în Est, "ceea ce dă Allah, nu poate scădea."

Acum să ne întoarcem la starea de spirit a copilului, trebuie să fii plin de mirare, dar să ai grijă să nu trăieşti în trecutul copilăriei.

Ştiu oameni care nu se pot gândi decât la zilele fericite ale copilăriei lor: îşi amintesc ce purtau! N-a mai fost de atunci nici cerul atât de albastru, nici iarba atât de verde!

Am să spun povestea foarte nostimă a unei prietene, care a trăit într-un orăşel când era foarte tânără, iar apoi s-a mutat într-un alt oraş, mare. Îşi amintea mereu de casa în care trăiseră prima dată; pentru ea fusese un palat încântător, mare spaţios, fermecător. Mulţi ani după, când ea crescuse, s-a dus să viziteze această casă. A fost deziluzionată: a găsit-o mică, îmbâcsită şi urâtă. Ideea ei de frumuseţe s-a schimbat complet, pentru că în curtea din faţa casei era un câine de metal.

Dacă ai merge înapoi la trecutul tău, n-ar mai fi acelaşi. Aşa că, în familia acestei prietene, trăirea în trecut se cheamă "câinire de fier".

Sora ei mi-a spus o poveste despre o "câinire de fier" care i s-a întâmplat. Când avea vreo şaisprezece ani, întâlnise, în străinătate, un tânăr foarte elegant şi romantic, un artist. Idila nu a ţinut prea mult, dar ea i-a vorbit foarte mult despre asta bărbatului care, în cele din urmă, avea să-i fie soţ.

Anii s-au scurs, iar tânărul elegant şi romantic a devenit un artist binecunoscut şi a venit în această ţară pentru a-şi deschide o expoziţie de pictură. Prietena mea a fost cuprinsă de emoţie şi l-a vânat pentru a reînnoi prietenia lor. S-a dus la expoziţia lui şi a apărut un masiv om de afaceri. Nu mai rămăsese nici urmă din tânărul romantic şi elegant! Când ea i-a spus soţului, tot ceea ce el a spus a fost: "căinire de fier".

Aminteşte-ţi: *acum* este timpul stabilit! *Astăzi* este ziua! *Şi binele tău poate veni peste noapte!*

Priveşte cu mirare la ceea ce este înaintea ta!

Suntem plini de aşteptări divine: "Vă voi întoarce anii mâncaţi de lăcuste!"

Acum să ne gândim fiecare la binele care pare atât de dificil de atins; poate fi sănătate, bunăstare, fericire sau perfectă expresie de sine.

Nu te gândi cum poate fi binele realizat, adu doar mulţumiri că ai primit deja în plan invizibil "astfel paşii călăuzitori sunt siguri."

Fii cu ochii în patru la călăuzele intuiţiei şi deodată, te vei găsi pe Pământul Făgăduinţei tale.

"Acum privesc cu uimire la ceea ce este înaintea mea."

AJUNGE-ŢI BINELE DIN URMĂ

"Înainte să mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi auzi." – Isaia, 65: 24

Să îţi ajungi binele din urmă! Acesta este un nou mod de a spune: "Înainte să Mă cheme le voi răspunde."

Binele tău te precedă; el este acolo înainte ca tu să fii. Dar cum să îţi ajungi binele din urmă? Trebuie să ai urechi de auzit şi ochi de văzut, pentru că altfel îţi va scăpa.

Unii oameni nu îşi ajung binele din urmă niciodată în viaţă; ei ar spune: "Viaţa mea a fost mereu una grea, n-am niciodată noroc." Sunt oameni care au fost adormiţi la oportunităţile lor sau nu şi-au ajuns binele din urmă din cauză că erau leneşi.

O femeie a spus unui grup de prieteni că nu mâncase de trei zile. Ei s-au grăbit să ceară oamenilor să îi dea de lucru; însă ea a refuzat. A explicat că nu se scoală niciodată înainte de doisprezece, îi plăcea să stea în pat şi să citească reviste.

Dorea doar ca oamenii să o întreţină în timp ce ea citea "Vogue" şi "Harper's Bazaar". Trebuie să fim atenţi să nu alunecăm într-o stare de lene a minţii.

Foloseşte afirmaţia: *Sunt cu ochii în patru la binele meu, nu îmi scapă niciodată o soluţie.* Mulţi oameni sunt numai pe jumătate treji la binele lor.

Un student mi-a spus: "Dacă nu-mi urmez flerul, intru mereu într-un ambuteiaj."

Voi spune povestea unei femei, o studentă de-a mea, care şi-a folosit ghidul intuitiv, care i-a adus rezultate uimitoare.

A fost invitată să-şi viziteze nişte prieteni într-un oraş învecinat. Avea bani puţini. Când a ajuns la destinaţie, a găsit casa încuiată, ei fiind plecaţi; a fost cuprinsă de disperare şi atunci a început să se roage: "Inteligenţă Infinită, dă-mi o îndrumare clară, spune-mi ce am de făcut!"

Numele unui anumit hotel i-a licărit în conştiinţă – a persistat – numele părea scris cu litere mari.

Avea exact atâţia bani să se întoarcă la New York şi să ajungă la hotel. Când intra, a apărut brusc o veche prietenă, pe care n-o mai văzuse de ani de zile şi care a salutat-o călduros.

Ea i-a explicat că locuia la hotel, dar pleca pentru câteva luni şi a adăugat: "De ce nu ai sta în apartamentul meu cât timp lipsesc – nu te va costa nici un cent."

Prietena mea a acceptat recunoscătoare şi a privit cu uimire la funcţionarea Legii Spirituale.

Ea îşi ajunsese binele din urmă, urmându-şi intuiţia.

Tot progresul vine din dorinţă. Ştiinţa se întoarce la Lamark şi a sa teorie a "dintelui dorinţei". El afirmă că păsările nu zboară pentru că au aripi, ci că ele au aripi pentru că doresc să zboare, rezultat al "accelerării dorinţei emoţionale".

Meditează cu clarviziune la irezistibila putere a gândului. Mulţi oameni sunt în ceaţă mai tot timpul, luând decizii greşite şi mergând pe un drum greşit.

În timpul agitaţiei de Crăciun, menajera mea i-a spus unei vânzătoare de la un magazin mare: "Presupun că astăzi este ziua voastră cea mai aglomerată." Ea a răspuns: "O, nu! Ziua de *după* Crăciun este ziua noastră cea mai aglomerată, când oamenii aduc majoritatea lucrurilor înapoi."

Sute de oameni alegând daruri greşite pentru că nu-şi ascultă călăuzele intuitive.

Indiferent ce faci, cere îndrumare. Aşa economiseşti energie, timp şi adesea eviţi o viaţă mizerabilă.

Toată suferinţa vine din încălcarea intuiţiei. Cel ce lucrează la construcţia unei case fără intuiţie, trudeşte în zadar.

Obişnuieşte-te să-ţi urmezi flerul, pentru că astfel vei fi mereu pe calea magică.

"Înainte să mă cheme le voi răspunde, înainte să isprăvească vorba îi voi auzi."

Acţionând prin legea spirituală, facem să aibă loc ceea ce deja există. În Mintea Universală există o asemenea idee, dar se cristalizează în exterior printr-o dorinţă sinceră.

Ideea de pasăre a fost o imagine perfectă în mintea divină; peştii au prins ideea şi şi-au dorit să fie păsări.

Îţi aduc dorinţele tale aripi? *Toţi ar trebui să facem să aibă loc nişte lucruri care sunt aparent imposibile.*

Una din afirmaţiile mele este: *"Neaşteptatul se întâmplă, binele meu aparent imposibil se întâmplă."*

Nu preamări obstacolele, preamăreşte-l pe Domnul – ceea ce înseamnă să preamăreşti puterea lui Dumnezeu.

Persoana mediocră va acorda multă atenţie tuturor obstacolelor şi piedicilor, care împiedică producerea binelui său.

"Interacţionezi cu ceea ce consemnezi", aşa că, dacă dai toată atenţia ta obstacolelor, se vor accentua tot mai rău.

Acordă-i lui Dumnezeu întreaga ta atenţie. Continuă să spui tăcut (în faţa tuturor obstacolelor) *"Căile lui Dumnezeu sunt tainice, metodele lui sigure."*

Puterea lui Dumnezeu este invincibilă (deşi invizibilă). "Cheamă-Mă şi îţi voi răspunde, şi îţi voi arăta lucruri măreţe şi puternice pe care tu nu le ştii."

În realizarea binelui nostru, trebuie să ne îndepărtăm privirea de la aparenţele adverse, "Nu judecaţi după înfăţişare."

Foloseşte nişte afirmaţii care îţi vor da un sentiment de siguranţă: *Braţul lung a lui Dumnezeu se întinde peste oameni şi condiţii, controlând situaţia şi protejându-mi interesele.*

Mi s-a cerut să rostesc cuvântul pentru un om care urma să aibă o întâlnire de afaceri cu o persoană ce părea fără scrupule. Am folosit afirmaţia şi dreptatea şi justiţia au răsărit din acea situaţie tocmai în timp ce vorbeam.

Toţi am auzit citatul din proverbe: "Aşteptarea prea îndelungată îmbolnăveşte inima, dar dorinţa inimii împlinită este pom al vieţii."

Dorind cu sinceritate (fără teamă) ajungem din urmă lucrul dorit; şi dorinţa se cristalizează în exterior. "Îţi voi îndeplini dorinţele drepte ale inimii tale."

Dorinţele egoiste, dorinţele care îi rănesc pe ceilalţi, se întorc întotdeauna să îl rănească pe cel ce le-a trimis.

Dorința dreaptă ar putea fi numită un ecou al Infinitului. Este deja o idee perfectă în mintea divină.

Toți inventatorii ajung din urmă ideea lucrurilor pe care le inventează. Am spus în cartea mea "Jocul vieții" că telefonul îl căuta pe Bell.

Adesea doi oameni descoperă același lucru deodată; ei sunt acordați cu aceeași idee.

Cel mai important lucru în viață este să faci ca planul divin să aibă loc.

Exact așa cum imaginea stejarului se află în ghindă, modelul divin al vieții tale este inclus în mintea ta supraconștientă și tu trebuie să aplici modelul divin în acțiunile tale. Vei fi atunci condus spre o viață magică, pentru că în modelul divin, toate condițiile sunt permanent perfecte.

Oamenii sfidează modelul divin când sunt adormiți față de binele lor.

Poate că femeia căreia îi plăcea să stea în pat cea mai mare parte a zilei, citind reviste, ar fi trebuit să scrie pentru reviste, dar obișnuința ei de a lenevi îi tocise orice dorință de progres.

Peștii care au dorit aripi erau sprinteni și plini de viață, ei nu-și petreceau zilele în patul oceanului, citind "Vogue" și "Harper's Bazaar".

Trezește-te, tu care dormi și prinde-ți binele din urmă!

"Cheamă-Mă și îți voi răspunde, și îți voi arăta lucruri măreție și puternice pe care tu nu le știi."

Acum îmi ajung binele din urmă, pentru că mi s-a răspuns înainte să chem.

RÂURI ÎN DEŞERT

"Iată, voi face un lucru nou şi-i gata să se întâmple: să nu-l cunoaşteţi voi oare? Voi face un drum prin pustie şi râuri în locuri secetoase." Isaia 43:19

În acest capitol 43 din Isaia sunt multe afirmaţii minunate, arătând puterea irezistibilă a Inteligenţei Supreme, venind să îl salveze pe om în vremuri tulburi. *Nu contează cât de imposibilă pare situaţia, Inteligenţa Infinită cunoaşte drumul de ieşire.*

Acţionând cu Puterea lui Dumnezeu, omul devine necondiţionat şi absolut. Hai să înţelegem această putere ascunsă pe care o putem invoca în orice moment.

Stabileşte-ţi legătura cu Inteligenţa Infinită (Dumnezeul interior) şi orice aparenţă a răului se evaporă, întrucât acesta vine din "imaginaţia deşartă" a omului.

În orele mele de răspunsuri şi întrebări sunt întrebată: "Cum poţi stabili un contact constant cu această Putere Invizibilă?"

Răspund: "Prin cuvântul tău." "Din cuvintele tale vei fi îndreptăţit."

Centurionul i-a spus lui Iisus Hristos: "Zi numai un cuvânt şi robul meu va fi vindecat."

"Orice veţi cere în numele Domnului vi se va da." Consemnează cuvântul "cere": tu îl chemi pe Domnul sau Legea, când tu faci o afirmaţie a Adevărului.

Cum spun mereu, foloseşte afirmaţiile care "prind", ceea ce înseamnă că îţi dau un sentiment de siguranţă.

Oamenii sunt înrobiţi ideii de lipsă; lipsa de iubire, lipsa de bani, lipsa de companie, lipsa de sănătate şi aşa mai departe.

Ei sunt înrobiţi ideilor de interferenţă şi incomplet. Sunt adormiţi în Visul Adamic: Adam (omul generic) a mâncat din "Maya, copacul iluziei" şi a văzut două puteri, binele şi răul.

Misiunea lui Hristos a fost să îi trezească pe oameni la Adevărul unei Puteri, Dumnezeu. "Treziţi-vă, voi care dormiţi."

Dacă îţi lipseşte vreun lucru bun, atunci eşti încă adormit faţă de binele tău.

Cum să te trezeşti din visul Adamic al contrariilor, după ce ai dormit buştean în cursa gândurilor sute de ani?

Iisus Hristos a spus: "Dacă doi se învoiesc, se va face." Aceasta este legea consensului.

Este aproape imposibil să vezi clar propriul tău bine: aici este necesar un vindecător, un practician sau un prieten.

Mulţi bărbaţi de succes spun că au reuşit pentru că soţiile lor au crezut în ei.

Voi cita dintr-un ziar cunoscut, un omagiu pe care Walter P. Chrysler îl aduce soţiei sale: "Nimic" a spus el odată "nu mi-a adus mai multă satisfacţie în viaţă decât felul în care soţia mea a crezut în mine de la început, în toţi acei ani." Chrysler scrie despre ea: "Mi se părea că nu puteam face pe nimeni, exceptând-o pe Dalla, să înţeleagă că eram ambiţios. Îi puteam spune ei şi ea încuviinţa. Mi se pare că am îndrăznit chiar să îi spun că intenţionam, ca într-o zi, să fiu maistru mecanic." Ea i-a susţinut întotdeauna ambiţiile.

Vorbeşte despre afacerile tale cât de puţin se poate, iar atunci doar cu cel ce-ţi va aduce inspiraţie şi încurajare. Lumea este plină de "cobe", de oameni care îţi spun că "nu este posibil", că ţinteşti prea sus.

Când oamenii vin la conferinţele şi ceremoniile Adevărului, adesea un cuvânt sau o idee deschide un drum în deşert.

Desigur, Biblia vorbeşte despre stări de conştiinţă. Te afli în pustiu sau deşert când eşti în afara armoniei – când eşti furios, plin de resentimente, sau indecis. Indecizia este cauza multor probleme de sănătate, fiind incapabil "să te hotărăşti".

Într-o zi eram în autobus, când o femeie l-a oprit şi l-a întrebat pe şofer care îi era destinaţia. El i-a spus, dar ea era indecisă. A urcat pe jumătate, apoi s-a dat jos, apoi iar a urcat: Conducătorul s-a întors spre ea şi i-a spus: "Doamnă, decide-te!"

La fel este şi pentru atât de mulţi oameni: "Doamnelor, decideţi-vă!"

Persoana intuitivă nu este niciodată indecisă; îşi urmează flerul şi călăuzele şi merge cu curaj înainte ştiind că se află pe calea magică.

În Adevăr, cerem întotdeauna îndrumări precise cu privire la ceea ce avem de făcut; întotdeauna vei primi doar dacă ceri. Uneori călăuza vine prin intuiţie, alteori din exterior.

Una dintre studentele mele, pe nume Ada se plimba pe stradă, indecisă dacă să meargă sau nu într-un anumit loc; ea a cerut ghidare. Două femei mergeau în faţa ei. Una s-a întors spre cealaltă şi a spus: "De ce nu te duci, Ada?" – Numele femeii era întâmplător chiar Ada. Prietena mea a considerat că era o îndrumare precisă, s-a dus la destinaţia ei şi rezultatul a fost un adevărat succes.

Ne ghidăm cu adevărat magic vieţile, suntem ghidaţi şi pregătiţi pentru fiecare pas; *dacă avem urechi de auzit şi ochi de văzut.*

Desigur, am abandonat planul intelectual şi ne raportăm la supraconştient, Dumnezeul interior, care spune: "Iată drumul, mergeţi pe el."

Orice va trebui să ştii îţi va fi revelat. Orice îţi lipseşte îţi va fi furnizat! "Aşa vorbeşte Domnul care a croit un drum pe mare şi o cărare pe apele cele puternice."

"Nu vă mai gândiţi la ce-a fost înainte şi nu vă mai uitaţi la cele vechi."

Oamenii care trăiesc în trecut şi-au tăiat legătura cu minunatul *acum*: Dumnezeu îl cunoaşte numai pe acum, acum e timpul stabilit, astăzi e ziua.

Mulţi oameni îşi orientează vieţile spre limitare, strângând şi economisind, temându-se să folosească ceea ce au; ceea ce aduce mai multă lipsă şi mai multă limitare.

Voi da exemplul unei femei care a trăit într-un orăşel provincial: abia dacă putea să zărească şi avea bani puţini. O prietenă foarte amabilă a dus-o la oculist şi i-a făcut ochelari, care îi permiteau să vadă perfect. Ceva

timp mai târziu a întâlnit-o pe stradă, fără ochelari. A exclamat: "Unde-ţi sunt ochelarii?"

Femeia i-a răspuns: "Bine, doar n-ai vrea să-i învechesc folosindu-i zilnic? Îi port doar duminica."

Trebuie să trăieşti acum şi să fii cu ochii în patru spre oportunităţile tale.

"Iată voi face un lucru nou, şi-i gata să se întâmple: să nu-l cunoaşteţi voi oare? Voi face un drum prin pustie şi râuri în locuri secetoase."

Acest mesaj este însemnat pentru individ: gândeşte-te la problema ta ştiind că Inteligenţa Infinită cunoaşte drumul spre împlinire. Spun *drumul* pentru că înainte să ceri ţi se răspunde. *Răspunsul precedă întotdeauna cererea.*

Dumnezeu este Cel Care Dăruieşte şi Darul şi acum creează propriile Sale canale uimitoare.

Când ceri ca Planul Divin al vieţii tale să aibă loc, eşti protejat de întâlnirea cu lucrurile care nu sunt cuprinse în Planul Divin.

Poate crezi că toată fericirea ta depinde de obţinerea unui anumit lucru în viaţă; mai târziu aduci slavă Domnului că nu l-ai obţinut.

Uneori eşti tentat să urmezi raţiunea şi contrazici îndrumările intuitive, şi deodată Mâna Destinului te împinge la locul potrivit, sub graţie, te regăseşti înapoi pe calea magică.

Eşti acum cu ochii în patru la binele tău – ai urechi de auzit (îndrumările tale intuitive) şi ochi care văd drumul deschis al împlinirii.

Geniul dinlăuntrul meu este eliberat. Acum îmi împlinesc destinul.

SEMNIFICAŢIA INTERIOARĂ A ALBEI CA ZĂPADA ŞI A CELOR ŞAPTE PITICI

Mi s-a cerut să dau o interpretare metafizică unuia dintre basmele Fraţilor Grimm, Albă ca Zăpada şi cei Şapte Pitici.

E uimitor cum acest basm a cucerit sofisticatul New York şi întreaga ţară, datorită geniului lui Walt Disney.

Se presupune că basmul ar fi pentru copii, dar femei şi bărbaţi ticsesc sala. Pentru că poveştile coboară din vechi legende din India, Persia şi Egipt, care sunt bazate pe Adevăr.

Albă ca Zăpada, micuţa prinţesă, are o mamă vitregă crudă, care este geloasă pe ea. Această idee a mamei vitrege crude apare şi în "Cenuşăreasa".

Aproape nimeni nu are o mamă vitregă crudă. MAMA VITREGĂ CRUDĂ ESTE O FORMĂ NEGATIVĂ DE GÂNDIRE PE CARE ŢI-AI CLĂDIT-O ÎN SUBCONŞTIENT.

Maştera Albei ca Zăpada este geloasă pe ea, o poartă în zdrenţe şi o ţine pe ultimul plan.

TOATE FORMELE CRUDE DE GÂNDIRE FAC ASTA.

Maştera îşi întreabă zilnic oglinda fermecată: "Oglindă-oglinjoară, cine-i mai frumoasă din ţară?" Într-o zi oglinda fermecată i-a răspuns: "Regină eşti frumoasă, dar Albă ca Zăpada e de departe cea mai frumoasă din ţară." Ceea ce a înrăit-o pe Regină, care a decis să o trimită pe Albă ca Zăpada în pădure, ca să fie ucisă de unul dintre servitori. Inima servitorului s-a înmuiat când Albă ca Zăpada l-a rugat să îi cruţe viaţa, aşa că a lăsat-o în pădure. Pădurea este plină de multe animale înfricoşătoare, capcane şi pericole. Ea cade îngrozită pe pământ şi de acolo vede un spectacol neobişnuit. Zeci dintre cele mai adorabile animale şi păsări s-au apropiat la furiş de ea şi au înconjurat-o. Iepuri, veverite, căprioare, castori, ratoni, etc. Ea deschide ochii şi îi salută cu plăcere; sunt prietenoşi şi drăguţi. Le spune povestea ei şi ei o conduc la o căsuţă mică, unde ea îşi găseşte un cămin. ACUM ACESTE PĂSĂRI ŞI ANIMALE PRIETE-

NOASE SIMBOLIZEAZĂ CĂLĂUZELE NOASTRE INTUITIVE SAU FLERUL, ÎNTOTDEAUNA "GATA SĂ NE SCOATĂ DIN PĂDURE."

Micuța casă se dovedeşte a fi locuința Celor Şapte Pitici. Totul e în dezordine, aşa că Albă ca Zăpada şi prietenele ei animale încep să curețe casa. Veverițele şterg praful cu coada, păsările agață lucrurile, folosind coarnele căprioruluí drept cuier. Când cei şapte pitici vin acasă de la munca lor din mina de aur, descoperă schimbările şi în cele din urmă pe Albă ca Zăpada dormind într-unul din paturi. Dimineața ea le spune povestea ei şi rămâne cu ei să țină casa şi să gătească şi este foarte fericită. CEI ŞAPTE PITICI SIMBOLIZEAZĂ FORȚELE PROTECTOARE DIN JURUL NOSTRU.

În acelaşi timp, maştera îşi consultă oglinda, care îi spune: "Peste dealuri, în umbra pădurii verzi, unde este sălaşul celor şapte Pitici, unde Albă ca Zăpada se ascunde, ea e de departe, Regină, mai frumoasă ca tine." Ceea ce o enervează pe Regină, care se deghizează într-o cerşetoare bătrână, cu un măr otrăvit pentru Albă ca Zăpada. O găseşte în casa celor Şapte Pitici şi o ispiteşte cu un măr mare, roşu. Păsările şi animalele se străduiesc să îi spună să nu îl mănânce. SE STRĂDUIESC SĂ ÎI TRANSMITĂ PRESIMȚIREA SĂ NU ÎL MĂNÂNCE. Ele țâşnesc îngrozite, dar Albă ca Zăpada nu poate rezista mărului, muşcă o dată şi cade. Acum toate animalele aleargă să îi aducă pe cei Şapte Pitici să o salveze; dar este prea târziu. Albă ca Zăpada zace fără viață. Toți îşi înclină căpşoarele cu mâhnire. Atunci, deodată, apare Prințul, care o sărută pe Albă ca Zăpada şi ea revine la viață. Ei se căsătoresc şi trăiesc fericiți pentru totdeauna. Regina, maştera, este măturată de o furtună teribilă. VECHEA FORMĂ DE GÂNDIRE ESTE DIZOLVATĂ ŞI RISIPITĂ PENTRU TOTDEAUNA. PRINȚUL SIMBOLIZEAZĂ PLANUL DIVIN AL VIEȚII TALE. CÂND TE TREZEŞTE, TRĂIEŞTI FERICIT PENTRU TOTDEAUNA.

Această poveste a captivat New York-ul şi întreaga țară.

Descoperă ce formă de tiranie ia maştera *ta* în subconştientul *tău*. Este vreo convingere negativă care se revarsă în toate acţiunile tale.

Auzim oamenii spunând: "Binele meu vine întotdeauna prea târziu." "Am pierdut atâtea oportunităţi!" Trebuie să ne schimbăm gândirea şi să repetăm: *"Sunt cu ochii în patru la binele meu, nu pierd niciodată o soluţie."*

TREBUIE SĂ ŞTERGEM SUGESTIILE CUMPLITE ALE MAŞTEREI. ETERNA VIGILENŢĂ ESTE PRINŢUL ELIBERATOR DE ACESTE FORME DE GÂNDIRE NEGATIVĂ.

Nimic nu poate obstrucţiona, nimic nu poate întârzia Planul Divin al vieţii mele.

Lumina luminilor se revarsă în calea mea, revelând Drumul Deschis al Împlinirii!

PUTEREA CUVÂNTULUI ROSTIT

Învățaturile lui

Florence Scovel Shinn

Compilate de

Christine Schneider

INTRODUCERE

Florence Scovel Shinn a predat metafizică la New York mulți ani. Conferințele ei erau extrem de frecventate și în acest fel ea a fost calea transmiterii mesajului către un număr considerabil de oameni.

Cărțile sale au o largă circulație nu numai în America, dar și în străinătate. Par a avea talentul de a-și găsi drumul spre locuri îndepărtate și neașteptate din Europa și alte părți ale lumii. Acum și iar, în cel mai improbabil loc, întâlnim pe cineva care s-a îndreptat spre Adevăr prin cărțile lui Florence Scovel Shinn

Un secret al succesului ei este că ea era întotdeauna ea însăși... colocvială, neprotocolară, prietenoasă și plină de umor. Nu căuta niciodată să fie literară, convențională sau să impresioneze. În acest fel a atras mii care nu ar fi preluat mesajul spiritual în forme mai conservatoare sau mai apretate, sau nu ar fi dorit să citească... sau nu de la început... cărțile metafizice standard.

Era ea însăși foarte spirituală, chiar dacă acest lucru se ascundea de obicei în spatele manierei senine și practice în care își trata subiectul. Abordările tehnice sau academice nu erau pentru ea. Conferenția familiar, practic și prin exemple de zi cu zi.

Fusese artistă și ilustrator de carte înainte de a deveni profesor al Adevărului și aparținea unei vechi familii din Philadelphia.

A lăsat o colecție de însemnări și note, care au alcătuit această carte. Fie să aibă o largă circulație.

Emmet Fox

ARME DE CARE NU ŞTII DELOC

"Am arme de care nu ştii deloc; am drumuri pe care nu le cunoşti deloc; am canale de care nu ştii deloc! Tainice arme, tainice căi, tainice canale! Pentru că Dumnezeu acţionează pe căi tainice pentru ca minunile sale să se producă." Problema multor oameni este că ei vor să ştie calea şi canalul anticipat. Vor să îi spună Inteligenţei Supreme chiar cum trebuie să răspundă rugăciunilor lor. Ei nu cred în înţelepciunea şi ingeniozitatea lui Dumnezeu. Rugându-se, ei dau Inteligenţei Infinite indicaţii cum să acţioneze, limitând astfel Unul Sfânt al Israelului.

Iisus Hristos a spus: "Când vă rugaţi să credeţi că aţi primit." Ce ar putea fi mai simplu sau mai direct? "Oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu asemeni unui copilaş, cu nici un chip nu va intra în ea." Am putea parafraza scriptura şi spune, să ai speranţa unui copil şi rugăciunea ţi se va îndeplini. Un copil aşteaptă cu speranţă plină de bucurie jucăriile sale de Crăciun. Ilustrez cu un băieţel care a cerut o tobă de Crăciun. Copilul nu stă treaz noaptea în pat îngrozit întrebându-se dacă va primi toba. Se duce la culcare şi doarme buştean. Sare dimineaţa din pat, gata pentru ziua fericită care îl aşteaptă. Priveşte cu mirare la ceea ce este înaintea sa.

Un adult petrece nopţi de insomnie îngrozit de problemele sale. În loc de tobă, el vorbeşte de o mare sumă de bani. El nu ştie care e modul în care va veni, nici dacă va veni la timp. Îţi va spune că are perfectă credinţă în Dumnezeu, dar că doreşte să ştie mai mult despre canalul şi modul în care se va întâmpla. Răspunsul vine, "Am arme de care nu ştii." "Drumurile Mele sunt tainice, metodele Mele sigure."

"Nădăjduieşte în Mine, încredinţează-mi Mie drumul tău." Să-şi încredinţeze drumul Domnului pare ceva foarte dificil pentru cei mai mulţi oameni. Înseamnă, desigur, să îţi urmezi intuiţia, pentru că intuiţia este calea ta magică, linia dreaptă pentru realizarea ta. Intuiţia es-

te o facultate spirituală deasupra intelectului. Este acel "glas" numit uzual "fler", care spune "Iată drumul, mergeţi pe el." Mă refer la intuiţie foarte des, pentru că este o parte foarte importantă a dezvoltării spirituale. Este Călăuza Divină. Intuiţia este Dumnezeu imanent, este ochiul care veghează peste Israel şi nu e niciodată somnoroasă sau adormită. Cu ea, nimic nu e nesemnificativ. Recunoaşte-mă pe Mine în toate drumurile tale şi îţi voi face calea lină. Aminteşte-ţi – nu dispreţui ziua lucrurilor mărunte. (ori evenimentele aparent neimportante).

E foarte dificil, pentru o persoană care a urmat întotdeauna mintea raţională, să îşi urmeze dintr-o dată intuiţia, în special pentru oamenii care au ceea ce ei numesc obiceiuri regulate. Ei s-au obişnuit să facă în fiecare zi aceleaşi lucruri, la aceeaşi oră. Mănâncă la ore fixe. Se trezesc la o oră precisă şi merg la culcare la o oră precisă. Orice abatere îi debusolează.

Avem puterea alegerii – putem merge pe calea magică a intuiţiei sau pe drumul lung şi greu al experienţei, urmând mintea raţională. Urmând supraconştientul atingem culmile. În intuiţie există imaginea eternei tinereţi şi eternei vieţi, în care chiar şi moartea este depăşită. Avem puterea de a impregna mintea subconştientă cu tabloul Eternei vieţi şi Eternei tinereţi. Subconştientul, ca simplă putere nedirecţionată, desăvârşeşte ideea şi ne transformăm corpurile în trupuri care nu mor niciodată. Vedem această idee parţial ilustrată în filmul "Orizontul pierdut". Shangrila era o reprezentare simbolică a "Ţării Minunilor" unde toate condiţiile sunt perfecte.

Există un prototip spiritual al corpului şi acţiunilor tale. Îl numesc Modelul Divin şi acest Model Divin este o Idee Perfectă în mintea ta supraconştientă. Mulţi oameni sunt departe de a exprima Ideea Divină în trupurile şi acţiunile lor. Ei şi-au marcat imaginea contrară, a bolii, bătrâneţii şi morţii în subconştient, care duce la îndeplinire exact ordinele lor. Acum trebuie să dăm ordinul: "Să exprim Ideea Divină în mintea, corpul şi acţiunile mele." Dacă îţi vei impregna subconştientul repetând această afirmaţie, vei fi uimit de schimbările care vor

avea loc curând. Vei fi bombardat de idei şi idealuri noi. O transformare chimică va avea loc în corpul tău. Ambientul tău se va îmbunătăţi; pentru că tu progresezi rapid în Planul Divin, unde toate condiţiile sunt permanent perfecte.

"Porţi, ridicaţi-vă capetele; ridicaţi-vă porţi eterne, ca să intre Împăratul slavei – Cine este acest Împărat al slavei? – Domnul (sau legea) cel tare şi puternic, Domnul cel viteaz în lupte."

Aminteşte-ţi acum că Biblia vorbeşte despre gânduri şi stări de conştiinţă. Aici este o reprezentare a Ideii Perfecte a minţii supraconştiente, care ţâşneşte în mintea ta conştientă. Porţile sunt ridicate "să intre Regele slavei".

"Cine este acest Împărat al slavei? – Domnul (sau legea) cel tare şi puternic, Domnul cel viteaz în lupte."

Acest Împărat al Slavei are arme pe care tu nu le cunoşti şi pune pe fugă armatele străinilor (gândurile străine consolidate în conştiinţa ta de nenumăraţi ani). Aceste gânduri negative au năruit întotdeauna realizarea dorinţei inimii tale. Sunt forme-gând pe care tu le-ai construit în subconştientul tău gândind constant aceleaşi lucruri. "Viaţa este grea şi plină de dezamăgiri." Vei întâlni constant aceste gânduri ca experienţe concrete în viaţă, pentru că "Din imaginaţia inimii vin chestiunile vieţii."

"Drumurile mele sunt drumuri plăcute." Ar trebui să ne construim toţi în conştiinţă o imagine a păcii, armoniei şi frumuseţii şi într-o zi va ţâşni în vizibil. Ideea Divină a vieţii tale adesea străfulgeră prin conştiinţa ta, părând ceva ce e prea frumos ca să fie adevărat. Foarte puţini oameni îşi împlinesc destinele. Destinul înseamnă locul pe care tu eşti destinat să îl umpli. Suntem complet echipaţi pentru Planul Divin al vieţii noastre. Suntem mai mult decât egali cu fiecare situaţie. Dacă ai putea dobândi înţelegerea dincolo de aceste cuvinte, uşile ar fi larg deschise şi canalele ar fi limpezi. Am putea, de fapt, auzi murmurul activităţii divine, pentru că am fi legaţi de Inteligenţa Divină care nu cunoaşte înfrângere. Oportunităţile ar veni spre noi din direcţii neaşteptate.

Activitatea Divină ar opera în şi prin toate acţiunile noastre şi Ideea Divină s-ar petrece.

Dumnezeu este Iubire, dar Dumnezeu este Lege. "Dacă mă iubiţi, veţi păstra poruncile Mele" (sau legea). Dr. Ernest Wilson mi-a spus că prima sa înţelegere a Adevărului a venit citind "Concentraţia" de Emerson. Concentraţia înseamnă absorbţia prin iubire. Vedem copiii absorbiţi de iubire pentru jocul lor. Putem avea succes doar în direcţia în care interesul nostru este mare. Marii inventatori nu sunt niciodată plictisiţi de munca lor, sau nu şi-ar duce mai departe marile descoperiri. Nu încerca niciodată să forţezi un copil să fie ceva ce el nu doreşte să fie. Va dovedi doar un eşec. Primul pas spre succes este să fii mulţumit că eşti tu însuţi. Atât de mulţi oameni sunt plictisiţi de ei înşişi. Nu au încredere în ei înşişi şi îşi doresc întotdeauna să fie altcineva.

Când am fost la Londra, am văzut un om pe stradă vânzând un cântec nou: "Mă prăpădesc de râs că sunt eu." M-am gândit că este o idee minunată – începi prin a fi încântat că eşti tu însuţi. Atunci te poţi dezvolta rapid în planul Divin al vieţii tale unde îţi împlineşti destinul. Poţi fi sigur că planul divin al vieţii tale îţi va da satisfacţia perfectă. Nu vei mai invidia pe nimeni. Oamenii sunt adesea neliniştiţi şi descurajaţi. M-a inspirat un articol despre Omaha, faimosul cal de curse. Articolul spunea: "Omaha are de alergat o milă înainte să ajungă la pasul său rapid." Există, fără dubii, o mulţime de Omaha în lume, dar ei pot să ajungă la pasul lor Spiritual şi să câştige cursa, într-o clipă.

"Desfată-te în Domnul şi El îţi va da dorinţele inimii tale." Desfată-te în lege şi ţi se va da dorinţa inimii tale. "Desfată-te în lege" înseamnă să te bucuri făcând o demonstraţie. Să te bucuri de credinţa în Dumnezeu înseamnă să fii fericit să îţi urmezi îndrumările intuitive. Mulţi oameni spun: "am de realizat iarăşi bani" sau "O, dragă, flerul mă face să fiu atât de agitat, încât nu am nervi să-l urmez." Oamenilor le place să joace golf şi tenis, de ce nu le-ar plăcea să joace şi jocul vieţii? Pentru că îl jucăm cu forţe nevăzute. La golf sau tenis avem mingi şi ei pot vedea ţinta, care este vizibilă cu ochiul

liber, dar nu e oare mai important acest joc al vieții? Ținta este planul Divin al vieții tale, unde toate condițiile sunt întotdeauna perfecte.

"În toate drumurile tale recunoaşte-L pe El şi El va face lin drumul tău." În fiecare moment noi ne putem conecta la intuiție, care ne va da o îndrumare intuitivă, ca un semn. Atât de mulți oameni trăiesc vieți atât de complicate pentru că ei încearcă să elaboreze în minte lucrurile, în loc să "intuiască" drumul de ieşire.

Ştiu o femeie care spune că deține o cunoaştere aprofundată a Adevărului şi a aplicațiilor sale, dar în minutul în care are o problemă, raționează, cântăreşte şi măsoară situația. Care nu e niciodată rezolvată. Intuiția zboară pe fereastră când rațiunea intră pe uşă. Intuiția este o facultate Spirituală, supraconştientul şi nu se explică niciodată pe sine. Un glas a mers în urma mea zicând: "Iată drumul, mergeți pe el." Cineva m-a întrebat dacă mintea rațională ar fi bună la ceva. Mintea rațională trebuie redimensionată. Să crezi în legea spirituală şi "ți se va da ție".

Partea care îți revine este să fii un bun primitor, să te bucuri şi să aduci mulțumiri şi se va întâmpla.

Am arme de care tu nu ştii, am căi care te vor uimi.

"V-AM DAT PUTERE"

Luca, 10:19

Darul lui Dumnezeu pentru om este puterea; putere şi stăpânire peste toate lucrurile create; corpul, mintea şi acţiunile sale. Întreaga nefericire vine din lipsă de putere. Omul se imaginează pe sine slab şi victimă a circumstanţelor, acuzând "condiţiile pe care nu le poate controla", ca fiind cauza eşecului său. Omul, prin el însuşi, e, într-adevăr, o victimă a circumstanţelor; dar conectat la puterea lui Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

Prin cunoaştere metafizică descoperim cum este posibil acest lucru. Contactezi această putere prin cuvântul tău. Atunci, miraculos, fiecare povară este ridicată şi fiecare luptă este câştigată. Viaţa şi moartea sunt în puterea limbii. Observă-ţi cuvintele cu toată sârguinţa. Culegi continuu fructele cuvintelor tale. "Şi celui ce a învins şi a păstrat cuvintele mele la sfârşit, îi voi da puterea şi stăpânirea peste naţii." Să învingi înseamnă să cucereşti toate dubiile, temerile şi gândurile negative. Un om cu echilibru şi pace perfectă, plin de iubire şi bunăvoinţă, ar putea să dizolve toate vibraţiile negative. Acestea s-ar topi ca zăpada sub soare. Iisus Hristos a spus: "Toată puterea îmi este dată Mie ca să aduc raiul pe pământ." Să mulţumim că are loc acum – pentru că răul nu este real şi nu lasă urme. Această putere a lui Dumnezeu este înăuntrul tău, în mintea ta supraconştientă. Este regatul inspiraţiei, revelaţiei şi iluminării. E regatul miracolelor şi minunilor. Pentru binele tău au loc schimbări rapide şi aparent imposibile. O uşă se deschide acolo unde nu erau uşi. Apar surse prin canale ascunse şi neaşteptate, pentru că "Dumnezeu are arme de care tu nu ştii."

Să lucrezi cu puterea lui Dumnezeu trebuie să îi laşi drum liber şi să domoleşti mintea raţională. Îndată ce ceri, Inteligenţa Infinită cunoaşte drumul împlinirii. Partea omului este să se bucure şi să aducă mulţumiri şi să-şi arate Credinţa activ. O femeie binecunoscută din

Anglia a povestit această experienţă: Ea cerea, cu adânci sentimente, înţelegerea lui Dumnezeu. Aceste cuvinte i-au venit: "Acţionează ca şi când aş fi aici şi sunt." Este exact ceea ce am spus, iar şi iar – numai credinţa activă impregnează subconştientul şi până nu impregnezi subconştientul nu e nici un rezultat.

Vă voi da un exemplu care vă va arăta exact cum funcţionează legea: O femeie a venit la mine şi îşi dorea din inimă căsătoria dreaptă şi casa fericită. Era îndrăgostită nebuneşte de un anumit bărbat, dar el era cel mai dificil om. După ce i-a arătat toată atenţia şi devotamentul ei, el s-a schimbat brusc şi a dispărut din viaţa ei. Era nefericită, plină de indignare şi descurajată. Am spus, "Acum este momentul să te pregăteşti pentru casa ta fericită! Cumpără nişte lucruri pentru ea, ca şi când nu ai avea nici un moment de pierdut." A devenit foarte interesată să meargă la cumpărături pentru casa ei fericită, când toate aparenţele erau adverse. "Acum" am spus "trebuie să te perfecţionezi pe tine în această situaţie şi să devii imună la toată indignarea şi nefericirea." I-am spus să afirme: "Sunt acum imună la toate rănile şi resentimentele: echilibrul meu este bazat pe o stâncă, Hristosul interior." Am spus: "Când tu vei fi imună la toate rănile şi resentimentele, acest om îţi va fi dat, sau echivalentul său." Au trecut multe luni, când într-o seară a venit la mine şi mi-a spus: "Am doar cele mai bune şi mai prietenoase sentimente faţă de acest om. Dacă el nu e alegerea Divină, aş putea fi fericită şi fără el." Nu la multă vreme, s-a întâmplat să îl întâlnească. Lui i-a părut foarte rău pentru felul în care se comportase. A implorat-o să îl ierte. Asta se construise în jurul credinţei ei active.

Singurii tăi duşmani sunt cei din interiorul tău. Duşmanii femeii erau "rănile" şi "resentimentele". Ele sunt, într-adevăr, "şerpi şi scorpioni". Multe vieţi au fost năruite de aceşti doi duşmani. Conectată la puterea lui Dumnezeu, din viaţa femeii au dispărut toate opoziţiile. Nimic nu o mai putea răni în vreun fel.

Gândeşte-te ce înseamnă să ai o viaţă lipsită de experienţe nefericite. Se realizează printr-un contact conştient cu puterea lui Dumnezeu în fiecare clipă.

De multe ori în Biblie este menţionat cuvântul "putere". "Să îţi aminteşti că Domnul Dumnezeul tău, pentru că el ţi-a dat puterea să devii prosper."

O persoană cu o conştiinţă a bogăţiei atrage bogăţii. Persoana cu conştiinţa sărăciei atrage sărăcie. Am văzut oameni în acest Adevăr, care au depăşit lipsa şi limitarea conectându-se la puterea divină interioară, nedepinzând de exterior. Credinţa în Dumnezeu îţi dă o putere irezistibilă, pentru că numai această Inteligenţă Supremă ştie Calea împlinirii. "Crede în mine şi voi face să se întâmple."

Toată cunoaşterea noastră a Adevărului ne poate face să înţelegem că Dumnezeu este singura Putere. O Putere, o Prezenţă, un Plan.

Când ai fixat ideea că există doar o putere în Univers, puterea lui Dumnezeu, orice aparenţă a răului dispare din lumea ta. În obţinerea unei realizări, trebuie să recunoaştem numai o Putere. Răul vine din propria imaginaţie "vană" a omului. Retrage-i răului toată puterea şi este lipsit de puterea de a răni.

Voi da un exemplu care arată cum funcţionează legea. Am fost la un restaurant cu o prietenă care şi-a vărsat ceva pe rochie. Era sigură ca va rămâne o pată. Am spus: "Îi vom da un tratament." Am afirmat: "Răul este ireal şi nu lasă pete." Am spus: "Acum nu privi, las-o Inteligenţei Infinite." După vreo oră am aruncat o privire şi pata unsă nu mai era.

Ceea ce e adevărat pentru un lucru mic, e adevărat şi pentru un lucru mare. Poţi folosi această afirmaţie pentru neşanse sau greşeli trecute şi într-un fel sau altul, sub Graţie, efectele vor dispărea, nu vor lăsa pete.

Mulţi oameni, în loc de puterea lui Dumnezeu, îşi folosesc puterea personală, care aduce întotdeauna reacţii nefericite. Puterea personală înseamnă forţarea voinţei personale. Voi da exemplul unei femei pe care o ştiu de multă vreme. S-a căsătorit cu un bărbat care desena benzi comice pentru un ziar. Desenele sale cereau o cu-

noaştere a argoului, pe care îl folosea de fiecare dată. Ea a hotărât că el trebuia să-şi cultive mintea şi să îi citească pe clasici. S-au mutat într-un oraş universitar, aşa că el putea merge la colegiu. Ea a insistat ca el să urmeze colegiul. El s-a opus puţin la început, apoi a început să îi placă! Curând, a avansat în studiul clasicilor. N-ar mai fi vorbit de nimic altceva decât despre Platon şi Aristotel. Voia ca mâncarea să fie gătită în felul în care ei o pregăteau şi mânca în felul simplu în care ei mâncau. Viaţa soţiei lui devenise un coşmar. Apoi, ea n-a mai încercat vreodată să-i schimbe pe ceilalţi oameni. Singura persoană pe care poţi s-o schimbi eşti tu însuţi. Cum te transformi tu, toate situaţiile din jurul tău se schimbă! Oamenii se vor schimba!

Când nu eşti tulburat de o situaţie, aceasta cade sub propria ei greutate. Viaţa ta este exteriorizarea sumei totale a credinţelor tale subconştiente. Oriunde te-ai duce, iei aceste situaţii cu tine.

"Sunt puternic întru Domnul şi puterea curajului său."

"Sunt sprijinit de nenumărate oştiri ale puterii."

Puterea înseamnă stăpânire şi stăpânirea înseamnă control. Omul controlează condiţiile prin cunoaşterea legii spirituale. Să presupunem că problema ta este lipsa sau limitarea. Nevoia ta urgentă este sursa imediată. Dacă eşti prea implicat în situaţie, dacă eşti plin de teamă şi îndoieli, du-te la un practician care să te ajute, apelează la cineva care poate să vadă clar pentru tine.

Un om mi-a spus odată la un Centru al Adevărului din Pittsburgh că a auzit oamenii vorbind despre mine şi el a spus: "Cine dracu' e Florence Scovel Shinn?" Cineva a răspuns: "O, ea a scris *Jocul vieţii*, dacă îi scrii, ea îţi va aduce un miracol." El a spus că mi-a scris imediat şi a obţinut o realizare. Iisus Hristos a spus că "dacă doi dintre voi se învoiesc, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri." Nu ezita să ceri ajutor, dacă nu poţi vedea clar binele tău. Iisus Hristos a văzut clar pentru oamenii pe care i-a vindecat. El nu le-a spus să se vindece ei. Desigur, poţi atinge un stadiu în care nu mai ai nevoie de vreun ajutor, când ai fixat ideea că Puterea lui Dum-

nezeu este singura Putere şi Planul lui Dumnezeu este singurul Plan.

Noi nu putem lua binecuvântări de la Inteligenţa Infinită, ele trebuie să ne fie date. Partea omului este să fie un primitor recunoscător. "Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpioni, şi peste toată puterea vrăjmaşului: şi nimic nu vă va vătăma." "I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor tale, toate le-ai pus la picioarele lui: oile şi boii, şi toate fiarele câmpului." Aceasta este ideea lui Dumnezeu pentru om, dar ideea omului despre el însuşi este una de limitare şi cădere. Doar într-un moment mare, omul pare să se înalţe la puterea şi stăpânirea sa.

Deşi înainte nu părea posibil, înfruntăm o situaţie de lipsă şi deodată exprimăm puterea care deja ne era dată. Ştiu oameni care sunt de obicei agitaţi şi anxioşi şi devin brusc echilibraţi şi puternici când se confruntă cu o situaţie serioasă.

"O, iudeilor! Nu veţi avea de luptat, dar voi staţi liniştiţi şi veţi vedea salvarea Domnului." Oamenii întreabă adesea: "Ce înseamnă să stai liniştit şi să aştepţi salvarea Domnului?" "Să stai liniştit" înseamnă să îţi menţii echilibrul. I-am spus unui om care era tensionat şi anxios: "Ia-o uşor şi vezi salvarea Domnului." El a răspuns: "A mea; aceasta m-a ajutat foarte mult." Noi am putea parafraza Scriptura şi spune: "Nu vei câştiga niciodată această bătălie luptând – lasă-mi-o în întregime mie şi îţi va fi dată ţie."

Urmând calea magică a intuiţiei scapi de toate complicaţiile şi fricţiunile şi găseşti linia dreaptă a realizării tale. Aminteşte-ţi că ni se spune să nu dispreţuim ziua lucrurilor mărunte. M-am dus la un magazin după două lucruri. În vecinătatea mea sunt două magazine, unul scump şi unul în care toate lucrurile sunt puţin mai ieftine, dar sunt exact aceleaşi. Mintea raţională ar spune: "du-te la cel ieftin" – dar intuiţia spune: "du-te la cel scump." Desigur, am urmat intuiţia. I-am spus vânzătorului ce doream. El a spus: "cele două articole se vând astăzi la preţul unuia singur, pentru că se face promoţia produselor." Aşa că intuiţia m-a condus la locul şi preţul

drept. Diferență de preț era numai de vreo cinci cenți dar intuiția are întotdeauna grijă de interesele tale. Dacă aș fi încercat să găsesc ceva ieftin, m-aș fi dus la un alt magazin și aș fi plătit de două ori mai mult. Învață din lucrurile mărunte și vei fi în stare să gestionezi lucrurile mari.

Studiind în profunzime Scriptura, aflăm că darul lui Dumnezeu pentru om este puterea. Lucrurile și situațiile urmează automat. Dumnezeu îi dă omului puterea să atingă binele. Îi dă omului puterea peste elemente. Îi dă omului puterea să vindece bolile și să alunge răul.

"Cei ce cred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii, aleargă și nu obosesc, umblă și nu ostenesc."

Să înțelegem că puterea interioară este la îndemâna tuturor. "Orice vei cere în numele Domnului, ți se va da!" Astfel, aflăm că Dumnezeu îl leagă pe om de omnipotență. Această Inteligență Supremă este mai mult decât egală cu ridicarea oricărei poveri și lupta din orice bătălie.

Toată puterea îmi este dată ca să aduc raiul pe pământ.

FII PUTERNIC, NU TE TEME

Fii puternic! Nu te teme; teama este singurul adversar al omului. Tu întâlneşti înfrângerea numai când eşti temător. Teama de lipsă! Teama de cădere! Teama de pierdere! Teama de o personalitate! Teama de critică! Teama îţi înrobeşte toată puterea, pentru că pierzi contactul cu Casa Puterii Universale. "De ce sunteţi temători, o, voi puţin credincioşilor?" Teama este o credinţă inversă. Este credinţa întoarsă pe dos. Când îţi este teamă începi să atragi ceea ce te sperie: magnetizezi acel lucru. Când te temi, eşti hipnotizat de cursa gândirii.

Daniel nu a fost tulburat pentru că ştia că Dumnezeu este mai puternic decât leii, Dumnezeul lui a făcut leii la fel de inofensivi precum pisicile, aşa că înfruntă leii cât de repede poţi şi vei vedea asta şi tu. Poate că ai fugit toată viaţa de un anumit leu. Ceea ce ţi-a făcut viaţa mizerabilă şi ţi-a albit părul. O coafeză mi-a spus odată că ştia o femeie al cărui păr şi-a revenit la culoarea naturală după ce ea a încetat să îşi mai facă griji. O femeie mi-a spus în timpul unei discuţii: "Nu sunt un pic temătoare, sunt îngrijorată de tot." Teama şi îngrijorarea sunt gemene şi sunt acelaşi lucru. Dacă eşti fără teamă celulele tale îngrijorate se vor usca. De ce vă temeţi, o, voi puţin credincioşilor? Cred că tipul cel mai semnificativ de teamă este teama de pierdere. Poate că ai tot ceea ce viaţa îţi poate oferi, dar atunci se strecoară bătrânul leu al anxietăţii. Îl auzi mârâind, "Este prea bun ca să fie adevărat! Nu poate dura." Dacă îţi atrage atenţia eşti foarte îngrijorat.

Mulţi oameni au pierdut ceea ce câştigaseră mai drag în viaţă. Pentru că invariabil se temeau de pierdere. Singura armă pe care o poţi folosi împotriva leului tău este cuvântul tău. Cuvântul tău este bagheta ta magică, plină de vrajă şi putere. Faci ca prin minune ca leul să se transforme în pisoiaş. DAR leul va rămâne leu, până când îl înfrunţi. Ai putea întreba: "CUM să înfruntăm leul?" Moise a spus poporului său: "Nu vă temeţi de nimic, staţi pe loc, şi veţi vedea izbăvirea, pe care v-o va

da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceştia, pe care-i vedeţi azi nu-i veţi mai vedea niciodată. Domnul se va lupta pentru voi, staţi liniştiţi." Ce înţelegere minunată!

Inteligenţa Infinită cunoaşte drumul de ieşire. Inteligenţa Infinită ştie unde este răspunsul pentru fiecare cerere. Dar noi trebuie să credem, să ne menţinem echilibrul şi să îi lăsăm drum liber. Atât de mulţi oameni se tem de ceilalţi oameni. Ei fug de situaţii dezagreabile, şi, desigur, situaţiile îi urmează.

"Domnul este lumina şi mântuirea mea, de cine să mă tem? Domnul este sprijinul vieţii mele: de cine să mă tem?" Psalmul 27 este unul dintre cei mai triumfători psalmi! Este şi ritmic şi muzical. Scriitorul înţelege că nici un duşman nu îl poate vătăma, pentru că Domnul este lumina şi mântuirea sa. Acum, aminteşte-ţi, singurii tăi duşmani sunt cei din interiorul tău. Biblia vorbeşte despre gândurile duşmănoase, îndoielile tale, temerile, ura, iritarea şi presimţirile tale. Fiecare situaţie negativă din viaţa ta este un gând cristalizat, s-a construit din imaginaţia ta vană! Dar aceste situaţii nu pot rezista în lumina adevărului. Aşa că înfruntă situaţia fără teamă, spunând: "Domnul este lumina şi salvarea mea: de cine să mă tem?"

Iisus Hristos a fost cel mai mare metafizician şi ne-a dat reguli clare pentru a controla condiţiile prin gând şi cuvânt. "M-ai făcut mai înţelept decât vrăjmaşii mei." Înainte de toate, trebuie să fii mai înţelept decât gândurile tale inamice, armata străinilor. Trebuie să răspunzi fiecărui gând negativ cu un cuvânt autoritar. Armata străinilor va scanda: "Afacerea e în scădere şi banii sunt puţini." Imediat vei răspunde: "Sursa mea vine de la Dumnezeu şi acum apare precum ciupercile peste noapte." Nu sunt timpuri grele în împărăţie. Poţi continua astfel pentru o vreme, ca un cântec despre Katy: "Katy a făcut, Katy n-a făcut" şi tot aşa. În final trebuie să câştigi, deoarece credinţa trebuie să aibă întâietate şi trebuie să pui pe fugă armatele străinilor. Apoi, când laşi garda jos, armatele străinilor încep iar: "Nu eşti apreciat, nu vei avea niciodată succes." Tu răspunzi imediat:

"Dumnezeu mă apreciază, astfel omul mă apreciază. Nimic nu poate interfera cu succesul meu modelat divin." În final armatele străinilor sunt dizolvate şi risipite, pentru că nu le dai atenţie. Ai omorât prin înfometare armatele străinilor. Ai înfometat gândurile de teamă nedându-le atenţie şi acţionând cu credinţă. Leul îşi ia puterea din teama ta, iar răgetul lui este în tremurul inimii tale. Stai liniştit ca Daniel şi vei auzi şi tu goana îngerilor trimişi să te apere.

Misiunea lui Iisus Hristos a fost să trezească oamenii. "Trezeşte-te tu care dormi." Oamenii au fost adormiţi în visul adamic al contrariilor. Lipsa, pierderea, căderea, păcatul, boala şi moartea par reale pentru ei. Povestea lui Adam este că a mâncat din pomul iluziilor şi a căzut într-un somn adânc. În acest somn adânc a imaginat van binele şi răul.

Bernard Shaw, în cartea sa *Întoarcerea la Matusalem*, spune: "Adam a inventat crima, naşterea şi moartea şi toate situaţiile negative." A fost dezvoltarea minţii raţionale. Desigur, Adam reprezintă Mintea Generică. În stadiul grădinii Edenului, omul funcţiona doar în supraconştient. Orice dorea sau cerea îi era întotdeauna la îndemână. Cu dezvoltarea minţii raţionale, a venit căderea omului. El s-a văzut, în gândurile sale, în lipsă, limitare şi cădere. El şi-a câştigat pâinea prin sudoarea frunţii, în loc să fie aprovizionat Divin.

Mesajul lui Iisus Hristos a fost aducerea oamenilor înapoi la "a patra dimensiune", conştiinţa Grădinii Edenului. În Capitolul XIV din Ioan găsim suma învăţăturilor Lui. Ceea ce El numeşte "Evanghelia" sau vestea bună. Uimitor de direct şi de simplu, El le spune oamenilor că, dacă îi cer, crezând, vor primi: atribuie puterea întotdeauna Tatălui interior. Dumnezeu este cel ce dăruieşte, omul cel care primeşte! Această Inteligenţă Supremă îi furnizează omului tot ce acesta cere sau îi este necesar. Aceasta este, într-adevăr, o doctrină pentru a trezi oamenii! El şi-a dovedit afirmaţiile prin miracole şi minuni.

Unul din cele mai dramatice miracole a fost vindecarea unui orb din naştere. Adversarii lui Iisus au chestio-

nat omul, sperând că vor găsi ceva împotriva Lui. Dar omul a spus doar: "Atâta ştiu: că eram orb şi acum văd." E extraordinar să faci această afirmaţie: "Am fost orb, iar acum văd." Poate că ai fost orb la binele tău, orb la oportunităţile tale, orb la îndrumările tale intuitive, orb la aparenţe, luând prietenii drept duşmani. Când te trezeşti spre binele tău, ştii că nu există duşmani, pentru că Dumnezeu foloseşte fiecare persoană şi situaţie pentru binele tău. Piedicile sunt prietenoase şi obstacolele trepte. Una cu Dumnezeu, devii invincibil.

Aceasta este o afirmaţie puternică: "Puterea invincibilă a lui Dumnezeu mătură totul din calea sa. Acum sunt pe culmea valului spre Ţara mea a Făgăduinţei." Fiind pe creasta valului, acesta te va duce la destinaţie, liber de resacul gândirii negative, care te-ar putea trage la fund. Gândurile şi dorinţele tale te duc întotdeauna undeva. Prentiss Mulford spune: "Scopul persistent, dorinţa puternică, năzuinţa, care niciodată nu încetează, este ca o sămânţă în minte. E înrădăcinată acolo, e vie! Nu încetează niciodată să crească! Aici e implicată o lege minunată. Această lege, când este cunoscută, urmată şi crezută, îndrumă fiecare individ spre rezultate puternice şi formidabile. Legea urmată cu ochii deschişi, conduce spre mai multă şi mai multă fericire în viaţă; dar urmată orbeşte, cu ochii închişi, duce spre mizerie!"

Înseamnă că dorinţa este o extraordinară forţă de vibraţie şi trebuie să fie corect direcţionată. Fă această afirmaţie: "Doresc numai ce Spiritul Infinit doreşte prin mine. Cer ceea ce îmi aparţine de drept divin şi sub Graţie în Mod Perfect!" Atunci vei înceta să doreşti lucruri greşite şi dorinţe drepte le vor lua locul. Dorinţele tale de coşmar primesc un răspuns de coşmar, dorinţele pripite sunt îndelung întârziate sau violent împlinite. Multe situaţii nefericite au fost create prin dorinţe neliniştite sau de coşmar.

Voi da exemplul unei femei care s-a căsătorit cu un bărbat care dorea ca ea să iasă undeva în fiecare seară cu el. Se plictisise şi seară de seară dorea cu nerăbdare să poată sta acasă şi citi o carte. Dorinţa ei devenise aşa de puternică, încât începuse să îmbobocească. Soţul ei

ieşea cu o altă femeie. Ea l-a pierdut, pe el şi susţinerea lui – dar avea timp să stea acasă să citească o carte. Nimic nu vine neinvitat în viaţa ta.

Prentiss Mulford are alte idei interesante de folosit: "Dacă vrei să reuşeşti într-un domeniu, artă, comerţ sau orice profesie, pur şi simplu menţine-ţi în minte acel scop, apoi studiază încât toate încercările să fie joc sau recreaţie. În momentul în care devine muncă grea, nu avansăm."

Dacă privesc în urmă, la experienţa mea din lumea artistică, văd cât de adevărat este. De la Academia de Arte Frumoase din Philadelphia au venit opt bărbaţi, toţi cam de aceeaşi vârstă, care au devenit artişti de succes şi remarcabili. Au fost numiţi în arta contemporană "Cei opt". Nici unul dintre ei nu a muncit vreodată din greu. Nu desenau niciodată pornind de la antici; nu făceau niciodată nimic pornind de la modelul academic. Se exprimau, pur şi simplu, pe ei înşişi. Pictau şi desenau pentru că iubeau asta – pentru amuzament. Au povestit ceva nostim despre unul dintre ei, care devenise un binecunoscut artist peisagist, primind multe medalii şi menţiuni de onoare de la expoziţii. Avea o expoziţie personală la New York, într-una din marile galerii şi luase loc citind un ziar. O femeie entuziasmată s-a dus la el şi i-a spus: "Mi-ai putea spune mai multe despre omul minunat care a pictat aceste tablouri adorabile?" El a răspuns: "Sigur, sunt tipul care a pictat lucrurile alea blestemate." El pictase pentru amuzament, nu-i păsa dacă oamenilor le plac sau nu tablourile lui .

Deşi am fost orb, acum văd, munca mea dreaptă, perfecta mea expresie de sine. Deşi am fost orb, acum văd clar şi distinct planul divin al vieţii mele. Deşi am fost orb, acum văd, puterea lui Dumnezeu, care este una singură şi planul lui Dumnezeu, care este unul singur. Cursa gândirii este însoţită de o credinţă în insecuritate. "Trezeşte-te, tu ce dormi." Dumnezeu este siguranţa eternă a minţii, corpului şi acţiunilor tale. "Să nu lăsăm inima să ne fie împovărată, nici să nu ne fie teamă." Dacă eşti cu ochii în patru la binele tău, nu poţi fi împovărat şi temător! Când te îndrepţi spre adevăr, nu

există pierdere, lipsă sau cădere în împărăția realității – pierderea, lipsa sau căderea vor dispărea din viața ta.

Următorul exemplu ilustrează funcționarea legii. Cu câțiva ani în urmă, când eram la Londra am cumpărat un minunat stilou rezervor de la Asprey's. Era japonez și se numea Namike Pen. Era destul de scump și mi-au dat pentru el un certificat ce garanta că va funcționa cincizeci de ani. Am fost foarte impresionată, pentru că în fiecare vară, în 5 august, îmi scriau, întrebând cum o mai duce stiloul; unii ar spune că îmi cumpărasem un cal. Nu era un stilou obișnuit și scria foarte bine. Îl duceam întotdeauna cu mine și într-o zi l-am pierdut. Imediat am început să neg pierderea. Am spus: "Nu există pierdere în mintea divină și astfel, nu îl pot pierde pe Namike Pen. Îmi va fi redat, sau voi primi echivalentul." Nici unul din magazinele pe care le cunoșteam în New York nu vindea astfel de stilouri și Londra era departe, dar am fost încărcată cu încrederea divină că nu-l puteam pierde pe Namike Pen. Într-o zi, mergând cu autobuzul pe Fifth Avenue am văzut o inscripție care se reliefa în lumină. Am citit: "Magazin de suveniruri orientale." Nu mai auzisem niciodată de el, dar flerul mi-a spus să mă duc și să întreb de Namike Pen. Am coborât din autobuz și am intrat în magazin să întreb. Vânzătorul mi-a răspuns: "Desigur, avem un sortiment, chiar are o reducere la 2.50 dolari." L-am mărit pe Domnul și am adus mulțumiri. Am cumpărat trei și am spus povestea de mai sus la una din conferințele mele. Curând s-au vândut toate, pentru că oamenii au dat buzna să le cumpere. A fost cu siguranță o remarcabilă funcționare a legii – dar, am fost cu ochii în patru la binele meu. Nu am stat cu mâinile încrucișate în fața îndrumărilor mele intuitive.

Studentul în Adevăr știe că trebuie să dovedească Principiul în acțiunile sale zilnice. "Recunoaște-Mă în toate drumurile tale și îți voi călăuzii pașii." "Adevărat vă spun vouă, cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl." Ce Credință minunată a avut Iisus Hristos în Om! El a menținut viziu-

nea omenirii care va veni. Omul făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu (imaginaţie). "Şi orice veţi cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă cereţi ceva în Numele Meu, voi face." Le-a spus oamenilor că ei se află într-un sistem al darurilor. Dumnezeu este Cel Care Dăruieşte şi omul este primitorul. "Nu credeţi că Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu nu le spun de la Mine, ci de la Tatăl, care locuieşte în Mine. El face aceste lucrări ale Lui." Le-a spus oamenilor să "caute împărăţia", regatul ideilor perfecte, unde toate lucrurile le sunt adăugate. El i-a trezit!

"Dacă am fost orb, acum pot să văd, nu există nimic de care să mă tem pentru că nu există o putere care să rănească. Văd clar înaintea mea deschis drumul împlinirii. Nu sunt obstacole în calea mea."

"I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor tale, toate le-ai pus sub picioarele lui" (Psalmul 8:6)

SLAVA DOMNULUI

Psalmul 24

În dicționar, am găsit cuvântul slavă definit ca strălucire, splendoare. "Ochii mei au văzut splendoarea Domnului" ceea ce înseamnă legea funcționând. Nu îl putem vedea pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Principiul, Puterea, Inteligența Supremă din noi, dar ceea ce vedem sunt mărturiile lui Dumnezeu. "Dovedește-mă, a spus Domnul oștilor, dacă nu voi deschide ferestrele auzului, și te voi copleși cu binecuvântări, că nu va mai fi loc să le primești." Noi îl dovedim pe Dumnezeu direcționând puterea lui Dumnezeu și crezând că Ea lucrează. De câte ori realizăm ceva, îl dovedim pe Dumnezeu. Dacă nu ți s-a îndeplinit dorința inimii, ai "cerut rău" asta este, nu te-ai "rugat drept". Primești răspuns în același fel în care îți trimiți cererea. Dorințelor tale groaznice li se răspunde groaznic, dorințele tale neliniștite sunt îndelung amânate sau violent împlinite.

Presupunând că îți displace lipsa și limitarea și traiul într-o vecinătate săracă. Spui cu un sentiment intens: "Vreau să trăiesc într-o vecinătate frumoasă!" Mai devreme sau mai târziu, te poți trezi ca îngrijitor într-o casă frumoasă și mare, dar fără a avea parte de această bogăție. Această idee mi-a venit când treceam pe lângă casa și terenurile lui Andrew Carnaggie, pe Fifth Avenue. Totul era închis și intrările și geamurile acoperite cu scânduri. Era doar o fereastră deschisă la subsol. Acolo locuia îngrijitorul. Este, cu siguranță, o imagine groaznică. Așadar, cere (sau dorește), cu laudă și mulțumiri și vei vedea gloria legii în acțiune.

Toată viața este vibrație. Interferezi cu ceea ce observi, or interferezi cu ceea ce vibrează în același ritm cu tine. Dacă vibrezi spre injustiție și ranchiună, le vei întâlni în calea ta, la fiecare pas. Cu siguranță că vei crede că lumea este rea și că toți sunt împotriva ta. Hermes Trismegistul a spus acum câteva mii de ani: "Pentru a-ți schimba starea sufletească, trebuie să îți schimbi vibrația." Și completez; spun, ca să îți schimbi lumea, trebuie

să îţi schimbi vibraţia. Schimbă curentul din bateria gândirii tale şi vei vedea diferenţa imediat. Presupunând că ai purtat oamenilor pică şi spui că nu eşti apreciat. Fă afirmaţia: "Dumnezeu mă apreciază, astfel omul mă apreciază, mă apreciez pe mine însumi." Imediat vei găsi recunoaştere în exterior.

Eşti acum meşterul muncitor şi uneltele tale sunt cuvintele tale. Fii sigur că lucrezi constructiv, conform Planului Divin. Judge Troward a spus: "Omul este distribuitorul Puterii lui Dumnezeu, el nu creează această forţă." Noi găsim în Epistola lui Pavel către Evrei: "Ce este omul, ca să îţi aduci aminte de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai aşezat puţin mai jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă şi cu cinste, l-ai pus stăpân peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai pus sub picioarele lui." Toate le-ai pus sub înţelegerea noastră.

Intrăm acum într-o eră a înţelegerii. Nu mai avem credinţa ţăranilor, ci o credinţă prin înţelegere. Solomon a spus: "Cu tot ce dobândiţi, dobândiţi înţelegere", înţelegerea funcţionării legii spirituale, aşa că ne distribuim această putere a noastră interioară în mod constructiv.

Legea legilor este "Ce voiţi să vă facă vouă oamenii faceţi şi voi la fel", pentru că, orice dai se întoarce şi ceea ce le faci altora ţi se va face ţie. Aşa că femeia care se abţine să critice se salvează pe sine de la a fi criticată. Oamenii care critică sunt întotdeauna criticaţi. Ei trăiesc în acea vibraţie. Ei au şi reumatism, întrucât acidul gândurilor produce acid în sânge, ceea ce cauzează dureri ale articulaţiilor. Am citit un articol într-un ziar. Spunea că un doctor a avut o experienţă foarte stranie cu una din pacientele sale. Femeia avea arsuri de câte ori o vizita soacra ei. Nu este nimic ciudat în acest lucru, fiindcă atâta vreme cât avea arsurile în interior (de câte ori nu auzim oamenii spunând că sunt arşi de furie) arsurile i-au apărut şi pe corp. Asta nu implică toate soacrele. Ştiu câteva minunate care au adus doar pace şi armonie cu ele. Problemele de piele arată că a intrat ceva sub pielea ta. Ai fost iritat sau furios. Aici vedem, din nou, că omul dă indicaţii acestei Puteri a lui Dumnezeu, prin el însuşi. Vibrează spre această putere şi

toate lucrurile sunt la picioarele lui "oile şi boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului şi peştii mării şi tot ce străbate cărările mărilor." Ce tablou al puterii şi stăpânirii omului!

Omul are puterea şi stăpânirea peste elementele naturii. Ar trebui să fim capabili "să ne asculte până şi marea şi vântul." Ar trebui să fim în stare să oprim furtuna. Am citit într-un ziar că oamenilor dintr-un ţinut bântuit de furtuni li s-a cerut să cânte "nu va mai ploua". Cunoscând puţin metafizica, ei au înţeles puterea cuvintelor negative. Au simţit că puteau face ceva în legătură cu furtuna. Ar trebui să fim capabili să oprim inundaţiile şi epidemiile, "pentru că omul are putere şi stăpânire peste toate lucrurile create." De câte ori obţinem o realizare ne dovedim puterea şi stăpânirea.

Trebuie să ne înălţăm conştiinţa, pentru ca Regele Slavei să vină!

Cum citim în afirmaţia: "Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău este plin de lumină" părem inundaţi de o strălucire interioară. Ochiul curat înseamnă să vezi doar binele, să fii netulburat de aparenţa răului. Cum Iisus Hristos a spus: "nu judecaţi după înfăţişare, ci judecaţi după dreptate."

Există o lege ocultă a indiferenţei şi Iisus Hristos cunoştea această lege. "Nici unul din aceste lucruri nu mă mişcă." Nici unul din aceste lucruri nu mă deranjează, am putea spune în limbaj modern. Egoismul şi voinţa personală aduc eşec şi cădere. "Dacă nu zideşte Domnul casa, degeaba lucrează cei ce o zidesc." Facultatea de a imagina este o facultate creativă şi imaginea fricii va apărea în exterior ca rezultat al propriei tale imaginaţii denaturate. Cu ochiul curat, omul vede doar Adevărul. Vede dincolo de rău, ştiind că din el va veni binele. El transmută injustiţia în justiţie şi îşi dezarmează aparenţii inamici îndreptând spre ei bunăvoinţă. Este acum însoţit de nenumărate armate ale Puterii, pentru că ochiul curat vede numai victoria.

Citim în mitologie despre Ciclopi, o specie de giganţi despre care se spune că ar fi trăit în Sicilia. Aceşti uriaşi aveau un singur ochi în mijlocul frunţii. Locul imagina-

ţiei este în mijlocul frunţii (între ochi), aşa că uriaşii aceştia fabuloşi vin din această idee. Eşti, într-adevăr un uriaş, când ai un "ochi curat".

Iisus Hristos, cel mai mare dintre toţi învăţătorii, reiterează: "ACUM este timpul hotărât, ASTĂZI este ziua mântuirii." Acum câteva zile am văzut un film care arăta frivolitatea încercării de a trăi în trecut, sau de a aduce trecutul înapoi. Este un film francez şi se numeşte "Viaţa dansează mai departe". E povestea unei femei care, când avea şaisprezece ani, a mers la primul ei bal. Acum ea este o văduvă de vreo 35 de ani. Fusese căsătorită pentru bani şi nu fusese niciodată fericită. Arzând nişte hârtii vechi, dă întâmplător peste un carnet de bal îngălbenit. În el erau numele a şase bărbaţi cu care dansase la bal. Fiecare îi jurase că o va iubi întreaga lui viaţă! În timp ce stătea cu carnetul în mână, amintirea balului se derulează pe ecran, o scenă de iubire, dansatorii aproape că pluteau pe muzica încântătorului vals. Viaţa ei e acum goală şi se decide să îşi recupereze tinereţea pierdută descoperind ce deveniseră bărbaţii ale căror nume erau în carnet. O prietenă îi spune: "Nu-ţi poţi recupera tinereţea pierdută, dacă mergi înapoi pierzi lucrurile de azi." Oricum, ea îi caută, dar, cu fiecare, urmează deziluzia. Unul nu şi-o amintea deloc. Când ea îi spune: "Nu îţi aminteşti de mine? Sunt Christine!", el răspunde: "Care Christine?" Unii dintre ei duceau vieţi sordide. În cele din urmă, se întoarce în oraşul copilăriei ei, unde trăia al cincilea bărbat. El devenise coafor. În timp ce i-a ondulat părul permanent, el a vorbit despre veselia ei de odinioară. El a spus: "Nu cred că îţi aminteşti primul tău bal, a fost chiar aici, în oraşul ăsta, iar deseară va fi un dans în acelaşi loc. Vino cu mine, îţi va aminti de timpurile de odinioară!" Ea merge la bal; dar totul pare ieftin şi vulgar. Oameni respingători, prost îmbrăcaţi sunt pe ringul de dans. Ea cere orchestrei să cânte vals, valsul tinereţii ei pierdute! Însoţitorul ei îi spune că ceilalţi nu vor dori un atât de demodat vals. Oricum, s-a cântat. Contrastul a fost prea mare; toate iluziile ei au dispărut. Fusese doar iluzia trecutului. Nu şi-a putut recupera trecutul.

Se spune că cei doi tâlhari de pe cruce simbolizează tâlharii timpului. Unul vorbeşte despre trecut, celălalt despre viitor şi Iisus Hristos răspunde: "Adevărat îţi zic eu ţie că ASTĂZI vei fi cu Mine în Rai." Într-un vechi poem sanscrit ni se spune: "Priveşte bine la această zi. Acesta este salutul zorilor."

Îngrijorarea şi teama sunt tâlharii timpului.

Legea ocultă subliniază că indiferenţa este starea cea mai profundă, fiindcă implică atingerea unei stări de conştiinţă în care senzaţiile din lumea exterioară nu influenţează activitatea minţii, care astfel poate fi în absolut consens cu Mintea Divină. Vieţile celor mai mulţi oameni sunt succesiuni de tulburări: lipsă, pierdere, limitare, soacre, proprietari, datorii sau injustiţie. Această lume este populară ca "vale a plângerii". Oamenii sunt toţi implicaţi în propriile lor afaceri, dându-şi bătăliile şi purtându-şi poverile. Dacă un om judecă după aparenţe, el se află în arenă în cea mai mare parte a timpului. Arena condiţiilor adverse şi întâlnirea cu leul lipsei şi limitării. "Dacă ochiul tău este rău (dacă imaginezi situaţii potrivnice), tot corpul tău este plin de întuneric. Ia seama, dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric." Lumina corpului este ochiul interior (sau facultatea de a imagina); astfel, dacă ochiul tău e curat, vezi o singură putere, iar corpul şi acţiunile tale vor fi pline de Lumină. Să te vezi pe tine, zilnic, scăldat în lumina christică. Această strălucire interioară este o putere invincibilă şi dizolvă tot ceea ce nu e divin plănuit. Risipeşte toată aparenţa de boală, lipsă, pierdere sau limitare. Dizolvă toate condiţiile adverse, sau "orice armă care este îndreptată împotriva ta".

Avem întotdeauna la dispoziţie această Lumină, când ochiul ne e curat. Trebuie să învăţăm să aprindem această lumină cu aceeaşi siguranţă cu care aprindem lumina electrică. "Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra." Un proverb chinezesc spune: "filosoful lasă în seama croitorului tăietura hainei sale." Aşa că lasă modelul vieţii tale Plănuitorului Divin, şi vei găsi toate condiţiile permanent perfecte.

PACE ŞI PROSPERITATE

"Pace să fie între zidurile tale şi prosperitate în palatele tale." Prin această afirmaţie din Psalmul 122 aflăm că pacea şi prosperitatea merg mână în mână. Oamenii care manifestă aparenţa lipsei sunt într-o stare de teamă şi de confuzie. Ei nu sunt cu ochii în patru la binele lor şi pierd îndrumări şi oportunităţi. O persoană plină de pace este una cu ochii în patru. Vede clar şi acţionează rapid. Nu pierde niciodată nici o soluţie.

Am văzut oameni plini de discordanţă şi nefericire care s-au schimbat complet. Voi da un exemplu care dovedeşte funcţionarea legii. O femeie a venit la mine într-o stare de extremă supărare. Arăta descompusă. Ochii ei erau înceţoşaţi din cauza plânsului continuu. Era trasă la faţă şi schimonosită. Omul pe care ea îl iubea o părăsise şi era cu siguranţă cea mai demagnetizată creatură pe care am văzut-o vreodată. M-am uitat la forma feţei ei – ochii mari, deosebiţi şi o bărbie ascuţită. Am fost artistă mulţi ani şi am deprins obiceiul de privi oamenii cu ochii unui artist. Privind astfel şi această fiinţă oropsită, m-am gândit că faţa ei era a unuia dintre modelele lui Botticelli. Adesea văd personaje din Rembrandt, Sir Joshua Reynold, în oamenii pe care îi întâlnesc. Am rostit Cuvântul pentru această femeie şi i-am dat cartea mea, *Jocul vieţii.* O săptămână sau două mai târziu, a intrat o persoană foarte elegantă. Ochii ei erau frumoşi şi era foarte drăguţă. M-am gândit că faţa ei era cea a unui model al lui Botticelli. Deodată, am înţeles că era aceeaşi femeie! Era fericită şi fără grijă! Ce se întâmplase? Discuţia noastră şi cartea i-au adus pacea.

"Pace să fie între zidurile tale." "Zidurile" tale sunt conştiinţa ta. Iisus Hristos a reliefat pacea şi liniştea. "Veniţi la mine toţi cei trudiţi şi împovăraţi şi Eu vă voi da odihnă." El vorbea de Hristosul interior, mintea ta supraconştientă, unde nu există poveri sau bătălii. Îndoielile şi temerile se află în subconştient. Când mă întorceam din California acum câţiva ani, am călătorit cu avionul. La mare înălţime am avut un straniu sentiment

de detaşare. La mare înălţime suntem în pace cu noi înşine şi cu întreaga lume. La mare altitudine câmpurile sunt totdeauna albe de recoltă. Doar emoţiile tale te opresc să îţi recoltezi succesul, fericirea şi abundenţa. Citim în Biblie: "Vă voi întoarce anii mâncaţi de lăcuste." Am putea parafraza şi spune: "Vă voi da înapoi anii ruinaţi de emoţii." Oamenii ezită din cauza dubiilor şi îndoielilor, aducând cădere, nefericire şi boală.

Am citit într-un ziar că legile minţii sunt în general recunoscute şi înţelese. S-a descoperit că dintre toate temerile, frica de cădere este cea mare şi cel puţin 75% din cei testaţi psihologic sufereau de acest tip de teamă. Desigur, ar putea fi inclusă spaima de cădere a sănătăţii, de cădere în afaceri, finanţe, dragoste, succes, etc. Alte fobii semnificative sunt teama de întuneric, teama de a fi singur, teama de animale. Unii oameni se tem că sunt neînţeleşi, în timp ce alţii sunt îngroziţi că şi-ar putea pierde controlul mental. Neliniştea continuă şi constantă afectează glandele – interferează cu digestia şi este asociată în general cu simptomele nervoase de epuizare. Privează corpul de sănătate şi distruge fericirea.

Teama este cel mai mare duşman al omului, pentru că atragi obiectul fricii tale. Este Credinţa întoarsă pe dos. Este o adevărată Credinţă în rău în locul binelui. "De ce sunteţi temători, o, voi puţin credincioşilor?" Mintea netemătoare, descătuşată îşi atrage binele. Orice ai dori, se află deja în calea ta. "Înainte să Mă cheme le voi răspunde."

Parafrazând Biblia am spune: "Orice doreşti sau ceri e deja plantat în calea ta." Adesea un nou cuvânt îţi va aduce realizarea imediată. Dacă ai nevoie de vreo informaţie, îţi va fi dată. O prietenă mi-a relatat această surprinzătoare funcţionare a legii. Traducea un manuscris italian vechi despre viaţa unui conducător persan timpuriu. Nici o carte nu fusese scrisă în engleză despre acest subiect. Ea se întreba de ce editorii ţin ascunsă publicarea sa. Într-o seară îşi lua cina la Automat. A intrat în discuţie cu un om care mânca la aceeaşi masă. Ea i-a povestit despre munca ei şi i-a spus că traducea un manuscris italian timpuriu. El, dintr-o dată, i-a oferit

voluntar o informaţie: "Vei avea dificultăţi publicându-l, pentru că ideile conducătorilor persani sunt în contradicţie cu ideile guvernului actual." Studiase şi ştia mai mult decât ea în legătură cu acest subiect. Întrebarea ei îşi găsise răspunsul la Automat. O astfel de informaţie ar putea fi, de obicei, culeasă doar din arhivele unor biblioteci publice. Dumnezeu lucrează în locuri neobişnuite pentru ca minunile Lui să se petreacă. Fusese îngrijorată, dar când a fost împăcată şi fericită, informaţia a apărut pe o mare liniştită.

"Picioarele noastre vor sta între porţile tale, o Ierusalime." Ierusalimul reprezintă pacea şi picioarele înţelegerea. Astfel înţelegerea ne duce întotdeauna între porţile păcii. Cum poate o persoană să atingă pacea, dacă toată viaţa i-a fost o harababură? Făcând o afirmaţie. Nu îţi poţi controla gândurile, dar îţi poţi controla cuvintele şi în cele din urmă cuvântul iese învingător. Cei mai mulţi oameni atrag situaţii lipsite de armonie pentru că îşi duc ei înşişi bătăliile şi îşi poartă poverile. Trebuie să învăţăm să ieşim pe drumul lui Dumnezeu şi astfel El poate armoniza sau ajusta situaţia. Cuvântul "armonie" este adecvat, pentru că am văzut locuri strâmbe îndreptate şi ajustările făcute, unde nici o minte umană n-ar fi gândit. Tot ceea ce Împărăţia îşi permite este al tău, dacă laşi cale liberă Inteligenţei Infinite, pentru că ea are deja un răspuns generos pentru fiecare cerere. Dar trebuie să îi acorzi totală încredere. Dacă te îndoieşti sau te temi, îţi pierzi contactul cu această Forţă Supremă. Dacă eşti plin de teamă sau îndoieli, este nevoie să faci ceva pentru a arăta credinţă activă. "Credinţa fără acţiune este moartă." Credinţa Activă impregnează subconştientul cu aşteptări şi îţi menţii legătura cu Inteligenţa Universală. Exact aşa cum Wall Street-ul monitorizează piaţa, trebuie să ne urmărim piaţa Credinţei noastre. Adesea, piaţa Credinţei este căzută. Uneori coboară şi coboară, până vine falimentul: o situaţie nefericită pe care o puteam preveni. Noi realizăm că urmăm raţiunea în locul intuiţiei.

O femeie mi-a spus cum a primit câteva îndrumări precise pentru a nu urma un anumit curs. Cu toate

acestea, ea a urmat mintea rațională și rezultatul a fost o mare nefericire. Intuiția este ghidul tău infailibil. Exersează urmându-l în lucruri mărunte, apoi vei avea încredere să îl urmezi și în lucruri mari. Am o prietenă care este foarte intuitivă. Ea mă sună uneori și îmi spune. "Tocmai am avut sentimentul să te sun, așa că m-am gândit că ar trebui să aflu despre ce e vorba." Invariabil, am câte o misiune pentru ea.

Trăim cu adevărat vieți magice – ghidați, protejați și aprovizionați. Toată teama ar trebui surghiunită pentru totdeauna cu înțelegerea acestui sistem pe care Universalul i l-a pus omului la dispoziție. El ar trebui să fie neclintit de aparențele adverse, știind ceea ce evrei timpurii spuneau: "Iehova merge înainte și fiecare bătălie e câștigată."

O prietenă mi-a spus o poveste interesantă. Un om implicat în afaceri cu hârtie în Kalamazoo, Michigan, a dăruit o mie din cărțile mele angajaților săi. El a intrat în afaceri cu un capital mic și a renunțat la judecata rece și rațională. El a construit o afacere de douăsprezece milioane de dolari urmându-și intuiția și flerul. Toți muncitorii săi cunoșteau legile metafizice.

Un alt om care și-a construit afacerile pe legea dăruirii și a primirii a întâlnit același uimitor succes. El a venit la Philadelphia cu puțini bani și a cumpărat o revistă, o publicație veche. Dorința lui era să ofere mult, la un preț foarte mic. A crezut în legea dăruirii. S-a dovedit a fi una din cele mai populare reviste. El a oferit publicului ceea ce era mai bun în materie de povestiri și ilustrații și a plătit foarte bine pentru ele. Cu cât a dat mai mult, cu atât a primit mai mult – milioanele s-au îngrămădit! "Pace fie între zidurile tale și pace în palatele tale!" Pacea și prosperitatea merg mână în mână. "Pace măreață au cei ce iubesc legea Ta și nimic nu-i poate răni." Aceasta e legea non-rezistenței. "Nu te opune răului. Biruiește răul prin bine!" Transmută toată căderea în succes, lipsa în bogăție și discordia în pace.

MAREA TA OPORTUNITATE

Tu ai un singur judecător – cuvântul tău. Iisus Hristos a spus: "Vă spun că la ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit, din cuvintele tale vei fi îndreptățit şi din cuvintele tale vei fi osândit."

Fiecare zi este o zi a Judecății. Obişnuim să predicăm că ar fi la sfârşitul lumii. Priveşte înapoi în viața ta şi vei vedea cum ai atras fie fericire, fie dezastre prin cuvintele tale. Subconştientul nu are simțul umorului. Oamenii glumesc distructiv despre ei înşişi şi subconştientul îi ia în serios. Asta pentru că imaginea mentală pe care o creezi în timp ce impregnezi subconştientul se obiectivează. O persoană care cunoaşte puterea cuvântului devine foarte atentă în timp ce conversează. Are doar de observat reacția cuvintelor sale şi ştie că nu se întorc fără rod. Oamenii fac cele mai mari greşeli ale lor vorbind în timp ce sunt furioşi sau indignați, pentru că sunt atâtea sentimente bolnave în spatele cuvintelor lor. Posedând puterea de vibrație a cuvintelor, pe care tu le rosteşti, începi să atragi. Oamenii vorbesc în continuu de boli, atrăgându-le invariabil.

Forțe invizibile lucrează mereu pentru om, care e întotdeauna cel care trage sforile, indiferent dacă ştie sau nu. În Biblie citim: "Viața şi moartea sunt în puterea limbii." Mulți oameni vorbesc distructiv de dimineață până în noapte. Pentru că ei sunt obişnuiți să critice, să condamne şi să se plângă şi sunt dornici să îți povestească despre necazurile lor sau despre cât de meschine sunt toate rudele lor. Ei îşi obosesc prietenii şi oamenii îi evită. Ei vorbesc despre ei înşişi ca fiind implicați într-o mulțime de probleme. Acum, ştiind care este puterea cuvântului, de ce să nu profităm de pe urma ei? Profităm de pe urma radioului, telefonului şi aeroplanului, dar în ceea ce priveşte modul de a conversa suntem precum cei ce trăiesc în colibe.

Ştiința şi religia se îmbină acum. Ştiința descoperă puterea inclusă în atom; metafizica ne învață despre pu-

terea inclusă în cuvânt şi gând. Avem de-a face cu dinamita când avem de-a face cu cuvântul. Gândeşte-te la puterea cuvântului în vindecare! Un cuvânt este rostit şi o schimbare chimică are loc în corp.

O prietenă de-a mea a fost grav bolnavă. Doctorul a spus că avea bronşită cronică şi un început de pneumonie. Fiica ei şi doctorul au trimis-o să stea în pat şi era vegheată de o soră medicală, dar săptămânile au trecut şi nu s-a văzut nici un progres. Ea era studentă în Adevăr, dar de mai bine de un an nu mai frecventa întâlnirile, nici nu mai continua să citească. Într-o dimineaţă ea a telefonat şi mi-a spus: "Te rog, rosteşte cuvântul şi scoate-mă din starea aceasta! Nu mai pot sta aşa; nu sunt bolnavă, sunt doar dezgustată. Atât de multe discuţii şi gânduri negative aproape că m-au doborât." Prin cuvântul rostit şi afirmaţia ei de Adevăr, a avut loc imediat o schimbare în bine. Flerul i-a spus să iasă afară şi deşi i s-a spus că ar fi periculos, de data aceasta ea a urmat îndrumarea divină. A ieşit şi m-a sunat să îmi spună că avea să fie prezentă la un prânz oficial. Ce se întâmplase? Cuvintele Adevărului au operat o schimbare în mintea ei şi o schimbare chimică a avut loc în corpul ei. Ni se apune că dacă credem, fără a avea vreodată îndoieli, putem spune muntelui "Ridică-te şi aruncă-te în mare" şi va dispărea în mare.

Prin bunăvoinţă este eliberată energia fără limite. Un om eliberat de frică, netulburat de aparenţe, ca îndreaptă bunăvoinţă spre oameni şi naţiuni, ar putea spune acestor munţi de ură şi război: "Mutaţi-vă" şi ei s-ar întoarce în nimicul din care au venit.

Ranchiuna şi intoleranţa înrobesc omul de puterea lui. Ar trebui să avem semne, în metrou sau în magazine: "Fii atent la gândurile tale!" "Fii atent la cuvintele tale!"

Să fim atenţi cum direcţionăm această forţă dinamică din noi. Să o direcţionăm spre vindecare, binecuvântare şi prosperitate şi să o direcţionăm în valurile binelui spre întreaga lume. Este o forţă uriaşă, dar fără zgomot! Gândirea, cea mai puternică forţă din univers este silen-

ţioasă. Bunăvoinţa ta mătură toate obstacolele din calea ta şi dorinţa inimii ţi se împlineşte.

Ce e cu adevărat al tău? Răspunsul este: "Tot ceea ce oferă Împărăţia este al tău." Fiecare dorinţă dreaptă a inimii tale îţi este promisă. Sunt trei mii de promisiuni în Biblie, dar aceste daruri vin la noi numai dacă putem crede că sunt posibile, pentru că totul vine prin tine, nu spre tine. Toată viaţa este vibraţie. Simte-te bogat şi vei atrage bogăţia. Simte-te de succes şi vei deveni de succes.

Ştiu un băieţel care s-a născut într-un mic oraş provincial dezavantajat, dar el s-a simţit întotdeauna plin de succes; a avut convingerea că atunci când va fi mare va fi un mare artist. Nu l-a putut descuraja nimeni, pentru că el era un succes; el a avut numai gânduri de succes, el radia succes. La o vârstă fragedă, a părăsit orăşelul şi s-a dus într-un oraş mare şi pentru a se întreţine a găsit un post de artist la un ziar, fără a avea pregătire. Nu i-a trecut niciodată prin minte că nu se poate. S-a dus la o şcoală de arte şi imediat a început să strălucească. Nu a studiat niciodată în mod academic. Îşi amintea tot ce văzuse vreodată. În câţiva ani, s-a mutat într-un oraş şi mai mare şi a devenit un artist binecunoscut. A dobândit acest succes pentru că el a văzut întotdeauna succesul. "Vă voi da pământul pe care îl vedeţi."

Copiilor lui Israel li s-a spus că ar putea avea pământul pe care îl pot vedea. Biblia este o carte metafizică şi se adresează individului. În acest minut, îi spune fiecăruia dintre noi "Vă voi da pământul pe care îl vedeţi." Aşadar, ce vezi cu ochiul tău interior? Ce imagini inviţi în viaţa ta? Facultatea de a imagina a fost numită foarfeca minţii. Dacă ai gânduri de cădere, schimbă-le total în gânduri de succes. Pare destul de simplu de făcut, dar când gândul eşecului a devenit un obicei, e nevoie de eternă vigilenţă pentru a-l mişca din loc. Nu îţi poţi controla întotdeauna gândul, dar îţi poţi controla cuvântul şi în cele din urmă cuvântul se întipăreşte în subconştient şi învinge.

Dacă eşti într-o stare de conştiinţă negativă, afirmă doar: "Privesc cu mirare la ceea ce este înaintea mea." Ceea ce creează speranţa unor lucruri minunate care se vor îndrepta către tine. Cultivă-ţi sentimentul că minunile şi miracolele se petrec. Cultivă aşteptarea succesului.

Foarte puţini oameni îşi aduc în viaţă ceea ce le aparţine de drept. Ei trăiesc la periferia dorinţei inimii lor. Care pare întotdeauna prea bună ca să fie adevărată. Persoanei trezite spiritual nu i se pare nimic prea bun pentru a fi adevărat.

Dacă vrei să auzi vorbind oamenii care sunt căzuţi în visul adamic, du-te la coafor. Visul adamic este iluzia opoziţiilor. Adam a căzut într-un somn adânc mâncând din pomul iluziei. Desigur, Adam simbolizează omul generic – specia umană. Specia umană şi-a imaginat prosteşte pierderea, lipsa, căderea, păcatul, boala şi moartea. Omul trezit cunoaşte doar o singură putere, Dumnezeu şi o singură situaţie, binele. Dar acum să ne întoarcem la salonul de frumuseţe. Ceea ce urmează este un citat exact şi un bun exemplu pentru ce se poate auzi: "În acest loc este prea cald! Închide ceva sau deschide ceva." Persoana prezentă i-a spus: "Cum vă simţiţi astăzi, Doamnă S?" Ea a răspuns cu un suspin greu: "Of, sunt binişor, dar îndur multe suferinţe ca să mă menţin în formă." I-a spus manichiuristei: "De ce nu porţi ochelari?" Fata i-a replicat: "Nu am nevoie de ochelari, de ce să port?" Femeia a răspuns: "Pentru că toată lumea poartă. Dacă îţi vei face un control, vei constata că e ceva în neregulă cu ochii tăi." În cele din urmă, când ea pleacă, toţi se simt fără vlagă şi se întreabă dacă chiar sunt bine sau doar li se pare. Ea lasă o dâră de întuneric şi anxietate. E un eşantion din ceea ce poate auzi cineva aproape la fiecare dugheană; felul în care vorbesc cei mai mulţi oameni. Cunoscând puterea cuvântului, este înfricoşător ce atrag ei, pentru că ei descriu aproape toţi boli şi operaţii.

Interferezi cu ceea ce consemnezi, aşa că nu descrie nimic distructiv, pentru că începi să integrezi acel lucru.

Ce este cu adevărat al tău? Binecuvântările pe care ți le aduci ție, prin cuvântul tău rostit sau tăcut, lucrurile pe care le vezi cu ochiul tău interior. Doar îndoielile, temerile și resentimentele tale te despart de binele tău. Dacă urăști sau te indignează o situație, ți-o atașezi. Exemplu: cineva a fost nedrept cu tine și ești plin de mânie și indignare. Nu poți ierta acea persoană. Timpul trece și o altă persoană face același lucru. Asta pentru că ai imaginea injustiției gravată în subconștient. Istoria se va repeta cât timp tu crezi că ești condamnat la nesănsă și injustiție. Există un singur mod de a o neutraliza. Fii absolut netulburat de injustiție și trimite bunăvoință tuturor celor implicați. "Bunăvoința mea este un turn în jurul meu. Transform acum toți dușmanii în prieteni, toată dizarmonia în armonie; toată injustiția în justiție." Vei fi uimit de funcționarea legii. O studentă a transformat în armonie haosul din afacerile ei prin această afirmație.

Nu privi în urmă să analizezi pe îndelete vremurile grele, sau vei fi târât înapoi în acele situații. Adu mulțumiri zorilor unei zile noi. Trebuie să fii imun la toate descurajările și aparențele adverse.

Tot ceea ce dorești sau ceri este deja în calea ta, dar trebuie să fii cu ochii în patru la binele tău să îl aduci în manifestare. După ce faci afirmații ale Adevărului, deodată ai o licărire a realizării. Te simți dintr-o dată într-o ambianță nouă. Simți cum situațiile vechi se prăbușesc. I-am spus odată unei femei "Zidurile lipsei și întârzierii acum se fac fărâme și tu intri în Țara Făgăduinței, sub grație." A spus că a avut dintr-o dată o imagine a zidului spulberându-se și că ea a pășit peste el. Curând după aceea, schimbarea a venit și a intrat cu adevărat într-a ei Țară a prosperității Promise.

Știu o femeie a cărei fiică își dorea din inimă o casă și un soț. Când era foarte tânără, rupsese o logodnă. De câte ori apărea la orizont o posibilă căsătorie, ea era înnebunită de teamă și neliniște, imaginându-și viu o altă dezamăgire și avea câteva. Mama ei m-a chemat să rostesc cuvântul pentru căsătoria ei dreaptă, proiectată divin, care nu putea fi perturbată. În timpul discuției,

mama ei spunea în continuu: "Sărmana Nellie! Sărmana Nellie!" I-am spus: "Nu o numi pe fiica ta "sărmana Nellie" iar. O ajuți să se demagnetizeze. Numește-o "norocoasa Nellie", "fericita Nellie", pentru că trebuie să ai credința că Dumnezeu îi îndeplinește dorința inimii ei." Mama și fiica au perseverat în a face afirmații. Ea și-a împlinit dorința inimii, fiind acum doamna Nellie, iar demonul fricii a fost dizolvat pentru totdeauna.

În Biblie sunt afirmații minunate cu privire la distrugerea formelor negative de gândire. "Puterea Spiritului este capabilă chiar să dărâme zidurile" Mintea umană este capabilă să distrugă aceste gânduri negative. Victoria este câștigată de Dumnezeu interior, mintea supraconștientă.

"Încolo, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt vrednice de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt vrednice de faimă, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, pe acestea să gândiți." Filipeni 4:8.

Dacă oamenii ascultă acestea, conversațiile uzuale vor fi liniștite pentru o vreme, până oamenii vor învăța să vorbească despre lucruri constructive.

DE NIMIC NU VĂ ÎNGRIJORAŢI

În tot cuprinsul Bibliei omului i se spune să nu fie neliniştit, să nu se teamă, să nu adune, să nu economisească, pentru că la dispoziţia lui se află o putere invincibilă, invizibilă, pentru a-i da tot ceea ce-i este necesar. Dar, ni se spune că nu va funcţiona până când nu credem în ea. "Dacă tu poţi crede în Puterea lui Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile." Omului îi este dificil să creadă în această putere, pentru că are un antrenament chiar în necredinţă. "Pot crede doar ceea ce văd" se presupune a fi o culme a înţelepciunii. Trăim într-o lume exterioară, unde credem că totul "e întâmplător". Nu ştim că în spatele fiecărei întâmplări se află o cauză şi că noi înşine am pus în mişcare maşinăria care produce binele sau răul în calea noastră.

Nu am ştiut că gândurile şi cuvintele sunt un fel de dinamită şi trebuie mânuite cu grijă, cu înţelepciune şi cu înţelegere. Aruncăm în eter cuvinte de mânie, resentimente sau autocompătimire, apoi ne întrebăm de ce e viaţa atât de grea.

De ce nu experimentezi credinţa; încrede-te în această invizibilă Putere a lui Dumnezeu şi "nu te îngrijora de nimic", dar "în orice lucruri, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri." Poate fi ceva mai simplu şi mai direct? Anxietatea şi rutina au devenit obiceiuri. Vechile forme de gândire pe care le-ai construit în subconştientul tău sunt agăţate ca scoicile de un transatlantic. Dar transatlanticul este andocat uneori pentru ca scoicile să fie răzuite, aşa că, scoicile tale mentale trebuie să treacă prin acelaşi proces. Andocarea este o chestiune serioasă.

Ştiu o femeie care a fost lăsă toată viaţa ei, în special în problemele financiare. Era tot timpul îngrijorată în privinţa banilor. Ea a ajuns la acest Adevăr, înţelegând cum se autolimita şi dintr-o dată a făcut saltul uriaş spre credinţă. A început să creadă că primeşte de la Dumnezeu şi nu din exterior. A urmat îndrumările intuitive de a cheltui. Dacă una din hainele ei o făcea să se

simtă săracă, renunța la ea imediat, cumpărând ceva nou, ceva ce să o facă să se simtă bogată. Avea bani foarte puțini, dar a dat a zecea parte (zeciuiala) pentru opere de binefacere. Foarte curând, lucrurile au început să se schimbe în exterior. O femeie, căreia nu i-a cerut, care era pur şi simplu o veche prietenă a familiei ei, i-a dat o mie de dolari. Câteva luni mai târziu, o altă mie a venit. Atunci o mare uşă s-a deschis pentru prosperitatea ei şi multe mii au venit. Ea îşi capta sursele invizibile de la Banca Universului. A privit doar spre Dumnezeu pentru bunăstarea ei şi atunci canalele s-au deschis. Punctul pe care vreau să îl subliniez este că şi-a pierdut toată teama în problemele financiare. Şi-a stabilit în subconştient convingerea fermă că bunăstarea ei vine de la Dumnezeu şi nu a eşuat niciodată.

Omul este un instrument prin care Inteligența Infinită lucrează. Se va exprima prin el ca fericire, abundență, sănătate şi perfectă expresie de sine, dacă nu cumva teama şi anxietatea produc un scurt circuit.

Dacă dorim exemple de credință fără frică, mergem la circ! Acrobații fac isprăvi ce par imposibile pentru că ei cred că pot şi se văd pe ei înşişi făcându-le. Credința înseamnă că poți să te vezi pe tine primind toate aceste lucruri pe care le dorești.: "Vă voi da pământul pe care îl vedeți."

Nu poți face niciodată un lucru pe care nu poți să te vezi făcându-l, nici nu poți ocupa niciodată un loc pe care nu te poți vedea ocupându-l – nu vizualizând, creând o imagine mentală (acesta este un proces mental şi adesea aduce rezultate greşite şi limitate); trebuie să fie o realizare spirituală, un sentiment că tu eşti deja acolo; să fii în acea vibrație.

Am fost foarte impresionată de povestea unui mare fotbalist, care era cel mai mare sportiv al lumii şi care se antrena într-un hamac. Într-o zi era întins acolo moțăind la soare şi antrenorul a venit la el cu lacrimi curgându-i pe obraji şi i-a spus: "Jim, de dragul lui Mike şi al țării tale, de ce nu te dai jos din hamac să faci ceva?" Jim şi-a deschis un ochi şi a spus: "Tocmai mă gândesc la asta. Mă gândeam să trimit după tine." "Bi-

ne" a spus antrenorul "ce dorești să fac?" "Întâi", a spus Jim "Vreau să delimitezi douăzeci și cinci de picioare acolo, pe teren." Antrenorul a făcut așa. "Și mai ce?" a spus a spus antrenorul. "Asta-i tot" a spus Jim și a închis ochii, legănându-se fericit. După cel puțin cinci minute, a deschis ochii, s-a uitat la semne pentru o secundă și a închis ochii iar. "Care-i ideea?" a strigat antrenorul. "Ce faci?" Jim s-a uitat la el plin de reproș și a replicat: "Exersez săritura în lungime." El își făcea toate antrenamentele într-un hamac: văzându-se pe sine practicând săritura în lungime.

Fără viziune oamenii mei ar pieri. S-ar putea să lucrezi din greu în exterior și să nu obții nimic, dacă nu ai o viziune. Viziunea înseamnă să vezi clar încotro te îndrepți. Să stai cu ochii pe țintă. Toți oamenii care realizează lucruri mari fac asta.

James J. Hill, cel care a construit Great Northern Railroad (Marea Cale Ferată din Nord), a spus că, înainte ca drumul să fie construit, el a auzit cu urechea sa interioară zgomotul trenurilor și fluier de motoare. El a avut multe obstacole de depășit, dar viziunea lui a fost atât de clară, încât îl poseda. Un lucru în favoarea sa a fost că soția lui credea în el. Se spune că e nevoie de doi pentru a face un vis să se împlinească.

Henry Ford, vorbind despre soacra lui a spus că era o femeie minunată: "Ea a crezut în mine."

"Dacă doi dintre voi se învoiesc, se va face." Dacă tu crezi în tine și alții vor crede în tine. Cum crezi în tine și în puterea divină interioară, teama și anxietatea dispar. Îți stabilești vibrația siguranței. Este adevărul persoanei intuitive. Fiecare mișcare se face sub îndrumare Divină și cel ce nu încalcă niciodată "flerul" este astfel, întotdeauna la locul potrivit în momentul potrivit. Totuși, e nevoie de un viking, care e neînfricat, pentru a naviga pe mări necunoscute. Claude Bragdon spune: "Să trăiești intuitiv înseamnă să trăiești în cea de-a patra dimensiune." Calea magică te conduce afară din țara Egiptului, afară din casa robiei. E inestimabilă în afaceri.

Nu îi da niciodată un ghiont unuia care trăiește în planul rațional. Pe cei care au urechi de auzit, lasă-i să

îşi audă călăuzele intuitive şi să le dea ascultare imediată.

"Orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îţi va da." E un adevăr al fiecăruia. Dar dacă nu primim toate binecuvântările vieţii, înseamnă că am neglijat să cerem, sau nu am "cerut drept". Biblia propovăduieşte legea spirituală şi noi trebuie să studiem şi să folosim fiecare unghi pentru a porni marele motor al cererii şi primirii. Orice motor trebuie să fie gresat şi uns pentru a fi menţinut în stare de funcţionare. Credinţa activă şi aşteptarea mentin motorul în perfectă stare. Următoarele sunt lubrifianţi perfecţi pentru a-l menţine în stare de funcţionare: "Când te rogi, să crezi că deja ai primit", "Nu vă îngrijoraţi pentru nimic." "Staţi liniştiţi şi aşteptaţi salvarea Domnului." "Nu limitaţi Sfântul Unu al Israelului." Realizarea este manifestare.

Roagă-te cu laudă şi mulţumiri. Unii oameni se roagă plini de mânie şi nemulţumire. O femeie mi-a scris într-o zi şi mi-a spus: "Am avut o discuţie utilă cu Dumnezeu şi I-am spus ce ar avea de făcut." Ea avea obiceiul să le ordone oamenilor din jur şi l-a privit pe Dumnezeu ca pe unul pe care l-ar putea intimida pentru a face ceva pentru ea. Dumnezeu este Inteligenţa Supremă din fiecare din noi şi noi suntem canalele prin care se exprimă pe Sine. Trebuie să fim non-rezistenţi, echilibraţi şi plini de pace, aşteptând ca binele nostru să se producă. Noi suntem receptori, Dumnezeu este cel care Dăruieşte şi El trebuie să îşi creeze propriile sale canale. Noi constatăm că este aproape o artă în a te ruga drept. Dumnezeu trebuie să aibă drumul liber, drumul Lui, nu al tău. În momentul în care ceri, Inteligenţa Infinită cunoaşte calea împlinirii. Dacă tu decizi cum să se răspundă cererii tale, blochezi canalul proiectat divin. Atunci eşti gata să spui: "Nu primesc niciodată răspuns la rugăciunile mele." Trebuie să dobândim o tehnică şi să transmitem o dorinţă sinceră, care este rugăciunea. Suntem eliberaţi de orice strânsoare sau anxietate când spunem: "Dacă lucrul pe care îl cerem e conform planului divin, vom primi, dacă nu, ne va fi dat echivalentul." Fii atent să nu forţezi ceva ce nu e divin plănuit.

Trebuie să știm că, legați de puterea divină, nimic nu ne poate înfrânge. "Drumurile lui Dumnezeu sunt tainice, metodele lui sunt sigure."

Doi dintre cei mai frumoși Psalmi sunt 23 și 121. Ambii dau un sentiment de securitate absolută și au fost scriși de un om care a experimentat funcționarea legii spirituale.

Dumnezeu interior protejează, ghidează și oferă când ne încredem în El cu totul. Mulți oameni pierd ceea ce iubesc cel mai mult prin frica de pierdere; ei își iau toate precauțiile în exterior, necrezând în protecția "Celui ce păzește pe Israel". Lasă tot ce iubești sub protecția legii divine.

Cea mai importantă parte a demonstrației este să arăți credință fără teamă. "Voi merge înaintea ta și voi face locurile strâmbe să se îndrepte! Voi sfărâma porțile de aramă și voi tăia în două drugii de fier." Biblia vorbește despre stări de conștiință. "Porțile de aramă" și "drugii de fier" sunt îndoielile, temerile, resentimentele și anxietatea ta. Drugii se fier și porțile de aramă sunt făcute de noi și vin din imaginația noastră sterilă, dintr-o credință în rău. Există o poveste despre o turmă de elefanți sălbatici: erau îngrădiți într-un țarc și oamenii nu aveau nici un mod de a-i ține înăuntru, așa că au bătut țăruși și au întins frânghie în jurul țarcului. Elefanții credeau că nu pot ieși afară. Ei puteau păși peste frânghie și ieși afară, dar aveau iluzia că frânghia îi ține închiși. Așa este și cu oamenii: îndoiala și teama reprezintă o frânghie întinsă în jurul conștiinței lor. Îi face să le fie imposibil să ajungă la o gândire clară.

Viziunea clară este ca atunci când omul are o busolă; el știe încotro se îndreaptă. Intuiția să fie busola noastră și va ieși întotdeauna cu bine la liman. Chiar și un om fără busolă, condus de intuiție, ar găsi drumul de ieșire din junglă, sau ar fi în stare să stea la cârma unui vapor pe mare. Este uimitor cum oamenii omit cea mai importantă facultate a lor: intuiția. Adesea, călăuzele noastre par prostuțe și triviale. O persoană care se raportează strict la planul intelectual le va alunga imediat, dar studentul în Adevăr este întotdeauna la curent

cu ceea ce se pregăteşte spiritual, ştiind că primeşte comenzi de la Infinit. Biblia vorbeşte adesea de "vocea scăzută". Este o voce care nu e o voce reală, chiar dacă uneori cuvinte reale sunt înregistrate de urechea interioară.

Când cerem îndrumare şi lăsăm de o parte mintea raţională captăm sursa Universală a întregii cunoaşteri; orice e necesar să ştii îţi va fi revelat. Unii oameni sunt intuitivi în mod natural şi sunt întotdeauna în contact cu Inteligenţa Infinită, dar făcând o afirmaţie realizăm o legătură conştientă. Rugăciunea e un telefon adresat lui Dumnezeu, iar intuiţia e un telefon pe care Dumnezeu ţi-l dă ţie. Mulţi oameni au "linia ocupată" când Dumnezeu le telefonează şi nu primesc mesajul. Linia ta e "ocupată" când eşti descurajat, nervos, sau plin de resentimente. Auzi expresia: "Nu vedeam înaintea ochilor de mânie." Am putea adăugă: "Nu auzeam de mânie." Emoţiile tale negative inundă vocea intuiţiei, silind-o să plece.

Când eşti descurajat, mânios sau indignat, este momentul să faci o afirmaţie a Adevărului, pentru a ieşi la liman din disperare şi limitare, pentru că "Orice vei cere în numele Domnului ţi se va da." Există un drum de ieşire: "Arată-mi drumul."

Trebuie să încetăm a plănui, puncta şi schematiza, lăsând Inteligenţa Infinită să rezolve problema în modul Ei. Puterea divină este subtilă, tăcută şi irezistibilă. Nivelează munţii şi umple văile şi nu cunoaşte înfrângere! Partea noastră e să ne pregătim pentru binecuvântările noastre şi să ne urmăm îndrumările intuitive.

Lăsăm acum Inteligenţei Infinite drum liber.

CURAJ

"De ce vă este frică, puţin credincioşilor?"

În întreaga Biblie omului i se spune să nu se teamă. Frica este singurul duşman al omului. Este o credinţă întoarsă pe dos. Iisus Hristos a spus: "De ce sunteţi temători, o, voi puţin credincioşilor?" Dacă poţi doar să crezi, totul este posibil. Legat de Dumnezeu, omul este invincibil. Povestea lui Iosafat este povestea individului. Atât de des el pare că e depăşit numeric de aparenţele adverse, dar aude aceeaşi voce a Infinitului spunând: "Nu te teme şi nu te înspăimânta din cauza acestei mulţimi, pentru că lupta nu e a ta, ci a lui Dumnezeu." Lui Iosafat şi armatei lui li s-a spus chiar că nu era nevoie să dea lupta. "Aşezaţi-vă, staţi liniştiţi şi veţi vedea izbăvirea Domnului", pentru că lupta era a lui Dumnezeu, nu a lor. Iosafat a adunat cântăreţii să slăvească frumuseţea sfinţeniei şi ei au mers înaintea armatei, spunând: "Lăudaţi pe Domnul, căci îndurarea lui ţine în veac." Când au ajuns pe înălţimea de unde se zăreşte pustia, s-au uitat spre mulţimea duşmanilor şi iată că erau morţi. Duşmanii s-au autodistrus. Nu mai era nici o luptă de dat. Biblia vorbeşte despre stări de conştiinţă Duşmanii tăi sunt îndoielile şi teama, critica pe care o faci şi ranchiuna. Fiecare gând negativ este un duşman. Poţi fi copleşit de aparenţele adverse, dar nu fi speriat sau înspăimântat din cauza acestei mulţimi, pentru că lupta nu e a ta, ci a lui Dumnezeu.

Dacă urmăm atent povestea lui Iosafat, vedem că a înaintat făcând afirmaţia: "Lăudaţi pe Domnul, căci îndurarea lui ţine în veac." El nu a spus nimic despre duşmanii lui sau despre propria sa lipsă de putere. El i-a acordat Domnului toată atenţia sa şi când a început să cânte şi să se roage, Domnul a aşezat trupe de ambuscadă împotriva inamicilor săi, care au fost omorâţi. Când faci o afirmaţie a Adevărului gândurile tale duşmane sunt supuse, dizolvate şi risipite şi astfel, toate aparenţele adverse dispar. Când Iosafat şi armata sa au ajuns la înălţimea de unde se zăreşte pustia, s-au uitat

spre mulţime şi au văzut că toţi erau morţi. Locul înalt de unde se zăreşte pustia este o stare de conştiinţă înaltă, credinţa ta fără teamă, locul tău de siguranţă. Acolo te ridici peste condiţiile adverse şi bătălia lui Dumnezeu este câştigată.

"Iosafat şi poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogăţii şi lucruri scumpe, şi au găsit atât de multe că nici n-au putut şi le ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci era multă pradă." Cea ce înseamnă că dacă îl laşi pe Dumnezeu să ducă bătălia, mari binecuvântări vin din fiecare situaţie adversă. "Pentru că Domnul tău va transforma blestemul în binecuvântare, pentru că Domnul Dumnezeul tău te iubeşte." Ingeniozitatea spiritului este uimitoare. Este inteligenţă pură şi nu acceptă nici o interferenţă în planurile sale. Este foarte dificil pentru persoana medie să "stea liniştită", ceea ce înseamnă să îţi menţii echilibrul şi să laşi Inteligenţa Infinită să gestioneze situaţia. Oamenilor le place să dea buzna într-o luptă şi să încerce să gestioneze ei înşişi lucrurile, ceea ce aduce înfrângere şi cădere. "Nu vă temeţi şi nu vă spăimântaţi dinaintea acestei mari mulţimi, căci nu voi veţi lupta, ci Dumnezeu. Mâine pogorâţi-vă împotriva lor, căci Domnul va fi cu voi." Înseamnă să nu fugi de situaţie, ci să mergi fără teamă şi să înfrunţi leul din calea ta, iar leul dispare. Leul îşi ia ferocitatea din teama ta. Un mare poet a spus: "Curajul are geniu, magie şi putere în el."

Daniel a fost fără frică şi gurile leilor s-au închis. Regele Darius l-a chemat pe Daniel cât încă acesta era în groapa cu lei şi l-a întrebat cum a putut Dumnezeul lui să îl scape de lei şi Daniel a răspuns: "Rege, veşnic să trăieşti! Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său şi a astupat gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău." Vedem în această poveste îmblânzirea leilor ca rezultat al puterii spirituale, întregul grup de lei trecând de la ferocitate la docilitate şi Daniel ridicându-şi privirea de la fiare spre Lumina şi Puterea Spiritului, care l-au salvat de lei. Abia trece o zi fără ca un fel de leu să apară în calea omului, leul lipsei, limitării, fricii, injustiţiei, groazei sau presimţirii sumbre. Imediat înfruntă situaţia de

care te temi. Dacă fugi de ea, va fi întotdeauna chiar pe urmele tale.

Mulți oameni pierd lucruri pe care le iubesc sau le apreciază, pentru că se tem în permanență de pierdere. Ei fac tot ce pot pentru a se asigura de protecție din exterior, dar în spatele a tot e o imagine devastatoare a fricii. Pentru a păstra lucrurile pe care le iubești și le apreciezi, trebuie să știi că sunt divin protejate și astfel, nimic nu le poate răni. Dau exemplul unei femei care a fost foarte îndrăgostită de un bărbat chipeș și care avea succes printre femei. Ea a decis să prevină ca el să fie prezentat unei anumite femei, pentru că era sigură că respectiva ar face orice ca s-o "eclipseze". Într-o seară s-a dus la teatru și el era cu femeia. Se întâlniseră la o partidă de cărți. De fapt, teama ei a atras situația. Știu o femeie care are șapte copii. Ea știa că sunt toți protejați divin și ei au crescut în siguranță și sănătoși. Într-o zi, o vecină a dat buzna și a spus: "Mai bine ți-ai chema copiii, se cațără în copaci – or să se omoare!" Prietena mea a răspuns: "O, se joacă leapșa în copac. Nu te uita la ei și nu se va întâmpla nimic." Ca și Daniel, ea a întors spatele situației și l-a lăsat pe Dumnezeu să aibă grijă de ea.

Persoana mediocră este ranchiunoasă, rezistentă sau plină de regrete. Ei poartă ranchiună oamenilor pe care îi cunosc și celor pe care nu îi cunosc. Ei nu se pot abține să economisească până și lumina zilei. Ei regretă ceea ce au făcut sau ceea ce nu au făcut. Este foarte obositor să te afli între astfel de oameni. Ei își istovesc toți prietenii. Pentru că ei nu trăiesc în minunatul ACUM și pierd toate oportunitățile în jocul vieții.

Este ceresc să fii neînfricat și să trăiești complet ACUM, așa este, să fim fără teamă în a folosi ceea ce avem, știind că în spatele nostru e abundența sferelor din care extragem. Credința fără frică și cuvântul rostit eliberează această sursă. Puterea cuvântului era cunoscută în Egipt cu mii de ani în urmă.

Citim în Biblie: "Iată, voi face toate lucrurile noi!" Prin cuvintele noastre de Adevăr putem să ne înnoim mințile, trupurile și acțiunile. Când toată teama este

ştearsă trăim vieţi magice. Asemenea lui Iosafat, înaintăm fără teamă cântând: "Lăudaţi pe Domnul, căci îndurarea lui ţine în veci." Din turnul conştiinţei noastre, aşteptăm liniştiţi şi vedem salvarea Domnului.

Creştinismul este bazat pe credinţă. Credinţa dă o sublimă siguranţă a binelui. Poţi fi înconjurat de aparenţe adverse, dar această sublimă siguranţă impregnează mintea subconştientă şi se deschide drumul spre manifestarea sănătăţii, bunăstării şi fericirii. Există o sursă nesfârşită, invizibilă pentru fiecare om. "Înainte să Mă cheme le voi răspunde." Această sursă aşteaptă să fie eliberată prin credinţă şi cuvânt rostit. Iisus Hristos ne-a explicat o ştiinţă exactă.

La Expoziţia Internaţională era o panoramă a New York-ului din clădirea Edison. În amurg, când oraşul era luminat, clădirile arătau o imensitate de lumini; ghidul expoziţiei a spus: "Oraşul este luminat de puterea electricităţii când o mână apasă întrerupătorul." Edison a fost omul care a crezut în legea electricităţii. A ştiut ce se poate face cu ea dacă e exploatată şi direcţionată. Electricitatea părea să nu aibă o inteligenţă proprie. El a creat dinamul prin care ea funcţionează, după ce a aşteptat ani de zile, absorbit de iubirea pentru munca sa. Acum, această putere luminează lumea, pentru că este folosită şi direcţionată.

Iisus Hristos l-a învăţat pe om cum să-şi direcţioneze şi să-şi folosească gândirea. A ştiut că teama este la fel de periculoasă ca forţele electrice necontrolate. Cuvintele şi gândurile trebuie să fie folosite cu înţelepciune şi înţelegere. Imaginaţia este atelierul omului, iar când imaginaţia aleargă sălbatic şi construieşte imagini de teamă, este la fel de nesigură ca şi a călări un cal nărăvaş.

Ne-am născut şi am fost aduşi într-o eră a fricii şi îndoielii. Ni s-a spus că era miracolelor s-a terminat şi să aşteptăm ce e mai rău. O persoană optimistă a râs de asta. O remarcă strălucită a fost: "Un pesimist este o persoană care trăieşte cu un optimist." "Mănâncă mărul stricat întâi" a fost considerată o culme a înţelepciunii. Nu păreau să realizeze că urmând acest sfat nu ar fi

ajuns niciodată la merele bune, pentru că s-ar fi stricat şi acelea până când le venea rândul.

Ce frumoasă ar fi această lume dacă toată teama şi anxietatea ar fi distruse. Aceste gemene, anxietatea şi îngrijorarea i-au făcut pe oameni sclavi şi le-au distrus sănătatea, bunăstarea şi fericirea. Este doar un singur mod de a stăpâni frica – şi acesta este să o transmuţi în credinţă, pentru că frica e opusul credinţei. "De ce vă temeţi, o, voi puţin credincioşilor?" Aceste cuvinte dau de secole semnalul încetării. Iisus Hristos a vorbit despre Tatăl imanent al omului, căruia omul îi poate acorda absolută încredere pentru a-l ghida, a-l proteja şi a-i oferi tot ce îi e necesar, când omul crede că este posibil. Iisus Hristos a demonstrat această putere a lui Dumnezeu iar şi iar pentru a-i convinge pe cei ce l-au urmat. Din sursa invizibilă El a adus pâinile şi peştii, El a trezit din morţi şi a luat banii din gura peştilor. "Măreţe lucruri puteţi face, mă duc."

Ştim că El a explicat o ştiinţă exactă, ştiinţa minţii, puterea gândirii şi puterea cuvântului. Trebuie să avem credinţă, întrucât credinţa înregistrează ideea în mintea subconştientă. Când o idee este înregistrată în mintea subconştientă, trebuie să se obiectiveze. Acesta este motivul pentru care Iisus Hristos le-a spus oamenilor că dacă ei cred (au credinţă) toate lucrurile sunt posibile.

Cum să scăpăm de anxietate, pe care o putem numi "anti-credinţă"? Singurul mod de a o neutraliza este să înfruntăm lucrul de care te temi.

Era un om care şi-a pierdut toţi banii. Locuia într-un cartier foarte sărac şi toţi din jurul său erau săraci şi el se temea să cheltuiască puţinul pe care îl avea. Tot ce avea erau vreo cinci dolari. El a încercat să-şi găsească de lucru, dar toată lumea îl refuza. S-a trezit într-o dimineaţă, să înfrunte o altă zi de lipsă şi dezamăgire, când o idee (sau flerul) i-a venit să meargă la o cursă de cai. A luat tot ceea ce avea şi a fost înflăcărat de ideea de a fi din nou un om bogat şi de succes. Era obosit de mediul său limitat. Fără teamă a cheltuit banii pentru un bilet la curse. Acolo şi-a întâlnit un vechi prieten care a spus: "Bună, Jim! Unde ai fost tot acest

timp?" Înainte de începerea cursei vechiul prieten i-a oferit o slujbă minunată la firma lui. Flerul lui şi atitudinea fără teamă faţă de bani l-au adus într-o nouă vibraţie a succesului.

Obişnuieşte-te să faci întoarceri colosale spre credinţă. Vei primi răspunsuri minunate.

Cum s-a consemnat deja, ne uităm cu uimire la cei de la circ care îşi arată extraordinarul curaj. Aceşti oameni au credinţa cu care pot face aceste lucruri şi se văd făcându-le. Nu poţi realiza nimic din ceea ce nu te vezi pe tine realizând. Aceste dificile numere sunt toate chestiuni de echilibru şi stabilitate. Să crezi în Dumnezeu e ca şi cum ai merge pe o frânghie întinsă. Îndoiala şi teama te fac să îţi pierzi echilibrul şi să cazi în lipsă şi limitare. Ca un acrobat de circ – ai nevoie de practică. Nu contează de câte ori cazi, încearcă iar. Curând vei dobândi obiceiul echilibrului şi stabilităţii. Atunci lumea e a ta. Vei păşi fericit în împărăţia ta. Acrobaţii de circ par toţi să îşi iubească munca, indiferent cât e de dificilă. Se aude muzica, oamenii aplaudă şi ei zâmbesc, dar aminteşte-ţi că se antrenează fără muzică şi aplauze.

Ritmul, armonia şi stabilitatea sunt cheile succesului şi fericirii. Când pierzi ritmul, pierzi norocul.

În capitolul patru din Epistola lui Pavel către Filipeni citim: "Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucruri, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu." Desigur, este o ordine minunată, totul în favoarea omului. Omul, liber de îngrijorări şi teamă, cere cu mulţumiri şi binele său îi este dat.

VICTORIE ŞI ÎMPLINIRE

Victoria şi împlinirea sunt două cuvinte minunate şi când înţelegem cuvintele ca forme de radioactivitate, ne alegem cu grijă cuvintele şi dorim să le vedem cristalizate.

Viaţa este un rebus, cuvântul corect îţi dă răspunsul. Mulţi oameni pălăvrăgesc şi cuvintele pe care le folosesc sunt distructive. Îi auzim spunând: Sunt falit! Sunt bolnav! Aminteşte-ţi că din "cuvintele tale vei fi îndreptăţit şi din cuvintele tale vei fi osândit." Tu eşti osândit prin ele, pentru că nu se întorc fără rod. Schimbă-ţi cuvintele şi îţi vei schimba lumea, deoarece cuvântul tău este lumea ta. Îţi alegi acum mâncarea şi lumea are conştiinţa caloriilor. Oamenii nu mai mănâncă prăjituri cu hrişcă, friptură, cartofi, plăcintă şi trei ceşti de cafea la micul dejun. Pentru a-şi menţine greutatea ei mănâncă pâine prăjită şi beau suc de portocale. E o disciplină uimitoare, dar se urmăresc rezultatele. De ce nu încerci o dietă a cuvântului potrivit – pentru că, literal, tu îţi mănânci cuvintele. Aceasta este valoarea afirmaţiei. Îţi clădeşti în mod deliberat o idee constructivă în conştiinţă. Conştiinţa ta poate fi doldora, ticsită de idei distructive, dar făcând continuu o afirmaţie a Adevărului, dizolvi aceste forme de gândire negative. Aceste forme de gândire negative sunt bazate pe propria ta imaginaţie deşartă. Poate că în copilărie ţi s-a spus că viaţa este grea, fericirea trecătoare şi că lumea este rece şi neprietenoasă. Aceste idei ţi s-au impregnat în subconştient şi găseşti exact lucrurile care ţi-au fost prezise. Prin cunoaşterea Adevărului, toate aceste imagini exterioare pot fi schimbate, pentru că sunt doar imagini, care se schimbă odată cu schimbarea credinţelor tale subconştiente.

Când le vorbesc oamenilor despre puterea cuvântului, şi le explic cum cuvintele sunt forme de radioactivitate ce nu se întorc goale, ei îmi răspund: "O, e chiar atât de simplu?" Multor oameni le plac lucrurile dificile şi greu de înţeles. Cred că este motivul din care învăţă-

turile lui Iisus Hristos au fost uitate după câteva sute de ani. Oamenii au construit mărturisiri de credinţă şi ceremonii pe care le înţeleg doar pe jumătate. Acum, în secolul XX, lucrurile secrete au fost revelate şi avem iar primi creştini.

"Orice lucru veţi cere, când vă rugaţi, să credeţi că l-aţi primit, şi-l veţi avea." Ştim că aşteptările şi credinţele se impregnează în subconştient şi sunt duse la îndeplinire. Am putea spune că dacă cereţi, fără să credeţi, nu veţi primi. Credinţa creează aşteptări.

Inteligenţa Infinită de la care fiecare om îşi atrage ceea ce cere, este numită, de Iisus Hristos, "Tatăl din Ceruri". Tatăl imanent, pe care El îl descrie ca pe un părinte amabil, iubitor, dornic să reverse toate lucrurile bune asupra copiilor Săi. "Voi, turmă mică, nu vă temeţi, este plăcerea Tatălui vostru să vă dea Împărăţia." El spune că legea lui Dumnezeu este o lege a iubirii şi bunăvoinţei. "Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi" – "Ce voiţi să vă facă vouă oamenii faceţi şi voi la fel." Orice încălcare a legii iubirii produce un scurt circuit. "Drumul infractorului este greu." Dumnezeu este legea permanentă. "Eu sunt Domnul (legea), Eu nu mă schimb."

Ideile Divine sunt permanente. Ce cuvinte minunate "Permanent – nu e subiect de schimbare."

O femeie a venit la mine plină de teamă şi presentimente. Ea a spus că fusese mulţi ani stăpânită de teamă, deşi, dacă i s-ar fi împlinit dorinţa inimii, ceva s-ar fi îmbunătăţit. I-am indicat afirmaţia: "Planul Divin al vieţii mele este o idee perfectă în Mintea Divină, incoruptibilă şi indestructibilă şi nu poate fi alterat în vreun fel." Din conştiinţă i s-a ridicat o povară grea. Pentru prima dată, după mulţi ani, a avut un sentiment de fericire şi bucurie. Cunoaşte Adevărul şi Adevărul îţi va da un sens al libertăţii, mai devreme decât vine în exterior libertatea efectivă.

Această Inteligenţa Supremă este cea care devine una cu omul când el rosteşte cuvântul. Această Inteligenţă Supremă aşteaptă direcţia omului, dar trebuie să I se lase drum liber, pentru că nu trebuie limitată.

Activitatea Divină aduce sănătate în corpul tău. Există doar o singură boală – congestia şi un tratament – circulaţia. Congestia şi stagnarea sunt acelaşi lucru. Oamenii spun că "au fost prinşi de rutină". O idee nouă îi va scoate din rutină. Trebuie să ieşim din rutina gândirii negative.

Cuvântul entuziasm este definit în dicţionar ca "a fi inspirat, sau posedat de o divinitate". Entuziasmul este focul divin şi aprinde entuziasmul şi în ceilalţi. Pentru a fi un bun comis voiajor trebuie să fii entuziasmat de articolele pe care le vinzi. Dacă eşti plictisit sau dezinteresat de afacerile tale, focul dispare şi nimeni altcineva nu va mai fi interesat.

O femeie a venit la mine pentru succes în afaceri. A spus: "Am un magazin, dar de obicei este gol. Nu ştiu nici un cumpărător care să intre până la sfârşitul zilei, la ce bun?" Am răspuns: "Într-adevăr, nu e folositor atâta vreme cât tu te simţi astfel. Tu ţii oamenii departe. Entuziasmează-te de ceea ce vinzi. Entuziasmează-te de tine însăţi. Entuziasmează-te de puterea lui Dumnezeu din tine şi trezeşte-te dimineaţa devreme să îţi deschizi magazinul şi pregăteşte-te pentru aglomeraţie."

În acest timp în ea se trezise speranţa divină. Ea a alergat la magazinul ei cât de devreme s-a putut, iar oamenii aşteptau afară şi l-au umplut toată ziua.

Oamenii îmi spun adesea: "Tratează-mi afacerea." Spun: "Nu, te voi trata pe tine, pentru că TU eşti afacerea ta."

Calitatea gândurilor tale pătrunde în fiecare articol de vânzare şi toate condiţiile aferente. Iisus Hristos a fost divin entuziasmat de mesajul pe care El l-a adus de la Tatăl din fiecare om. El a fost entuziasmat de credinţă. El le-a spus oamenilor că orice ar cere în numele Său, li se va da. Era mesajul cererii şi primirii. El le-a spus chiar cum să urmeze legea spirituală. "Orice lucru veţi cere, când vă rugaţi să credeţi că deja l-aţi primit şi îl veţi avea." "De ce sunteţi temători, o, voi, puţin credincioşilor?"

După două mii de ani mesajul Său divin este reaprins în conştiinţa tuturor studenţilor Adevărului. Avem

o renaştere creştină, o nouă naştere, o revenire a Creştinismului. El a vorbit despre un principiu universal, fără mărturisiri de credinţă sau ceremonii. Vedem membrii tuturor religiilor, confesiunilor, îndreptându-se spre această mişcare a Adevărului. Ceea ce nu îi îndepărtează de bisericile lor. De fapt, mulţi preoţi vorbesc despre acelaşi lucruri despre care vorbesc şi metafizicienii; pentru că Iisus Hristos este cel mai mare dintre metafizicieni, pentru că el a dovedit principiile şi a făcut ca miracolele să se petreacă. El i-a trimis pe cei patru apostoli să răspândească vestea cea bună şi să vindece boala. Mesajul său a supravieţuit cam trei sute de ani, apoi focul Său divin a fost pierdut şi cuvintele "vindecă-te" nu au mai fost rostite. Mărturisirile de credinţă şi ceremoniile i-au luat locul. Acum vedem oameni care se strâng la aceste Centre ale Adevărului pentru a fi vindecaţi, binecuvântaţi şi a prospera. Ei au învăţat să se roage drept şi şi-au dobândit credinţa prin înţelegere.

O femeie mi-a relatat răspunsul primit la o rugăciune. Fiul ei îi scrisese că pleca într-o călătorie de afaceri cu maşina lui în Sudul Californiei. Ea a citit în ziarul de dimineaţă despre o inundaţie şi a rostit imediat cuvântul pentru protecţie divină. Ea a avut un imens sentiment de securitate, ştiind că va fi protejat. A primit curând veşti de la el; nişte afaceri îi întârziaseră plecarea. Dacă ar fi plecat când îşi propusese, s-ar fi aflat în zona inundată.

Devenim divin entuziasmaţi când primim răspuns la rugăciunile noastre, pe care le numim "dovezi", pentru că am demonstrat adevărul şi am fost eliberaţi de nişte limite.

Psalmul 24 este unul dintre cei mai entuziaşti dintre mulţi psalmi de mărire şi mulţumire.

"Ridicaţi-vă, porţilor, capetele; ridicaţi-vă porţi veşnice, ca să intre Împăratul Slavei – Cine este acest Împărat al slavei? –Domnul (sau legea) cel tare şi puternic, Domnul cel viteaz în lupte."

Porţile simbolizează conştiinţa omului. Când ne înălţăm în conştiinţă, contactăm supraconştientul, Dumnezeul interior şi Împăratul Slavei intră. Acest Împărat al

Slavei îţi ia povara şi duce luptele tale, îţi rezolvă problemele.

Persoana mediocră trece prin momente dificile până să îl LASE pe Împăratul Slavei să intre. Îndoiala, teama şi anxietatea ţin porţile ferecate în faţa binelui tău.

O studentă mi-a povestit o situaţie pe care a atras-o gândind negativ. Fusese invitată la sindrofia unor prieteni vechi şi dragi. Pentru ea era extrem de important să fie acolo. Era foarte nerăbdătoare să meargă şi-şi repeta întruna: "Sper să nu intervină nimic." Ziua stabilită a venit şi ea avea o durere de cap cumplită. În acel moment, era victima acestor dureri de cap, care o ţineau în pat de câteva zile, deşi nu mai suferise de mulţi ani de astfel de dureri. Îndoiala şi teama au atras această dezamăgire. Ea m-a sunat şi a spus: "Rosteşte, te rog, cuvântul, ca să fiu bine deseară şi să pot merge la recepţie." Am răspuns: "Sigur, nimic nu poate interfera cu planul perfect al lui Dumnezeu." Aşa că am rostit cuvântul. Mai târziu, mi-a spus că a fost un miracol. A spus că în ciuda stării ei, s-a pregătit să meargă. Şi-a curăţat bijuteriile, s-a îmbrăcat să plece, a avut grijă de toate detaliile, deşi abia se simţea în stare să se mişte. Foarte târziu la prânz, a spus că a avut o senzaţie unică, de parcă o ceaţă i s-ar fi ridicat din conştiinţă şi a fost în perfectă stare. Cred că vindecarea ar fi venit mai devreme, dacă nu ar fi spus: "Vreau să fiu bine deseară." Ne limităm continuu prin cuvintele noastre, aşa că ea nu s-a simţit bine decât seara. "Din cuvintele tale vei fi îndreptăţit şi din cuvintele tale vei fi osândit."

Ştiu un om care era centrul de atracţie oriunde mergea, pentru că era întotdeauna entuziasmat de ceva. Indiferent dacă era vorba de pantofi, haine sau frizură, el îi entuziasma pe ceilalţi să cumpere acelaşi lucru. Nu avea nici un câştig material din asta, era pur şi simplu entuziast. Cineva a spus: "Dacă vrei să fii interesant pentru alţii, fii interesat de ceva." O persoană interesantă este una entuziastă. Auzim oamenii adesea. "Spune-mi ce anume te interesează."

Mulţi oameni nu au interese vitale şi sunt însetaţi să audă ce fac alţii. Sunt de obicei aceia care lasă radioul

să meargă de dimineaţa devreme până noaptea târziu. Ei au nevoie să fie distraţi în fiecare minut. Propriile lor acţiuni nu le captează suficient interesul.

O femeie mi-a spus odată: "Îmi place ce fac alţii." Trăia bârfind. Conversaţiile ei constau din "Mi s-a spus", "Mi s-a dat de înţeles" sau "Am auzit". Nu mai e nevoie să spun că ea îşi plăteşte acum datoria karmică. Peste ea s-a coborât o mare nefericire şi acum toţi oamenii ştiu ce face ea. E periculos să îţi neglijezi propriile afaceri şi să ai o curiozitate bolnavă pentru ceea ce fac alţii. Ar trebui să fim toţi ocupaţi cu propria perfecţionare, dar să ne interesăm cu amabilitate de ceilalţi.

Fă ca deziluziile tale să fie transformate în surprize fericite. Transmută căderea în succes. Transmută toată neiertarea în iertare. Vei fi ocupat cu a-ţi îmbunătăţi viaţa, nu vei mai avea timp să alergi după afacerile celorlalţi oameni.

Iisus Hristos a trezit entuziasmul mulţimii producând miracole, vindecând bolnavi şi înviind din moarte "o mulţime L-a urmat, pentru că ei au văzut miracolele Lui şi ceea ce a făcut pentru cei care erau bolnavi." Citind, simţim entuziasmul mulţimii care L-a înconjurat. Cu El toate lucrurile sunt posibile, pentru că ştia că El şi Tatăl sunt, într-adevăr, una.

Cu entuziasm divin, binecuvântez cele ce le am şi privesc cu mirare la înmulţirea lor.

Cărți apărute la

Editura Ligia

- **Scrierile lui Florence Scovel Shinn, vol. I, Jocul vieții. Cuvântul este bagheta ta magică**
- **Scrierile lui Florence Scovel Shinn, vol. II, Ușa secretă către succes. Puterea cuvântului rostit**
- **Catherine Ponder, Legile dinamice ale prosperității, vol. I, Legile fundamentale ale prosperității**
- **Catherine Ponder, Legile dinamice ale prosperității, vol. II, Alte legi ale prosperității**
- **Florence Scovel Shinn, Jocul vieții, o ediție dedicată femeilor**
- **Venice Bloodworth, Cheia către tine însuți**
- **Scrierile lui Prentice Mulford, vol. I**
- **Scrierile lui Prentice Mulford, vol. II**
- **Scrierile lui Prentice Mulford, vol. III**
- **Scrierile lui Prentice Mulford, vol. IV**
- **Prentice Mulford, Povestea mea. Viața pe pământ și apă**